ДАМЯН БОРИСОВ

СПРАВОЧНИК ЗА СЕЛИЩА В СЕВЕРНА ТРАКИЯ ПРЕЗ XVI В.

ЧАСТ II

(КАЗИТЕ ЗАГРА-И ЕСКИ ХИСАР И КЪЗЪЛ АГАЧ)

Справочник за селища в Северна Тракия през XVI в.

Част II

(Казите Загра-и Ески Хисар и Къзъл агач)

На обичното ми семейство:
сина ми Драгомир и съпругата ми Елена

© Дамян Борисов – автор, 2016
© Издателство „Фабер“, 2016

ISBN 978-619-00-0519-3

СЪДЪРЖАНИЕ

Встъпителни думи 5

Каза Загра-и Ески хисар

Основен справочен корпус 13

Приложения и допълнения

Селища с несигурно разчетена и вокализирана топонимична графика 160
Селища в описи на Никополския санджак 163
Мезри в разглежданите регистрации 169
Тематично обособени описи 171
Мюлкови и вакъфски селища 176
Топонимични азбучни указатели 180

Каза Кьзъл агач

Основен справочен корпус 191

Приложения и допълнения

Селища с несигурно разчетена и вокализирана топонимична графика 300
Мезри в разглежданите регистрации 301
Тематично обособени описи 303
Мюлкови и вакъфски селища 304
Селища и демографско-финансовите им характеристики в каза Кьзъл агач към 1614 г. (BOA, TD 729) 310
Топонимични азбучни указатели 313

Речник на специфични термини 320

ВСТЪПИТЕЛНИ ДУМИ

Част II на Справочника, съдържаща данни за 270 селища в Горнотракийската низина и Сакар, организирани в административните единици (кази) Загра-и Ески хисар (Стара Загора) и Къзъл агач (Елхово), е концептуално продължение на издадената преди година Част I,[1] с което приключват обработката, преводът и привеждането на информация от османски описни регистри за севернотракийските кази от дясното крило на санджака Паша. В резултат на това, пред всички заинтересувани читатели е налице информационен масив за над 500 селища, експониран в цялост и хронологичен ред, което дава възможност както да бъдат очертани основните демографски, етно-религиозни и стопански процеси в един немалък периметър на българските земи, не само от съвременна гледна точка, така и изграждането на парадигми, в които той може да бъде разгърнат, допълвайки и фактологично уплътнявайки важен кръг от проблеми, стоящи отдавана в интереса на българската (а и не само) османистика.

За разлика от Част I, в която не бяха предадени данните за административните центрове Филибе (Пловдив) и Татар Пазаръ (Пазарджик), тъй като те са в научно обращение чрез детайлни и фокусирани изследвания върху споменатите градски центрове,[2] в настоящата Част II, при

---

[1] *Борисов, Д.* Справочник за селища в Северна Тракия през XVI в. Част I (казите Филибе и Татар пазаръ), Асеновград, 2015.

[2] *Кийл, М.* Развитието на градовете в България през османския период: мястото на турската архитектура в процеса. – В: Хора и селища в България през османския период. С., 2005, с. 17 – 96; *Idem,* Татар Пазарджък. Развитието на един османски град в Централна България или историята за това как българите превзеха Горна Тракия без нито един изстрел 1485 – 1874 г. – В: Хора и селища в България през османския период. С., 2005, с. 194 – 221; *Idem,* Някои ранносмански паметници в Българска Тракия – Стара Загора (Ески Загра), Ямбол, Нова Загора (Загра Йениджеси). – В: Хора и селища в България през османския период. С., 2005, с. 303 – 326; *Idem,* Пловдив (Филибе). – В: Хора и селища в България през османския период. С., 2005, с. 453 – 458 (и цит. там литература и източници); *Бойков, Гр.* Татар Пазарджик – от основаването на града до края на XVII в., С., 2008 (и цит. там литература и източници); *Boykov, Gr.* Mastering the conquered space: resurrection of urban life on Ottoman upper Thrace (14th – 17th c.), Ph.D dissertation (unpublished), Bilkent University, Ankara, 2013.

все наличието на публикации[3] (за Кьозъл агач, всъщност, съвсем в ограничен обем[4]), е представена информация от разглежданите регистрации и за градовете Ески Загра и Кьозъл агач.

Преведените и приведени данни са от 1 съкратен (иджмал, icmal) и 9 подробни (муфассал, mufassal) описни регистъра от категорията тапу тахрир (tapu tahrir defterleri). Представени в хронологичен ред, те са следните:

1. Подробен (муфассал) регистър на тимари, зиамети, мюлкове, чифлици и вакъфи върху част от територията на санджака Паша: каза Едирне (Одрин) и нахиите Диметока (дн. Дидимотихон), Джиср-и Ергене (дн. Ергене), Кьозъл агач (дн. Елхово), Ипсала, Кешан, Фереджик (дн. Фере), Ески хисар Загра (Стара Загора), Филибе (Пловдив), Чименли, Кьостениче (дн. Костенец), Чепине, Сарухан бейли (Септември), Самако (Самоков) - Османски архив при Министерски съвет на република Турция (Başbakanlık Osmanlı Arşivi) – Истанбул; Тапу тахрир (Tapu Tahrir) колекция, сигнатура **BOA, TD 77** (нататък само BOA, TD). Най-ранната дата, записана в допълнителна бележка в описа, е 2 мухаррем 922 г.[5] по Хиджра (6.02.1516 г.). Най-късната дата, която трябва да се схваща като terminus ante quem, е 14 мухаррем 925 г.[6] по

---

[3] *Петкова-Енчева, М.* Етнодемографска структура на Стара Загора през XVI – XVII век. – В: Александър Екзарх и българските пътища към Европа. Ст. Загора, 2007, с. 73 – 91; *Eadem*, Поселищна мрежа и гъстота на населението в Източния дял на Тракийската низина през първата половина на XVI век (казите Стара Загора, Чирпан, Нова Загора и Хасково). – В: Етнически и културни пространства на Балканите. Сборник в чест на проф. Цветана Георгиева. Част 1. Миналото – исторически ракурси. С., 2008, с. 244–288; *Eadem,* Елементи на османска урбанистична архитектура в град Стара Загора през XV – XVII век. – In: Collegium Historicum, т. 2, 2012, с. 173–188; *Eadem,* Deportation of Prisoners of War in the Context of the Demographic Seizure of Territories: Hungarians in Thrace during the Seventeenth century. – In: Power and Influence in South-Eastern Europe 16th – 19th century, 2013, p. 293 – 301.

[4] *Гроздданова, Ел.* Документи за Елхово и Елховския край в Ориенталския отдел на Народната библиотека „Кирил и Методий“, *Векове*, 6/77; *Eadem*, Промени в поселищната мрежа и демографския облик на Елховския край през XV – XVII в., *Исторически преглед*, 6/79.

[5] BOA, TD 77, с. 733.

[6] Датата е записана в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис на селата Съгърджълъ и Йомер бей (с. 833, 844), отразяваща включването им в мюлка на мирахор-и бюзюрг Ахмед ага (те са и последните от неговия опис); при останалите селища от този мюлк датата е 9 зилкаде 924 г. (12.11.1518 г.).

Хиджра (16.01.1519 г.); работната за този регистър година в Справочника е **1516/1518 г**.;[7]

2. Подробен регистър на тимари, зиамети и хасове на територията на санджака Нигболу (Никопол); сигнатура **BOA, TD 439** от **1524 г.**;[8]
3. Съкратен регистър на тимари, зиамети, хасове, чифлици, мюлкове, вакъфи на териториите на санджака Виза и казите от дясното крило на санджака Паша: Едирне, Диметока, Фереджик, Кешан, Къзъл агач, Загра-иЕски хисар, Филибе, Татар Пазаръ, Самако, Юскюб (Скопие), Калкан делен (Тетово), Кърчова (Кичево), Манастир (Битоля), Пирлепе (Прилеп) и Кюпрюлю (Велес); сигнатура **BOA, TD 370** от **1530 г**.;[9]
4. Подробен описен регистър на тимари, зиамети, хасове и вакъфи на територията на санджака Нигболу; в нахиите Чернови (дн. с. Червен, общ. Иваново, обл. Русе), Херазград (Разград), Шумну (Шумен), Янболу (Ямбол), Йенидже-и Загра (Нова Загора), Загра-иЕски хисар (Стара Загора), Търнови (Търново), Лофча (Ловеч), Изладие (Златица); сигнатура **BOA, TD 382** - условната работна за този регистър година е **1550 г.**;[10]
5. Подробен описен регистър на вакъфските селища от вакъфа на султан Мурад II (1421 – 1451) в казите Едирне, Баба-иески (Бабаески), Хайреболу, Ипсала, Гюмюлджине (Комотини), Филибе,

---

[7] Копие от регистъра се съхранява и в Ор. отд. на НБКМ.

[8] На страница 93 от регистъра с почерка на регистратора е написана допълваща бележка след описа на село, датирана от evasit safer 931 = 8-17.12.1524 г.; по страниците на регистъра има още 4 по-късни бележки (с. 2, 72, 86, 118) с почерк, различен от този на регистратора, датирани от evail safer 955 = 22–31.03.1548 г. Копие от регистъра се съхранява и в Ор. отд. на НБКМ; в *Радушев, Е., Ковачев, Р.* Опис на регистри от Истанбулския османски архив. С., 1996, с. 16–17 – алтернативна датировка.

[9] При изработването на Справочника са използвани факсимилетата в *370 numarali Muhâsebe-i vilâet-i Rum-ili defteri (937/1530), c. I, II, Ankara, 2001, 2002.*Копие от регистъра се съхранява и в Ор. отд. на НБКМ.

[10] Изведена на база сравнение антропонимичния опис на мюсюлманската общност в село Хриште (Хрищени) с датирания BOA, TD 311 (1558 г.). Копие от регистъра се съхранява и в Ор. отд. на НБКМ; в *Радушев, Е., Ковачев, Р.* Опис на регистри от Истанбулския османски…, с. 19 – 20 – алтернативна датировка.

Загра-и Еск ихисар, Янболу; сигнатура **BOA, TD 311** от юни-юли **1558 г.**;[11]

6. Подробен описен регистър на вакъфските селища от вакъфа на султан Байезид II (1481 – 1512) в казите Янболу (Ямбол), Русокастри (Русокастро), Варна, Филибе, Едирне, Диметока, Къзъл агач, Йенидже-и Кара су (с. Генисеа, дем Абдера, Гърция), Гюмюлджине, Айтос, Йенидже-и Загра; сигнатура **BOA, TD 306** от 9 джемази юл-еввел 965 г. по Хиджра[12] (27.02.**1558 г.**);
7. Подробен описен регистър на тимари, зиамети, хасове и чифлици на териториите на казите Едирне, Диметока, Джиср-и Ергене, Фереджик, Ипсала, Кешан, Къзъл агач, Загра-иЕски хисар, Филибе, Татар Пазаръ; сигнатура **BOA, TD 494** – работната за този регистър година е **1570 г.**;[13]
8. Подробен описен регистър на вакъфски селища на територията на санджака Паша; сигнатура **BOA, TD 498** – работната за този регистър година е **1570 г.**;[14]
9. Подробен описен регистър на тимари, зиамети, хасове и чифлици на териториите на казите Едирне, Диметока, Джиср-и Ергене, Фереджик, Ипсала, Кешан, Къзъл агач, Загра-иЕски хисар, Филибе, Татар Пазаръ; сигнатура **BOA, TD 1001** – работната за този регистър година е **1596 г.**;[15]

---

[11] Точна датировка - страница 117.

[12] BOA, TD 306, с. 1.

[13] Датиран по *370 NUMARALI MUHÂSEBE-I VILÂET-I RUM-ILI DEFTERI (937/1530), C. I, ANKARA, 2001, P. 37*. Най-ранната дата, на която попаднах при цялостно обследване на регистъра, е при допълнително вписана бележка в него от 979 г по Хиджра (1571 г.), с. 198. При описите на казите Филибе и Татар Пазаръ има няколко по-късни бележки с почерк, различен от този на регистратора: 22 реджеб 987 г. по Хиджра (14.09.1579 г.), с. 209; 985 г. по Хиджра (1577/78 г.), с. 541; 3 рамазан 997 г. по Хиджра (16.07.1589 г.), с. 566, 648, 649, 665; 22 зилхидже 982 г. по Хиджра (11.04.1575 г.) и 29 мухаррем 984 г. по Хиджра (28.04.1576 .), с. 709, 712, 713, 714. Копие от регистъра се съхранява и в Ор. отд. на НБКМ.

[14] Датиран по *370 NUMARALI MUHÂSEBE-I VILÂET-I RUM-ILI DEFTERI (937/1530), C. I, ANKARA, 2001, P. 37*. Копие от регистъра се съхранява и в Ор. отд. на НБКМ.

[15] Аргументирана датировка в: *БОЙКОВ, ГР.* Татар Пазарджик – от основаването на града до края на XVII в., С., 2008, с. 73 – 75.

10. Подробен описен регистър на вакъфски селища на територията на санджака Паша; сигнатура **BOA, TD 470** – работната за този регистър година е **1596 г.**;[16]

Паралелно с тези, частично, и основно с допълващо справочна цел, е използван и регистър със сигнатура **BOA, TD 729** – подробен тимарски опис, съставен през **1614 г.**[17]

Предложените локализации на селищата в Справочника са въз основа както на направените такива в издадените до този момент документи, включени предимно в поредицата Турски извори за българската история, като са предложени корекции, където е необходимо, така и на база собствено проучване в няколко топографски карти от втората половина на XIX в. и началото на XX в.: *карта на Пловдивския санджак, съставена през 1862 г. от Мехмед Нюзхет паша,*[18] *, Триверстовата карта,*[19] *Rumili-i Şahane haritasi,*[20] *карта „Стара Загора“, издадена през 1902 г. от Картографически институт София*.

Справочникът се състои от основен информационен корпус за селищата от всяка една административна единица, подредени по азбучен ред по топонимична транскрипция, допълнения и приложения – също обособени за всяка една от двете кази (*Селища с несигурно разчетена и вокализирана топонимична графика, Мезри в разглежданите регистрации*[21]*, Мюлкови и вакъфски селища в разглежданите регистрации, Тематично обособени описи в разглежданите регистрации, топонимични азбучни указатели*) и речник на подбрани специфични термини.

Тъй като Справочникът е адресиран и към неспециалисти, се налагат някои допълнителни уточнения:

---

[16] Това е реципрочната на тимарската от 1596 г. вакъфска регистрация.

[17] Аргументирана датировка в: *Бойков, Гр.* Татар Пазарджик – от основаването на града до края на XVII в., С., 2008, с. 73 – 75.

[18] BOA, Filibe sancağının harita ‘umumiesidir, sene-i [12]79.

[19] Онлайн достъп до ресурса: http://digital.nationallibrary.bg/ DWWebClient/(X(1)S(j4r3gaw3j0xsd1vm122hzxzq))/ViewerWindow.ashx?WebpartKey=Viewer_Viewer_9516&v=1796

[20] Онлайн достъп до ресурса: http://hcl.harvard.edu/libraries/maps/collections/series_indices/Ottoman_Index.html

[21] Информацията за мезрите е допълнително обогатена с данни за тях и в BOA, TD 729 (1614 г.) за сравнение, което при много внимателен подход би могло да бъде основа за извеждането и на демографски процеси.

- терминът *хане* е персийски, чието основно значение е *дом*, *семейство*. В османската регистрационна практика с него се обозначава най-малката данъчно задължена единица. През XVI в., в типа документи, използвани в Справочника, той е синонимен на нуклеарно домакинство както при християните, така и при мюсюлманите и се инициализира чрез записване на мъжа глава на домакинството.[22] Ето защо *хане* и *домакинство* се употребяват паралелно;

- регистрацията на вдовиците (т.нар. вдовишки ханета) се прави само при немюсюлманите с фискална цел – занижено, спрямо „пълноценното“ хане, данъчно облагане;

- регистрацията на пълнолетните неженени мюсюлмани и християни се извършва със същата цел;

- терминът neferen, който обикновено се превежда с „по брой души“, е демографски показател, използван от османската администрация за сумарно предаване на всички регистрирани и в този смисъл той не е равносилен на хане.[23]

- изразът *стандартна данъчна единица*, използван при представяне данните за мюсюлмански домакинства, означава *райетско хане* за разлика от ханета със специално дефиниран профил (например маслари, оризари, соколари, ешкинджии и т.н.). В този смисъл оразличаването се свързва по-скоро с данъчни задължения, отколкото с демографски характеристики.

Накрая искам да благодаря на д-р Григор Бойков не само за предоставените ми дигитални копия на използваните документи и карти, но и за цялостната му колегиална, професионална и приятелска подкрепа в този, продължил почти две години, амбициозен и трудоемък проект.

---

[22] Въпреки че има различни мнения и при все риска и условността от обобщаващи демографски заключение, историческата демография приема цифрата 5 за среден показател на брой членове в едно нуклеарно домакинство както за мюсюлманите, така и за християните – брачна двойка с 3 живи деца.

[23] Например: 22 ханета, петима неженени и 3 вдовишки ханета е равно на 30 „по брой души“ (neferen). В демографска дълбочина този показател включва 110 човека от пълноценните ханета (ако приемем цитираната усреднена цифра 5 за брой членове в нуклеарно домакинство), петима неженени и 12 човека от вдовишките ханета, за които, логично, би трябвало да приемем усреднена цифра 4 за брой членове на домакинство. Използвам отново възможността да споделя, че използваната методика за демографска реконструкция крие немалък риск от неточност.

НАХИЯ/КАЗА
ЗАГРА-И ЕСКИ ХИСАР

ЗАГРА-И ЕСКИ ХИСАР [ZAGRA-I ESKI HISAR] زغره‌ءاسکی‌حصار - Стара Загора

През 1516/18 г.[24] градът е представен като зиамет. В него са регистрирани 522 мюсюлмански домакинства (от които 24 на ямаци, маслари, ешкинджии, джелепи и юваджии) и 245 неженени мюсюлмани, живеещи в следните 18 махали (квартали): *Имарет, Ибрахим субашъ, Велед-и Иваз,*[25] *Джами, Черджи Мурад, Хаджъ Хасан с друго име Дерзи Юсуф, Хаджъ Малкоч, Джунеид, Михаличли, Хайран деде, Калбурджу, Хаджъ Тимурхан с друго име Джуляхан, Хаджъ Махмуд, Хамид факъх, Дебаган, Хамавджълар, Хасан факъх със завие Караджа Ахмед, Хаджеги.* Описани са 16 имами (практически, почти във всяка махала), 11 мюеззини; 173-ма от записаните са конвертити първо поколение (22.5 % от общия брой регистрирани); 14 от записаните са обозначени като „анатоллу", петима – като „татар", 1 – като „араб". Общият приход от града в размер на 48 020 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: зърно, овощни градини, лозя, кошери, зеленчукови градини, нахуд, лук, орехи; такса за ползване на ливади, водиници, муката'а от бозахане, муката'а от бадж-и базар и други такси, др. мукатаи, ниабет и арусане и други сборни такси.

Регистрацията от 1530 г.[26] представя града като зиамет с пояснението: „във владение на Юсуф Софу Халил оглу". В цитираните по-горе махали са описани 513 мюсюлмански ханета и 203-ма неженени мюсюлмани. Урбанистичният профил на града е инициализаран чрез описа на имарета на Велед-и Гюмлю, две джамии, два месджида, пет хамама, завието Караджа Ахмед. Приходът в размер на 39 098 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: зърно, орехи, кошери; приход от бозахане, водиници, ниабет и арусане и др. такси, обособени мукатаи.

През 1570 г.[27] в махалите *Джами-и атък, Хаджъ Хасан/Дерзи Юсуф* (в махала има два месджида), *Дебаган* (в махалата има една джамия и два месджида), *Хаджъ Махмуд* (в махалата има три месджида), *Хасан факъх* (в махалата има 1 месджид и завие Караджа Ахмед с двама шей-

[24] BOA, TD 77, с. 459 – 470.
[25] عوض[ivaz], *араб.* – смяна, замяна; обмен; компенсация.
[26] BOA, TD 370, с. 67.
[27] BOA, TD 494, с. 422 – 431.

ха)*, Черджи Мурад, Михаличли, Хаджъ Тимурхан/Джуляхан, Месджид-и Инал бей, Джунеид, Имарет, Хамид факъх, Джами-и Малкоч, Калбурджу, Хаджеги, Велед-и Иваз, Хайран деде* (в махалата има 1 месджид)*, Ибрахим субашъ/Кая ...*(в махалата има 1 месджид)*, Гюни?* са регистрирани 668 „по брой души“ мюсюлмани, от които ханета (в смисъл на стандартен данъчен субект) – 393, неженени мюсюлмани - 31 (останалите са описани като имами и хатиби (31), мюеззини (25), ямаци, ешкинджии, мюселеми, джелепи, джанбази, оризари (24), синове на спахии (3), външна рая (17), други; общият брой на конвертитите първо поколение е 104, което представлява 15.6 % от всички регистрирани мюсюлмани), 27 християнски домакинства и 10 неженени християни, живеещи в махала *Гюни?* (9 от описаните са „пришълец“; четирима от описаните, трима от които „пришълец“, са експлицитно представени с бележка „рум“). Общият приход от града е в размер на 92 765 акчета, като част от него в размер на 52 765 акчета и формирана от ихтисаб, мукатa’a от [производство на] маслари и кюреджии, мукатa’a от сборни такси, мукатa’a от джизието на християните в Ески Загра и Къзъл агач, друга обособена мукатаа’а представлява *хиссе-и мири* (т.е. фискален приход); втората част, представена като *хиссе-и Загра*, е зиамет на Мехмед паша [Соколлу] – тя е в размер на 40 000 акчета, формирана от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, нахуд, овощни градини, зеленчукови градини, лук, орехи, лен, кошери, вино, лозя; воденици, испенче, приходи от бозахане, бадж-и пазар, наеми от дюкяни, ниабет, ресм-и арус и други сборни такси, ресм-и бенак, ресм-и мюждегяне и други такси

През 1596 г.[28] в цитираните при предната регистрация махали[29] са описани 751 „по брой души мюсюлмани“, от които конвертитите първо поколение са 113 (15.04 %), 60 християнски ханета, от които 53 стандартни и 7 вдовишки (общността има свещеник – Истани (Истале), и 21 цигански ханета. Общата сума от данъчните приходи от града, тяхната структура, както и пропорционалното им обособяване им в две позиции (хиссе-и мири и хиссе-и Загра), повтарят тези от предната регистрация.

[28] BOA, TD 1001, c. 427 – 435.

[29] В това число се повтаря и информацията за броя и типа молитвени храмове във всяка една от тях; допълнение в микротопонимията има само при *махала Черджи Мурад* – появяват се двата дублетни микротопонима *Аладжа месджид* и *Таш кьопрю*; за пръв път в тази регистрация се появява и *завие Черджи Мурад*, в което е записан 1 шейх.

А (ا)

АБДАЛ ОГЛУ, АБДАЛ ОГЛУ С ДРУГО ИМЕ ХАЛИФЕ [Abdal oğlu, Abdal oğlu nam-i diğer Halife] ابدال‌اوغلو, ابدال‌اوغلو نام دگر خليفه - дн. Съединение, общ. Братя Даскалови

През 1516/18 г.[30] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село Абдал оглу – юруци са и са уседнали в границите на село *Орханлъ*;[31] десятъците си дават на спахията; има също трима, [които са] рая.“ Описани са 9 мюсюлмански домакинства, едно от които на конвертит първо поколение, и един неженен мюсюлманин. Общият приход в размер на 1396 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, леща; ресм-и райет, ресм-и боюндурук.

Регистрацията от 1530 г.[32] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани (в смисъл на стандартен данъчен субект) – 4, неженени мюсюлмани – 1; приход: 930 акчета.

През 1570 г.[33] селото е тимарско; в уводната рубрика намираме както дублетния му топоним *Халифе* с уточнението, че се намира в нахия Чирпан, така и: „маслари са, занимават се със земеделие в границите на село *Орханлъ*.“ Регистрирани са 17 мюсюлмански ханета категория чифт, 1 – категория половин чифт, 2 – категория бенак и двама неженени мюсюлмани (общността има имам, който чрез експлицитен запис е представен и като маслар; четирима от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход от селището в размер на 1800 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено, плодове; ресм-и чифт, ресм-и тапу, воденици, ниабет и арусане, други сборни такси.

[30] BOA, TD 77, с. 505.
[31] Виж статията за *Орханлъ*.
[32] BOA, TD 370, с. 69.
[33] BOA, TD 494, с. 505 – 506.

През 1596 г.[34] регистрационната ситуация повтаря тази от предния опис. В селото са описани 18 мюсюлмански домакинства категория чифт, 1 – категория половин чифт, 3 – категория бенак и трима неженени мюсюлмани – трима от записаните са конвертити първо поколение. Приходът от него в размер на 1000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

АВДЖЪЛАР (ЕВДЖИЛЕР) [Avcılar (Evciler)] اوجيلر - дн. Средно градище, общ. Чирпан

През 1516/18 г.[35] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село Авджълар; установиха се юруци…, дават десятъци на спахията.“ Описани са 18 мюсюлмански ханета, от които едно на юрук ешкинджия, а останалите райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица), и един неженен мюсюлманин; един от записаните е конвертит първо поколение. Общият приход в размер на 1740 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, орехи, плодове, лук, лозя; такса за ползване на ливади, ресм-и райет и ресм-и боюндурук.

Регистрацията от 1530 г.[36] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 20, неженени мюсюлмани – 1; приход: 2516 акчета.

През 1570 г.[37] селото е тимарско в нахия Чирпан. В него са регистрирани 24 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 4 на ямаци, 2 – категория половин чифт, 3 – категория бенак и четирима неженени мюсюлмани (общността има имам, за когото е записано, че е и шейх на завието *Караджа Ахмед*;[38] четирима от описаните са конвертити първо поколение; до името на един от описаните има бележка, че е акънджия). Общият приход от селището в размер на 5516 акчета (разде-

[34] BOA, TD 1001, с. 482.
[35] BOA, TD 77, с. 488 – 489.
[36] BOA, TD 370, с. 71.
[37] BOA, TD 494, с. 456.
[38] Вероятно става дума за завието *Караджа Ахмед* в махала *Хасан факъх* в Ески Загра.

лен между двама тимариоти) е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, орехи, лозя, сено, ливади, овощни градини; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[39] в селото са описани 45 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак и трима неженени мюсюлмани; общността има имам; трима от регистрираните са конвертити първо поколение; до името на един от регистрираните има запис, че в [село] *Умур оглу*.[40] Приходът от него в размер на 5900 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

АВШАРЛЪ [Avşarlı] اوشارلو - вер. дн. не съществува

В първите две от разглежданите регистрации селото е описвано заедно със село *Акча Ибрахим*.[41]

През 1516/18 г.[42] в него са записани 5 райетски мюсюлмански ханета (в смисъл на стандартна данъчна единица), двама неженени мюсюлмани и 38 домакинства на „юруци, които се установили в границите на споменатото село и плащат десятъците си на[43] селата Акча Ибрахим и Авшарлъ“; (петима от юруците са конвертити първо поколение). Общият приход (от двете села и юрушкия джемаат) в размер на 6856 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, леща; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, воденици, такса за ползване на ливади.

Регистрацията от 1530 г.[44] представя двете селища и „юруците“ като тимарски със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани (в смисъл на стандартен данъчен субект) – 20, неженени мюсюл-

[39] BOA, TD 1001, с. 459 – 460.
[40] Виж статията за *Умур оглу*.
[41] Виж статията за *Акча Ибрахим*.
[42] BOA, TD 77, с. 512 – 513.
[43] Т.е. данъците им формират общия приход от цитираните села.
[44] BOA, TD 370, с. 70.

мани (рая) – 12, [ханета на] юруци – 20, неженени [юруци] - 1; приход: 4714 акчета.

През 1570 г.[45] „село Авшарлъ с някакви юруци близо до него“ е част от зиамет. В него са описани 23 мюсюлмански ханета категория чифт и 3 – категория бенак (до имената на двама от регистрирани има бележки, че са „от (т.е. плащат на) вакъфа на Медине[-и мюневвере]“; до имената на двама от регистрирани има бележки, че са в [село] *Русуллар*[46]). Следва опис на общността на юруците, „които живеят в споменатото село“ – 9 домакинства. Общият приход от селището в размер на 3700 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, овце; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

Регистрацията от 1596 г.[47] повтаря като структура тази от 1570 г. В селото са описани 25 мюсюлмански ханета категория чифт и двама неженени мюсюлмани; юрушката общност е представена чрез 4 чифлика. Приходът от него в размер на 3700 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе с изключение на облагането ресм-и боюндурук.

АЙВА ГЬОРЮ С ДРУГО ИМЕ АВДЖЪ ОГЛУ [Ayva görü nam-i diğer Avcı oğlu] كورى نام دكر اوجى اوغلو ايوه – св. с дн. Ловец, общ. Стара Загора[48]

През 1516/18 г.[49] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: село Айва гьорю с друго име Авджъ оглу кьой; по рано се записваха 4 махали…споменатото село, Узун Хасан, Гьокче да’алъ, Доганджъ хаджъ“.[50] В селото са регистрирани 7 мюсюлмански домакинства, от които 6 на конвертити първо поко-

[45] BOA, TD 494, c. 450 – 451.
[46] Виж статията за *Русуллар*.
[47] BOA, TD 1001, c. 454.
[48] Виж статията и за *Доганджъ Хаджъ*.
[49] BOA, TD 77, c. 491 – 492.
[50] Виж статиите за съответните села.

ление (трима от конвертитите са експлицитно представени като ямаци на ешкинджии). Общият приход в размер на 1194 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, ливади, зеленчукови градини; ресм-и райет, ресм-и боюндудурк, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[51] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 4; приход: 908 акчета.

През 1570 г.[52] селото е тимарско в нахия На'алдьокен. В него са описани 4 мюсюлмански домакинства категория чифт, 4 – категория половин чифт (от които 3 на ямаци), 3 – категория бенак и шестима неженени мюсюлмани (шестима от регистрираните, четирима от които ямаци, са конвертити първо поколение; до имената на двама от регистрираните има бележка „син на спахия"). Общият приход от селището в размер на 2332 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, сено, зеленчукови градини, кошери, плодове, ливади; ресм-и чифт, ресм-и чифт, ресм-и боюндудурк, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

Регистрацията от 1596 г.[53] повтаря почти дословно (дори в антропонимичния опис) тази от 1570 г. Описаните в селото мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак са 19, а неженените мюсюлмани – шестима; броят на конвертитите и този на „синове на спахии" е същият, както при предната регистрация. Приходът от него в размер на 2500 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

АЙДЪНЛЪ [Aydınlı] ايدينلو - кв. Зора, Стара Загора

През 1516/18 г.[54] в селото са регистрирани 14 мюсюлмански ханета и трима неженени мюсюлмани (общността има имам; един от описаните е конвертит първо поколение). Общият приход в размер на 3251 акчета е

[51] BOA, TD 370, с. 68.
[52] BOA, TD 494, с. 477 – 478.
[53] BOA, TD 1001, с. 500 – 501.
[54] BOA, TD 77, с. 475.

формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, плодове; ресм-и райет, воденици, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[55] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 16, неженени мюсюлмани - 3; приход: 2716 акчета.

През 1570 г.[56] селото е част от хасовете на Ферхад бей в нахия Гюмлю бей. В него са описани 17 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които едно на ямак, едно – категория бенак и един неженен мюсюлманин. Общият приход от селището в размер на 1000 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, орехи, сено, ливади; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[57] номинативната и административна информация повтаря тази от предната регистрация. В селото са описани 23 мюсюлмански домакинства (двама от регистрираните са конвертити първо поколение; до имената на двама от регистрираните има бележки, че са „в града“, т.е. Ески Загра) и 7 християнски домакинства на „пришълец“.[58] Приходът от него отново в размер на 1000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе, към които е добавен и данъкът испенче.

АЙЪРДЖЪ (ЕЙЕРДЖИ) [Ayırcı (Eyerci)] ايرجى - вер. дн. не съществува[59]

През 1516/18 г.[60] в селото са регистрирани 11 мюсюлмански ханета, от които 4 на ямаци, и един неженен мюсюлманин; двама от описаните – ямаци - са конвертити първо поколение. Общият приход е предаден с

[55] BOA, TD 370, c. 68.
[56] BOA, TD 494, c. 438.
[57] BOA, TD 1001, c. 439 – 440.
[58] پريشلچه [prişelece].
[59] В BOA, TD 729 с. 295 – „мезра Айърджъ“.
[60] BOA, TD 77, c. 499.

този на село *Саръ реис*[61] (без демографски показатели), описано след него, и в размер на 2601 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; воденици, ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[62] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 7, неженени мюсюлмани – 1; приход: 1092 акчета.

През 1570 г.[63] в селото е регистрирано само едно домакинство, при все че до името на описания има бележка, че е в [село] *На'алдьокен*.[64] В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис е записано, че „хората се разбягали и ако понастоящем някой се занимава със земеделие в границите му, плаща десятъци на спахията на споменатото село." Обособеният приход от него е в размер на 1725 акчета и е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, воденици (2), общо предадени и остойностени аграрни добиви.

Информацията в регистрацията от 1596 г.[65] повтаря дословно тази от предния опис. Обособеният приход е в размер на 1500 акчета.

АК БАШ [Ak baş] اق‌باش - свързано с Горно Белово, общ. Братя Даскалови

През 1516/18 г.[66] в селото са регистрирани 7 мюсюлмански ханета; общността има имам. Общият приход в размер на 2123 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ниабет и арусане, ресм-и райет, ресм-и боюндурук.

[61] Виж статията за *Саръ реис*.
[62] BOA, TD 370, с. 68.
[63] BOA, TD 494, с. 463.
[64] Виж статията за *На'алдьокен*.
[65] BOA, TD 1001, с. 489.
[66] BOA, TD 77, с. 506.

Регистрацията от 1530 г.[67] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 9; приход: 2500 акчета.

През 1570 г.[68] селото е тимарско в нахия Чирпан. В него са описани 23 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 11 на ямаци и ешкиджии, 1 – категория половин чифт и 2 – категория бенак (един от регистрираните е конвертит първо поколение; до името на един от регистрираните има запис, че е в [село] *Авджълар(Евджилер)*[69]). Общият приход от селището в размер на 4600 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, орехи, сено; ресм-и чифт, ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ниабет и арусане, десятъци от зърнен добив от обработващи землището на село Ак баш хора от селата „Ак баш – друго,[70] Умур [оглу] и Авджълар“, други сборни такси.

През 1596 г.[71] номинативната и административна информация се повтарят дословно. В селото са описани 25 мюсюлмански ханета категория чифт, от които 7 на ешкинджии и ямаци, 1 – категория половин чифт и 2 – категория бенак (един от регистрираните е конвертит първо поколение; до името на двама от регистрираните има запис, че са в [селата] *Авджълар* и *Умур оглу*). Приходът от него в размер на 4000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

АКЧА ИБРАХИМ [Akça Ibrahim] اقچه ابراهيم – дн. Долно Белево, общ. Димитровград

В първите две от разглежданите регистрации селото е описвано заедно със село *Авшарлъ*.[72]

---

[67] BOA, TD 370, c. 71.
[68] BOA, TD 494, c. 469 – 470.
[69] Виж статията за *Авджълар*.
[70] Дн. Горно Белово, общ. Братя Даскалови, което традиционно е регистрирано в каза Филибе (Пловдив).
[71] BOA, TD 1001, c. 494 – 495.
[72] Виж статията за *Авшарлъ*.

През 1516/18 г.[73] в него са записани 20 мюсюлмански ханета и деветима неженени мюсюлмани Общият приход (от двете села и юрушкия джемаат, описван след село Авшарлъ) в размер на 6856 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, леща; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, водиници, такса за ползване на ливади.

Регистрацията от 1530 г.[74] представя двете селища и „юруците“ като тимарски със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани (в смисъл на стандартен данъчен субект) – 20, неженени мюсюлмани (рая) – 12, [ханета на] юруци – 20, неженени [юруци] – 1; приход: 4714 акчета.

През 1570 г.[75] селото е тимарско в нахия На’алдьокен. В него са описани 25 мюсюлмански домакинства категории чифт, половин чифт (1) и бенак (1); общността има имам. Общият приход от селището (разделян между трима тимариоти) в размер на 6177 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, орехи, сено, папур; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ресм-и агъл, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[76] селото са регистрирани 32 мюсюлмански ханета и 7 неженени мюсюлмани (общността има имам; двама от описаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 6500 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

АЛАДЖАЛАР [Alacalar] الاجه‌لر - дн. Пъстрен, общ. Опан

През 1516/18 г.[77] в селото са регистрирани 9 мюсюлмански ханета, от които 3 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект) и 6 на ешкинджии, ямаци и маслари, и двама неженени мюсюлмани; един от опи-

[73] BOA, TD 77, c. 512.
[74] BOA, TD 370, c. 70.
[75] BOA, TD 494, c. 491.
[76] BOA, TD 1001, c. 470.
[77] BOA, TD 77, c. 498.

саните е конвертит първо поколение. Общият приход от него в размер на 2490 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, ливади, кошери, зеленчукови градини, леща; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[78] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 14, неженени мюсюлмани – 4; приход: 2399 акчета.

През 1570 г.[79] селото е тимарско в нахия На'алдьокен. В него са описани 15 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които едно на ямак, и 5 – категория половин чифт; общността има имам. Приходът в размер на 4692 акчета (разделян между четирима тимариоти) е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, сено, ливади, плодове; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[80] в селището са регистрирани 22 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак и деветима неженени мюсюлмани (общността има имам; един от описаните е конвертити първо поколение; до името на един от описаните има запис, че живее в [село] *Велед-и Данишмен*д[81]). Приходът в размер на 5500 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе, към които е добавено облагане върху добив на лук и чесън.

АХАД ВИРАНЪ [Ahad viranı احاد ویرانی] – свързано със Стара Загора[82]

В първите две от разглежданите регистраци[83] селото е без демографски показатели, но с обособен приход: 1410 акчета през 1516/18 г. и 1060 акчета през 1530 г.

---

[78] BOA, TD 370, с. 70.
[79] BOA, TD 494, с. 448.
[80] BOA, TD 1001, с. 451.
[81] Виж статията за *Данишмендли*.
[82] В BOA, TD 77 и BOA, TD 370 е наличен следния запис: „споменатият виран е поголяма част свързан с града".

Регистрацията от 1570 г.[84] представя селището като част от зиамет с определението „юруци са“. Описани са 29 мюсюлмански домакинства – 15 от регистрираните са представени като „хаймане“; до имената на двама от регистрираните има бележка, че са „от (т.е. плащат на) вакъфа на Медине[-и Мюневвере]“. Приходът в размер на 1300 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, плодове, сено; ресм-и чифт, ресм-и духан, ресм-и тапу, ниабет и арусане, сборни такси.

През 1596 г.[85] в селото са регистрирани 25 мюсюлмански ханета и двама неженени мюсюлмани (двама от описаните са конвертити първо поколение; до имената на двама от описаните има бележки, че живеят съответно в „града“, т.е. Ески Загра и „Кьоселер, спада към Филибе“; до имената на деветима от регистрираните има бележка, че са „от (т.е. плащат на) вакъфа на Медине[-и Мюневвере]“). Приходът в размер на 1800 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

АХИ [Ahi] احی – дн. Бъдеще, общ. Стара Загора

През 1516/18 г.[86] в селото са регистрирани 16 мюсюлмански ханета, от които 8 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 8 на ямаци (7) и ешкинджия (1), и трима неженени мюсюлмани, от които един рая и двама „синове на ямаци“ (общността има имам, който е представен експлицитно и като ямак на юруци; един от описаните е конвертит първо поколение). Общият приход от него в размер на 1000 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; воденици, ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

[83] BOA, TD 77, с. 480; BOA, TD 370, с. 71.
[84] BOA, TD 494, с. 495 – 496.
[85] BOA, TD 1001, с. 474.
[86] BOA, TD 77, с. 494.

Регистрацията от 1530 г.[87] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 14; приход: 1212 акчета.

През 1570 г.[88] селото е тимарско в нахия На'алдьокен. Описани са 17 мюсюлмански домакинства категория чифт, 1 – категория половин чифт и 1 – категория бенак (двама от регистрираните са конвертити първо поколение; до името на един от регистрираните има запис, че е в [село] *Искендерли;*[89] за един от регистрираните има запис, че е „от (т.е. плаща на) вакъфа на Медине-и Мюневвере). Приход от него в размер на 2085 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено, лук; воденица, ресм-и чифт, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[90] в селището са регистрирани 17 мюсюлмански домакинства, 32 християнски домакинства (до имената на 15 от описаните има бележка „пришълец"[91]) и един неженен християнин. Приходът в размер на 2500 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, лен, лук, свине; испенче, ресм-и къшлак и отлак, воденици (5), ресм-и тапу, ниабет и арусане, сборни такси.

[87] BOA, TD 370, с. 70.
[88] BOA, TD 494, с. 487 – 488.
[89] Виж статията за *Искендерли*.
[90] BOA, TD 1001, с. 467.
[91] پریشلچه [prişelece].

Б (ب)

БАЙДАНЛЪ [Baydanlı] بايدكلى – вер. по-късно *Богдан махале*, дн. с. Богдановo, общ. Нова Загора

През 1516/18 г.[92] селото е административно отнесено към **каза** Йенидже-и Загра (Нова Загора). Експлицитно е представено като юрушко, а в него са регистрирани 96 мюсюлмански домакинства и 15 неженени мюсюлмани (общността има имам; четирима от описаните са конвертити първо поколение). Приходът е в размер на 5750 акчета.

Регистрацията от 1530 г.[93] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: 88 юрушки домакинства и един неженен; приходът е в размер на 5250 акчета.

През 1570 г.[94] то е отново тимарско. В него са описани 175 „по брой души“[95] ешкинджии, ямаци, акънджии, юруци; впечатление прави, че 139 от описаните са неженени юруци (общността има двама имами; 14 от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 8200 акчета е формиран от ресм-и юрюгян, ресм-и духан и ниабет и арусане.

През 1596 г.[96] регистрираните „по брой души“ в селището са 204 – общността има трима имами; 19 от описаните са конвертити първо поколение. Приходът от него в размер на 8300 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

БАЙЕЗИДЛИ [Bayezidli] بايزيدلو – вер. дн. не съществува

През 1516/18 г.[97] в селото са регистрирани 10 мюсюлмански ханета, от които райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект) – 2 и 8 на

[92] BOA, TD 77, c. 518 – 519.
[93] BOA, TD 370, c. 69.
[94] BOA, TD 494, c. 461 – 462.
[95] نفر أ [neferen].
[96] BOA, TD 1001, c. 464 – 466.
[97] BOA, TD 77, c. 502.

юруци; в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме информация „…юруци са…установили се в границите на [село] *Велед-и Мерич“.*[98] Общият приход от него в размер на 1193 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, лук, лозя; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[99] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 7; приход: 1190 акчета.

През 1570 г.[100] селото е тимарско в нахия Чирпан. В него са описани 10 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 6 на ямаци, 7 – категория половин чифт и 6 – категория бенак (общността има имам; един от регистрираните е конвертит първо поколение; до имената на двама от регистрираните има бележка, че са в [село] *Бехадърлъ*[101]). Приходът в размер на 1500 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, плодове, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ресм-и агъл, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[102] в селището са описани 33 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак и трима неженени мюсюлмани. Приходът от него в размер на 1000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

БЕДЕК [Bedek] بدك – вер. св. със Стара Загора[103]

През 1516/18 г.[104] в селото са регистрирани 3 мюсюлмански ханета и един неженен мюсюлманин; един от описаните е конвертит първо поко-

[98] Виж статията за *Велед-и Мерич.*
[99] BOA, TD 370, c. 71.
[100] BOA, TD 494, c. 489.
[101] Виж статията за *Бехадърлъ.*
[102] BOA, TD 1001, c. 468.
[103] Вероятно релативна топо- и хидронимия – *Бедечка.*
[104] BOA, TD 77, c. 473.

ление. Приходът в размер на 725 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, лозя, кошери, плодове; ресм-и райет, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[105] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 2, ханета християни – 9, неженени християни – 2; приход: 634 акчета.

През 1570 г.[106] селото е част от хасовете на Ферхад бей в нахия Гюмлю бей. То е изцяло християнско – описани са два мюсюлмански чифлика – „Хасан бин Абдуллах“ и „Искендер“, – за които е пояснено, че са „във владение на хората от селото“ (1) и „във владение на Петре, син на Мартин“ (1), 25 християнски домакинства (до имената на двама от регистрираните има бележка „пришълец“[107]) и двама неженени християни. Приходът от него в размер на 3000 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, шира, вино, орехи, сено; ресм-и чифт (!), испенче, ниабет и арусане, ресм-и земин, ресм-и тапу, други сборни такси.

Регистрацията от 1596 г.[108] повтаря като структура и съдържание тази от 1570 г. Освен двата цитирани чифлика, „във владение“ на споменатите жители на селото, са описани 15 християнски домакинства и 13 неженени християни. Приходът от него в размер на 2000 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

БЕХАДЪРЛЪ [Behadırlı] بهادیرلو – неуст.

През 1516/18 г.[109] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село Бехадърлъ; [жителите му] се установили в границите на село Велед-и Мерич;[110] дават десятъците си на спахията; юруци са.“ В селото са регистрирани 3 райетски

[105] BOA, TD 370, c. 68.
[106] BOA, TD 494, c. 437 – 438.
[107] پریشلچه [prişelece].
[108] BOA, TD 1001, c. 439.
[109] BOA, TD 77, c. 502
[110] Виж статията за *Велед-и Мерич.*

мюсюлмански домакинства (в смисъл на стандартен данъчен субект), един неженен мюсюлманин (рая) и 12 домакинства на ямаци и юруци ешкинджии. Приходът в размер на 1677 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, лозя, плодове; ниабет и арусане, ресм-и райет и ресм-и боюндурук.

Регистрацията от 1530 г.[111] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 9, неженени мюсюлмани – 4; приход: 1293 акчета.

През 1570 г.[112] селото е част от зиамет. В него са описани 42 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 24 на ямаци, и един коруджия (общността има имам; трима от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 1460 акчета е формиран от три обобщени обособени данъчни позиции, включващи аграрни добиви и такси.

През 1596 г.[113] в селището са регистрирани отново 42 мюсюлмански ханета (рая и ямаци) категории чифт, половин чифт и бенак и седем неженени мюсюлмани (общността има имам; трима от регистрираните са конвертити първо поколение), Както при предната регистрация, приходът в размер на 2600 акчета е формиран от три обобщени обособени данъчни позиции, включващи аграрни добиви и такси.

БЕХАДЪР ЛАЛА [Behadır Lala] بهادير لالا – неуст.

Във всички разглеждани регистрации, селото е част от вакъфа на „потомството на Гюмлю бей“, за който в представящия го запис намираме информацията, че „според височайша заповед“ приходите от селата на вакъфа[114] „се разходват за завието и месджида в Ески [Загра] хисар, завието и месджида в село Гюмлю бей и месджида в Едирне (Одрин).“

---

[111] BOA, TD 370, с. 70.
[112] BOA, TD 494, с. 502.
[113] BOA, TD 1001, с. 480.
[114] *Бехадър Лала, Велед-и чобанлъ/Топрак, Йениджже/Караджа кьой, Кебеджели и Кулфалджа* – виж статиите за съответните села.

През 1516/18 г.[115] в *Бехадър Лала* са регистрирани 20 мюсюлмански домакинства, от които 2 на ямаци, а останалите – райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица), и четирима неженени мюсюлмани; четирима от описаните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 1998 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[116] представя селището със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 20, неженени мюсюлмани – 12; приход 1990 акчета.

През 1570 г.[117] в селото са описани 18 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 2 на ямаци, 1 – категория бенак и четирима неженени мюсюлмани (общността има двама имами; един от регистрираните е конвертит първо поколение; един от описаните е експлицитно представен като соколар; до името на един от регистрираните има бележка, че е „в града“, т.е. Ески Загра). Общият приходът от него в размер на 2235 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ресм-и духан, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[118] регистрираните в селището ханета категория чифт и бенак са 35, а неженените мюсюлмани – 20; двама от описаните са конвертити първо поколение. Приходът в размер отново на 2235 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

БЕШ ТЕПЕ [Beş tepe] بش‌تپه – дн. Пет могли, общ. Нова Загора

Във всички разглеждани регистрации, селото е част от „новия мюлк на потомството на споменатите“,[119] за който в представящия го запис

[115] BOA, TD 77, c. 534.
[116] BOA, TD 370, c. 74.
[117] BOA, TD 498, c. 632.
[118] BOA, TD 470, c. 656.
[119] Винаги се има предвид описвания преди този мюлк „вакъф на потомството на потомството на Гюмлю [бей]“ – vakf-i ebna-i veled-i Gümlü.

намираме следната информация: „за споменатото село Муса бейли[120] заедно със село Беш тепе блаженопочившият султан Баязид [II, 1481 – 1512] хан издаде темлик през 886 г. (1481/82 г.) на паша Йигит, син на Гюмлю, в чиито ръце остана свещената заповед. По-късно споменатият паша Йигит превърна мюлка във вакъф на потомството си, който се владее според вакфиета."

Всъщност, в нито един от описите село *Беш тепе* няма трафаретно представяне; в него са записвани винаги „6 бюлюка, които от старо време се установили и приходите им са с тези на споменатото Беш тепе."

През 1516/18 г.[121] са описани бюлюците: *Йегян Ахмед, Паша ..., Субашъ,[122] Гьондюрлер, Йогурдчу,[123] Яр паша.* Общият брой на описаните в тях глави на домакинства и неженени мюсюлмани е 90 – рая, ямаци, ешкинджии, маслари, соколари, „син на спахия".

През 1530 г.[124] броят на бюлюците, записани към селището, е 5; бюлюк *Йогурдчу* е регистриран към село *Муса бейли*. Общият брой на райетските ханета в тях е 46, на ханетата на ямаци и маслари – 6; записан е и един неженен мюсюлманин.

През 1570 г.[125] в описа на селото фигурират 6-те цитирани бюлюка, като общият брой на регистрираните в тях е както следва: ханета – 121, неженени – 15 (в три от бюлюците има записани имами; общо шестима от записаните са конвертити първо поколение).

Регистрацията от 1596 г.[126] повтаря като структура и съдържание тази от 1570 г. В шестте бюлюка са записани общо 190 глави на домакинства и неженени.

---

[120] Виж статията за *Муса бейли*.
[121] BOA, TD 77, с. 531 – 534.
[122] Дн. не съществува – джемаатът се е развил в постоянна поселка, която е била разположена между дн. Новоселец, Пет могили и Млекарово – общ. Нова Загора.
[123] Дн. с. Млекарово.
[124] BOA, TD 370, с. 74.
[125] BOA, TD 498, с. 627 – 631.
[126] BOA, TD 470, с. 651 – 654.

БОАЗ КЕСЕН [Boğaz kesen] بوغازكسن – неуст.

И в двете разглеждани регистрации селото е представено като част от мюлка на великия везир Мехмед паша [Соколлу].

През 1570 г.[127] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село Боаз кесен – нов дербенд е; в границите на [село] Кул Ибрахим;[128] спада към Загра; в новия държавен дефтер се записа, че [населението] е освободено от извънредни данъци и повинности.“ В него са описани 52 християнски домакинства и 9 неженени християни; общността има трима свещеници – Истоян, Йован, … Приходът в размер на 1200 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, плодове, орехи, вино, свине; джизие, испенче, воденици, други сборни такси.

През 1596 г.[129] в селището са регистрирани едно мюсюлманско домакинство на конвертит първо поколение, 121 християнски домакинства и 27 неженени християни (общността има двама свещеници – Истале (вер. Стальо) и Михаил; 29 от описаните са „пришълец“[130]). Общият приход от него в размер на 4200 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе, към които е добавен и облог ресм-и райет в размер на 22 акчета.

БОЗ ДОГАНДЖЪ [Boz doğancı] بوزطغانجى – дн. Боздуганово, общ. Раднево

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на Мустафа бей, за който в представящия го запис намираме следната информация: „вакъф на Мустафа бей, зет на Искендер паша, санджакбей на Нигболу (Никопол); преди време блаженопочившият султан Баязид хан – мир на праха му – издаде темлик на споменатия Мустафа бей за селата

[127] BOA, TD 498, c. 359 – 360.
[128] Виж статията за *Кул Ибрахим.*
[129] BOA, TD 470, c. 361 – 363.
[130] پريشلچه [priṣelece].

На'алдьокен, Данишмендли и Папас.[131] Мустафа бей вакъфира споменатите села на построеното в Ниш муалимхане и джамията, която ще се построи в село На'алдьокен; темликнамето и вакъфнамето са видени."

През 1516/18 г.[132] в селото, за което в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис е пояснено, че се намира „в границите на [село] На'алдьокен", са регистрирани 22 мюсюлмански ханета (райетски, на маслари, кюреджии, ямаци на юруци, ямаци мюселеми, ешкинджии) и един неженен мюсюлманин (син на ямак); трима от описаните са конвертити първо поколение. Приходът от него в размер на 1624 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, шарен боб; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[133] представя селището със следните демографски и финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 18, неженени мюсюлмани – 1; приход 1565 акчета.

През 1570 г.[134] в селото са описани 37 мюсюлмански домакинства категория чифт (общността има имам; трима от регистрираните са конвертити първо поколение). Общият приход в размер на 2747 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини; ресм-и райет, ресм-и тапу, ниабет и арусане.

През 1596 г.[135] броят на регистрираните ханета в селището категории чифт и бенак е 48, а на неженени мюсюлмани – шестима (общността има имам; деветима от описаните са конвертити първо поколение). Приходът от него отново в размер на 2747 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе, към които са добавени ресм-и духан и облагане на добив на сено.

[131] Виж статиите за съответните села.
[132] BOA, TD 77, с. 539
[133] BOA, TD 370, с. 75.
[134] BOA, TD 498, с. 636 – 637.
[135] BOA, TD 470, с. 661 – 662.

БЮЮК ДОГАНДЖЪ [Büyük doğancı] بيوك طغانجى – дн. Пшеничево, общ. Стара Загора

В регистрацията от 1516/18 г.[136] намираме 4 топонимични позиции „*от село Бююк доганджъ*“ с различни антропонимични описи, приходите от които формират соколарски тимари. Общият брой на описаните мюсюлмански ханета е 46 (двама от регистрираните са конвертити първо поколение), а на неженените мюсюлмани – 15 (двама от регистрираните са конвертити първо поколение); има един регистриран имам. Общият приход от 4-те позиции е в размер на 3923 акчета.

Регистрацията от 1530 г.[137] повтаря като структура тази от 1516/18 г. с тази разлика, че са описани *село Бююк доганджъ* и 3 позиции „*от село Бююк доганджъ*“. В уводните рубрики на регистрационните матрици на всяко едно от тях е записан броят гьорюнджии, с определянето на които селата (селото) са задължени годишно. Общият брой на регистрираните домакинства е 35, неженените мюсюлмани са четирима, а общият приход е в размер на 3910 акчета.

През 1570 г.[138] селището продължава да е със статут на соколарски тимар. Представено е като съставено от 4 махали, като в него са регистрирани 52 ханета категории чифт, половин чифт и бенак и двама неженени мюсюлмани. Общият приход от него в размер на 8200 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, сено; такса за ползване на ливади, ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

Регистрацията от 1596 г.[139] повтаря като структура и съдържание тази от 1570 г. Описани са 66 мюсюлмански ханета и 14 неженени мюсюлмани. Приходът в размер на 9500 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

[136] BOA, TD 77, c. 482 – 483.
[137] BOA, TD 370, c. 72.
[138] BOA, TD 494, c. 512 – 513.
[139] BOA, TD 1001, c. 516 - 517.

БЮЮК КАДЪ [Büyük kadı] بيوك قاضى – по-късно *Голямо Кадиево*; дн. съст. част от с. Загоре, общ. Стара Загора

Във всички разглеждани регистрации, с изключение на тази от 1530 г., селото е със статут на соколарски тимар.

През 1516/18 г.[140] в него са регистрирани 17 мюсюлмански ханета, от които 5 на ямаци, и двама неженени мюсюлмани (общността има имам; петима от описаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 3434 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане и две обособени данъчни позиции с еднаква номенклатура „приход от чифлик на Али бей, син на Хасан бей; спахия“.

Регистрацията от 1530 г.[141] представя селището със следния демографски и финансов профил: ханета мюсюлмани – 10, неженени мюсюлмани – 2; приход 3400 акчета.

През 1570 г.[142] в него са описани 17 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които едно на ямак, и двама неженени мюсюлмани (общността има имам; двама от регистрираните са конвертити първо поколение). Общият приход от селото в размер на 8000 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, сено, десятъци върху зърнен добив от обработващи землището на селото хора от село *Арабаджъ с друго име Папас*;[143] такса за ползване на ливади, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[144] броят на регистрираните ханета категории чифт, половин чифт (1) и бенак в селището е 25, а неженените мюсюлмани са шестима; общността има имам. Общият приход от селото в размер на 9000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

---

[140] BOA, TD 77, с. 484 – 485.
[141] BOA, TD 370, с. 71.
[142] BOA, TD 494, с. 511 – 512.
[143] Виж статията за *Папас/Арабаджъ*.
[144] BOA, TD 1001, с. 514 - 515.

БЮЮК ХАДЖЪЛАР [Büyük hacılar] بيوك خاجيلر – вер. дн. не съществува[145]

Първата регистрация на селото е от 1570 г.[146] То е част от зиамет „на името на Хюсрев, кетхуда на негово превъзходителство Мехмед паша“ в нахия Чирпан. В него са описани 14 мюсюлмански ханета категория чифт, от които 10 на ямаци (общността има имам; един от записаните е конвертит първо поколение). Приходът в размер на 400 акчета е формиран от две обобщени данъчни позиции, обособяващи облог върху аграрни добиви и такси.

През 1596 г.[147] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селището са описани отново 14 мюсюлмански ханета, от които 7 на ешкинджии и ямаци, и един неженен мюсюлманин. Общият приход от него в размер на 1300 акчета е формиран отново от две обобщени данъчни позиции, обособяващи облог върху аграрни добиви и такси.

БЮЮК ХАМИДЛИ [Büyük Hamidli] بيوك حميدلو – св. с дн. Радецки, общ. Нова Загора

Във всички разглеждани регистрации селото е част от „вакъф на потомството на Гюмлю“,[148] за който в представящия го запис намираме следната информация: „вакъф на потомството на потомството на Гюмлю – във владение на Салтък бей и Искендер бей, синове на Гюмлю; блаженопочившият султан Мехмед хан – мир на праха му – издаде темлик; по-късно негово величество нашият падишах блаженопочившият султан Баязид хан издаде свещени заповеди, според които вакъфът на

[145] BOA, TD 729, с. 242: „мезра Бююк хаджълар – празна от рая“.
[146] BOA, TD 494, с. 501.
[147] BOA, TD 1001, с. 479 – 480.
[148] Vakf-i ebna-i veled-i Gümlü.

Гюмлюоглу е свободен…и никой не може да се меси…в ръцете [си потомството на Гюмлю] има муафнаме; вакъфнамето е видяно.“

През 1516/18 г.[149] в селото са регистрирани 37 мюсюлмански ханета, от които 16 на ямаци и 3 на ешкинджии, и 7 неженени мюсюлмани (общността има имам; шестима от описаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 3639 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери; ресм-и райет, испенче (?!),[150] ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[151] представя селището със следните демографски и финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 23, [ханета на] ямаци – 5, [ханета на] ешкинджии – 4, неженени мюсюлмани – 3; регистриран е и имам. Приходът е в размер на 3600 акчета.

В регистрацията от 1570 г. селото липсва.

През 1596 г.[152] в него са описани 57 мюсюлмански домакинства категории чифт и бенак и 19 неженени мюсюлмани; двама от регистрираните са конвертити първо поколение. Общият приход от селището в размер на 3492 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, овце; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

[149] BOA, TD 77, с. 530.
[150] Размерът е 25 акчета, т.е. облагане на едно християнско домакинство.
[151] BOA, TD 370, с. 73.
[152] BOA, TD 470, с. 648 – 649.

В (و)

ВЕЛЕД-И ГЮМЛЮ [Veled-i Gümlü] ولد كوملو – неуст.

Във всички разглеждани регистрации селото е част от „вакъф на потомството на Гюмлю“,[153] за който в представящия го запис намираме следната информация: „вакъф на потомството на Гюмлю – във владение на Салтък бей и Искендер бей, синове на Гюмлю; блаженопочившият султан Мехмед хан – мир на праха му – издаде темлик; по-късно негово величество нашият падишах блаженопочившият султан Баязид хан издаде свещени заповеди, според които вакъфът на Гюмлюоглу е свободен…и никой не може да се меси…в ръцете [си потомството на Гюмлю] има муафнаме; вакъфнамето е видяно.“

През 1516/18 г.[154] в селото са регистрирани 70 мюсюлмански домакинства и 20 неженени мюсюлмани (общността има имам; шестима от регистрираните са конвертити първо поколение). Общият приход от него в размер на 13 818 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; овце, такса за ползване на ливади, ресм-и райет, други такси.

Регистрацията от 1530 г.[155] представя селището със следния демографски и финансов профил: ханета мюсюлмани – 90, неженени мюсюлмани – 30; приход: 13 500 акчета.

През 1570 г.[156] в него са описани 81 мюсюлмански ханета категория чифт, 5 – категория половин чифт, 15 – категория бенак и 36 неженени мюсюлмани (общността има имам, който е и хатиб, и мюеззин; седем от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 15 182 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини; овце, ресм-и агъл, такса за ползване на ливади, ресм-и райет, ниабет и арусане, други сборни такси.

[153] Vakf-i ebna-i veled-i Gümlü.
[154] BOA, TD 77, с. 527 – 528.
[155] BOA, TD 370, с. 73.
[156] BOA, TD 498, с. 625 – 626.

През 1596 г.[157] в селото са регистрирани 133 глави на домакинства и неженени мюсюлмани (общността има хатиб; петима от описаните са конвертити първо поколение; до имената на 18 от описаните има бележки, че са в други населени места, в т.ч. и Загра-и атък). Приходът от него отново в размер на 15 182 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ВЕЛЕД-И МЕРИЧ [Veled-i Meriç] ولد مريچ – вер. св. с Меричлери

През 1516/18 г.[158] в селото са регистрирани 26 мюсюлмански ханета, от които 10 на ямаци и юруци ешкинджии, а останалите райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица), и 12 неженени мюсюлмани (общността има имам; двама от описаните са конвертити първо поколение). Приходът от него е предаден заедно с позиция, дефинирана като „от село Кул Хамза[159] – [жителите му] се занимават със земеделие в границите на споменатото село Велед-и Мерич и дават десятъците си на спахията.“ Той е в размер на 5226 акчета и е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, ориз (от с. *Кул Хамза*); ресм-и райет, такса за ползване на ливади, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[160] представя селището със следните демографски и финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 23, неженени мюсюлмани – 4; приход: 4818 акчета.

През 1570 г.[161] то е част от тимар в нахия Чирпан. В него са описани 42 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 12 на ямаци, 2 – категория половин чифт и 9 неженени мюсюлмани (общността има имам; двама от регистрираните са конвертити първо поколение; шестима от регистрираните са експлицитно представени като акънджии). Приходът в размер на 5500 акчета е формиран от облагане върху добив

[157] BOA, TD 470, с. 645 – 646.
[158] BOA, TD 77, с. 499 – 500.
[159] Виж статията за *Кул Хамза*.
[160] BOA, TD 370, с. 71.
[161] BOA, TD 494, с. 464.

на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено, десятъци върху зърнен добив на обработващи землището на селото от селата *Чакърлар, Хаджълар и Чатал йоюк*;[162] такса за ползване на ливади, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[163] в селото са регистрирани 43 мюсюлмански ханета категории чифт и половин чифт (2) и деветима неженени мюсюлмани (общността има имам; един от описаните е конвертит първо поколение; трима от описаните са представени експлицитно като акънджии). Общият приход от него отново в размер на 5500 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

ВЕЛЕД-И ЧОБАНЛЪ С ДРУГО ИМЕ ТОПРАК [Veled-i çobanlı nam-i diğer Toprak] ولد چوبانلو نام دکر طوپراق – неуст.

Във всички разглеждани регистрации, селото е част от вакъфа на „потомството на Гюмлю бей“, за който в представящия го запис намираме информацията, че „според височайша заповед“ приходите от селата на вакъфа[164] „се разходват за завието и месджида в Ески [Загра] хисар, завието и месджида в село Гюмлю бей и месджида в Едирне (Одрин).“

През 1516/18 г.[165] в него са регистрирани 21 мюсюлмански ханета, от които райетски (в смисълна стандартен данъчен субект) са 18, а останалите на маслари (2), ешкинджия (1) и юрук ешкинджия (1), и двама неженени мюсюлмани. Общият приход в размер на 1640 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; овце, ресм-и боюндурук, ресм-и райет.

---

[162] Виж статиите за съответните села.
[163] BOA, TD 1001, c. 489 – 490.
[164] *Бехадър Лала, Велед-и чобанлъ/Топрак, Йенидже/Караджа кьой, Кебеджели и Кулфалджа* – виж статиите за съответните села.
[165] BOA, TD 77, c. 535.

Регистрацията от 1530 г.[166] представя селището със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 9, неженени мюсюлмани – 3; приход: 1800 акчета.

През 1570 г.[167] в селото са описани 25 мюсюлмански ханета категория чифт, от които 7 райетски, а останалите на ямаци, 1 – категория бенак и седем неженени мюсюлмани (общността има имам; един от регистрираните е конвертит първо поколение). Приходът от него в размер на 2011 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и агъл, ниабет и арусане.

През 1596 г.[168] в селището са регистрирани 23 мюсюлмански ханета и 11 неженени мюсюлмани. Приходът в размер отново на 2011 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

[166] BOA, TD 370, с. 74.
[167] BOA, TD 498, с. 632.
[168] BOA, TD 470, с. 655 – 656.

Г (ﮔ)

ГЬОКБЕЙЛИ [Gökbeyli] كوكبكلى – вер. дн. не съществува

През 1516/18 г.[169] селото е експлицитно представено като юрушко. В него са регистрирани 18 мюсюлмански ханета, от които 3 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица), а останалите на ешкинджии, ямаци, оризар и маслар, и трима неженени мюсюлмани; трима от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход в размер на 1558 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, лук, леща, зеленчукови градини; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[170] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 5; приход: 1224 акчета.

През 1570 г.[171] селото е част от зиамет в нахия На'алдьокен. В него са описани 14 мюсюлмански домакинства категория чифт и едно – категория бенак. Приходът в размер на 1600 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено; ресм-и чифт, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[172] административната информация в уводната рубрика на регистрационната матрица повтаря тази от предната регистрация. В селището са регистрирани 28 мюсюлмански ханета категории чифт и бенак; двама от описаните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 1800 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени погоре, към които е добавен облогът ресм-и отлак.

[169] BOA, TD 77, с. 496 – 497.
[170] BOA, TD 370, с. 70.
[171] BOA, TD 494, с. 493 – 494.
[172] BOA, TD 1001, с. 472.

ГЬОКПАЛА [Gökpala] كوك پاله – дн. Михайлово, общ. Стара Загора

Първата регистрация на селото е от 1596 г.[173] В него са описани 22 мюсюлмански ханета и 11 неженени мюсюлмани (четирима от регистрираните са конвертити първо поколение; до имената на 9 от регистрираните има бележки, че са от (т.е. плащат на) вакъфа на Медине-и мюневвре). Приходът в размер на 1600 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ниабет и арусане.

ГЬОКЧЕ ДА'АЛЪ [Gökçe dağlı] كوكچه طاغلو – вер. дн. не съществува[174]

През 1516/18 г.[175] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следната информация: „село Гьокче да'алъ; споменатото село се установило (т.е. жителите му) в границите на село Айва гьорю;[176] плащат десятъците си на спахията; извън дефтера".[177] В него са описани 6 мюсюлмански ханета, от които две на конвертити първо поколение (един от тях е представен като ямак на юруци), и трима неженени мюсюлмани. Приходът в размер на 1202 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[178] представя селището със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 7; приход: 1148 акчета.

---

[173] BOA, TD 1001, c. 509.
[174] В BOA, TD 729 c. 295 – „мезра Гьокче да'алъ".
[175] BOA, TD 77, c. 492.
[176] Виж статията за *Айва гьорю*.
[177] Т.е. регистрира се за пръв път.
[178] BOA, TD 370, c. 68.

През 1570 г.[179] то е тимарско в нахия На'алдьокен. В него са описани 9 мюсюлмански домакинства; до имената на трима от регистрираните има бележки, че са в други населени места – село *Доганджъ Хаджъ* (2) и село *Кючюк кечилер* (1).[180] Приходът в размер на 1700 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено, десятъци върху зърнен добив от обработващи в землището на селото жители на село *Кючюк кечилер*; ресм-и чифт, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[181] административната информация в уводната рубрика повтаря тази от предната регистрация. В селището са регистрирани 7 ханета, като отново за три от тях е отбелязано, че са в селата, цитирани по-горе. Приходът от него в размер на 1800 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ГЬОЧЕРИ[182] ВИРАНЪ [Göçeri viranı] كوچرى ويرانى – по-късното *Гючерлий*, дн. Брод, общ. Димитровград

През 1516/18 г.[183] в селото са регистрирани 35 мюсюлмански ханета, от които 19 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект), а останалите на ямаци, юруци и маслари, петима неженени мюсюлмани и 8 „синове на спахии, наречени Гьочери огулларъ" (общността има имам; трима от описаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 2556 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, плодове; воденици, ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане, други такси.

Регистрацията от 1530 г.[184] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 11, „синове на

[179] BOA, TD 494, с. 465.
[180] Виж статиите за съответните села.
[181] BOA, TD 1001, с. 490 – 491.
[182] В регистрациите от 1570 г и 1596 г. е възможно и четене *Гюч адъ виранъ*.
[183] BOA, TD 77, с. 515 – 516.
[184] BOA, TD 370, с. 69.

спахии, наречени Гьочери огулларъ“ – „по брой души“[185] – 14; приход: 2021 акчета.

През 1570 г.[186] селото е тимарско в нахия Чирпан. В него са описани 34 мюсюлмански ханета категория чифт, от които 5 на ямаци, 6 – категория половин чифт, 7 – категория бенак (общността има имам; един от регистрираните е конвертит първо поколение; двама от регистрираните са експлицитно представени като акънджии; до имената на четирима от регистрираните има бележки, че са от други населени места). Общият приход в размер на 4550 акчета (разделен между трима тимариоти) е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено; воденици, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[187]административната информация в уводната рубрика на регистрационната матрица повтаря тази от предната регистрация. В селището са описани 50 мюсюлмански домакинства категории чифт и бенак и шестима неженени мюсюлмани (двама от регистрираните са експлицитно представени като акънджии). Приходът от него в размер на 5000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

[185] نفر [neferen]
[186] BOA, TD 494, c. 459 – 460.
[187] BOA, TD 1001, c. 463 – 464.

Д (د)

ДАНИШМЕНДЛИ [Danişmendli] دانشمندلو – по-късно *Талашманлъ*, дн. Стрелец, общ. Стара Загора

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на Мустафа бей, за който в представящия го запис намираме следната информация: „вакъф на Мустафа бей, зет на Искендер паша, санджакбей на Нигболу (Никопол); преди време блаженопочившият султан Баязид хан – мир на праха му – издаде темлик на споменатия Мустафа бей за селата На'алдьокен, Данишмендли и Папас.[188] Мустафа бей вакъфира споменатите села на построеното в Ниш муалимхане и джамията, която ще се построи в село На'алдьокен; темликнамето и вакъфнамето са видени."

През 1516/18 г.[189] в селото, „с махала Боз доганджъ",[190] са регистрирани 22 мюсюлмански ханета, от които 12 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект), а останалите на ямаци, маслари и юруци ешкинджии, и един неженен мюсюлманин; двама от описаните, за един от които е отбелязано, че е кетхуда [на селото], са конвертити първо поколение. Приходът от него в размер на 2572 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, зеленчукови градини, лук, кошери; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[191] представя селището със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 15, неженени мюсюлмани – 10; приход: 2550 акчета.

През 1570 г.[192] в него са описани 31 мюсюлмански домакинства категории чифт и половин чифт, от които 9 на „външна рая"; общността има имам. Приходът от селото в размер на 3533 акчета е формиран от

[188] Виж статиите за съответните села.
[189] BOA, TD 77, с. 537 – 538.
[190] Виж статията за *Боз доганджъ*.
[191] BOA, TD 370, с. 75.
[192] BOA, TD 498, с. 636.

облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане.

През 1596 г.[193] в селището са регистрирани 54 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак и 11 неженени мюсюлмани; общността има имам. Приходът, отново в размер на 3533 акчета, е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ДЕДЕДЖИК [Dedecik] ددەجك – дн. Дядово, общ. Нова Загора

През 1516/18 г.[194] селото е административно отнесено в каза Йенидже-и Загра (Нова Загора). В него са регистрирани 37 мюсюлмански домакинства, едно от които на маслар, а останалите райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект); общността има имам; двама от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход в размер на 6054 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, зеленчукови градини, лозя, кошери, сусам; такса за ползване на ливади, ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[195] представя селището в състава на каза Ески Загра „във владение като арпалък на Джафер бей“ със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 36, [ханета на] маслари – 1 ; приход: 4014 акчета.

През 1570 г.[196] селото е част от зиамет в нахия Гюмлю бей. В него са описани 36 мюсюлмански домакинства категория чифт и 15 неженени мюсюлмани (трима от регистрираните са конвертити първо поколение; до имената на 12 от регистрираните има бележки, че са от или във различни населени места). Приходът в размер на 2000 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, лозя, кошери, сено; такса за ползване на ливади, ресм-и чифт, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

---

[193] BOA, TD 470, с. 660 – 661.
[194] BOA, TD 77, с. 511.
[195] BOA, TD 370, с. 71.
[196] BOA, TD 494, с. 502 – 503.

През 1596 г.[197] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селището са описани 47 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак и 10 неженени мюсюлмани; до имената на 8 от регистрираните има бележки, че са от или във различни населени места. Общият приход от него в размер на 3000 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

ДЕЛИ БЕЙЛИЛЕР [Deli beyliler] دلو بكلیلر – дн. Яздач, общ. Чирпан

През 1516/18 г.[198] в селото са регистрирани 18 мюсюлмански ханета, от които райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) – 12, а останалите на ямаци и ешкинджии (общността има имам; двама от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход от него в размер на 4352 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, плодове, орехи, лук и чесън; воденици (3), такса за ползване на ливади, ниабет и арусане, ресм-и боюндурук, ресм-и райет.

Регистрацията от 1530 г.[199] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 14; приход: 3512 акчета.

През 1570 г.[200] то е част от тимар в нахия Чирпан. В него са описани 28 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 8 на ямаци, и петима неженени мюсюлмани (един от регистрираните е конвертит първо поколение; един от регистрираните е експлицитно представен като акънджия). Приходът в размер на 5300 акчета, разделен между двама тимариоти, е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, орехи, сено; такса за ползване на ливади, воденици, ресм-и отлак, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

---

[197] BOA, TD 1001, c. 484.
[198] BOA, TD 77, c. 497 – 498.
[199] BOA, TD 370, c. 69.
[200] BOA, TD 494, c. 465 – 466.

През 1596 г. [201] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селището са регистрирани 23 мюсюлмански ханета и петима неженени мюсюлмани (един от регистрираните е конвертит първо поколение; един от регистрираните е експлицитно представен като акънджия). Приходът в размер на 4500 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ДЕМИРДЖИ ОГЛУ (ТИМУРДЖУ ОГЛУ) [Demirci oğlu (Timurcu oğlu)] اوغلو (تمورجی) دمرجی – неуст.

През 1516/18 г.[202] в селото са регистрирани 15 мюсюлмански домакинства и двама неженени мюсюлмани. Общият приход от него в размер на 2520 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, орехи; воденица, ниабет и арусане, ресм-и райет.

Регистрацията от 1530 г.[203] представя селището със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 28, неженени мюсюлмани – 8; приход: 2523 акчета.

През 1570 г.[204] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следната уточняваща информация: „село Тимурджу оглу, в близост до село Ментеша с друго име Демурджили, което спада към каза Филибе (Пловдив)…“. В него са описани 18 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които едно на ямак, 2 – категория половин чифт, 1 – категория бенак (двама от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 1816 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено, плодове, орехи; воденици, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

[201] BOA, TD 1001, c. 491.
[202] BOA, TD 77, c. 520.
[203] BOA, TD 370, c. 69.
[204] BOA, TD 494, c. 492 – 493.

През 1596 г.[205] информацията в уводната рубрика повтаря тази от предната регистрация. В селището са регистрирани 23 мюсюлмански ханета и един неженен мюсюлманин; до името на един от описаните, конвертит първо поколение, има бележка, че живее в [село] *Хаджъ обасъ*.[206] Приходът от него в размер на 2500 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ДЕШЛИДЖЕ АХМЕД [Deşlice Ahmed] دشلوجه احمد – вер. дн. Хан Аспарухово (по-рано *Чавла кьой*)[207]

През 1516/18 г.[208] селото, всъщност, е махала от селото Чатал (Чакал) Ахмед, съставено от 4 махали, респондиращи на записа в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис „установиха се 4 бюлюка“, които в следващите регистрации са села със самостоятелен регистрационен профил: *махала Али Чатал* (която очевидно е понататък срещащото се село Чатал (Чакал) Ахмед)*, махала Йомерджи с друго име Караман, махала Дешлидже Ахмед и махала Къзълджъклъ с друго име Пънар-и сийах.*[209]

През 1516/18 г.[210] в махала Дешлидже Ахмед са регистрирани 20 мюсюлмански домакинства, четири от които на конвертити първо поколение. Приходът в размер на 2744 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, лук, чесън, кошери, лен, плодове; ресм-и райет, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[211] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 18, неженени мюсюлмани – 7; приход: 2206 акчета.

---

[205] BOA, TD 1001, с. 471.
[206] *Хджи Хаддад с друго име Хаджъ обасъ* – дн. Малко Дряново, общ. Братя Даскалови.
[207] В BOA TD 729, с. 249: „село Дешлидже Ахмед с друго име Чавлъ чаталлъ“.
[208] BOA, TD 77, с. 480 – 482.
[209] Виж статиите за съответните села.
[210] BOA, TD 77, с. 481.
[211] BOA, TD 370, с. 71.

През 1570 г.[212] то е тимарско в нахия На'алдьокен. В него са описани 23 мюсюлмански домакинства, от които 7 на ямаци и акънджии (общността има имам; един от регистрираните е конвертит първо поколение). Общият приход в размер на 2894 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, сено, лук и чесън, плодове; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане, ресм-и тапу, други сборни такси.

През 1596 г.[213] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селището са регистрирани 26 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак, от които 6 на акънджии (общността има имам; един от регистрираните е конвертит първо поколение). Приходът в размер отново на 2894 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ДЖАНБАЗ ВИРАНЪ [Canbaz viranı] جانباز ویرانی – дн. не съществува; селото е било разположено северно от дн. Оряховица

През 1516/18 г.[214] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис на топонимичната дефиниция „от [село] Джанбаз виранъ" намираме следната информация: „в него (т.е. селото) има един човек рая; до него (т.е. селото) са маслари и юруци; установили се в границите на [село] Раховиче с друго име Хъзър бей, записано над [село] Могилани с друго име Кавак,[215] и дават десятъците си на спахията на споменатото село Джанбаз." Описано е едно мюсюлманско домакинство, но в демографската рекапитулация са записани 22 райетски домакинства. Приходът в размер на 1286 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, лозя, кошери; ресм-и духан, ресм-и райет.

---

[212] BOA, TD 494, с. 469.
[213] BOA, TD 1001, с. 494.
[214] BOA, TD 77, с. 478.
[215] Виж статиите за съответните села.

В регистрацията от 1530 г.[216] информацията в уводната рубрика се повтаря с допълнението „според стария дефтер“. Тя представя селището със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 1; приход: 792 акчета.

През 1570 г.[217] то е част от зиамет „на името на Байрам бей, векил на негова светлост Мехмед [Соколлу] паша“. В него са описани 22 домакинства на маслари, едно от които на конвертит първо поколение. Приходът от селото в размер на 1000 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, орехи, лозя, сено; воденици, ресм-и райет, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други такси.

През 1596 г.[218] в селището са регистрирани 50 мюсюлмански ханета и двама неженени мюсюлмани (двама от описаните са конвертити първо поколение). Приходът от него в размер на 1300 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ДЖУЛЯХ АЗИЗ С ДРУГО ИМЕ УЙСАЛЛАР?/ВАЙСАЛЛАР?[219] [Culâh ‘Aziz nam-i diğer Uysallar?/Vaysallar?] جلاه عزيز نام دكر اويصاللر؟ ويصاللر؟ – вер. по-късно *Усамово* – дн. не съществува; селото е било разположено между днешните Спасово и Изворово, общ. Чирпан

и КОРУПЧУЛАР [Korupular] قروپچيلر – по-късно *Крапча*, дн. Стоян Заимово, общ. Чирпан

През 1516/18 г.[220] в селото са регистрирани 19 мюсюлмански райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) домакинства, 5 домакинства на юруци (3), ешкинджии (1) и маслари (1) и шестима неженени мюсюлмани, двама от които конвертити първо поколение. Приходът в размер на 8044 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пше-

[216] BOA, TD 370, c. 71.
[217] BOA, TD 494, c. 506.
[218] BOA, TD 1001, c. 483.
[219] В регистрациите от 1570 г. и 1596 г.
[220] BOA, TD 77, c. 521.

ница, ечемик, кошери, орехи, леща, плодове; ниабет и арусане, ресм-и райет, ресм-и боюндурук.

Регистрацията от 1530 г.[221] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 12, неженени мюсюлмани – 5; приход: 5350 акчета.

През 1570 г.[222] то е тимарско в нахия Чирпан. В него са описани 42 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 2 на ямаци, 2 – категория половин чифт, 1 – категория бенак и петима неженени мюсюлмани (до името на един от регистрираните има бележка, че е шейх на завието *Караджа Ахмед*,[223] един от регистрираните е в село *Мюрсел факъх;*[224]един от регистрираните е представен експлицитно като акънджия). Приходът от селото е предаден заедно с този на село *Корупчулар*, в уводната рубрика на регистрационната матрица на което е записано „в близост до *Умур оглу*; спада към *Джулях Азиз*“, в което са описани 29 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 10 на ямаци, и един неженен мюсюлманин (един от регистрираните е конвертит първо поколение; до името на един от описаните има бележка, че е в село *Авджълар/Евджилер)*. В размер на 3370 акчета, той е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, орехи, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[225] двете села са с отделни демографски и данъчно-финансови профили. В *Джулях Азиз* са регистрирани 47 ханета категории чифт и половин чифт и бенак и трима неженени мюсюлмани (един от описаните е конвертит първо поколение; до името на един от регистрираните има бележка, че е шейх на завието *Караджа Ахмед*, един от регистрираните е в село *Мюрсел факъх;* един от регистрираните е представен експлицитно като акънджия). Приходът от селището в размер на 1800 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, орехи, сено; ресм-и

[221] BOA, TD 370, с. 69.
[222] BOA, TD 494, с. 482 – 483.
[223] Вероятно става дума за завието *Караджа Ахмед* в махала *Хасан факъх* в Ески Загра.
[224] Виж статията за *Мюрсел факъх*.
[225] BOA, TD 1001, с. 504, 504 – 505.

чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

В село *Корупчулар* са регистрирани 28 мюсюлмански ханета (райетски и на ямаци) и един неженен мюсюлманин (един от описаните е конвертит първо поколение; до името на един от регистрираните има бележка, че е в [село] *Авджълар*[226]). Приходът в размер на 2000 акчета е формиран от същите данъчни позиции, обособени при село *Джулях Азиз*.

ДЖУЛЯХ МУСТАФА [Culâh Mustafa جلاه مصطفى] – неуст.[227]

През 1516/18 г.[228] селото няма собствен регистрационен профил – в „Хаджълар с мезра Сатълмъш и мезра Бостанлар, и мезра Мустафа Джулях“ са регистрирани 10 мюсюлмански домакинства, от които 2 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 8 на ямаци, и трима неженени мюсюлмани (общността има имам; трима от описаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 768 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ресм-и райет.

В регистрацията от 1530 г.[229] разглежданото селище, както и селата *Хаджълар* и *Сатълмъш с мезра Бостанлар*,[230] са тимарски със самостоятелни регистрационни профили. Демографско-финансовите характеристики на *Мустафа Джулях* са следните: ханета мюсюлмани – 5, неженени мюсюлмани – 2; приход: 125 акчета.

През 1570 г.[231] селото е част от зиамет на „името на Хюсрев, кетхуда на негова светлост Мехмед [Соколлу] паша“. В него са регистрирани 18 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 2 на ямаци, 1 – категория бенак и трима неженени мюсюлмани (общността има двама

[226] Виж статията за *Авджълар*.
[227] Виж статията и за *Мустафа Джулях* с единствена регистрация през 1530 г.
[228] BOA, TD 77, с. 510.
[229] BOA, TD 370, с. 70.
[230] Виж статиите за съответните села.
[231] BOA, TD 494, с. 500.

имами; четирима от описаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 800 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, орехи, плодове, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[232] в селището е представено като юрушко в нахия Чирпан. В него са описани 22 мюсюлмански ханета и шестима неженени мюсюлмани; двама от регистрираните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 880 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ДОГАН, ДОГАН С ДРУГО ИМЕ ДЕВЕЛИ [Doğan, Doğan nam-i diğer Develi] نامدگردوەلو طغان – вер. дн. Сокол, общ. Нова Загора

През 1516/18 г.[233] селото е административно отнесено „към Йенидже-и Загра“. В него са регистрирани 27 мюсюлмански домакинства, от които 21 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект), а останалите на маслари, ямаци и кюреджии, и петима неженени мюсюлмани (двама от описаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 1886 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, леща, кошери, лозя; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[234] представя селището със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 26, неженени мюсюлмани – 3; приход: 1920 акчета.

През 1570 г.[235] то е тимарско в нахия Гюмлю бей. В него са описани 25 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 6 на ямаци, 3 – категория бенак и един неженен мюсюлманин (трима от регистрираните са конвертити първо поколение; двама от регистрираните са експлицит-

[232] BOA, TD 1001, с. 478 – 479.
[233] BOA, TD 77, с. 515.
[234] BOA, TD 370, с. 69.
[235] BOA, TD 494, с. 473 – 474.

но представени като соколари, а един – като оризар). Приходът от селището в размер на 3000 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[236] в селото са регистрирани 38 ханета категории чифт, половин чифт и бенак и един неженен християнин (трима от регистрираните са конвертити първо поколение; двама от регистрираните са експлицитно представени като соколари). Приходът в размер на 5000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ДОГАНДЖА АЗИЗЛИ [Doğanca ‘Azizli] طغانجه عزيزلو – дн. Бенковски, общ. Стара Загора

Първата регистрация на селото е от 1596 г.;[237] то е без демографски профил; обособен е приход от 2000 акчета от облагане върху зърнен добив (десятък от галат).

ДОГАНДЖЪ ХАДЖЪ [Doğancı Hacı] طغانجی حاجی – св. с дн. Ловец, общ. Стара Загора[238]

През 1516/18 г.[239] е първата регистрация на селото. В уводната рубрика на регистрационната му матрица намираме информацията: „село Доганджъ Хаджъ; установили (т.е. жителите му) се в границите на село Айва гьорю;[240] плащат десятъците си на спахия; извън дефтера“.[241] Опи-

[236] BOA, TD 1001, c. 497.
[237] BOA, TD 1001, c. 512.
[238] Най – вероятно топонимът *Авджъ дуванджъ (доганджъ)* е контаминиран от топонимите Айва гьорю/**Авджъ** оглу и **Доганджъ** Хаджъ.
[239] BOA, TD 77, c. 493.
[240] Виж статията за *Айва гьорю*.
[241] Т.е. регистрира се за пръв път.

сани са 5 мюсюлмански домакинства, от които 4 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) и едно на ямак; двама от регистрираните, единият от които е ямакът, са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 740 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[242] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 11, неженени мюсюлмани – 1; приход: 807 акчета.

През 1570 г.[243] то е тимарско в нахия На'алдьокен. В него са описани 13 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които едно на ямак, 1 – категория половин чифт и един неженен мюсюлманин (трима от регистрираните са конвертити първо поколение; до името на един от регистрираните има бележка, че е в село *Айва гьорю*). Общият приход в размер на 1957 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, плодове, кошери, сено, плодове; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ресм-и агъл, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[244] административната и номинативна информация в уводната рубрика повтаря тази от предната регистрация. В селото са описани отново 13 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които едно на ямак, 1 – категория половин чифт и един неженен мюсюлманин, като отново са регистрирани тримата конвертити първо поколение, а до името на един от регистрираните има бележка, че е в село *Айва гьорю*. Приходът в размер на 2000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

[242] BOA, TD 370, с. 68.
[243] BOA, TD 494, с. 478.
[244] BOA, TD 1001, с. 501.

Е (ا)

ЕВРЕНОС [Evrenos] اورنوس – вер. дн. не съществува[245]

През 1516/18 г.[246] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „от село Евренос; [жителите на] споменатото се занимават със земеделие в границите на село Рахманджа;[247] дават десятъците си на спахията. Регистрирани са 8 мюсюлмански домакинства, от които 2 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект), а останалите на ешкинджия, ямаци (4) и кюреджия. Приходът в размер на 374 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери; воденици (2), ресм-и райет, ресм-и боюндурук.

Регистрацията от 1530 г.[248] представя селището със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 6, неженени мюсюлмани – 1; приход: 934 акчета.

През 1570 г.[249] в уводната рубрика е записана следната информация: „село Евренос в нахия На'алдьокен; от споменатия тимар, в близост до [село] Дундарлъ;[250] раята на споменатото село се разбяга, понастоящем в границите му се занимава със земеделие рая от селата *Мюслим, Исламлъ и Караджа оглу*, спадащи към циганския санджак;[251] изплащат десятъците си на спахията на споменатото село". Описани са 2 мюсюлмански домакинства категория чифт, за които има бележки, че са в село *Исламлъ*. Приходът в размер на 1725 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено; ресм-и чифт, воденица, такса за ползване на ливади, ресм-и тапу, ресм-и агъл, ниабет и арусане, други сборни такси.

---

[245] BOA, TD 729, с. 242: „мезра Евренос – празна от рая".
[246] BOA, TD 77, с. 507.
[247] Виж статията за *Рахманджа*.
[248] BOA, TD 370, с. 70.
[249] BOA, TD 494, с. 457.
[250] Виж статията за *Рахманджа*.
[251] Cengene sandcagna.

През 1596 г.[252] селището е изцяло християнско. В него са регистрирани 18 ханета, от които 3 на „пришълец“.[253] Общият приход в размер на 1300 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе, като облогът ресм-и чифт е заменен с испенче.

[252] BOA, TD 1001, c. 461.
[253] پریشلچه [prišelece].

И (ا,ای)

ИДРИС СУБАШЪ [Idris subaşı] ادریس صوباشی – вер. дн. не съществува[254]

През 1516/18 г.[255] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме информация, че селото „спада към [село] Сеидлер“. В него са регистрирани 10 мюсюлмански домакинства на юруци и ешкинджии и един неженен мюсюлманин ямак. Приходът в размер на 1684 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери; ресм-и боюндурук.

Регистрацията от 1530 г.[256] представя селището със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 3, неженени мюсюлмани – 1; приход: 1200 акчета.

През 1570 г.[257] то е тимарско в нахия На'алдьокен, като *Сеидли*[258] е вече негов дублетен топоним. В него са описани 13 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 5 на ямаци, и 4 – категория половин чифт (двама от регистрираните са конвертити първо поколение). Общият приход в размер на 2675 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ресм-и агъл, ниабет и арусане.

През 1596 г.[259] броят на регистрираните ханета категории чифт, половин чифт и бенак е отново 16; регистриран е и един неженен мюсюлманин, Приходът в размер на 6000 (!)[260] акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

---

[254] В BOA, TD 729, с. 295: „мезра Идрис субашъ с др. име Сеидли – празно от рая“.
[255] BOA, TD 77, с. 505.
[256] BOA, TD 370, с. 70.
[257] BOA, TD 494, с. 463.
[258] Виж и статията за *Саганлъ/Сеидлер*.
[259] BOA, TD 1001, с. 489.
[260] 5400 акчета само от облог на зърнен добив.

ИЛИАСДЖА [Iliasca] الياسجه – неуст.; вер. дн. не съществува[261]

През 1516/18 г.[262] в селото са регистрирани 18 мюсюлмански домакинства, от които 4 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 14 на ямаци, и петима неженени мюсюлмани; двама от описаните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 2228 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, лен, лук и чесън, леща, лозя, кошери, зеленчукови градини; ресм-и боюндурук, ресм-и райет, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[263] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 5, неженени мюсюлмани – 1; приход: 1293 акчета.

През 1570 г.[264] селото е част от зиамет в нахия На'алдьокен. В него са описани 24 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 9 на ямаци, 5 – категория бенак и двама неженени мюсюлмани (трима от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 3550 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, плодове, лук и чесън, сено, лозя; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[265] в селището са регистрирани 37 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак и шестима неженени мюсюлмани; четирима от описаните са конвертити първо поколение. Приходът от него в размер на 3500 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

---

[261] В BOA, TD 729, с. 297 – „село Илиасджа" без демографски показатели.
[262] BOA, TD 77, с. 486.
[263] BOA, TD 370, с. 69.
[264] BOA, TD 494, с. 450.
[265] BOA, TD 1001, с. 453.

ИСМАИЛДЖА [Ismailca] اسمعيلجه – дн. Караново, общ. Нова Загора

Във всички разглеждани регистрации селото е част от „вакъф на потомството на Гюмлю“,[266] за който в представящия го запис намираме следната информация: „вакъф на потомството на потомството на Гюмлю – във владение на Салтък бей и Искендер бей, синове на Гюмлю; блаженопочившият султан Мехмед хан – мир на праха му – издаде темлик; по-късно негово величество нашият падишах блаженопочившият султан Баязид хан издаде свещени заповеди, според които вакъфът на Гюмлюоглу е свободен…и никой не може да се меси…в ръцете [си потомството на Гюмлю] има муафнаме; вакъфнамето е видяно.“

През 1516/18 г.[267] в селото са регистрирани 15 мюсюлмански домакинства, от които 12 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 3 на ямаци. Общият приход от него в размер на 2224 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[268] представя селището със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 11, неженени мюсюлмани – 1; приход: 2200 акчета.

В регистрацията от 1570 г. селото липсва.

През 1596 г.[269] в селището са описани 36 мюсюлмански домакинства категории чифт, половин чифт и бенак и петима неженени мюсюлмани. Приходът от него в размер на 2144 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено; ресм-и райет, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

[266] Vakf-i ebna-i veled-i Gümlü.
[267] BOA, TD 77, c. 529.
[268] BOA, TD 370, c. 73.
[269] BOA, TD 470, c. 647 – 648.

ИСКЕНДЕРЛИ [Iskenderli] اسكندرلو – дн. Петрово, общ. Стара Загора

През 1516/18 г.[270] в селото са регистрирани 23 мюсюлмански домакинства, от които 3 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект), а останалите на ешкинджии, ямаци и оризари, и шестима неженени мюсюлмани; общността има имам. Приходът в размер на 2245 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, зеленчукови градини, кошери, леща; воденици, такса за ползване на ливади; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ресм-и челтюкчиан, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[271] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 24, неженени мюсюлмани – 15; приход: 2251 акчета.

През 1570 г.[272] то е тимарско в нахия На'алдьокен. В него са описани 22 мюсюлмански ханета категория чифт, 16 – категория половин чифт, 17 – категория бенак, 8 неженени мюсюлмани и 10 „по брой души"[273] ямаци (общността има имам; двама от регистрираните са конвертити първо поколение; до имената на четирима от регистрираните има записи, че са в други населени места – селата *Илиас, Караджа виран, Пенбеджи, Мюслимджик*[274]). Приходът в размер на 4763 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, леща, сено; воденици (4) ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, такса за ползване на ливади, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[275] в селището са описани 68 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак, от които 8 на ямаци, и 8 неженени мюсюлмани. Както при предната регистрация, и в тази е отразено, че общността има имам, двама от регистрираните са конвертити първо поколение, а до имената на трима от регистрираните има записи, че са в други населени места – селата *Караджа виран, Пенбеджи, Мюслимджик*. Приходът в размер на 5800 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

---

[270] BOA, TD 77, c. 495.
[271] BOA, TD 370, c. 71.
[272] BOA, TD 494, c. 483 – 484.
[273] نفر أ [neferen].
[274] Виж статиите за съответните села.
[275] BOA, TD 1001, c. 505 – 506.

Й (ي)

ЙЕНИ КЬОЙ [Yeni köy] يکی کوی – вер. дн. Люляк

Първата регистрация на селото е от 1570 г.,[276] където то е представено като тимарско. В него са описани 18 „по брой души“[277] християни; общността има свещеник – „папа Йован“. Приходът в размер на 2016 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, вино, свине, зеленчукови градини, кошери, сено; испенче, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[278] в селището са регистрирани 2 мюсюлмански домакинства на конвертити първо поколение, 20 християнски домакинства и 13 неженени християни (8 от описаните са „пришълец“;[279] до имената на двама от описаните има бележка, че са в различни населени места – селата *Саруджа реис* и *Боаз кесен*[280]). Общият приход от него в размер на 2000 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе, към които са добавени облози върху воденица, производство на лук, както и ресм-и райет.

ЙЕНИ КЬОЙ [Yeni köy] يکی کوی

През 1570 г.[281] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село Йени кьой в близост до [село] Акча пънар;…празно от рая, в близост до село Иниште (дн. Зетьово, общ. Чирпан), спадащо към лива Чирмен. Населението на споменатото село се разбягало и го оставило мезра; населението от село Иниште се занимава със земеделие и плаща десятъците си на спахията“.

[276] BOA, TD 494, c. 454.
[277] نفرأ [neferen].
[278] BOA, TD 1001, c. 458.
[279] پريشلچه [prișelece].
[280] Виж статиите за съответните села.
[281] BOA, TD 494, c. 459.

„Селото“ е без демографски показатели; обособен е приход от 1000 акчета то облог върху зърнен добив.

През 1596 г.[282] регистрационната ситуация поватря напълно тази от предния опис.

ЙЕНИ ШАРЛЪ [Yeni şarlı يکی شارلو – дн. Горно Ново село, общ. Братя Даскалови

През 1570 г.[283] селото е представено като юрушко в границите на село *Хаджъ оглу*[284]; част от зиамет. В него са регистрирани 36 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 3 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект), а останалите на ямаци (23) и маслар, и един неженен мюсюлманин (общността има имам; един от описаните е конвертит първо поколение). Приходът в размер на 2200 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и райет, ресм-и боюндурук, пшеница, смесено зърно, сено, кошери, зеленчукови градини, плодове, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[285] в селището са описани 28 ханета и 8 неженени мюсюлмани; общността има имам. Приходът в размер на 3000 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и райет, ресм-и боюндурук, пшеница, смесено зърно, сено, кошери, леща, зеленчукови градини, плодове, ресм-и тапу, ресм-и агъл, ниабет и арусане, други сборни такси.

ЙЕНИДЖЕ, ЙЕНИДЖЕ КЬОЙ [Yenice, Yenice köy] يکيجه, يکيجه کوی – вер. дн. Стоил войвода, общ. Нова Загора

През 1516/18 г.[286] в селото са регистрирани едно мюсюлманско домакинство на конвертит първо поколение, 18 християнски домакинства и петима неженени християни. Приходът в размер на 6172 акчета е

[282] BOA, TD 1001, c. 462.
[283] BOA, TD 494, c. 496.
[284] *Виж статията за Хаджъ оглу.*
[285] BOA, TD 1001, c. 475.
[286] BOA, TD 77, c. 472 – 473.

формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, шира, плодове, ниабет и арусане, испенче, други такси.

Регистрацията от 1530 г.[287] представя селището със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 18;[288] приход: 5685 акчета.

През 1570 г.[289] то е част от хасове на Ферхад бей в нахия Гюмлю бей. В него са описани 65 християнски домакинства и 12 неженени християни; до имената на двадесет и един от регистрираните има запис, че са в друго населено място. Общият приход от селото в размер на 3000 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: испенче, пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, сено, кошери, шира, плодове, вино, свине, орехи, ресм-и тапу, воденици (2), ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[290] в селището са регистрирани едно мюсюлманско хане, 105 християнски домакинства и 44 неженени християни; 14 от описаните са „пришълец“.[291] Приходът в размер на 4004 е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ЙЕНИДЖЕ С ДРУГО ИМЕ КАРАДЖА КЬОЙ [Yenice nam-i diğer Karaca köy] يكيجه نام دكر قرەجه كوى – неуст.

Във всички разглеждани регистрации, селото е част от вакъфа на „потомството на Гюмлю бей“, за който в представящия го запис намираме информацията, че „според височайша заповед“ приходите от селата на вакъфа[292] „се разходват за завието и месджида в Ески [Загра] хисар, завието и месджида в село Гюмлю бей и месджида в Едирне (Одрин).“

---

[287] BOA, TD 370, с. 69.
[288] Очевидно става въпрос за грешка.
[289] BOA, TD 494, с. 436 – 437.
[290] BOA, TD 1001, с. 440 – 441.
[291] پريشلچه [prişelece].
[292] *Бехадър Лала, Велед-и чобанлъ/Топрак, Йенидже/Караджа кьой, Кебеджели и Кулфалджа* – виж статиите за съответните села.

През 1516/18 г.[293] в селото са регистрирани 17 мюсюлмански домакинства, от които 12 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект) и 5 на ямаци, и двама неженени мюсюлмани; трима от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход в размер на 1930 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, чесън и лук, овце, ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[294] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 15, неженени мюсюлмани – 2; приход: 1850 акчета.

През 1570 г.[295] в него са описани 12 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 5 на ямаци, 2 – категория бенак и петима неженени мюсюлмани; общността има имам. Приходът от селото в размер на 2138 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, чесън и лук; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[296] в селището са регистрирани 23 мюсюлмански ханета и петима неженени мюсюлмани; двама от описаните са конвертити първо поколение. Приходът от него, отново в размер на 2138 акчета, е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ЙОМЕРДЖИ [Ömerci] عمرجی – дн. не съществува[297]

Първата регистрация на селото е от 1570 г.[298] В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следната информация: „село Йомерджи, спада към споменато (т.е. към описаното

[293] BOA, TD 77, c. 535.
[294] BOA, TD 370, c. 74.
[295] BOA, TD 498, c. 633.
[296] BOA, TD 470, c. 657.
[297] BOA, TD 729, c. 234: „мезра Йомердже – по-рано била село; раята се разбяга и се записа мезра“.
[298] BOA, TD 494, c. 507.

преди него село *Джанбаз виранъ*[299]); от споменатия тимар; извън дефтера;[300] отвън дошли някакви и се заселили; владеят чифлика; плащат десятъците си и другите си такси на спахията“. Описани са 5 мюсюлмански ханета. Приходът в размер на 500 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, сено; ресм-и чифт, ниабет и арусане.

През 1596 г.[301] информацията в уводната рубрика повтаря дословно тази от предната регистрация с допълнението „съгласно стария дефтер“. Описани са 6 мюсюлмански домакинства и един неженен мюсюлманин; приходът отново в размер на 500 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ЙОМЕРДЖИ С ДРУГО ИМЕ КАРАМАН [Ömerci nam-i diğer Karaman] عمرجی نام دکر قرمان – вер. дн. не съществува[302]

През 1516/18 г.[303] селото, всъщност, е махала от село Чатал (Чакал) Ахмед, съставено от 4 махали, респондиращи на записа в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис „установиха се 4 бюлюка“, които в следващите регистрации са села със самостоятелен регистрационен профил: *махала Али Чатал*(която очевидно е понататък срещащото се село Чатал (Чакал) Ахмед)*, махала Йомерджи с друго име Караман, махала Дешлидже Ахмед и махала Къзълджъклъ с друго име Пънар-и сийах.*[304]

През 1516/18 г.[305] в махала Йомерджи с друго име Караман са регистрирани 14 мюсюлмански домакинства, от които 11 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 3 на ямаци и ешкинджии, и петима неженени мюсюлмани, двама от които експлицитно представени като

[299] Виж статията за *Джанбаз виранъ*.
[300] Т.е. регистрира се за пръв път.
[301] BOA, TD 1001, с. 484.
[302] BOA, TD 729, с. 297: „мезра Йомерджи/Караман“ – без демографски показатели.
[303] BOA, TD 77, с. 480 – 482.
[304] Виж статиите за съответните села.
[305] BOA, TD 77, с. 481.

ешкинджии (общността има имам; трима от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход в размер на 2067 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, лук и чесън, лен, зеленчукови градини, кошери, плодове, сено; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[306] представя селището със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 15, неженени мюсюлмани – 3; приход: 1824 акчета.

През 1570 г.[307] то е част от зиамет „на името на Илиас, кетхуда на блаженопочившия Хайреддин паша“ в нахия Гюмлю бей; в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис е предаден и трети дублетен топоним – *Орта чаталлъ*. Описани са 20 мюсюлмански домакинства категория чифт, 3 – категория бенак и двама неженени мюсюлмани; един от регистрираните е конвертит първо поколение. Приходът в размер на 1640 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено, ресм-и тапу, плодове, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[308] в селището са регистрирани 28 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак и трима неженени мюсюлмани; един от описаните е конвертит първо поколение. Приходът в размер отново на 2640 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени погоре.

[306] BOA, TD 370, c. 71.
[307] BOA, TD 494, c. 442 – 443.
[308] BOA, TD 1001, c. 445 – 446.

К (ق, ك)

КАДЪ-И КЮЧЮК [Kadı-i küçük] قاضى كوچك – дн. Малко Кадиево, общ. Стара Загора

През 1516/18 г.[309] в селото са регистрирани 5 мюсюлмански домакинства, 4 от които райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект; един от описаните е представен експлицитно като „син на спахия“) и едно на ямак. Общият приход в размер на 760 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери; ниабет и арусане, ресм-и райет, ресм-и боюндурук.

Регистрацията от 1530 г.[310] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 4; приход: 436 акчета.

През 1570 г.[311] то е част от тимар в нахия Велед-и Гюмлю (Гюмлю бей). В него са описани 3 мюсюлмански домакинства[312] и „чифлик Кулу бин Насух – празен.“ Приходът в размер на 3380 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, сено; такса за ползване на ливади, ресм-и чифт, ресм-и тапу, ниабет и арусане, десятъци от 6 чифлика, „понастоящем в ръцете на Ахмед бей, син на Мехмед бей“, други сборни такси.

През 1596 г.[313] регистрационната ситуация – като структура и съдържание – повтаря напълно тази от предния опис.

[309] BOA, TD 77, c. 485.
[310] BOA, TD 370, c. 71.
[311] BOA, TD 494, c. 478 – 479.
[312] В демографската рекапитулация са отбелязани 9 домакинства.
[313] BOA, TD 1001, c. 501.

КАРА БЕЙЛИ С ДРУГО ИМЕ КАРА БЕЙЛЕР [Kara beyli nam-i diğer Kara beyler] قرا بكلو نام دكر قرا بكلر – вер. дн. не съществува[314]

През 1570 г.[315] селото е тимарско в нахия На'алдьокен. В него са регистрирани 15 мюсюлмански ханета категория чифт, от които 7 на ямаци, 2 – категория половин чифт и двама неженени мюсюлмани; до имената на двама от описаните има бележки, че са в други населени места. Общият приход в размер на размер на 3000 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ресм-и агъл, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[316] в селището са описани 17 мюсюлмански домакинства, от които 8 на ямаци. Приходът от него в размер на 2100 акчета е формиран от данъчните позиции, приведено по-горе.

КАРА ИЛДУТАН [Kara Ildutan] قره ايلدوتان – вер. св. с дн. Крушево, общ. Първомай[317]

През 1516/18 г.[318] в селото са регистрирани 7 мюсюлмански домакинства, от които 5 на ямаци, а останалите райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица); двама от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход в размер на размер на 1189 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, сено, зеленчукови градини, кошери, леща; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[319] представя селището със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 5; приход: 1285 акчета.

---

[314] BOA, TD 729, с. 242: „мезра Кара бейли – празна от рая".
[315] BOA, TD 494, с. 456 – 457.
[316] BOA, TD 1001, с. 460.
[317] Виж статията за *Халид*.
[318] BOA, TD 77, с. 489 – 490.
[319] BOA, TD 370, с. 68.

През 1570 г.[320] то е тимарско в нахия Чирпан. В него са описани 21 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 6 райетски, а останалите на ямаци, и един неженен мюсюлманин; двама от регистрираните са конвертити първо поколение, за един от които има запис, че е „от (т.е. плаща на) вакъфа на Евренос бей.“ Приходът в размер на 2262 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, плодове, сено, лен; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане.

През 1596 г.[321] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица повтаря тази от предния опис. В селището са регистрирани 21 ханета категории чифт, половин чифт и бенак, от които 12 на ямаци, и един неженен мюсюлманин; конвертитите първо поколение, записани в предната цитирана регистрация, са отразени и в тази. Приходът в размер на 2792 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

КАРА КЬОПЕКЛИ [Kara köpekli] قره کوپکلو – вер. дн. не съществува

През 1516/18 г.[322] в селото са регистрирани 14 мюсюлмански домакинства, от които 10 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект), а останали на маслари (2) и ямаци (2), и двама неженени мюсюлмани (общността има имам; трима от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход в размер на размер на 2061 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, плодове, зеленчукови градини, кошери; такса за ползване на ливади, ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ресм-и духан, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[323] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 9, неженени мюсюлмани – 6; приход: 1743 акчета.

[320] BOA, TD 494, с. 471.
[321] BOA, TD 1001, с. 495 – 496.
[322] BOA, TD 77, с. 473.
[323] BOA, TD 370, с. 68.

През 1570 г.[324] то е част от зиамет в нахия Гюмлю бей. В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село Кара кьопекли…народът на споменатото село се разбяга; отвън дойдоха някакви…и се заселиха; десятъците си, испенчето и другите си такси плащат на спахията.“ Описани са 5 християнски хайманета. Приходът в размер на 1000 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено, вино, свине; такса за ползване на ливади, испенче, ресм-и тапу, ниабет и арусане.

През 1596 г.[325] регистрационната ситуация повтаря напълно тази от предния опис; приходът в рамер на 1200 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

КАРА СИНАНЛАР; КАРА СИНАНЛАР/КАРА ЮСУФЛАР, КАРА ЮСУФЛАР/АША'Ъ ЮСУФЛАР [Kara Sinanlar; Kara Sinanlar/Kara Yüsuflar; Kara Yüsuflar/Aşağı (Işık) Yüsuflar] قره سينانلر; قره سينانلر/قره يوسفلر; قره يوسفلر/اشغى يوسفلر – неуст.; вер. дн. не съществува[326]

През 1516/18 г.[327] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следната информация: „село Кара Синанлар – тези са юруци, но плащат десятъците си на спахия; дошли са от…“ Описани са 14 мюсюлмански домакинства, от които 2 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица), а останалите на ямаци, и шестима неженени мюсюлмани; трима от регистрираните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 1840 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, плодове; ресм-и райет, ресм-и боюндурук.

---

[324] BOA, TD 494, с. 442.
[325] BOA, TD 1001, с. 445.
[326] BOA, TD 729, с. 239: „мезра Кара Юсуфлар – празна от рая“.
[327] BOA, TD 77, с. 490.

Регистрацията от 1530 г.[328] представя селището със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 7, неженени мюсюлмани – 4; приход: 1683 акчета. В уводната рубрика е фиксиран и дублетният топоним *Кара Юсуфлар.*

През 1570 г.[329] то е описано като тимарско в нахия Чирпан с топонима „*Кара Юсуфлар*, което е още и *Аша'а Юсуфлар*." В него са регистрирани 29 домакинства категория чифт, от които 7 райетски, а останалите на ямаци, 3 – категория половин чифт и петима неженени мюсюлмани (общността има имам; трима от описаните са конвертити първо поколение). Общият приходът в размер на 2674 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, орехи; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[330] в селището са регистрирани 37 домакинства категории чифт, половин чифт и бенак – рая и ямаци – и 7 неженени мюсюлмани; трима от описаните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 4000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени погоре.

КАРАДЖА АХМЕД [Karaca Ahmed] قره‌جه احمد – неуст.[331]

През 1516/18 г.[332] в селото са регистрирани 12 мюсюлмански домакинства, от които 10 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект), а останалите на маслар и ямак, и шестима неженени мюсюлмани. Приходът в размер на 3748 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, плодове, чесън; ливади, ресм-и райет, ресм-и духан, ниабет и арусане.

---

[328] BOA, TD 370, с. 70.
[329] BOA, TD 494, с. 458.
[330] BOA, TD 1001, с. 462.
[331] BOA, TD 729, с. 297: „мезра Караджа Ахмед" – без демографски показатели.
[332] BOA, TD 77, с. 471.

Регистрацията от 1530 г.[333] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 14, неженени мюсюлмани – 5; приход: 2930 акчета.

През 1570 г.[334] то част от зиамет в нахия Гюмлю бей. В него са описани 16 мюсюлмански домакинства категория чифт и едно – категория бенак. Общият приход в размер на 3000 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, плодове, чесън, сено; ливади, ресм-и чифт, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[335] в селището са регистрирани 21 ханета категории чифт и половин чифт и един неженен мюсюлманин. Приходът в размер на 3200 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

КАРАДЖА ВИРАНЪ [Karaca viranı] قره‌جه ویرانی – дн. Сърневец, общ. Братя Даскалови

Във всички разглеждани регистрации селото е със статут на соколарски тимар.

През 1516/18 г.[336] в него са регистрирани 17 мюсюлмански домакинства, от които 6 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица), а останалите на ямаци и кюреджии, и петима неженени мюсюлмани; двама от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход в размер на 1718 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, плодове, орехи, леща, десятък от зърнен добив от мезра *...виран*; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

При регистрацията от 1530 г.[337] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис е записано, че селището „дава на година един гьорюнджия“. То е със следните демографско-финансови ха-

[333] BOA, TD 370, c. 68.
[334] BOA, TD 494, c. 441.
[335] BOA, TD 1001, c. 443 – 444.
[336] BOA, TD 77, c. 508.
[337] BOA, TD 370, c. 72.

рактеристики: ханета мюсюлмани – 10, неженени мюсюлмани – 3; приход: 1297 акчета.

През 1570 г.[338] селото е административно отнесено в нахия Чирпан. В него са описани 32 домакинства категория чифт, от които 8 на ямаци и ешкинджии, 2 – категория половин чифт, 1 – категория бенак и трима неженени мюсюлмани; общността има имам. Приходът в размер на 3500 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, плодове, лозя, кошери, орехи, сено, „външни десятъци“ върху зърнен добив; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[339] административната информация в уводната рубрика повтаря тази от предния опис. В селището са регистрирани 39 ханета категории чифт, половин чифт и бенак, от които 3 на ямаци, 1 на кюреджия и 1 на акънджия, и 7 неженени мюсюлмани; общността има имам. Приходът в размер на 3200 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

КАРАДЖА ДАГ [Karaca dağ] قره‌جه طاغ – дн. не съществува; селото е било разположено между днешните Плодовитово и Крушево, югозападно от Чирпан

Регистрацията от 1530 г.[340] е първа за селището. Тя го представя като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 7; приход: 780 акчета.

През 1570 г.[341] то е отново тимарско в нахия Чирпан. В него са описани 37 мюсюлмански домакинства категории чифт и бенак 20 неженени мюсюлмани (трима от регистрираните са конвертити първо поколение; до имената на шестима от регистрираните има бележки, че са от (т.е. плащат на) вакъфа на Медине-и мюневвере и султан Мурад [II;

[338] BOA, TD 494, с. 511.
[339] BOA, TD 1001, с. 514.
[340] BOA, TD 370, с. 69.
[341] BOA, TD 494, с. 474 – 475.

1421 – 1451]). Общият приход в размер на 2255 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, плодове, сено, кошери; ресм-и чифт, ресм-и духан, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[342] броят на регистрираните ханета е 35, а на неженените мюсюлмани – 20 (четирима от регистрираните са конвертити първо поколение; до имената на шестима от регистрираните има бележки, че са от (т.е. плащат на) вакъфа на Медине-и мюневвере и султан Мурад [II; 1421 – 1451]). Приходът в размер на 2300 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

КАЯ БЕЙЛИ [Kaya beyli] قيا بكلو

През 1516/18 г.[343] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: село Кая бейли, [жителите на] настоящото се установили в границите на село, наречено Сеидли;[344] юруци са, плащат десятъци на спахията; по причина, че не са рая, не плащат ресм-и чифт.“ Регистрирани са 11 домакинства и трима неженени мюсюлмани, един от които е имам (!). Общият приход в размер на 1450 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери; такса за ползване на ливади, ресм-и райет.

Регистрацията от 1530 г.[345] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 3; приход: 1250 акчета.

[342] BOA, TD 1001, c. 498.
[343] BOA, TD 77, c. 504 – 505.
[344] Виж статията за *Сагънлъ/Сеидли.*
[345] BOA, TD 370, c. 70.

КЕБЕДЖИЛИ [Kebecili] كبەجلو – неуст.

Във всички разглеждани регистрации, селото е част от вакъфа на „потомството на Гюмлю бей“, за който в представящия го запис намираме информацията, че „според височайша заповед“ приходите от селата на вакъфа[346] „се разходват за завието и месджида вЕски [Загра] хисар, завието и месджида в село Гюмлю бей и месджида в Едирне (Одрин).“

През 1516/18 г.[347] в него са регистрирани 33 мюсюлмански домакинства, от които райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект) – 7, а останалите на ямаци, ешкинджии, кюреджии и маслари, и петима неженени мюсюлмани, от които рая – трима, ямаци с патроним „Татар“ – двама (общността има имам, който е представен и като ямак на юрук; трима от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход в размер на 2454 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, папур/тръстика; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[348] представя селището със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 14, неженени мюсюлмани – 4; приход: 2450 акчета.

През 1570 г.[349] в него са описани 16 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 3 – райетски, а останалите на ямаци, 1 – категория половин чифт и един неженен мюсюлманин (общността има имам; един от регистрираните е конвертит първо поколение). Приходът в размер на 2572 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, такса за ползване на ливади, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[350] броят на регистрираните ханета в селото е 29, а на неженените мюсюлмани – 7; общността има имам. Приходът от него

---

[346] *Бехадър Лала, Велед-и чобанлъ/Топрак, Йениджже/Караджа кьой, Кебеджили и Кулфалджа* – виж статиите за съответните села.
[347] BOA, TD 77, с. 535 – 536.
[348] BOA, TD 370, с. 74.
[349] BOA, TD 498, с. 633.
[350] BOA, TD 470, с. 657 – 658.

отново в размер на 2572 е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

КИЛИСАДЖЪК ДЕРБЕНД [Kilisacık derbend] كليساجق دربند – дн. Змейово, общ. Стара Загора

Регистрацията от 1530 г.[351] е първа за селището; то е представено като част от хасовете на „падишаха закрилник на света“. В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следната информация: „село Килисаджък дербенд, извън дефтера;[352] вписано е, че таксите, които се изплащат от всяко домакинство, са по две килета пшеница, две килета ечемик и по 30 акчета испенче.“ Описани са 73 християнски ханета и трима неженени християни; приходът е в размер на 10 000 акчета.

През 1570 г.[353] статутът на селото е същият. Описани са 135 християнски домакинства и 45 неженени мюсюлмани, които живеят в 15 махали; общността има един свещеник, записан в *махала Дервиш Петко.* Общият приход от него в размер на 24 500 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, вино, кошери, свине, сено, овце, лозя; испенче, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[354] броят на описаните в 14 махали християнски ханета е 160, на неженените християни – 75; 13 от регистрираните са „пришълец“.[355] Приходът от селището в размер на 24 500 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе, към които е добавен облог върху 4 воденици.

---

[351] BOA, TD 370, c. 68.
[352] Т.е. регистрира се за пръв път.
[353] BOA, TD 494, c. 433 – 436.
[354] BOA, TD 1001, c. 436 – 439.
[355] پریشلچه [prişelece].

КОЙМАТЛЪ [Koymatlı قويماتلو – неуст.[356]

През 1516/18 г.[357] в селото са регистрирани 13 мюсюлмански домакинства, от които 5 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект) и 8 на ямаци и ешкинджии; общността има имам. Общият приход, предаден заедно с този на регистрираното след него село *Пенбеджи*[358], е в размер на 4792 акчета и формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, лозя, лук, леща, зеленчукови градини; ресм-и боюндурук, ресм-и райет, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[359] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 7, неженени мюсюлмани – 3; приход: 3924 акчета.

През 1570 г.[360] то е част от тимар в нахия Чирпан. В него са описани 33 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 10 райетски, а останалите на ямаци, 2 – категория половин чифт, 6 – категория бенак и трима неженени мюсюлмани (общността има имам; петима от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 4686 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, лук, плодове, лозя, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ниабет и арусане.

През 1596 г[361] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селището са регистрирани 41 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак и петима неженени мюсюлмани (общността има имам; петима от описаните са конвертити първо поколение; двама от описаните са експлицитно представени като акънджии). Приходът в размер на 3700 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

---

[356] *Коймaтлъ* е топоним, релативен към дн. Ценово, общ. Чирпан; предвид пояснителната информация в регистрацията от 1516/18 г. обаче, в случая вероятно става въпрос за др. село.
[357] BOA, TD 77, с. 500 – 501.
[358] Виж статията за *Пенбеджи*.
[359] BOA, TD 370, с. 69.
[360] BOA, TD 494, с. 467 – 468; запис като *Коймаклъ*.
[361] BOA, TD 1001, с. 492 – 493.

КОНУКЧУ [Konukçu] قنوقچو – дн. Могилово, общ. Чирпан

През 1516/18 г.[362] в селото са регистрирани 7 райетски мюсюлмански домакинства, едно от които на конвертит първо поколение. Приходът в размер на 400 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, плодове; ресм-и райет; ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[363] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: [ханета] маслари мюсюлмани[364] – 4; приход: 400 акчета.

През 1570 г.[365] то е отново тимарско, в нахия Чирпан. В него са описани 24 мюсюлмански домакинства; общността има имам; четирима от регистрираните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 2500 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено, десятъци върху зърнен добив от обработващи землището на селото хора от село *Шекер пънаръ (дн. Сладък кладенец)*; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[366] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация; фиксиран за пръв път е и дублетният топоним *Чаталлък*. В селището са регистрирани 11 мюсюлмански ханета, от които 2 на конвертити първо поколение. Приходът в размер на 1200 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

КОЧАК КЬОЙ [Koçak köy] قوچاق کوی – неуст.

Първата регистрация на селото е от 1596 г.[367] В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме информация, че

[362] BOA, TD 77, с. 491.
[363] BOA, TD 370, с. 70.
[364] Или мюселеми.
[365] BOA, TD 494, с. 453.
[366] BOA, TD 1001, с. 457 – 458.
[367] BOA, TD 1001, с. 509.

се намира „в близост до село Илиасджа“.[368] Описани са 13 мюсюлмански домакинства, едно от които на конвертит първо поколение, и шестима неженени мюсюлмани; общността има имам. Приходът е в размер на 1500 акчета; липсват обособени остойностени данъчни позиции.

КОЧ(М)АР С ДРУГО ИМЕ ЕДЖЕ?(АДА?) [Koç(m)ar nam-i diğer Ece] – вер. дн. не съществува[369]

Първата регистрация на селото е от 1530 г.[370] Тя го представя като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 6; приход: 2200 акчета.

През 1570 г.[371] „селото“ е отново тимарско; липсват демографски характеристики. В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село Кочмар с друго име Едже, в близост до мюселемското село Кочак;[372] населението на споменатото село се разбягали и го оставило мезра; отвън се занимават със земеделие и плащат десятъци на спахията…“. Обособен е приход в размер на 2000 акчета; липсват остойностени и обособени данъчни позиции.

През 1596 г.[373] регистрационната ситуация повтаря напълно тази от предния опис.

КУЛ ИБРАХИМ [Kul Ibrahim] قول ابراهيم – вер. изчезнало

През 1516/18 г.[374] в селото са регистрирани 20 мюсюлмански домакинства (райетски, на маслари, оризари, ямаци и ешкинджии) и шестима

[368] Виж статията за *Илиасджа*.
[369] В BOA, TD 729, с. 295 – „мезра Кочмар/Едже? (Ада?)
[370] BOA, TD 370, с. 70.
[371] BOA, TD 494, с. 507.
[372] Виж статията за *Кочак*.
[373] BOA, TD 1001, с. 511.

неженени мюсюлмани. Следва въвеждаща рубрика на „[хора] от вън, които са в границите на споменатото село“, след която са регистрирани 5 юрушки домакинства, едно от които на конвертит първо поколение, и 7 райетски домакинства от село *Синит-и ъшък*,[375] както и обособени и остойностени данъчни позиции от село *Саръ реис*.[376] Общият приход в размер на 6193 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, орехи, воденици, зеленчукови градини, овощни градини; облагане на оризари, ниабет и арусане, ресм-и райет, ресм-и боюндурук – *от село Кул Ибрахим*; пшеница, ечемик, кошери, воденица, ресм-и боюндурук – *от юрушките домакинства*; пшеница, ечемик, кошери, орехи, воденици, зеленчукови градини, овощни градини – *от село Саръ реис*; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук – *от село Синит-и ъшък*.

Регистрацията от 1530 г.[377], която е и последна за селището, го представя като тимарско със следния самостоятелен демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 9, неженени мюсюлмани – 3; приход: 1855 акчета.

КУЛ МУРАД С ДРУГО ИМЕ ИКИЗЛЕР [Kul Murad nam-i diğer Ikizler] قول مراد نام دكر ايكيزلر – дн. Воловарово, общ. Чирпан

През 1516/18 г.[378] в селото са регистрирани 34 мюсюлмански домакинства, от които 12 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект) и 21 на ямаци, юруци, ешкинджии и маслари и петима неженени мюсюлмани (общността има имам; трима от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход в размер на 4363 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, лозя, зеленчукови градини, орехи, плодове; ресм-и духан, ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

---

[374] BOA, TD 77, с. 503.
[375] Виж статията за *Синид-и ъшък*.
[376] Виж статията за *Саръ реис*.
[377] BOA, TD 370, с. 68.
[378] BOA, TD 77, с. 487 – 488.

Регистрацията от 1530 г.[379] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 17; приход: 4224 акчета.

През 1570 г.[380] то е част от зиамет на „името на Илиас, кетхуда на блаженопочившия Хайреддин паша“ в нахия Чирпан. В него са описани 39 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 20 райетски, а останалите на ямаци, 5 – категория половин чифт, 8 – категория бенак и 12 неженени мюсюлмани (общността има имам; двама от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 6281 акчета[381] е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, лозя, зеленчукови градини, плодове, орехи, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[382] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селото са регистрирани 52 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак и 12 неженени мюсюлмани (общността има имам; двама от регистрираните са конвертити първо поколение). Общият приход от него в размер на 11 900 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе, към които е добавен облогът ресм-и тапу.

КУЛ ХАМЗА [Kul Hamza] قول خمزه – дн. Калояновец, общ. Стара Загора[383]

През 1516/18 г.[384] двама оризари „от село Кул Хамза“ са регистрирани към село *Челтюкчиан*,[385] „[жителите на което] сеят на арка Сюгютлю…и дават десятъците си на спахия“, а обособени и остойностени да-

[379] BOA, TD 370, с. 70.
[380] BOA, TD 494, с. 443 – 444.
[381] Въпреки че селото е част от споменатия зиамет, приходът от него се разделя между споменатия кетхуда Илиас, Азиз, син на Касъм и Йигит, син на …
[382] BOA, TD 1001, с. 446 – 447.
[383] В BOA, TD 729, с. 272 – „село Джанбаз с друго име Кул Хамза“.
[384] BOA, TD 77, с. 494, 500, 517.
[385] Виж статията за *Челтюкчиан*.

нъчни позиции (пшеница, ечемик, кошери; ресм-и чифт, облагане на оризари, ниабет и арусане) в размер на 504 акчета са съставна част от приходите от село *Велед-и Мерич*[386]. Същинският опис на селото (с. 517) го представя с 29 домакинства, едно от които на оризар; двама от регистрираните са конвертити първо поколение.

Регистрацията от 1530 г.[387] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 5, [ханета на] юруци – 33; приход: 1008 акчета.

През 1570 г.[388] то е част от тимар в нахия Гюмлю бей. В него са описани 28 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 20 на ямаци, 2 – категория половин чифт, 11 – категория бенак и петима неженени мюсюлмани (общността има имам; двама от регистрираните са конвертити първо поколение; до имената на шестима от регистрираните има бележки, че са „в града“, т.е. Ески Загра (Стара Загора)). Приходът в размер на 2450 акчета[389] е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено, овощни градини, папур; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, воденици, други сборни такси.

През 1596 г.[390] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селото са регистрирани 39 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак и петима неженени мюсюлмани (общността има имам; двама от регистрираните са конвертити първо поколение; до имената на петима от регистрираните има бележки, че са „в града“, т.е. Ески Загра; до името на един от регистрираните има запис, че е в Едирне (Одрин)). Общият приход от него в размер на 3700 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

[386] Виж статията за *Велед-и Мерич*.
[387] BOA, TD 370, с. 71.
[388] BOA, TD 494, с. 485 – 486.
[389] Разделен между трима тимариоти.
[390] BOA, TD 1001, с. 507.

КУЛФАЛДЖА, ХАЛИЛДЖА [Kulfalca, Halilca] قلفالجه, خليلجه – дн. Гледачево, общ. Раднево

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на „потомството на Гюмлю бей“, за който в представящия го запис намираме информацията, че „според височайша заповед“ приходите от селата на вакъфа[391] „се разходват за завието и месджида в Ески [Загра] хисар, завието и месджида в село Гюмлю бей и месджида в Едирне (Одрин).“

През 1516/18 г.[392] в селото са регистрирани 17 мюсюлмански домакинства, от които 13 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица), 3 на ямаци и по едно на маслар и ешкинджия, и двама неженени мюсюлмани (общността има имам; двама от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход в размер на 2239 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, десятъци върху зърнен добив от обработващи землището на селото жители на други населени места; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ресм-и духан, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[393] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 17, неженени мюсюлмани – 3; приход: 2230 акчета.

През 1570 г.[394] в него са описани 23 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 12 райетски и 11 на ямаци. Приходът в размер на 2207 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, десятъци върху зърнен добив от обработващи землището на селото жители на други населени места; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ресм-и духан, ниабет и арусане.

През 1596 г.[395] броят на регистрираните в селото мюсюлмански ханета категории чифт и бенак е 39, а на неженените мюсюлмани – 5; един от описаните е конвертит първо поколение. Приходът от него отново в

---

[391] *Бехадър Лала, Велед-и чобанлъ/Топрак, Йениджже/Караджа кьой, Кебеджили и Кулфалджа* – виж статиите за съответните села.
[392] BOA, TD 77, с. 536 – 537.
[393] BOA, TD 370, с. 74.
[394] BOA, TD 498, с. 631.
[395] BOA, TD 470, с. 654 – 655.

размер на 2207 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

КУШЛУ [Kuşlu] قوشلو – вер. дн. не съществува[396]

В първите 3 от разглежданите регистрации „селото“ няма демографски характеристики, а само обособени и остойностени данъчни позиции: през 1516/18 г.[397] – 830 акчета (облагане на добив от пшеница, ечемик, ливади, воденица); през 1530 г.[398] – 520 акчета; през 1570 г.[399] – 500 акчета (облагане на зърнен добив, ливади, воденица).

През 1596 г.[400] в него са регистрирани 6 християнски домакинства, 5 от които на „пришълец“,[401] и един неженен християнин. Приходът в размер на 1000 акчета е формиран от цитираните до тук данъчни позиции, към които са добавени облози от испенче, ресм-и тапу, свине, ниабет и арусане.

КУШЛУ С ДРУГО ИМЕ ШАХБАЗЛЪ [Kuşlu nam-i diğer Şahbazlı] قوشلو نام دکر شهبازلو – дн. Ястребово, общ. Опан

През 1516/18 г.[402] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме информация, че селото е юрушко. В него са описани 15 мюсюлмански домакинства. Общият приход в размер на 1913 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, плодове; папур, ресм-и боюндурук.

---

[396] BOA, TD 729, с. 235: „мезра Кушлу, празна от рая“.
[397] BOA, TD 77, с. 519.
[398] BOA, TD 370, с. 70.
[399] BOA, TD 494, с. 461.
[400] BOA, TD 1001, с. 464.
[401] پریشلچه [prişelece].
[402] BOA, TD 77, с. 497.

Регистрацията от 1530 г.[403] представя селището със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 7; приход: 1818 акчета.

През 1570 г.[404] то е тимарско в нахия На'алдьокен. В него са описани 19 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 9 райетски и 10 на ямаци, и 1 – категория бенак. Приходът в размер на 3593 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, сено, папур, плодове; ресм-и чифт, ресм-и тапу, ресм-и агъл, ресм-и кору, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г[405] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селото са регистрирани 20 мюсюлмански ханета категория чифт (рая и ямаци) и 1 – категория бенак. Общият приход от него в размер на 3500 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

КЬОПЕКЛИ АЛАНЪ [Köpekli alanı] كپكلی‌الاكی – вер. дн. не съществува

През 1570 г.[406] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село юрушки джемаат Кьопекли аланъ – в близост до село Караджа виранъ;[407] извън дефтера, от споменатия тимар". Регистрирани са 16 юрушки домакинства (общността има имам; двама от описаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 950 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик; ресм-и юрюгян, ресм-и отлак.

През 1596 г.[408] информация в уводната рубрика повтаря тази от предната регистрация. В селището са описани 17 юрушки ханета и трима неженени мюсюлмани; общността има имам. Приходът от него в

[403] BOA, TD 370, с. 70.
[404] BOA, TD 494, с. 477.
[405] BOA, TD 1001, с. 500.
[406] BOA, TD 494, с. 459.
[407] Виж статията за *Караджа виранъ*.
[408] BOA, TD 1001, с. 463.

размер на 1500 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе, към които са добавени облози върху плодове, сено, ресм-и тапу.

КЪЗЪЛДЖЪКЛЪ С ДРУГО ИМЕ ПЪНАР-И СИЙАХ; КЪЗЪЛДЖЪК КАРА ПЪНАР [Kızılcıklı nam-i diğer Pınar-i siyah; Kızılcık Kara pınar] قزلجيقلو نام دكر پيكار سياه; قزلجيق قره پيكار – по-късно *Кара бунар*, дн. Подслон, общ. Стара Загора

През 1516/18 г.[409] селото, всъщност, е махала от село *Чатал (Чакал) Ахмед,* съставено от 4 махали, респондиращи на записа в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис „установиха се 4 бюлюка“, които в следващите регистрации са села със самостоятелен регистрационен профил: *махала Али Чатал* (която очевидно е понататък срещащото се село Чатал (Чакал) Ахмед)*, махала Йомерджи с друго име Караман, махала Дешлидже Ахмед и махала Къзълджъклъ с друго име Пънар-и сийах.*[410]

През 1516/18 г.[411] в махала *Къзълджъклъ с друго име Пънар-и сийах* са регистрирани 15 мюсюлмански домакинства, от които 3 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица), а останалите на маслари (10) и ямаци (2) – общността има имам; трима от регистрираните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 1941 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, плодове; ресм-и райет, ресм-и боюндурук.

Регистрацията от 1530 г.[412] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 10, неженени мюсюлмани – 1; приход: 1452 акчета.

През 1570 г.[413] в селото са регистрирани 29 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 26 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 3 на ямаци, и един неженен мюсюлманин; петима от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход от него в

[409] BOA, TD 77, с. 480 – 482.
[410] Виж статиите за съответните села.
[411] BOA, TD 77, с. 482.
[412] BOA, TD 370, с. 71.
[413] BOA, TD 494, с. 454.

размер на 2572 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ресм-и агъл, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[414] в селището са описани 48 мюсюлмански ханета и двама неженени мюсюлмани; до името на един от регистрираните има бележка, че в [село] *Улу бейли.*[415] Приходът в размер на 3000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе, към които са добавени десятъци върху зърнен добив от обработващи землището на селото хора от село *Черкова (дн. част от с. Братя Кунчеви)*[416] и облагане върху добив на орехи.

КЪВЪРДЖЪКЛЪ [Kıvırcıklı] قيويرجقلو – дн. не съществува; селото е било разположено западно от дн. кв. Черноконьово, Димитровград

Първата регистрация на селото е през 1530 г.[417] В него са регистрирани 3 мюсюлмански ханета, а приходът е в размер на 1417 акчета.

През 1570 г.[418] то е представено като тимарско в нахия Чирпан. В него са описани 15 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 9 райетски, а останалите на ямаци. Общият приход в размер на 1582 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено; воденици, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[419] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис, както и самият той, повтарят тази от предната регистрация. Приходът селището в размер на 2600 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

---

[414] BOA, TD 1001, с. 458 - 459.
[415] Виж статията за *Улу бейли* в Селища в описи на Никополския санджак.
[416] Виж статията за *Черкова* в Селища в описи на Никополския санджак.
[417] BOA, TD 370, с. 69.
[418] BOA, TD 494, с. 480.
[419] BOA, TD 1001, с. 503.

КЪР ТАДЖ (КЪРПАЧ) С ДРУГО ИМЕ СЮЛЕЛЕР [Kır tac (Kırpaç) nam-i diğer Süleler] قیرتاج (قیرپاچ) نام دکر سولەلر – неуст.

През 1516/18 г.[420] в селото са регистрирани 13 мюсюлмански домакинства, от които 3 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект), а останалите на ямаци (7) и ешкинджии (2) – двама от описаните са експлицитно представено като татари. Приходът от него в размер на 1004 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, лук, зеленчукови градини, леща; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[421] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 5; приход: 6646 (!) акчета.

През 1570 г.[422] то е отново тимарско в нахия На'алдьокен. В него са описани 16 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 12 райетски и 4 на ямаци, 1 – категория половин чифт и 4 – категория бенак (общността има имам; един от регистрираните е конвертит първо поколение). Общият приход в размер на 2354 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, лук и чесън, плодове, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ресм-и агъл, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[423] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. Броят на регистрираните в селището мюсюлмански ханета е 21 – общността има имам; един от описаните е конвертит първо поколение. Приходът в размер на 1200 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

---

[420] BOA, TD 77, с. 495.
[421] BOA, TD 370, с. 70.
[422] BOA, TD 494, с. 476.
[423] BOA, TD 1001, с. 499 – 500.

КЪРШЕХИРЛИ [Kırşehirli] قيرشهرلو – дн. кв. Гипсово, Раднево

През 1516/18 г.[424] в селото са регистрирани 8 мюсюлмански домакинства, 3 от които на конвертити първо поколение, и един неженен мюсюлманин, за когото има запис „сахиб-и завие“. Приходът в размер на 1845 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, лозя, ниабет и арусане; като данъчна позиция са дефинирани и два облога от „*завие на Доган Бали*“.

Регистрацията от 1530 г.[425] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 6, неженени мюсюлмани – 1; приход: 1545 акчета.

През 1570 г.[426] то е отново тимарско в нахия Гюмлю бей. От информацията в уводната рубрика разбираме, че селото е „в близост до града (Ески хисар); населението на споменатото селото се разбяга…хора от града се занимават със земеделие и плащат десятъци на спахията“. Описано е едно мюсюлманско домакинство категория бенак, а приходът от него в размер на 1493 акчета (разделен между двама тимариоти, при все че тимарът е поименен) е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, сено, лозя, зеленчукови градини, ресм-и бенак, ресм-и тапу, както и от обособен сборен облог от „*завие на Доган Бали*“, в което са регистрирани трима души – шейх Ахмед факъх Хъзър и двама конвертити първо поколение – Мурад Абдуллах и Мустафа деде Абдуллах.

През 1596 г.[427] цитираната информация в уводната рубрика е допълнена с изречението: „в споменатото село се заселиха [християни]; испенчето си и десятъците си плащат на спахията“. Регистрирани са едно християнско хане и трима неженени християни. Приходът от него в размер на 2310 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени погоре, към които е добавен облогът испенче; в „*завие на Доган Бали*“, обложено отново със 160 акчета от обособен сборен облог, е регистриран само шейх Ахмед факъх Хъзър.

[424] BOA, TD 77, с. 470.
[425] BOA, TD 370, с. 68.
[426] BOA, TD 494, с. 493.
[427] BOA, TD 1001, с. 472.

КЪРУМ ХОДЖА (КЪРУМ-И КОДЖА) [Kırum hoca (Kırum-i koca)] قيروم خواجه (قيروم قوجه) – вер. дн. не съществува[428]

През 1516/18 г.[429] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следната информация: село Кърум ходжа, юруци са; установили се в границите на село Нусрет;[430] десятъците си дават на спахия“. Регистрирани са 14 мюсюлмански домакинства на ямаци и ешкинджии (общността има имам, който е и „ямак на татари“; трима от описаните са конвертити първо поколение) и двама неженени мюсюлмани. Приходът в размер на 1188 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, лозя; ресм-и боюндурук.

Регистрацията от 1530 г.[431] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 4, неженени мюсюлмани – 2; приход: 838 акчета.

През 1570 г.[432] селото е отново тимарско в нахия Чирпан. В него са описани 24 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 9 на ямаци (6 – на „ямаци, външна рая“), и един неженен мюсюлманин. Приходът в размер на 2896 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено; ресм-и агъл, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[433] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селището са регистрирани 23 мюсюлмански ханета и четирима неженени мюсюлмани. Приходът от него в размер на 3000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

---

[428] В BOA, TD 729, с. 295 – „мезра Кърум ходжа“.
[429] BOA, TD 77, с. 514 - 515.
[430] Виж статията за *Нусрет*.
[431] BOA, TD 370, с. 70.
[432] BOA, TD 494, с. 509.
[433] BOA, TD 1001, с. 485 – 486.

КЬОСЕ МЕРАЛЪ [Köse Meralı] كوسه مرالو – неуст.

Първата регистрация на селото е от 1570 г.[434] То е представено като част от зиамет „на името на Хюсеин чауш – от чаушите в двореца“. В него са описани 27 юрушки домакинства (общността има имам; трима от записаните са конвертити първо поколение). Общият приход в размер на 3200 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено; ресм-и чифт, ресм-и отлак, ресм-и тапу, ресм-и агнам, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[435] в селището са регистрирани 33 мюсюлмански ханета, 4 от които на конвертити първо поколение. Приходът отново в размер на 3200 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

КЬОСЕ САЛИХ(ЛЕР) [Köse Salih(ler)] كوسه صالحلر – вер. св. с по-късното *Кьосе махалеси/Йени махалеси*, дн. Новоселец, общ. Нова Загора

Във всички разглеждани регистрации селото е част от „вакъф на потомството на Гюмлю“,[436] за който в представящия го запис намираме следната информация: „вакъф на потомството на Гюмлю – във владение на Салтък бей и Искендер бей, синове на Гюмлю; блаженопочившият султан Мехмед хан – мир на праха му – издаде темлик; по-късно негово величество нашият падишах блаженопочившият султан Баязид хан издаде свещени заповеди, според които вакъфът на Гюмлюоглу е свободен…и никой не може да се меси…в ръцете [си потомството на Гюмлю] има муафнаме; вакъфнамето е видяно.“

През 1516/18 г.[437] в него са регистрирани 13 мюсюлмански домакинства, от които 11 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект) и 2 на ешкинджии, и трима неженени мюсюлмани; общността има имам.

[434] BOA, TD 494, c. 449.
[435] BOA, TD 1001, c. 452 – 453.
[436] Vakf-i ebna-i veled-i Gümlü.
[437] BOA, TD 77, c. 528.

Общият приход в размер на 3104 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери; овце, ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[438] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 17, неженени мюсюлмани – 5; приход: 3000 акчета.

В регистрацията от 1570 г. селото липсва.

През 1596 г.[439] в него са описани 66 мюсюлмански домакинства, от които 12 на ямаци, и 11 неженени мюсюлмани (общността има имам; шестима от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 2441 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери; овце, ресм-и чифт, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

КЬОШЕКЛЕР [Köşekler] كوشكلر – вер. дн. не съществува[440]

В регистрацията от 1516/18 г. единствената информация, която намираме за селото, е опис на две домакинства приход в тематичния опис на соколарски тимари.[441]

В регистрацията от 1530 г.[442] селото няма собствен регистрационен профил; записано е заедно със село *Хаджъ Али.*[443] В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следната информация: „според стария дефтер, споменатите села, записани с имената Хаджъ Али и Кьошеклер, по-рано били развалени от мюселеми; било тимар. По тази причина в новия дефтер се записа, че ямаците плащат по 50 акчета такса и десятъци на спахията; понастоящем се записа, че ресм-и боюндурук на ямаците е 12 акчета и 22 акчета е ресм-и чифт ве бенак

[438] BOA, TD 370, с. 73.
[439] BOA, TD 470, с. 646 – 647.
[440] В BOA. TD 729, с. 297: „мезра Кьошеклер“.
[441] BOA, TD 77, с. 487.
[442] BOA, TD 370, с. 72.
[443] Виж статията за *Хаджъ Али*.

ве мюджеред; и дават десятъците си на спахията се записа [още]; и такса на спахията на тимара се дава.“

Първата същинска регистрация на селото е от 1570 г.[444] То е представено като част от зиамет „на името на Хюсеин чауш – от чаушите в двореца“ в нахия На’алдьокен. В него са описани 40 юрушки домакинства, четирима сеиди и 8 други ханета (седем от записаните са конвертити първо поколение; до името на един от записаните има бележка, че е от село *Узунджа татар*[445]). Общият приход в размер на 3300 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, сено, сусам, овце; такса за ползване на ливади, ресм-и чифт, ресм-и отлак, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ниабет и арусане.

През 1596 г.[446] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селището са регистрирани 24 мюсюлмански ханета, тридесет и двама неженени мюсюлмани (7 от описаните са конвертити първо поколение) и едно християнско хане на Никола Петко. Приходът от него в размер на 3200 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

КЮРЕДЖИЛЕР [Küreciler] كوره‌جيلر – дн. Преславен, общ. Стара Загора

През 1516/18 г.[447] в селото са регистрирани 27 мюсюлмански домакинства, от които 25 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 2 на ямаци, и петима неженени мюсюлмани (общността има имам; 7 от описаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 6292 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, плодове; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ресм-и духан, ниабет и арусане.

---

[444] BOA, TD 494, с. 448 - 449.
[445] Виж статията за *Узунджа татар*.
[446] BOA, TD 1001, с. 451 – 452.
[447] BOA, TD 77, с. 474.

Регистрацията от 1530 г.[448] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 20; приход: 4416 акчета.

През 1570 г.[449] статутът му е отново тимарски; административно е отнесено в нахия Гюмлю оглу (Гюмлю бей). В него са описани 23 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 2 на ямаци, 2 – категория половин чифт и 1 – категория бенак (общността има имам; двама от регистрираните са конвертити първо поколение; двама от регистрираните са експлицитно представени като акънджии). Общият приход в размер на 3530 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ресм-и къшлак, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[450] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селището са регистрирани 27 мюсюлмански ханета (общността има имам; двама от описаните са конвертити първо поколение; един от описаните е експлицитно представен като акънджия). Приходът в размер на 4000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

КЮЧЮК ДОГАНДЖЪ [Küçük doğancı] كوچك طغانجى – дн. обединено с Горно Ботево

Във всички разглеждани регистрации топонимичната дефиниция е „(село) чиф(т)лик Кючюк доганджъ“.

През 1516/18 г.[451] в селото са регистрирани 19 мюсюлмански домакинства, от които 16 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект) и 3 на соколари (2) и ямак (1); един от регистрираните е конвертит пър-

[448] BOA, TD 370, c. 70.
[449] BOA, TD 494, c. 481 – 482.
[450] BOA, TD 1001, c. 503 – 504.
[451] BOA, TD 77, c. 483 – 484.

во поколение. Приходът в размер на 3251 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, леща, лук, чесън, плодове, зеленчукови градини; ливади, ресм-и райет, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[452] представя селището като соколарски тимар в нахия *Доганджиан-и Янболу* със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 11, неженени мюсюлмани – 3; приход: 3200 акчета.

През 1570 г.[453] то е отново със същия статут; административно е отнесено в нахия Гюмлю бей. В него са описани 13 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които едно на ямак, и 2 – категория половин чифт; двама от регистрираните са конвертити първо поколение. Общият приход в размер на 4520 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, плодове; такса за ползване на ливади, ресм-и кору, ресм-и чифт, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[454] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селището са регистрирани 21 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак и 8 неженени мюсюлмани; двама от описаните са конвертити първо поколение. Приходът от него в размер на 4520 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

КЮЧЮК ХАДЖЪЛАР С ДРУГО ИМЕ МАДЖЕРЛЕР [Küçük hacılar nam-i diğer Macerler] كوچك حاجيلرنام دكرماجرلر – вер. дн. не съществува[455]

През 1516/18 г.[456] „от село Кючюк Хаджълар с друго име Маджерлер, [жителите на което] се установили в границите на село Сеидлер“[457] са

[452] BOA, TD 370, с. 72.
[453] BOA, TD 494, с. 513 – 514.
[454] BOA, TD 1001, с. 517.
[455] В BOA, TD 729, с. 296 – „мезра Кючюк Хаджълар“.

регистрирани 5 мюсюлмански домакинства на ямаци и 5 на оризари, които „сеят ориз на река Турна пънаръ“; общността има имам. Приходът в размер на 870 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; облагане на оризарите.

Регистрацията от 1530 г.[458] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 3, неженени мюсюлмани – 1; приход: 722 акчета.

През 1570 г.[459] статутът му е отново тимарски; административно е отнесено в нахия Чирпан. В него са описани 13 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 8 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект), а останалите на ямаци (общността има имам; трима от регистрираните са конвертити първо поколение). Общият приход в размер на 1572 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[460] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селището са регистрирани 17 мюсюлмански ханета и трима неженени мюсюлмани (общността има имам; трима от описаните са конвертити първо поколение). Приходът от него в размер на 2000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

---

[456] BOA, TD 77, с. 504.
[457] Виж статията за *Саганлъ/Сеидлер.*
[458] BOA, TD 370, с. 70.
[459] BOA, TD 494, с. 490.
[460] BOA, TD 1001, с. 469.

КЮЧЮК ХАМИДЛИ [Küçük Hamidli] كوچك حميدلو – св. с дн. Радецки, общ. Нова Загора

Във всички разглеждани регистрации селото е част от „вакъф на потомството на Гюмлю“,[461] за който в представящия го запис намираме следната информация: „вакъф на потомството на Гюмлю – във владение на Салтък бей и Искендер бей, синове на Гюмлю; блаженопочившият султан Мехмед хан – мир на праха му – издаде темлик; по-късно негово величество нашият падишах блаженопочившият султан Баязид хан издаде свещени заповеди, според които вакъфът на Гюмлюоглу е свободен…и никой не може да се меси…в ръцете [си потомството на Гюмлю] има муафнаме; вакъфнамето е видяно.“

През 1516/18 г.[462] в него са регистрирани 12 мюсюлмански домакинства, от които 2 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект), а останалите – на ешкинджии и ямаци, и трима неженени мюсюлмани (общността има имам; двама от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход в размер на 2424 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери; ливади, ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[463] представя селището със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 7, неженени мюсюлмани – 4; приход: 2400 акчета.

В регистрацията от 1570 г. селото липсва.

През 1596 г.[464] в него са описани 22 мюсюлмански домакинства и 7 неженени мюсюлмани (двама от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 2378 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини; ливади, овце, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане.

---

[461] Vakf-i ebna-i veled-i Gümlü.
[462] BOA, TD 77, c. 529 - 530.
[463] BOA, TD 370, c. 73.
[464] BOA, TD 470, c. 649 - 650.

М (م)

МОГИЛАНИ С ДРУГО ИМЕ КАВАК [Mogilani nam-i diğer Kavak] موغیلانی نام دک قواق – дн. Могила, общ. Стара Загора

През 1516/18 г.[465] в селото са регистрирани 13 християнски домакинства, двама неженени християни едни вдовишко домакинство. Общият приход от него в размер на 4401 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, вино, свине; испенче, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[466] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 10, неженени мюсюлмани – 7; приход: 3435 акчета.

През 1570 г.[467] то е част от зиамет в нахия Гюмлю бей. В него са описани 5 мюсюлмански домакинства, 3 от които на конвертити първо поколение (до имената на четирима от регистрираните има запис, че са „в града“, т.е. Загра-и атък (Стара Загора)), и 26 „по брой“[468] души християни, четирима от които обозначени като „пришълец“.[469] Общият приход в размер на 3683 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено; свине, ресм-и чифт, испенче, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[470] в селището са регистрирани 2 мюсюлмански ханета, един неженен мюсюлманин конвертит първо поколение, 63 християнски ханета и тридесет и двама неженени християни (един описаните – Димитри – е експлицитно представен като монах; 8 от описаните са представени като „пришълец“). Общият приход от него в размер на 4600 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

---

[465] BOA, TD 77, c. 477 – 478.
[466] BOA, TD 370, c. 68.
[467] BOA, TD 494, c. 503 – 504.
[468] neferen.
[469] پریشلچه [prişelece].
[470] BOA, TD 1001, c. 487 – 488.

МУРАДЛЪ [Muradlı] مرادلو – дн. кв. Кольо Ганчев, Ст. Загора

През 1516/18 г.[471] в селото са регистрирани 8 мюсюлмански домакинства, 4 от които на конвертити първо поколение. Общият приход от него в размер на 2426 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, плодове; ливади, ресм-и райет, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[472] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 11, неженени мюсюлмани – 1; приход: 2089 акчета.

През 1570 г.[473] то е част от хаса на Ферхад бей в нахия Гюмлю бей. В него са описани 17 мюсюлмански домакинства категория чифт, 3 – категория половин чифт и 2 – категория бенак; един от регистрираните е конвертит първо поколение. Общият приход в размер на 2000 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено; ливади, ресм-и чифт, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[474] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селището са регистрирани 25 мюсюлмански ханета категории чифт и бенак и двама неженени мюсюлмани; двама от записаните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 3000 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани погоре.

МУСА БЕЙЛИ [Musa beyli] موسیبکلو – неуст.

Във всички разглеждани регистрации, селото е част от „новия мюлк на потомството на споменатите“,[475] за който в представящия го запис

[471] BOA, TD 77, c. 474.
[472] BOA, TD 370, c. 68.
[473] BOA, TD 494, c. 439.
[474] BOA, TD 1001, c. 511.
[475] Винаги се има предвид описвания преди този мюлк „вакъф на потомството на Гюмлю [бей]“ – vakf-i ebna-i veled-i Gümlü.

намираме следната информация: „за споменатото село Муса бейли заедно със село Беш тепе[476] блаженопочившият султан Баязид [II, 1481 – 1512] хан издаде темлик през 886 г. (1481/82 г.) на паша Йигит, син на Гюмлю, в чиито ръце остана свещената заповед. По-късно споменатият паша Йигит превърна мюлка във вакъф на потомството си, който се владее според вакфиета.“

През 1516/18 г.[477] в селото са регистрирани 10 мюсюлмански домакинства, от които 5 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица), а останалите на ямаци, маслари и акънджии,[478] и петима неженени мюсюлмани. Общият приход от него в размер на 1167 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, овце; ливади, ресм-и райет, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[479] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 9, неженени мюсюлмани – 1; приход: 1145 акчета.

През 1570 г.[480] в него са описани 12 мюсюлмански домакинства – райетски и на ямаци – и един неженен мюсюлманин. Приходът в размер на 1228 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, овце; ливади, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

През 1596 г.[481] регистрационната ситуация повтаря напълно тази от предния опис. Приходът от селището в размер на 1330 е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

МУСТАФА ДЖУЛЯХ [Mustafa culâh][482]

Единствената регистрация на селото е от 1530 г.,[483] където е представено като тимарско. В уводната рубрика на регистрационната му матри-

[476] Виж статията за *Беш тепе*.
[477] BOA, TD 77, c. 531.
[478] tovice.
[479] BOA, TD 370, c. 74.
[480] BOA, TD 498, c. 627.
[481] BOA, TD 470, c. 650
[482] Виж статията и за *Джулях Мустафа*.
[483] BOA, TD 370, c. 70.

ца намираме следния запис: „установиха се юруци; десятъците си дават на спахията на [село] Хаджълар“.[484] Демографско-финансовият му профил има следния вид: ханета мюсюлмани – 5, неженени мюсюлмани – 2; приход: 1250 акчета.

МЮРСЕЛ ФАКЪХ [Mürsel fakıh] مرسل فقيه – дн. Спасово, общ. Чирпан

През 1516/18 г.[485] селото е представено като юрушко. В него са регистрирани 9 мюсюлмански домакинства, от които 3 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект), а останалите на ямаци (общността има имам; двама от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход в размер на 1082 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, плодове, лук, ресм-и райет, ресм-и боюндурук.

Регистрацията от 1530 г.[486] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 8; приход: 779 акчета.

През 1570 г.[487] то е част от тимара „на името на Мехмед чауш, от чаушите на бейлербея на Румили“ в нахия Чирпан. В него са описани 27 мюсюлмански домакинства – райетски и на ямаци – и двама неженени мюсюлмани (общността има имам; петима от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 1320 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, орехи, плодове, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и духан, ресм-и отлак и къшлак, ниабет и арусане, други сборни такси; десятъци върху добив (липсват обособени и остойностени

[484] Виж статията за *Хаджълар*.
[485] BOA, TD 77, с. 488.
[486] BOA, TD 370, с. 71.
[487] BOA, TD 494, с. 507 – 508.

данъчни позиции) на обработващи землището на селото от село *Джулях Азиз/Уйсаллар?*.[488]

През 1596 г.[489] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селището са регистрирани 22 мюсюлмански ханета (общността има имам; един от записаните е конвертит първо поколение). Приходът в размер на 1400 акчета е формиран от данъчните позции, приведени по-горе.

[488] Виж статията за *Джулях Азиз/Вайсаллар*.
[489] BOA, TD 1001, c. 484.

Н (ن)

НА'АЛДЬОКЕН С ДРУГО ИМЕ ИСХАКЛАР [Na'aldöken nam-i diğer Ishaklar] نعلدوکن نام دکر اسحاقلر – дн. Ковач, общ. Раднево

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на Мустафа бей, за който в представящия го запис намираме следната информация: „вакъф на Мустафа бей, зет на Искендер паша, стар санджакбей на Нигболу (Никопол); преди време блаженопочившият султан Баязид хан – мир на праха му – издаде темлик на споменатия Мустафа бей за селата На'алдьокен, Данишмендли и Папас.[490] Мустафа бей вакъфира споменатите села на построеното в Ниш муалимхане и джамията, която ще се построи в село На'алдьокен; темликнамето и вакъфнамето са видени."

През 1516/18 г.[491] в селото, „с махала Топрак хисаръ",[492] са регистрирани 20 мюсюлмански домакинства, от които 18 на райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) и две на ямак и маслар, и двама неженени мюсюлмани (общността има имам; двама от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход от него в размер на 2250 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, зеленчукови градини, чесън, леща, кошери; ливади, ресм-и чифт, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[493] представя селището със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 21, неженени мюсюлмани – 5; приход: 2200 акчета.

През 1570 г.[494] селото е дефинирано като „нефс[495] На'алдьокен". В него са описани 35 мюсюлмански домакинства и трима неженени мюсюлмани (общността има имам и мюеззин; петима от регистрираните са

[490] Виж статиите за съответните села.
[491] BOA, TD 77, с. 537.
[492] Виж статията за *Топрак хисаръ*.
[493] BOA, TD 370, с. 75.
[494] BOA, TD 498, с. 635.
[495] Принципно, инициализация за град.

конвертити първо поколение). Приходът в размер на 4014 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ливади, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане; два чиф(т)лика, назовани съответно „Хъзър бей“ и „Махмуд бей“, „в ръцете на Ахмед бей“, за който намираме пояснение, че е син на Махмуд бей.

През 1596 г.[496] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селището са регистрирани 80 мюсюлмански ханета и 16 неженени християни (общността има имам и мюезин; 18 от описаните са конвертити първо поколение). Приходът отново в размер на 4014 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

НУСРЕТ С ДРУГО ИМЕ КАРАДЖЪ (ХАРАДЖЪ) [Nusret nam-i diğer Karacı (Haracı)] (حراجی) نسرت نام دکرقراجی – неуст.

През 1516/18 г.[497] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село Нусрет с друго Караджъ/Хараджъ, установили са се два бюлюка.“ Регистрирани са 17 мюсюлмански домакинства, от които 15 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект) и две на ямак и ешкинджия, и 8 неженени мюсюлмани (общността има имам; трима от описаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 2150 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ливади, ниабет и арусане, ресм-и райет, ресм-и боюндурук, други такси. Следва опис на „друг бюлюк на името на Хаджъ Юсуф, спада към споменатото село“, в който са регистрирани 16 мюсюлмански домакинства (8 райетски и 8 на ешкинджии и ямаци) и трима неженени мюсюлмани; двама от описаните са конвертити първо поколение. Приходът от него в размер на 1555 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница,

[496] BOA, TD 470, с. 659 – 660.
[497] BOA, TD 77, с. 513 – 514.

ечемик, кошери, зеленчукови градини, лук, лозя; ниабет и арусане, ресм-и райет, ресм-и боюндурук, други такси.

Регистрацията от 1530 г.[498] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 17, неженени мюсюлмани – 2; приход: 1986 акчета.

През 1570 г.[499] то е отново тимарско. В него са описани 28 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 18 райетски и 10 на ямаци, 5 – категория половин чифт, 1 – категория бенак и трима неженени мюсюлмани (общността има имам; един от регистрираните е конвертит първо поколение; до имената на двама от регистрираните и записи, че са в селата *Саганлъ*[500] и *Мюселемли (дн. Християново)*). Общият приход в размер на 2225 акчета е формиран от от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, плодове, зеленчукови градини, сено; ливади, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и агъл, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[501] в селището са регистрирани 33 мюсюлмански ханета и трима неженени мюсюлмани (общността има имам; един от регистрираните е конвертит първо поколение; до имената на двама от регистрираните и записи, че са в селата *Саганлъ* и *Мюселемли*). Приходът в размер на 2400 е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

[498] BOA, TD 370, с. 69.
[499] BOA, TD 494, с. 475.
[500] Виж статията за *Саганлъ/Сеидлер*.
[501] BOA, TD 1001, с. 498 – 499.

О (او)

ОРХАНЛЪ [Orhanlı] اورخانلو – вер. дн. не съществува[502]

През 1516/18 г.[503] в селото са регистрирани 4 мюсюлмански домакинства, от които 3 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект) и едно на ямак. Общият приход в размер на 1178 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, леща, воденици, ниабет и арусане, ресм-и райет.

Регистрацията от 1530 г.[504] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 8; приход: 1259 акчета.

През 1570 г.[505] то е тимарско в нахия Чирпан. В него са описани 19 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 14 райетски, а останалите на ямаци, и 9 – категория половин чифт; един от регистрираните експлицитно е представен като акънджия. Приходът в размер на 1826 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, леща, сено, зеленчукови градини; воденица, ливади, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане, ресм-и тапу, други сборни такси; десятъчен облог върху зърнени обеми на обработващи в землището на село хора от село *Халифе с друго име Абдал огулларъ*.[506]

През 1596 г.[507] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селището са регистрирани 38 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак и един неженен мюсюлманин. Приходът в размер на 2000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

---

[502] BOA, TD 729, с. 239: „мезра Орханлъ – празна от рая“.
[503] BOA, TD 77, с. 507.
[504] BOA, TD 370, с. 70
[505] BOA, TD 494, с. 457 – 458.
[506] Виж статията за *Халифе/Абдал огулларъ*.
[507] BOA, TD 1001, с. 461 – 462.

ОТУЗДЖУЛУ (ОТУРДЖУЛУ) [Otuzculu (Oturculu)] اوتوزجلو – неуст.

Регистрацията от 1570 г.[508] е първа са селището. То е представено като тимарско в нахия На'алдьокен. В него са регистрирани 24 юрушки домакинства (общността има имам; петима от описаните са конвертити първо поколение; до имената на двама от описаните има бележки, че са от [село] *Акча Ибрахим*[509]). Общият приход в размер на 2300 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено; овце, ресм-и чифт (домакинството на имама), ресм-и юрюгян, ресм-и духан, ресм-и отлак, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други такси.

През 1596 г.[510] в селото са описани 22 мюсюлмански ханета (райетски и на юруци) и 8 неженени мюсюлмани (общността има имам; двама от регистрираните са конвертити първо поколение; до имената на един от регистрираните има бележка, че са от [село] *Акча Ибрахим;* до имената на четирима от регистрираните има бележки, че са „от (т.е. плащат на) вакъфа на Медине[-и Мюневвере]"). Приходът в размер на 3500 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

[508] BOA, TD 494, с. 499 – 500.
[509] Виж статията за *Акча Ибрахим*.
[510] BOA, TD 1001, с. 478.

П (پ)

ПАПАС С ДРУГО ИМЕ АРАБАДЖЪ [Papas nam-i diğer Arabacı] پاپاس نام دکر عربجی – дн. Коларово, общ. Стара Загора

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на Мустафа бей, за който в представящия го запис намираме следната информация: „вакъф на Мустафа бей, зет на Искендер паша, санджакбей на Нигболу (Никопол); преди време блаженопочившият султан Баязид хан – мир на праха му – издаде темлик на споменатия Мустафа бей за селата На'алдьокен, Данишмендли и Папас.[511] Мустафа бей вакъфира споменатите села на построеното в Ниш муалимхане и джамията, която ще се построи в село На'алдьокен; темликнамето и вакъфнамето са видени."

През 1516/18 г.[512] в селото са регистрирани 5 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) християнски домакинства и 60 домакинства (християни и мюсюлмани) на цигани, представени чрез записа: „общност на циганите, които плащат ресм-и духан, а хараджа си дават на султана." Общият приход в размер на 1225 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, ресм-и духан; овце, испенче, ниабет и арусане. други такси.

Регистрацията от 1530 г.[513] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета християни – 6, неженени християни – 1, [ханета на] цигани християни (!) – 61; приход: 1190 акчета.

През 1570 г.[514] в него са описани 40 християнски домакинства и двама неженени християни – до имената да 10 от регистрираните има записи, че са от други населени места – село Кечи дереси, село (във?!) вилаета Рум, Филибе (Пловдив) и едно неразчетено. Приходът в размер на 3147 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница,

[511] Виж статиите за съответните села.
[512] BOA, TD 77, с. 538 – 539.
[513] BOA, TD 370, с. 75.
[514] BOA, TD 498, с. 637 – 638.

смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, вино; испенче, ресм-и тапу, ниабет и арусане, воденица, ливади.

През 1596 г.[515] в селото са регистрирани 2 мюсюлмански ханета на конвертити първо поколение и двама неженени мюсюлмани, практически също конвертити първо поколение, тъй като са синове на единия от описаните глави на домакинства, 92 християнски ханета и трима неженени християни – до имената на 21 от описаните има бележка „пришълец“;[516] един от описаните – Герги – е записан като „рум“ (грък). Общият приход от него в размер на 3147 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе, към които е добавен облог върху овце, свине; ресм-и райет, ресм-и тапу.

ПЕНБЕДЖИ И КУРД АЛАНЪ [Penbeci, Kurd alani] پنبەجی, قوردالاکی – дн. Памукчии и Маджерито, общ. Стара Загора

През 1516/18 г.[517] „от село Пенбеджи“ са регистрирани 9 мюсюлмански домакинства и двама неженени мюсюлмани, които са калкулирани в общия брой на „ханета оризари – 51“ заедно с домакинства от селата *Челтюкчиан, Искендерли, Кул Хамза и Саруджа реис*.[518] Липсват обособени и остойностени данъчни позиции.

В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис в регистрацията от 1530 г.[519] намираме следния запис: „село Пенбеджи, [населението на] споменатото се занимава със земеделие в границите на село Ко(й)матлъ;[520] дават десятъците си на спахията на тимара“. Селото няма демографски характеристики; обособеният приход е в размер на 878 акчета.

В регистрациите от 1570 г. и 1596 г. селището е вече част от мюлка на великия везир Мехмед [Соколлу] паша.

---

[515] BOA, TD 470, с. 663 – 664.
[516] پریشلچه [prişelece].
[517] BOA, TD 77, с. 493.
[518] Виж статиите за съответните села.
[519] BOA, TD 370, с. 71.
[520] Виж статията за *Койматлъ*.

През 1570 г. [521] в него са описани 23 мюсюлмански домакинства, от които 5 на юруци; трима от регистрираните са конвертити първо поколение. Следва описа на „махала Курд аланъ в границите на споменатото [село] Пенбеджи“, в която, под рубриката „роби на негова светлост споменатия [паша]“, са описани 6 мюсюлмански домакинства, практически на конвертити първо поколение, тъй като трима от записаните са синове на единия от регистрираните глави на домакинства, представен с патроним „Абдуллах“, и 107 „по брой души“[522] християни, шестима от които са представени като „маджар“ (унгарец); един от регистрираните е и **папас Томаш**.[523] Общият приход в размер на 1358 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, плодове, лен, орехи; ресм-и райет, ресм-и духан, джизие, ниабет и арусане и други сборни такси.

През 1596 г.[524] в селото са регистрирани 34 мюсюлмански ханета (райетски и на юруци) и шестима неженени мюсюлмани (седем от описаните са конвертити първо поколение, за един от които има пояснение „освободен [роб] от Инехан бей“). В махала *Курд аланъ*, като роби на пашата, са регистрирани 5 мюсюлмански ханета на конвертити първо поколение, двама неженени мюсюлмани, 112 християнски ханета и 20 неженени християни (сред хората, представени като „маджар“ (петима), личат имена като Берта, Алберт, Миклош; 29 от описаните са „пришълец“). Общият приход в размер на 1378 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе, към които е добавен облог върху свине и вино.

[521] BOA, TD 498, с. 357 – 359.
[522] نفر أ [neferen].
[523] Налице е пример, илюстриращ как първоначална поселка, създадена от военнопленници унгарци или преобладаващо унгарци, впоследствие се развива и чрез миграционен прираст – за това свидетелстват не само примерите за българска антропонимия от типа *Йован син на Драган* и *Петко син на Момчо*, например, но и такива като *Богдан – пришълец*. Още по-силно потвърждение намираме и в описа от 1596 г.
[524] BOA, TD 470, с. 359 – 361.

Р (ر)

РАХМАН(ДЖА) С ДРУГО ИМЕ ДУНДАРЛЪ [Rahmanca nam-i diğer Dundarlı] رحمانجه‌نام‌دگردوندارلو – вер. изчезнало[525]

През 1516/18 г.[526] в селото са регистрирани 22 мюсюлмански домакинства, от които 11 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект), 7 на ямаци, 2 на маслари и 2 на ешкинджии, и петима неженени мюсюлмани, от които двама „синове на маслари“ (общността има имам; трима от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход в размер на 3670 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, ливади; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, други такси.

Регистрацията от 1530 г.[527] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани -11, неженени мюсюлмани – 8; приход: 2674 акчета.

През 1570 г.[528] то е отново тимарско. В него са описани 19 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 5 на ямаци, 1 – категория половин чифт и един неженен мюсюлманин (общността има имам; един от регистрираните е конвертит първо поколение; двама от регистрираните са от [село] *Гюмлю бей*[529]). Приходът в размер на 2930 акчета[530] е формиран от облагане на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено; ливади, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ресм-и агъл, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[531] селото е без демографски характеристики; в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „…празно от рая; ако някой се занимава със земеделие, плаща десятъците си и таксите си на спахията на споменатото село.“ Обособеният приход в размер на 3200 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

---

[525] В BOA, TD 729, с. 254 – „мезра Рахман/Дундарлъ“
[526] BOA, TD 77, с. 506.
[527] BOA, TD 370, с. 70.
[528] BOA, TD 494, с. 488.
[529] Виж статията за *Гюмлю бей*.
[530] Разделен между двама тимариоти – титуляря на тимара Хасан Али и Вели.
[531] BOA, TD 1001, с. 465.

РАХОВИЧЕ С ДРУГО ИМЕ ХЪЗЪР БЕЙ [Rahoviçe nam-i diğer Hızır bey] راحويچه نام دكر خضر بك – дн. Оряховица, общ. Стара Загора

През 1516/18 г.[532] в селото са регистрирани 58 християнски домакинства, 9 неженени християни, 5 вдовишки домакинства (четирима от описаните глави на домакинства са експлицитно представени като „джелеб“), 17 мюсюлмански домакинства, от които 16 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект) и едно на ешкинджия, и двама неженени мюсюлмани (един от описаните е конвертит първо поколение). Общият приход в размер на 7739 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, лозя, лен, кошери, плодове, орехи, ливади, вино; свине, испенче, ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане, други такси.

Регистрацията от 1530 г.[533] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани - 10, неженени мюсюлмани – 3, ханета християни – 42, неженени християни – 9, вдовици – 1; приход: 5749 акчета.

В описите от последната четвърт на столетието селото е част от мюлка на великия везир Мехмед Соколлу паша.

През 1570 г. [534] в него са регистрирани 53 мюсюлмански домакинства, от които райетски са 26, а на ямаци – 27 (9 от описаните са конвертити първо поколение), 129 „по брой души“[535] християни, от които 7 са представени като „пришълец“[536] и 18 войнуци и зеваид войнуци, „които, съгласно свещена заповед, са регистрирани като рая“. Общият приход от селото в размер на 5723 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, плодове, зеленчукови градини, орехи, шира, свине; джизие (100 акчета), испенче, ресм-и райет, ресм-и духан, ниабет и арусане и други сборни такси.

---

[532] BOA, TD 77, c. 476 – 477.
[533] BOA, TD 370, c. 69.
[534] BOA, TD 498, c. 355 – 357.
[535] نفر أ [neferen].
[536] پريشلچه [prişelece].

През 1596 г.[537] регистрационната ситуация повтаря тази от предния опис. В селището са описани 52 мюсюлмански ханета, 8 неженени мюсюлмани (петима от регистрираните са конвертити първо поколение; до имената на четирима от регистрираните има бележки, че са в други населени места – в града (Ески хисар) и в селата Кара бейли и Муса? …), 106 християнски ханета, 27 неженени християни (20 от регистрираните са „пришълец“) и 18 войнуци (14) зеваид войнуци (4), за които се повтаря записът, цитиран по-горе. Приходът в размер на 5790 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени при предната регистрация, към които е прибавен облог върху воденици.

РУСУЛЛУ [Rusullu] رسوللى – по-късно *Реселий*, дн. Райново, общ. Димитровград

През 1570 г. [538] е първата регистрация на селото, която го представя като част от зиамет. В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме информация, че то е възникнало 10 години преди регистрацията. Описани са 51 „по брой души“,[539] от които 37 в 9 юрушки джемаата (трима от записаните са конвертити първо поколение). Приходът от него в размер на 3439 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, сено, зеленчукови градини; овце, есм-и райет, есм-и духан, есм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[540] регистрационната ситуация повтаря тази от предния опис. В селището са регистрирани 96 „по брой души“, от които 60 в 7 юрушки джемаата (четирима от описаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 3500 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

---

[537] BOA, TD 470, с. 356 – 358.
[538] BOA, TD 498, с. 452 – 453.
[539] نفر [neferen].
[540] BOA, TD 1001, с. 456 – 457.

С (صـ, سد)

САГЪНЛЪ С ДРУГО ИМЕ СЕИДЛИ [Sağınlı nam-i diğer Se'idli] ساغنلونام دكرسعيدلو – дн. Здравец, общ. Димитровград

През 1516/18 г.[541] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме информация: „сеят (жителите на селото) отвън в [село] Кечилер". В селото са регистрирани 12 мюсюлмански домакинства и един неженен мюсюлманин. Приходът от него в размер на 1200 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, кивади; ресм-и райет, ниабет и арусане.

В регистрацията от 1530 г.[542] записът в уводната рубрика се повтаря. Селището е представено като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани -10; приход: 1806 акчета.

През 1570 г. [543] то е част от хасовете на Ферхад бей. В уводната рубрика него намираме следния запис: „…хора от селата Кечилер и Тахта[544] сеят от вън". Описани 36 мюсюлмански домакинства, от които 17 на ямаци (общността има имам; трима от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 1800 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено, ливади, „външни десятъци" върху зърнени обеми; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ресм-и агъл, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[545] в селището са регистрирани 40 мюсюлмански ханета и петима неженени мюсюлмани; един от описаните е конвертит първо поколение. Приходът от него в размер на 2000 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

---

[541] BOA, TD 77, с. 504.
[542] BOA, TD 370, с. 70
[543] BOA, TD 494, с. 439 – 440.
[544] Виж статиите за съответните села.
[545] BOA, TD 1001, с. 442 – 443.

САРУДЖА РЕИС [Saruca reis] صاروجه ریس – вер. дн. не съществува

През 1516/18 г.[546] 7 мюсюлмански ханета „от село Саруджа реис“ са калкулирани в общия брой на „ханета оризари – 51“ заедно с домакинства от селата *Челтюкчиан, Искендерли и Кул Хамза*.[547] Липсват обособени и остойностени данъчни позиции.

В регистрацията от 1530 г.[548] ситуацията е идентична.
В описите от последната четвърт на столетието селото е част от мюлка на великия везир Мехмед Соколлу паша.

През 1570 г.[549] в селото са регистрирани 3 мюсюлмански домакинства, 16 християнски домакинства (двама от описаните са определени като „рум“) и четирима неженени християни. Приходът от него в размер на 2000 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: парична равностойност натурален облог от зърнен добив, кошери, сено, плодове, орехи, вино; воденица, свине, ресм-и райет, испенче, джизие, ресм-и хаймане, ниабет и арусане.

През 1596 г.[550] в селището са описани 3 мюсюлмански ханета, 68 християнски ханета и 10 неженени християни (шестима от регистрираните са „пришълец“;[551] един от регистрираните е представен експлицитно като „рум“). Приходът, отново в размер на 2000 акчета, е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе, към които е добавен облог върху добив на коноп и облог върху шира.

САРЪ ИСМАИЛ [Sarı Isma’il] صارواسمعیل – дн. Самуилово, общ. Стара Загора

През 1516/18 г.[552] в селото са регистрирани 4 мюсюлмански домакинства, от които 1 райетско (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 3 на ямаци и ешкинджии. Общият приход от него в размер на 938 ак-

[546] BOA, TD 77, c. 494.
[547] Виж статиите за съответните села.
[548] BOA, TD 370, c. 69.
[549] BOA, TD 498, c. 360 – 361.
[550] BOA, TD 470, c. 363 – 364.
[551] پریشلچه [prişelece].
[552] BOA, TD 77, c. 491.

чета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери; ниабет и арусане, ресм-и райет, ресм-и боюндурук.

Регистрацията от 1530 г.[553] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: [ханета на] ямаци мюселеми -1; приход: 500 акчета.

През 1570 г. [554] селото няма демографски характеристики; в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село Саръ Исмаил, празно от рая, от споменатия тимар, спада към [каза] Загра-и Ески хисар. Раята от селото се разбяга в съседното село Кара дерзилер (дн. Гита), оставяйки го мезра; рая от селата Кара дерзилер, Мюселем кьой и... се занимават със земеделие и плащат десятъците си на спахията“. Обособен е приход в размер на 940 акчета; липсват остойностени обособени данъчни позиции.

Регистрационната ситуация през 1596 г.[555] повтаря напълно тази от предната година; обособеният приход е в размер на 1500 акчета.

САРЪ РЕИС [Sarı reis] صارو ریس – дн. не съществува

През 1516/18 г.[556] са налице дефиниции „от село Саръ реис, [жителите на] споменатото се занимават със земеделие в границите на село Айърджъ (Ейерджи);[557] дават десятъци“ – липсват демографски характеристики; обособеният приход в размер на 504 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, зеленчукови градини, овощни градини, кошери; ресм-и духан – и „от село Саръ реис, сеят в границите на споменатото [село] (по подразбиране – село Кул Ибрахим[558]) и дават десятъци“ – липсват демографски характеристики; обособените и остойностени данъчни позиции са облагане на добив върху/на: пшеница, ечемик, кошери, овощни градини, орехи, воденици.

---

[553] BOA, TD 370, c. 70.
[554] BOA, TD 494, c. 472.
[555] BOA, TD 1001, c. 496.
[556] BOA, TD 77, c. 499, 503.
[557] Виж статията за *Айърджъ (Ейерджи).*
[558] Виж статията за *Кул Ибрахим.*

В регистрацията от 1530 г.[559] е налице само дефиниция „от село Саръ реис, сеят в границите на споменатото [село]“, което, вероятно, по аналогия, се отнася до втората, цитирана в предния опис, регистрация; обособеният приход е в размер на 991 акчета.

„САТЪЛМЪШ С МЕЗРА БОСТАНЛАР“ [Satılmış ma'a mezra'a Bostanlar] صاتلمش معمزرعهبوستانلر – неуст.

През 1516/18 г.[560] селото няма собствен регистрационен профил – в „Хаджълар с мезра Сатълмъш и мезра Бостанлар, и мезра Мустафа Джулях“ са регистрирани 10 мюсюлмански домакинства, от които 2 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 8 на ямаци, и трима неженени мюсюлмани (общността има имам; трима от описаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 768 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ресм-и райет.

В регистрацията от 1530 г.[561] разглежданото селище, както и селата *Хаджълар* и *Мустафа Джулях*,[562] са тимарски със самостоятелни регистрационни профили. Демографско-финансовите характеристики на *Сатълмъш с мезра Бостанлар* са следните: ханета мюсюлмани – 4, неженени мюсюлмани – 1; приход: 807 акчета.

През 1570 г.[563] селото е част от зиамет „на името на Хюсрев – кетхуда на негова светлост Мехмед [Соколлу] паша“ в нахия На'алдьокен. В него са описани 30 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 18 райетски, а останалите на ямаци, 2 – категория половин чифт и 3 – категория бенак. Общият приход в размер на 500 акчета е формиран от 2 обобщени остойностени данъчни позиции; обособена, но неостойностена, е позицията „външни десятъци от село Хараджъ и село Илиас-

[559] BOA, TD 370, с. 69.
[560] BOA, TD 77, с. 510.
[561] BOA, TD 370, с. 70.
[562] Виж статиите за съответните села.
[563] BOA, TD 494, с. 501.

джа,[564] [жители на] които се занимават със земеделие в границите на споменатото село и плащат десятъците си на спахия“.

През 1596 г.[565] в селището са регистрирани 35 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак и четирима неженени мюсюлмани; общността има имам. Приходът, отново в размер на 500 акчета, е формиран по начина, цитиран по-горе.

СИНИД-И ЪШЪК [Sinid-i aşık] سكيداشيق – дн. Кирилово, общ. Стара Загора

През 1516/18 г.[566] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „от село Синид-и ъшък – споменатите…на мюселемско място се занимават със земеделие и дават десятъци на мюселем; като рая дават по 22 акчета ресм-и чифт“. Регистрирани 7 мюсюлмански домакинства, обложени с ресм-и чифт и ресм-и боюндурук; общият приход по подразбиране можем да приемем, че е калкулиран с този на село *Кул Ибрахим*[567] заедно с този от юруци „от вън, които са в границите на споменатото село (Кул Ибрахим)“, както и обособени и остойностени данъчни позиции от село *Саръ реис*,[568]

Регистрацията от 1530 г.[569]представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 10, неженени мюсюлмани – 1; приход: 230 акчета.

През 1570 г.[570] статутът му е същият. В него са описани 13 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 10 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 3 на ямаци, и 1 – категория бенак. Приходът в размер на 1218 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено;

---

[564] Виж статиите за съответните села.
[565] BOA, TD 1001, c. 479.
[566] BOA, TD 77, c. 503.
[567] Виж статията за *Кул Ибрахим*.
[568] Виж статията за *Саръ реис*.
[569] BOA, TD 370, c. 69.
[570] BOA, TD 494, c. 455.

воденица, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[571] в селото са регистрирани 23 мюсюлмански ханета, 3 от които на конвертити първо поколение, и един неженен мюсюлманин също конвертит първо поколение. Приходът в размер на 800 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

СИНИДЧИ [Sinidçi] سکیدچی – вер. дн. не съществува

През 1570 г.[572] селото е част от зиамет „на името на Илиас – кетхуда на Хайреддин паша“ в нахия Чирпан. В него са регистрирани 3 мюсюлмански домакинства категория чифт, едно от които на конвертит първо поколение, и 3 християнски домакинства, две от които са определени като „рая [от вакъфа] на Медине[-и мюневвере]“, а за третото има запис, че е от село Кара орман (дн. Черна гора, общ. Братя Даскалови), спадащо към Филибе (Пловдив). Приходът в размер на 1140 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено; ресм-и чифт, ресм-и духан, ниабет и арусане.

През 1596 г.[573] в селището са описани 5 мюсюлмански домакинства, едно от които на конвертит първо поколение; до име на двама от регистрираните има записи, че са в други населени места – селата *Халифе*[574] и *Къзълджалар.* Приходът в размер на 1148 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

СУНКУРЛУ [Sunkurlu] سنقورلو – дн. Сулица, общ. Стара Загора

През 1516/18 г.[575] в селото са регистрирани 17 мюсюлмански домакинства, едно от които на конвертит първо поколение, и трима неженени мюсюлмани. Общият приход от него в размер на 4037 акчета е фор-

[571] BOA, TD 1001, с. 488.
[572] BOA, TD 494, с. 444.
[573] BOA, TD 1001, с. 447.
[574] Виж статията за *Абдал оглу/Халифе.*
[575] BOA, TD 77, с. 484.

миран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, зеленчукови градини, леща, лук и чесън, кошери, плодове, ливади; ресм-и райет, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[576]представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 12, неженени мюсюлмани – 1; приход: 4000 акчета.

През 1570 г.[577] селото е соколарски тимар в нахия Гюмлю бей. В него са описани 8 мюсюлмански домакинства категория чифт. Приходът в размер на 4896 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, плодове, кошери, сено; ресм-и райет, ресм-и тапу, ресм-и агъл, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[578] статутът на селището е същият. Регистрирани са 10 мюсюлмански ханета и трима неженени мюсюлмани; до имената на 9 от описаните има бележки, че са в други населени места – *Шамили (1), Караджа Халил (6), Бююк доганджъ (2).*[579] Приходът от него в размер на 5200 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

СЪГЪР ЮНУС [Sığır Yunus] سغر يونس – по-късно *Сакарлий*, дн. с. Марково, общ. Братя Даскалови

През 1516/18 г.[580] в селото са регистрирани 11 мюсюлмански домакинства и двама неженени мюсюлмани. Общият приход от него в размер на 2334 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, орехи, зеленчукови градини, плодове; ресм-и чифт, ниабет и арусане.

В регистрацията от 1530 г.[581] селището е представено чрез топонима *Хано? Юнус*. То е тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани -21, неженени мюсюлмани – 3; приход: 2000 акчета.

---

[576] BOA, TD 370, с. 71.
[577] BOA, TD 494, с. 512.
[578] BOA, TD 1001, с. 515.
[579] Виж статиите за съответните села.
[580] BOA, TD 77, с. 520.
[581] BOA, TD 370, с. 69.

През 1570 г.[582] то тимарско в нахия Чирпан. В него са описани 22 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 2 на ямаци, а останалите райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект), 3 – категория половин чифт (от които 2 на ямаци), 1 – категория бенак и един неженен мюсюлманин; общността има имам. Следва опис на юрушки джемаат На'алдьокен – 13 „по брой души",[583] „в близост до споменатото село, които дават ресм-и духан, ресм-и отлак и къшлак и десятъци, като се занимават със земеделие." Приходът в размер на 3222 акчета, разделен между трима тимариоти, е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, орехи, зеленчукови градини, плодове, сено; воденици, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и духан, ресм-и тапу, ресм-и отлак, ресм-и агъл, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[584] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис, както и самата му структура, повтарят тези от предната регистрация. В селището са регистрирани 27 мюсюлмански ханета и един неженен мюсюлманин, както и 13 юрушки ханета от цитирания джемаат. Приходът в размер на 3500 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

СЮГЮДЛЮ ДЕРЕ [Süğüdlü dere] سكودلودره – дн. съст. част на Ракитница

Първата регистрация на селото е от 1596 г.[585] В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село джемаат Сюгютлю дере; в близост до Ъшък Синид;[586] извън дефтера…". Описани са 46 мюсюлмански домакинства; до имената на 20 от регистрираните има бележка, че са от (т.е. плащат на) вакъфа на Меди-

[582] BOA, TD 494, c. 466 – 467.
[583] نفر أ [neferen].
[584] BOA, TD 1001, c. 492.
[585] BOA, TD 1001, c. 508.
[586] Виж статията за Синид-и ъшък.

не-и мюневвере. Приходът е в размер на 1800 акчета; липсват обособени остойностени данъчни позиции – последните са предадени обобщено.

СЮГЮТЛЮ ДЕРЕ [Süğütlü dere]

Първата регистрация на селото е от 1596 г.[587] В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село джемаат Сюгютлю дере; в границите на [село] Боаз кесен и [село] Саруджа реис;[588] извън дефтера…“. Описани са 37 мюсюлмански домакинства (шестима от регистрираните са конвертити първо поколение; до имената на 13 от регистрираните има бележка, че са от (т.е. плащат на) вакъфа на Медине-и мюневвере). Приходът е в размер на 2000 акчета; липсват обособени остойностени данъчни позиции – последните са предадени обобщено.

СЮГЮДЧЮЛЮ [Söğüdçülü] سکودچلو – вер. дн. не съществува[589]

Първата регистрация на селото е от 1570 г.[590] В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село Сьогютчюлю, извън дефтера, към споменатия тимар; в споменатото село дойдоха и се заселиха като рая хайманета; ресм-и чифт и испенче, и свещените си десятъци и такси плащат на спахията на селото.“ Описани са 3 мюсюлмански ханета, едно от които на конвертит първо поколение, и три християнски ханета. Приходът от него в размер на 460 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено; ресм-и чифт, испенче, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

---

[587] BOA, TD 1001, с. 509 – 510.
[588] Виж статиите за Бо’аз кесен и Саруджа реис.
[589] В BOA TD 729, с. 234 – „мезра Сюгютчюлю“.
[590] BOA, TD 494, с. 460.

През 1596 г.[591] селото няма демографски характеристики; в уводната рубрика намираме запис: „…празно от рая; всеки отвън, който се занимава със земеделие, [плаща] десятъците си на спахия“. Обособен е приход от 1600 акчета, формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

СЮЛЕМИШЛЕР [Sülemişler] سولەمشلر – дн. Средец, общ. Опан

През 1516/18 г.[592] в селото са регистрирани 19 мюсюлмански домакинства, от които 3 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица), а останалите на маслари, ямаци, ешкинджии, акънджии, и 7 неженени мюсюлмани, от които двама са рая, а останалите – маслари и ямаци; общността има имам. Общият приход от него в размер на 2017 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, лук; ресм-и райет, ниабет и арусане, ресм-и боюндурук.

Регистрацията от 1530 г.[593]представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 7, неженени мюсюлмани – 4; приход: 1701 акчета.

През 1570 г.[594] селото е част от зиамет „на името на Дурак, син на кетхуда Яхши (Бахши)“ в нахия На’алдьокен. В него са описани 20 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които едно на ямак, и 7 – категория половин чифт – двама от регистрираните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 2530 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено, десятъци върху зърнен добив от обработващи землището на селото от селата *Синидли* и *Гьокбели*[595]; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ресм-и агъл, ниабет и арусане, други сборни такси.

---

[591] BOA, TD 1001, c. 464.
[592] BOA, TD 77, c. 496.
[593] BOA, TD 370, c. 71.
[594] BOA, TD 494, c. 445.
[595] Виж статиите за съответните села.

През 1596 г.[596] броят на регистрираните мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак в селището е 30, а неженените мюсюлмани са трима; един от описаните е конвертит първо поколение. Общият приход от него в размер на 2300 акчета е формиран от данъчните позции, приведени по-горе.

[596] BOA, TD 1001, c. 447 – 448.

T (ط,ت)

ТАЗЛАР (ТАЗЛЪ) С ДРУГО ИМЕ ЪЛЪДЖАЛЪ [Tazlar (Tazlı) nam-i diğer Ilıcalı] طازلر نام دكراليجالو – дн. Богомилово, общ. Стара Загора[597]

През 1516/18 г.[598] в селото са регистрирани 43 мюсюлмански домакинства, от които 16 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 27 на ямаци, ешкинджии и маслари, и един неженен мюсюлманин (общността има имам; 9 от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход от него в размер на 4211 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, плодове, орехи, ливади; воденици, ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ресм-и агъл, ниабет и арусане; облагане върху зърнен добив от **чиф(т)лик Ахмед паша бин Дукагин**.[599]

Регистрацията от 1530 г.[600]представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 34, неженени мюсюлмани (рая) – 1, [ханета на] ямаци – 9, [ханета на] ешкинджии и юруци – 2, [ханета на] маслари – 2; приход: 3836 акчета.

През 1570 г.[601] селото е част от зиамет „на името на Дурак, син на кетхуда Яхши (Бахши)“ в нахия Гюмлю бей. В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме информация, че последният е предаден заедно с този на село *Шейх виранъ*,[602] при все че цитираното има самостоятелен регистрационен профил. Описани са 4 юрушки джемаата – *Анбарлъ, Кара Вели, Сункурлар и Ахд тепе*, – в които има регистрирани общо 98 „по брой души“[603], двама от които имами; трима са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 8143 акче-

[597] Виж статията за *Шейх виранъ*.
[598] BOA, TD 77, с. 508 – 509.
[599] За чиф(т)лик Ахмед паша бин Дукагинзаде виж: BOA, TD 494, с. 432; BOA, TD 1001, с. 435.
[600] BOA, TD 370, с. 69.
[601] BOA, TD 494, с. 445 – 447.
[602] Виж статията за *Шейх виранъ/Ъшък виранъ*.
[603] نفرأ [neferen].

та е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, орехи, ливади, кошери, плодове, сено; воденици, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ниабет и арусане.

През 1596 г.[604] регистрационната ситуация повтаря напълно тази от предния опис – регистрацията на селото представлява отново представяне на цитираните юрушки джемаати, в които са записани 145 по брой души, от които петима конвертити първо поколение; един от записаните е имам. Приходът в размер на 10 000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ТАХТА [Tahta] – вер. дн. не съществува[605]

Първата регистрация на селото е от 1570 г.[606], когато то е представено като тимарско в нахия Чирпан; в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния му опис намираме информация, че е в границите на село Бадегяр?.[607] В него са описани 18 мюсюлмански домакинства (общността има имам; двама от регистрирани са конвертити първо поколение; двама от регистрираните са представени като „араб“). Приходът в размер на 1218 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено; ресм-и чифт, ресм-и духан, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[608] номинативно-административната информация в уводната рубрика повтаря тази от предния опис. В селището са регистрирани 15 мюсюлмански ханета и шестима неженени мюсюлмани (общността има имам; един от описаните е конвертит първо поколение; един от описаните е представен като „араб“). Общият приходът от него в размер на 1100 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

---

[604] BOA, TD 1001, c. 448 - 450.
[605] В BOA, TD 729, c. 295 – „мезра Тахта…празна от рая“.
[606] BOA, TD 494, c. 455.
[607] Виж статията за *Бадегяр? в* Селища с несигурно разчетена и вокализирана графика
[608] BOA, TD 1001, c. 488 – 489.

ТОМАР? КУШАНЛЪ?/**БАЛАБАНЛАР**; ТОМАР? КУШАНЛЪ?/ СЕКБАНЛЪ**;** ТУРМАСАНЛЪ**?/БАЛАБАНЛЪ [**Tomar? kuşanlı/ **Balabanlar**; Tomar? kuşanlı/Sekbanlı; Turmasanlı?/**Balabanlı] بلبانلو – дн. Великан, общ. Димитровград**

Във всички разглеждани регистрации е налице топонимична вариация, като най-устойчив е дублетният топоним *Балабанлар/Балабанлъ*.

През 1516/18 г.[609] в селото са регистрирани 7 мюсюлмански домакинства, от които 6 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект) и едно на ямак; общността има имам. Общият приход от него в размер на 1400 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, лозя, зеленчукови градини, плодове, сено; воденици, ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ресм-и кешти.

Регистрацията от 1530 г.[610]представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 10; приход: 1295 акчета.

През 1570 г.[611] то е част от тимар в нахия Чирпан. В него са описани 14 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 6 райетски, а останалите на ямаци, и 2 – категория бенак (общността има имам; трима от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 2875 акчета, разделен между двама тимариоти, е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, плодове, сено, ливади, десятъци върху зърнен добив от обработващи землището на селото от село *Бехадърлъ*[612]; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ниабет и арусане, воденици, други сборни такси. ресм-и кешти.

През 1596 г.[613] в селището са регистрирани 17 мюсюлмански ханета, от които три на конвертити първо поколение; общността има имам. Приходът от него в размер на 3500 акчета е формиран от данъчните позции, приведени по-горе.

---

[609] BOA, TD 77, с. 500.
[610] BOA, TD 370, с. 71.
[611] BOA, TD 494, с. 481.
[612] Виж статията за *Бехадърлъ*.
[613] BOA, TD 1001, с. 502.

ТОПРАК ХИСАРЪ [Toprak hisarı] طوپرق حصاری – дн. Землен, общ. Раднево

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на Мустафа бей, за който в представящия го запис намираме следната информация: „вакъф на Мустафа бей, зет на Искендер паша, санджакбей на Нигболу (Никопол); преди време блаженопочившият султан Баязид хан – мир на праха му – издаде темлик на споменатия Мустафа бей за селата На'алдьокен, Данишмендли и Папас.[614] Мустафа бей вакъфира споменатите села на построеното в Ниш муалимхане и джамията, която ще се построи в село На'алдьокен; темликнамето и вакъфнамето са видени."

През 1516/18 г.[615] в селото са регистрирани 6 мюсюлмански домакинства, от които 3 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 3 на ешкинджии и ямак, и двама неженени мюсюлмани; общността има имам. Общият приход от него в размер на 640 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[616]представя селището със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 7, неженени мюсюлмани – 2; приход: 578 акчета.

През 1570 г.[617] в него са описани 16 мюсюлмански домакинства, едно от които на конвертит първо поколение. Приходът в размер на 1746 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери; ресм-и чифт, ресм-и духан, ресм-и тапу, ниабет и арусане.

През 1596 г.[618] в селото са регистрирани 27 мюсюлмански ханета и 17 неженени мюсюлмани; общността има имам. Общият приход от него отново в размер на 1746 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

---

[614] Виж статиите за съответните села.
[615] BOA, TD 77, с. 539.
[616] BOA, TD 370, с. 75.
[617] BOA, TD 498, с. 637.
[618] BOA, TD 470, с. 662 – 663.

У (او)

УЗУН ХАСАН [Uzun Hasan] اوزون حسن – дн. Тракия, общ. Опан

През 1516/18 г.[619] е първата регистрация на селото. В него са описани 16 мюсюлмански домакинства, от които 4 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект) и 12 на маслари и ешкинджии и ямаци, и един неженен мюсюлманин (общността има имам, който е и ямак; един от регистрираните е конвертит първо поколение). Общият приход в размер на 1498 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, леща, шарен боб; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане. Към същата година[620] от село *Узунджа Хасан* 4 ханета, едно от които на имам, формират приход на соколарски тимар.

Регистрацията от 1530 г.[621] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 4; приход: 1098 акчета.

През 1570 г.[622] то е отново тимарско в нахия На'алдьокен. В него са описани 22 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 12 райетски, а останалите на ямаци, и 1 – категория бенак. Приходът в размер на 2500 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[623] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селото са регистрирани 26 мюсюлмански ханета (общността има имам; четирима от описаните са кон-

[619] BOA, TD 77, с. 492.
[620] BOA, TD 77, с. 487.
[621] BOA, TD 370, с. 68.
[622] BOA, TD 494, с. 486
[623] BOA, TD 1001, с. 507 – 508.

вертити първо поколение). Приходът в размер на 2500 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

УЗУНДЖА ТАТАР [Uzunca tatar] اوزونجه تاتار – дн. Длъгнево, общ. Димитровград

През 1516/18 г.[624] в селото са регистрирани 14 мюсюлмански домакинства, от които едно райетско (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 13 на ешкинджии и ямаци. Общият приход от него в размер на 1146 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[625] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 3; приход: 983 акчета.

През 1570 г.[626] то е отново тимарско; в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме информацията „празно от рая; населението на споменатото село се разбяга и се засели в село Тахта. Въпреки това са описани 11 домакинства и един неженен мюсюлмани, като до имената на всички регистрирани има бележки, че са в други населени места: *Чирпан и селата Кара Халилер, Кара базарлъ, Кърум ходжа, Русуллар, Тахта.* Приходът в размер на 1588 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, нахуд, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и агъл, ниабет и арусане; десятъци върху зърнен добив от обработващи землището на селото от селата „Тахта, Саганлъ, Кърум ходжа, които дават десятъци от земеделие“.

През 1596 г.[627] регистрационната ситуация повтаря напълно тази от предния опис.

[624] BOA, TD 77, с. 501 – 502.
[625] BOA, TD 370, с. 69.
[626] BOA, TD 494, с. 480.
[627] BOA, TD 1001, с. 501 – 502.

УМУР ОГЛУ [Umur oğlu] اومور اوغلو – дн. Партизанин, общ. Братя Даскалови

И в двете регистрации, в които се среща, селото е административно отнесено в нахия Чирпан като част от вакъфа на султан Сюлейман I (1520 – 1566), конституиран за изграждането и поддръжката на комплекса *Сюлеймание* в Истанбул.

През 1570 г.[628] в него са регистрирани 22 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 13 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица), а останалите на ямаци, 7 – категория половин чифт, 2 – категория бенак и двама неженени мюсюлмани; трима от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход в размер на 2093 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, орехи; ресм-и чифт, ресм-и райет, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[629] в селището са описани 32 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак и четирима неженени мюсюлмани; трима от записаните са конвертити първо поколение. Приходът в размер отново на 2093 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

[628] BOA, TD 498, с. 260.
[629] BOA, TD 470, с. 259 – 260.

X (خ, ح)

ХАДЖЪ АЛИ [Hacı ʻAli حاجی‌علی – вер. дн. не съществува[630]

В регистрацията от 1516/18 г. единствената информация, която намираме за селото, е опис на три домакинства приход в тематичния опис на соколарски тимари.[631]

В регистрацията от 1530 г.[632] селото няма собствен регистрационен профил; записано е заедно със село *Кьошеклер.*[633] В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следната информация: „според стария дефтер, споменатите села, записани с имената Хаджъ Али и Кьошеклер, по-рано били развалени от мюселеми; било тимар. По тази причина в новия дефтер се записа, че ямаците плащат по 50 кчета такса и десятъци на спахията; понастоящем се записа, че ресм-и боюндурук на ямаците е 12 акчета и 22 акчета е ресм-и чифт ве бенак ве мюджеред; и дават десятъците си на спахията се записа [още]; и такса на спахията на тимара се дава.“ Демографско-финансовите характеристики на селото имат следния вид: ханета (райетски) мюсюлмани – 17, неженени мюсюлмани (рая) – 2, [ханета на] ямаци – 6; приход: 436 акчета.

През 1570 г.[634] селото няма демографски характеристики; в уводната рубрика намираме следния запис: „село Хаджъ Али, празно от рая; от споменатия зиамет; ако някой се занимава със земеделие в споменатото село, според стария обичай плаща десятъците си и другите си такси на спахия.“ Обособен е приход в размер на 1250 акчета.

През 1596 г.[635] регистрационната ситуация повтаря напълно тази от предния опис.

---

[630] В BOA, TD 729, с. 262 – „мезра Хаджъ Али“.
[631] BOA, TD 77, с. 487.
[632] BOA, TD 370, с. 72.
[633] Виж статията за *Кьошеклер*.
[634] BOA, TD 494, с. 498.
[635] BOA, TD 1001, с. 477.

ХАДЖЪ МЕХМЕД С ДРУГО ИМЕ ЧАТАЛ ЙОЮК [Hacı Mehmed nam-i diğer Çatal öük] حاجى محمد نام دكر چتال اويك – дн. Осларка, общ. Чирпан

През 1516/18 г.[636] в селото са регистрирани 33 мюсюлмански домакинства и един неженен мюсюлманин (общността има имам; двама от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход от него в размер на 4592 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, лозя; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[637] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 30; приход: 2823 акчета.

През 1570 г.[638] то е тимарско в нахия Чирпан. В него са описани 25 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 18 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица), а останалите на ямаци, 12 – категория половин чифт и 2 – категория бенак; общността има имам. Приходът в размер на 4744 акчета, разделен между двама тимариоти, е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[639] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селото са регистрирани 40 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак (общността има имам; до името на един от регистрираните има бележка, че е „в село Чакърлар“[640]). Приходът в размер на 5000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

---

[636] BOA, TD 77, с. 490 - 491.
[637] BOA, TD 370, с. 70.
[638] BOA, TD 494, с. 472 – 473.
[639] BOA, TD 1001, с. 496 – 497.
[640] Виж статията за *Чакърлар*.

ХАДЖЪ ОГЛУ [Hacı oğlu حاجی اوغلو – дн. Малко Дряново, общ. Братя Даскалови

Регистрацията от 1516/18 г.[641] е първа за селото, което е представено като соколарски тимар. В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село Хаджъ оглу – [жителите на] споменатото се установили в границите на село Демирджи оглу;[642] дават десятъците си на спахията на казаното село Демирджи оглу; извън дефтера е“.[643] Описани са 5 мюсюлмански домакинства, от които 2 на конвертити първо поколение. Приходът в размер на 700 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери; ресм-и райет, ресм-и боюндурук.

В описа от 1530 г. селището липсва.

През 1570 г.[644] то е регистрирано заедно със село *Юрюк оглу* като тимарско в нахия Чирпан. В него/тях са записани 24 мюсюлмански домакинства и трима неженени мюсюлмани; общността има имам. Приходът в размер на 2570, разделен между двама тимариоти, е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, орехи, плодове, зеленчукови градини, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[645] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селото/селата са описани 27 мюсюлмански ханета. Приходът от него в размер на 3000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

---

[641] BOA, TD 77, с. 520.
[642] Виж статията за *Демирджи оглу*.
[643] Т.е. регистрира се за пръв път.
[644] BOA, TD 494, с. 479.
[645] BOA, TD 1001, с. 502 – 503.

ХАДЖЪ ЮСУФ [Hacı Yüsuf] حاجی یوسف – вер. дн. не съществува[646]

През 1516/18 г.[647] намираме запис: „друг бюлюк, наречен Хаджъ Юсуф; спада към споменатото село“, което по подразбиране е село *Нусрет с др. име Караджъ(Хараджъ)*,[648] в уводната рубрика на регистрационната матрица на което е отбелязано „установиха се два бюлюка“. Регистрирани са 17 мюсюлмански домакинства, 8 от които райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица), а останалите на ешкинджии и ямаци, и трима неженени мюсюлмани; двама от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход от него в размер на 1555 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, лук, лозя; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[649] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 10, неженени мюсюлмани – 3; приход: 1273 акчета.

В регистрацията от 1570 г. селото липсва.

През 1596 г.[650] селото е административно отнесено към [нахия] Чирпан. В него са описани 21 мюсюлмански домакинства и шестима неженени мюсюлмани (общността има имам; трима от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 3000 акчета е формиран облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчкови градини, плодове, сено; ресм-и чифт, ресм-и тапу, ниабет и арусане.

---

[646] В BOA, TD 729, с. 296 – „мезра Хаджъ Юсуф“.
[647] BOA, TD 77, с. 514.
[648] Виж статията за *Нусрет/Караджъ (Хараджъ).*
[649] BOA, TD 370, с. 70.
[650] BOA, TD 1001, с. 510.

ХАДЖЪ ЯКУБ [Hacı Ya'kub] حاجی یعقوب – вер. изчезнало

Във всички разглеждани регистрации селото е част от „вакъф на потомството на Гюмлю“,[651] за който в представящия го запис намираме следната информация: „вакъф на потомството на Гюмлю – във владение на Салтък бей и Искендер бей, синове на Гюмлю; блаженопочившият султан Мехмед хан – мир на праха му – издаде темлик; по-късно негово величество нашият падишах блаженопочившият султан Баязид хан издаде свещени заповеди, според които вакъфът на Гюмлюоглу е свободен…и никой не може да се меси…в ръцете [си потомството на Гюмлю] има муафнаме; вакъфнамето е видяно.“

През 1516/18 г.[652] в него са регистрирани 9 мюсюлмански домакинства и един неженен мюсюлманин. Приходът в размер на 1664 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери; овце, ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[653] представя селището със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 5, неженени мюсюлмани – 1; приход: 1660 акчета.

В регистрацията от 1570 г. селото липсва.

През 1596 г.[654] в селото са описани 3 мюсюлмански домакинства, за две от които има бележка, че са в други населени места. Приходът в размер на 1574 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери; овце, ресм-и райет, ниабет и арусане, други сборни такси.

ХАДЖЪЛАР [Hacılar] حاجیلر – дн. не съществува

През 1516/18 г.[655] селото няма собствен регистрационен профил – в „Хаджълар с мезра Сатълмъш и мезра Бостанлар, и мезра Мустафа

[651] Vakf-i ebna-i veled-i Gümlü.
[652] BOA, TD 77, c. 529.
[653] BOA, TD 370, c. 73.
[654] BOA, TD 470, c. 648.
[655] BOA, TD 77, c. 510.

Джулях“ са регистрирани 10 мюсюлмански домакинства, от които 2 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 8 на ямаци, и трима неженени мюсюлмани (общността има имам; трима от описаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 768 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ресм-и райет.

В регистрацията от 1530 г.[656] разглежданото селище, както и селата *Сатълмъш с мезра Бостанлар* и *Мустафа Джулях*,[657] са тимарски със самостоятелни регистрационни профили. Демографско-финансовите характеристики на *Хаджълар* са следните: ханета мюсюлмани – 5, неженени мюсюлмани – 2; приход: 633 акчета.

ХАЛИД [Halid] خالد – дн. Крушево, общ. Първомай[658]

През 1516/18 г.[659] в селото са регистрирани 14 мюсюлмански домакинства и 8 неженени мюсюлмани. Приходът от него в размер на 2640 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, леща, кошери, лен, зеленчукови градини; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, такса за превоз през р. Марица; облог върху зърнен добив от мезра *Дели Иса*.

Регистрацията от 1530 г.[660] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 12; приход: 2772 акчета.

През 1570 г.[661] то е отново тимарско в нахия Чирпан. В него са описани 27 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 19 райетски, а останалите на ямаци, и един неженен мюсюлманин (двама от регистрираните са конвертити първо поколение; до имената на 13 от регистрираните има бележки, че са в други населени места – *[Кара] Ил-*

[656] BOA, TD 370, с. 70.
[657] Виж статиите за съответните села.
[658] В BOA, TD 729, с. 282 – „село Халид с друго име Кара алтън“. Дублетният топоним е вероятно фонетично трансформираната форма на срещащия се в регистрациите от XVI в. топоним *Кара Илдутан* (виж статията за *Кара Илдутан*).
[659] BOA, TD 77, с. 489.
[660] BOA, TD 370, с. 68.
[661] BOA, TD 494, с. 470.

дутан, Хаджъ Илиас (дн. Първомай), Чакърджъ (дн. Градина, общ. Първомай), Иниште кьой (дн. Зетьово, общ. Чирпан)). Приходът в размер на 3556 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, плодове, сено; ливади, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ресм-и кешти, ниабет и арусане, други сборни такси; приход от зърнен добив от *мезра Дели Иса*.

През 1596 г.[662] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селото са описани 26 мюсюлмански ханета и двама неженени мюсюлмани – както при предния опис, двама от записаните са конвертити първо поколение; до имената на 13 от регистрираните има бележки, че са в цитираните села. Приходът в размер на 4057 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ХАЛИФЕ [Halife] خلیفه – дн. Столетово, общ. Опан

Регистрацията от 1570 г.[663] е първа за селото. То е част от зиамет „на името на Дауд“ в нахия На'алдьокен. В него са регистрирани 36 юрушки ханета, 4 от които на конвертити първо поколение; общността има имам, за кого има запис „от раята на [село] Акча Ибрахим“.[664] Приходът в размер на 2861 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено; овце, облагане на юруците, ресм-и отлак, ресм-и тапу, ниабет и арусане.

През 1596 г.[665] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селището са описани 30 мюсюлмански ханета и четирима неженени мюсюлмани; двама от регистрираните са конвертити първо поколение. Общият приход от него в размер на 2500 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

---

[662] BOA, TD 1001, с. 495.
[663] BOA, TD 494, с. 504 – 505.
[664] Виж статията за *Акча Ибрахим*.
[665] BOA, TD 1001, с. 482.

Ч (چ)

ЧАТАЛ (ЧАКАЛ) АХМЕД [Çatal (Çakal) Ahmed] احمد (چقال) چتال – вер. по-късно *Читаллий*, дн. Плоска могила, общ. Стара Загора

През 1516/18 г.[666] селото, всъщност, е съставено от 4 махали, респондиращи на записа в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис „установиха се 4 бюлюка“, които в следващите регистрации са села със самостоятелен регистрационен профил: *махала Али Чатал* (която очевидно е по-нататък срещащото се село Чатал (Чакал) Ахмед)*, махала Йомерджи с друго име Караман, махала Дешлидже Ахмед и махала Къзълджъклъ с друго име Пънар-и сийах.*[667] Към същата година в махала *Али Чатал* са регистрирани 44 мюсюлмански домакинства, от които 29 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект), а останалите на ямаци (14) и ешкинджии (1), и двама неженени мюсюлмани (общността има имам; четирима от описаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 7760 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, овощни градини и плодове, чесън, лук, леща, лен, зеленчукови градини; ливади, ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[668] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 30, неженени мюсюлмани – 2; приход: 5103 акчета.

През 1570 г.[669] то е отново тимарско в нахия Гюмлю бей. В него са описани 38 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 31 райетски, а останалите на ямаци, и един неженен мюсюлманин; общността има имам. Приходът в размер на 5617 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, чесън, леща, сено; ливади, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

---

[666] BOA, TD 77, с. 480 – 482.
[667] Виж статиите за съответните села.
[668] BOA, TD 370, с. 71.
[669] BOA, TD 494, с. 468.

През 1596 г.[670] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селището са описани 40 мюсюлмански ханета и един неженен мюсюлмани (общността има имам; един от регистрираните е конвертит първо поколение). Приходът от него, отново в размер на 5617 акчета, е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ЧАКЪРЛАР [Çakırlar] چاقيرلر – дн. Димитриево, общ. Чирпан

През 1516/18 г.[671] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село Чакърлар, юруци са; установили се в границите на село Сеидлер;[672] десятъците си дават на спахия“. Регистрирани са 19 домакинства на ямаци и ешкинджии. Приходът в размер на 1978 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ресм-и боюндурук. Към същата година данъчни отчисления на трима данъкоплатци от селото формират соколарски тимар.[673]

Регистрацията от 1530 г.[674] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 13; приход: 1520 акчета.

През 1570 г.[675] то е част от зиамет „на името на Али“ в нахия На’алдьокен. В него са описани 46 мюсюлмански домакинства категория чифт, 2 – категория половин чифт, 4 – категория бенак и двама неженени мюсюлмани (общността има имам; 11 от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 2600 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, плодове, зеленчукови градини, кошери, сено, десятъци върху зърнен добив от облог на обработващи землището на селото хора от селата *Кечилер и*

[670] BOA, TD 1001, c. 493 – 494.
[671] BOA, TD 77, c. 507.
[672] Виж статията за *Саганлъ/Сеидлер.*
[673] BOA, TD 77, c. 487.
[674] BOA, TD 370, c. 71.
[675] BOA, TD 494, c. 494.

Базергяр?; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[676] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селището са описани 61 мюсюлмански ханета и 10 неженени мюсюлмани (общността има имам; шестима от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 3500 акчта е формиран от данъчните позиции, приведени погоре.

ЧАНЛЪ [Çanlı چاكلو] – дн. Малко Тръново, общ. Чирпан

През 1516/18 г.[677] в селото са регистрирани 15 мюсюлмански домакинства, 11 от които райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект), 3 – на ягджии, едно на акънджия, и трима неженени мюсюлмани (общността има имам; двама от описаните са конвертити първо поколение). Приходът от него в размер на 1820 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, лук, леща, плодове; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[678] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 11, неженеи мюсюлмани – 4; приход: 1196 акчета.

През 1570 г.[679] то е отново тимарско в нахия Чирпан. Описани са 23 мюсюлмански домакинства, от които 15 райетски и 8 на ямаци. Общият приход от него в размер на 1430 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, лук, плодове, сено; воденици, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[680] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис пов-

[676] BOA, TD 1001, с. 472 – 473.
[677] BOA, TD 77, с. 498.
[678] BOA, TD 370, с. 71.
[679] BOA, TD 494, с. 509 – 510.
[680] BOA, TD 1001, с. 486 – 487.

таря тази от предната регистрация. В селището са регистрирани 40 мюсюлмански ханета и петима неженени мюсюлмани (общността има имам; двама от описаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 1500 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ЧЕЛТЮКЧИАН [Çeltükçian] چلتوكچيان – дн. не съществува

През 1516/18 г.[681] 15 мюсюлмански ханета от село Челтюкчиан, за които в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис е записано, че „сеят на арка Сюгютлю“, са калкулирани в общия брой на „ханета оризари – 51“ заедно с домакинства от селата *Саруджа реис, Искендерли и Кул Хамза*.[682] Липсват обособени и остойностени данъчни позиции.

При регистрацията от 1530 г.[683] ситуацията се повтаря дословно с тази разлика, че в изброените села е включено и село *Пенбеджи*.[684] Общият брой регистрирани ханета е 40, неженените оризари – 8; приход (тимарски): 3000 акчета.

През 1570 г.[685] селището е тимарско. В него са описани 24 домакинства и двама неженени мюсюлмани (до имената на трима от регистрираните има бележки, че са „в града“ (т.е. Ески Загра), един – в село *Кул Хамза* и един – *„в завието на Мюмин бей“*). Приходът в размер на 3200 акчета, разделен между двама тимариоти, е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено; воденици, ресм-и чифт, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[686] в селото са описани 26 мюсюлмански ханета; както при предната регистрация, до имената на четирима от записаните има бележки, че са в местата, цитирани по-горе. Общият приход в размер на 6000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

---

[681] BOA, TD 77, с. 493.
[682] Виж статиите за съответните села.
[683] BOA, TD 370, с. 69.
[684] Виж статията за *Пенбеджи*.
[685] BOA, TD 494, с. 484 – 485.
[686] BOA, TD 1001, с. 506.

ЧЕНГЕРЛИ С ДРУГО ИМЕ ЧЪРАДЖЪ [Çengerli nam-i diğer Çıracı] چنكرلو نام دكر چراجى – дн. Борово, общ. Стара Загора

През 1516/18 г.[687] в селото са регистрирани 28 мюсюлмански домакинства, от които 5 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект) и 23 на ямаци и ешкинджии, и 13 неженени мюсюлмани (общността има имам; трима от описаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 1544 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, овощни градини; ливади, ресм-и райет, ресм-и боюндурук.

Регистрацията от 1530 г.[688] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 13, неженени мюсюлмани – 2; приход: 2321 акчета.

През 1570 г.[689] то отново е тимарско в нахия На'алдьокен. В него са описани 25 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 21 райетски и 4 на ямаци, 4 – категория половин чифт и 8 – категория бенак (общността има имам; трима от регистрираните са конвертити първо поколение; до имената на трима от регистрираните има бележки, че са в [село] *Илиасджа*[690]). Общият приход в размер на 4621 акчета, разделен между двама тимариоти, е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено; ливади, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други такси.

През 1596 г.[691] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селището са регистрирани 50 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак и 10 неженени мюсюлмани (общността има имам, който е конвертит първо поколение – такива са още трима от описаните; до имената на двама от регистрираните има бележки, че са в [село] *Илиасджа*). Приходът от него в раз-

[687] BOA, TD 77, с. 485 – 486.
[688] BOA, TD 370, с. 69.
[689] BOA, TD 494, с. 487.
[690] Виж статията за *Илиасджа*.
[691] BOA, TD 1001, с. 466 – 467.

мер на 4600 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ЧУРАНЛЪ [Çuranlı] چورانلو – дн. Калитиново, общ. Стара Загора

През 1516/18 г.[692] в селото са регистрирани 34 мюсюлмански домакинства и трима неженени мюсюлмани; четирима от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход от него в размер на 5575 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, плодове; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[693] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 33, неженени мюсюлмани – 8; приход: 4550 акчета.

През 1570 г.[694] то е част от зиамет в нахия Гюмлю бей. В него са описани 30 мюсюлмански домакинства категория чифт, 1 – категория половин чифт, 2 – категория бенак и двама неженени мюсюлмани (общността има имам; двама от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 4516 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, плодове, сено, десятъци от облог на обработващи землището на селото хора от село *Кюреджи*;[695] ресм-и чифт, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[696] в селището са регистрирани 40 мюсюлмански ханета и 11 неженени мюсюлмани; общността има имам; един от описаните е конвертит първо поколение. Приходът от него в размер на 4600 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

---

[692] BOA, TD 77, c. 471 – 472.
[693] BOA, TD 370, c. 68.
[694] BOA, TD 494, c. 441 – 442.
[695] Виж статията за *Кюреджилер*.
[696] BOA, TD 1001, c. 444 – 445.

Ш (ش)

ШАМЛЪ [Şamlı شاملو – дн. Горно Ботево, общ. Стара Загора

Във всички разглеждани регистрации в описа на селото присъства и общност на „синове на спахии, които със свещена заповед на господаря са станали рая – ако владеят цял чифт, плащат по 22 акчета, ако владеят половин чифт – по 11 акчета, неженените – по 6 акчета.“

През 1516/18 г.[697] в селото са регистрирани 10 мюсюлмански ханета (8 на „синове на спахии“), от които едно на ешкинджия, а останалите са райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект); общността има имам. Приходът в размер на 1554 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери; ресм-и райет, ресм-и боюндурук.

Регистрацията от 1530 г.[698] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 18, неженени мюсюлмани – 2; приход: 1200 акчета.

През 1570 г.[699] то е част от зиамет „на името на кетхуда Али“ в нахия Гюмлю бей. В него са описани 22 мюсюлмански домакинства (9 на „синове на спахии“); един от регистрираните е конвертит първо поколение; общността има двама имами. Приходът в размер на 1820 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено; ресм-и чифт, ресм-и духан, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[700] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селището са регистрирани 55 мюсюлмански ханета (11 на „синове на спахии“) и петима неженени мюсюлмани (общността има двама имами; петима от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход от него в размер на 2000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

---

[697] BOA, TD 77, с. 475.
[698] BOA, TD 370, с. 71.
[699] BOA, TD 494, с. 498.
[700] BOA, TD 1001, с. 476 – 477.

ШЕЙХ АЙДЪН [Şeyh Aydın] شيخ ايدين – неуст.

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа („от времето на султан Сюлейман“[701]) на шейх Айдън.

През 1516/18 г.[702] в селото са регистрирани 11 мюсюлмански домакинства. Общият приход в размер на 1044 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, овощни градини; воденици, ресм-и райет, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[703] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 4; приход: 1025 акчета.

През 1570 г.[704] то е административно отнесено в нахия Чирпан. В него са описани 14 мюсюлмански домакинства, от които 6 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект) и 8 на ямаци, и трима неженени мюсюлмани; четирима от регистрираните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 2371 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; воденици, ресм-и райет, ресм-и боюндурук.

През 1596 г.[705] броят на регистрираните мюсюлмани ханета е отново 14, а на неженените – двама. Приходът в размер на 2371 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

---

[701] Сюлейман Челеби, един от синовете на Баязид I (1389 – 1402), който, след Анкарската битка и плена на Баязид, управлява териториите на османската държава в Европа в периода 1402 – 1411 г.
[702] BOA, TD 77, с. 540.
[703] BOA, TD 370, с. 75.
[704] BOA, TD 498, с. 634.
[705] BOA, TD 470, с. 658.

ШЕЙХ ВИРАНЪ [Şeyh viranı شيخ ويرانى – вер. св. с дн. Богомилово[706]

През 1516/18 г.[707] в селото са регистрирани 11 мюсюлмански домакинства, от които 9 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 2 на ешкинджия и ямак; един от описаните е конвертит първо поколение. Приходът в размер на 1827 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, лук, леща, плодове, орехи; воденица, ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[708] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 8, неженени мюсюлмани – 2; приход: 1900 акчета.

През 1570 г.[709] то е част от зиамет „на името на Дурак, син на кетхуда Яхши“. В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис е фиксиран и дублетният топоним на селото *Ъшък виран*. В него са описани 21 мюсюлмански домакинства, от които 3 на ямаци и едно на кюреджия; двама от регистрираните са конвертити първо поколение. Приходът е в размер на 3625 акчета; липсват обособени остойностени данъчни позиции.

През 1596 г.[710] в селището са регистрирани 22 мюсюлмански ханета и двама неженени мюсюлмани. Както при предния цитиран опис, липсват обособени остойностени данъчни позиции; приходът от него е в размер на 3400 акчета.

---

[706] В BOA, TD 729, с. 246 – „село Анбарлъ Тазлар с друго име Ълъджалъ Шейх виранъ“.; виж статията за *Тазлар/Ълъджалъ*.
[707] BOA, TD 77, с. 511 – 512.
[708] BOA, TD 370, с. 69.
[709] BOA, TD 494, с. 447.
[710] BOA, TD 1001, с. 450.

Ъ (ا,ایې)

ЪШЪК ФАКЪХ, КУШ ОДАЛЪ [Işık fakıh, Kuş odalı] اشیق ففقیه, قوش‌اوده‌لو – неуст.

През 1570 г.[711] селото е част от зиамет. В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис е предаден и дублетния му топоним *Куш одалъ*. В него са регистрирани 48 мюсюлмански домакинства и 13 неженени мюсюлмани (общността има имам; един от описаните е конвертит първо поколение; до имената на 10 от описаните има запис, че са в друго населено място). Общият приход от него в размер на 3450 акчета е формиран от облагане върху добив на на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено; ресм-и райет, ресм-и тапу, ресм-и духан, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[712] в селището са описани 51 мюсюлмански ханета и 7 неженени мюсюлмани (общността има имам; до имената на двама от регистрираните има записи, че с в селата „*Кулагузлу, спада към Филибе (Пловдив)*“ и „*Хараджъ/Караджа, спада към Чирпан*). Общият приход от него в размер на 3500 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

[711] BOA, TD 494, с. 497.
[712] BOA, TD 1001, с. 475 – 476.

Ю (او, يو)

ЮКАРЪ ЮСУФЛАР С КУРД ПЪНАРЪ [Ükarı Yüsuflar ma'a Kurd pınarı] يوقارو يوسفلرمع قورد پيكارى – по-късното *Курд бунар*, дн. Винарово, общ. Чирпан

Първата регистрация на селото е през 1570 г.;[713] то е част от зиамет „на името на Али". В него са описани 39 мюсюлмански домакинства категории чифт и половин чифт, от които 5 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица), а останалите на ямаци; шестима от регистрираните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 1200 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, плодове, орехи, сено; воденици, ресми чифт, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[714] топонимичният запис е само *село Юкаръ Юсуфлар*. Описани са 50 мюсюлмански ханета и шестима неженени мюсюлмани (общността има двама имами; един от регистрираните е конвертит първо поколение). Приходът в размер на 2500 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ЮНД АЛАНЪ/ЮНД ЮРЮНДЮ'Ю/КЮЧЮК ХАСАН [Yünd alanı/Yünd Üründü'ü/Küçük Hasan] يوندالاكى‌يونداوروندوكوكوچك‌حسن – дн. Малко Асеново, общ. Димитровград

През 1516/18 г.[715] в селото са регистрирани 23 мюсюлмански домакинства, от които 20 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 3 на ешкинджия и ямаци, и 13 нежененеи мюсюлмани; трима от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход от него в размер на 1890 акчета е формиран от облагане върху добив на на/от: пшеница,

[713] BOA, TD 494, с. 495.
[714] BOA, TD 1001, с. 473 – 474.
[715] BOA, TD 77, с. 516 – 517.

ечемик, кошери, ливади, зеленчукови градини; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[716] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 28, неженени мюсюлмани – 5; приход: 2018 акчета.

През 1570 г.[717] то е тимарско в нахия На'алдьокен. В него са описани 25 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 25 райетски и едно на ямак, 3 – категория половин чифт, 1 – категория бенак и един неженен мюсюлманин; общността има имам. Приходът в размер на 3696 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[718] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селото са регистрирани 30 мюсюлмански ханета категории чифт и половин чифт и петима неженени мюсюлмани; общността има имам. Приходът в размер на 4500 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ЮРЮК ИРИ (АДЪ) [Yürük iri (adı)] (يورك اری(ادی) – дн. не съществува

През 1516/18 г.[719] приходът от „чиф(т)лик Юрюк ири (адъ)" формира соколарски тимар. Описани са 1 мюсюлманско домакинство и двама неженени мюсюлмани (патронимията подсказва, че става дума за трима братя), общите данъци на които в размер на 1034 акчета е формиран от облагане върху добив на пшеница, ечемик; ресм-и райет.

[716] BOA, TD 370, с. 70.
[717] BOA, TD 494, с. 508 – 509.
[718] BOA, TD 1001, с. 485.
[719] BOA, TD 77, с. 519.

Регистрацията от 1530 г.[720] представя селището отново със същия статут. В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме запис: село…дава на година двама юваджии и един гьорюнджия“. Демографско-финансовият му профил е следният: ханета мюсюлмани – 1, неженени мюсюлмани – 2; приход: 1030 акчета.

През 1570 г.[721] селото е без демографски показатели; липсват обособени остойностени данъчни позиции; приходът е в размер на 1200 акчета.

Описът от 1596 г.[722] повтаря напълно ситуацията от предната регистрация.

ЮЧ ЙОЮК [Üç öyük] اوچ اويوك – вер. дн. не съществува[723]

През 1516/18 г.[724] в селото са регистрирани 14 мюсюлмански домакинства, от които 12 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 2 на ямаци, и трима неженени мюсюлмани (общността има имам; трима от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход от него в размер на 2300 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, плодове; ресм-и чифт, ресм-и духан, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[725] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 13; приход: 1584 акчета.

През 1570 г.[726] то е част от хаса на Ферхад бей в нахия Гюмлю бей. В него са описани 28 мюсюлмански домакинства категории чифт, половин чифт и бенак и двама неженени мюсюлмани; общността има имам. Приходът в размер на 1300 акчета е формиран от облагане върху добив

[720] BOA, TD 370, с. 72.
[721] BOA, TD 494, с. 514.
[722] BOA, TD 1001, с. 518.
[723] В BOA, TD 729, с. 297 – „мезра Юч йоюк“.
[724] BOA, TD 77, с. 470.
[725] BOA, TD 370, с. 71.
[726] BOA, TD 494, с. 440.

на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, плодове, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[727] информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селището са регистрирани 27 мюсюлмански ханета и четирима неженени мюсюлмани. Приходът от него в размер на 1000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

[727] BOA, TD 1001, c. 443.

Я (ي)

ЯВУЗЛАР [Yavuzlar] ياوزلر – дн. не съществува; селото е било в непосредствена близост източно от дн. с. Козаревец

През 1516/18 г.[728] селото е експлицитно представено като юрушко. В него са описани 12 домакинства на ешкинджии, ямаци и соколари и двама неженени мюсюлмани; един от регистрираните е конвертит първо поколение. Приходът в размер на 695 акчета формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, лук; ресм-и боюндурук.

Регистрацията от 1530 г.[729] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 3, неженени мюсюлмани – 1; приход: 595 акчета.

През 1570 г.[730] то е със същия статут; административно е отнесено в нахия На'алдьокен В него са описани 16 мюсюлмански домакинства категория чифт, 1 – категория бенак и един неженен мюсюлманин. Приходът в размер на 1450 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено, „външни десятъци" върху зърнен добив от обработващи землището на селото хора от село *Кечилер*; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[731] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предната регистрация. В селото са регистрирани 26 мюсюлмански ханета и двама неженени мюсюлмани; петима от описаните са конвертити първо поколение. Приходът от него в размер на 2300 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

[728] BOA, TD 77, с. 486.
[729] BOA, TD 370, с. 69.
[730] BOA, TD 494, с. 499.
[731] BOA, TD 1001, с. 477 – 478.

ЯЙЛАДЖЪК [Yaylacık] يايلاجق – неуст.

През 1516/18 г.[732] в селото са регистрирани 11 мюсюлмански домакинства, от които 2 на конвертити първо поколение. Общият приход от него в размер на 1272 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик; ниабет и арусане, ресм-и райет.

Регистрацията от 1530 г.[733] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 3; приход: 726 акчета.

През 1570 г.[734] то е част от зиамет. В него са описани 35 мюсюлмански домакинства, от които на ямаци – 34 и райетско – 1, и един неженен мюсюлманин; общността има имам; един от регистрираните е конвертит първо поколение. Приходът в размер на 5300 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[735] в селището са регистрирани 63 мюсюлмански ханета, 2 от които на конвертити първо поколение. Приходът от него в размер на 5250 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ЯХШИЛИ [Yahşili] يخشىلو – неуст.

През 1516/18 г.[736] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село Яхшили – тези са маслари; занимават се със земеделие на място (т.е. в землището на село) Караджа Ахмед[737] и плащат десятъците си на спахията на споменатото [село] Яхшили“. Регистрирани са 7 мюсюлмански домакинства, едно от

[732] BOA, TD 77, с. 479.
[733] BOA, TD 370, с. 69.
[734] BOA, TD 494, с. 451.
[735] BOA, TD 1001, с. 454 – 455.
[736] BOA, TD 77, с. 471.
[737] Виж статията за *Караджа Ахмед*.

които райетско (на конвертит първо поколение), и двама неженени мюсюлмани. Приходът от него в размер на 521 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, чесън; ресм-и райет, ресм-и боюндурук.

Регистрацията от 1530 г.[738] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 3, неженени мюсюлмани – 1; приход: 676 акчета.

През 1570 г.[739] то е част от зиамет. В него са описани 6 мюсюлмански ханета категория чифт, от които 3 райетски и 3 на ямаци, 1 – категория половин чифт, 1 – категория бенак и един неженен мюсюлманин. Приходът в размер на 1300 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено, ливади, „външни десятъци“; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[740] в селището са регистрирани 17 мюсюлмански ханета, за едно от които има запис, че е в село *Шамлъ*.[741] Приходът в размер на 1900 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

[738] BOA, TD 370, c. 71.
[739] BOA, TD 494, c. 452.
[740] BOA, TD 1001, c. 455 – 456.
[741] Виж статията за *Шамлъ*.

СЕЛИЩА С НЕСИГУРНО РАЗЧЕТЕНА И ВОКАЛИЗИРАНА ТОПОНИМИЧНА ГРАФИКА

БЕДИКЛЕР?, ЙЕДИКЛЕР? [Bedikler?, Yedikler?] – вер. изчезнало

През 1516/18 г.[742] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме информация, че селото е „в границите на [село] Велед-и Мерич; [743] дават десятъците си на спахията; юруци са“. Регистрирани са 15 мюсюлмански домакинства, от които 1 райетско (в смисъл на стандартна данъчна единица), а останалите на ямаци (10), маслари (2) и ешкинджии (2), и един неженен мюсюлманин. Приходът от него в размер на 870 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ресм-и райет, ресм-и боюндурук.

Регистрацията от 1530 г.[744] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 9; приход: 820 акчета.

ПЕРКО(В)?, ЙЕРКО(В)?, ЙОХО?, ПОХО?; ТОДОР/БОДУР? [Perko(v), Yerko(v), Yoho?, Poho?, Todor/Bodur?]

През 1516/18 г.[745] в селото са регистрирани 6 мюсюлмански домакинства, от които райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект) са 2, на ямаци на мюселеми – 1, на ямаци на юруци – 2, на маслар – 1. Приходът от него в размер на 503 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ресм-и райет, ресм-и боюндурук.

[742] BOA, TD 77, с. 501.
[743] Виж статията за *Веледи-и Мерич* в Основен справочен корпус.
[744] BOA, TD 370, с. 70.
[745] BOA, TD 77, с. 505 – 506.

Регистрацията от 1530 г.[746] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 7, неженени мюсюлмани – 3; приход: 475 акчета.

През 1570 г.[747] то е отново тимарско в нахия На'алдьокен. В него са описани 15 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 4 на ямаци, и 4 – категория бенак; един от регистрираните е конвертит първо поколение. Общият приход от селото в размер на 2285 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ресм-и агъл, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[748]номинативно-административната информация в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис повтаря тази от предния опис. В селището са регистрирани 16 мюсюлмански ханета и 7 неженени мюсюлмани. Приходът в размер на 2300 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе, към които е добавен облог върху воденици.

БАДЕГЯР? [Badegâr?] – вер. дн. не съществува[749]

През 1570 г.[750] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село Бадегяр?, което още [се нарича] и Тахта;[751] в нахия Чирпан; от споменатия тимар." В него са регистрирани 22 мюсюлмански домакинства и един неженен мюсюлманин; общността има имам. Приходът в размер на 2000 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, плодове, сено, десятъци върху зърнен добив от обработващи

[746] BOA, TD 370, с. 70.
[747] BOA, TD 494, с. 489 – 490.
[748] BOA, TD 1001, с. 465 – 466.
[749] В BOA, TD 729, с. 294 – „мезра Бадегяр?, [която се нарича] още и Тахта – празна от рая".
[750] BOA, TD 494, с. 491 – 492.
[751] Виж статията за *Taxma* в Основен справочен корпус.

землището на селото хора от село *Чакърлар*;[752] ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[753] номинативно-административната информация в уводната рубрика повтаря тази от предния опис. В селището са описани 21 мюсюлмански ханета и трима неженени мюсюлмани; общността има имам. Приходът от него в размер на 2000 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

БЮЮК КЕЧИЛИ?

Първата регистрация на селото е от 1596 г.[754] То е без демографски профил; липсват обособени остойностени данъчни позиции – последните са предадени обобщено; приходът е в размер на 2000 акчета.

[752] Виж статията за *Чакърлар* в Основен справочен корпус.
[753] BOA, TD 1001, с. 470 – 471.
[754] BOA, TD 1001, с. 512.

СЕЛИЩА В ОПИСИ НА НИКОПОЛСКИЯ САНДЖАК

ХРИШТЕ [Hrişte] حرشته – дн. Хрищени, общ. Стара Загора

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа „на имарета на блаженопочившия султан Мурад хан – мир на праха му – в богохранимия Едирне (Одрин)“.

През 1530 г.[755] демографско-финансовият му профил има следния вид: ханета мюсюлмани – 5, неженени мюсюлмани – 4, ханета християни – 111, неженени християни – 15; приход: 20 836 акчета.

През 1550 г.[756] в селото са регистрирани 12 мюсюлмански домакинства, петима неженени мюсюлмани (трима от описаните са конвертити първо поколение), 128 християнски домакинства, 80 неженени християни и едно вдовишко домакинство (седем от описаните са „пришълец“[757]). Общият проход от него в размер на 26 223 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт и мюджеред, испенче, зърно, леща. шира, кошери, лен, ресм-и арус, вино, пашкули, плодове, овце, лозя, ресм-и тапу, джизие, ниабет, други такси.

През 1558 г.[758] в селището са описани 13 мюсюлмански домакинства, 8 неженени мюсюлмани (трима от регистрираните са конвертити първо поколение) и 188 „по брой души“[759] християни, като 51 от домакинствата са инициализирани чрез „бащина“. Приходът в размер на 34 580 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по горе.

---

[755] BOA, TD 370, c., 523.
[756] BOA, TD 382, c. 897 – 899.
[757] مجلشيرپ [prişelece].
[758] BOA, TD 311, c. 72 – 75.
[759] أرفذ [neferen].

ЧЕРКОВА [Çerkova] چرقوه – дн. слято с Братя Кунчеви, общ. Стара Загора

През 1524 г.[760] в селото са регистрирани 2 мюсюлмански домакинства, едно от които на конвертит първо поколение, един неженен мюсюлманин, 35 християнски домакинства и 15 неженени християни (15 от описаните са „пришълец“[761]). Общият приход от него в размер на 4997 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, испенче, зърно, шира, плодове, лук, кошери, свине, лозя, пашкули, ниабет, арусане, воденици, други такси.

През 1550 г.[762] селището е част от тимар на името на „Абди чауш – от чаушите при двореца“. В него са описани 7 мюсюлмански ханета, 7 неженени мюсюлмани (четирима от регистрираните са конвертити първо поколение), 51 християнски ханета и 26 неженени християни (7 от регистрираните са „пришълец“). Приходът в размер на 5279 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по горе.

БЮГЮЛМЮК?/БЮГЛЮК?[763]

През 1524 г.[764] описът на мюсюлманите в селото започва с регистрацията на 14 човека, до името на всеки от които има запис „син на роб“. Записът, маркиращ края на техния опис, е следният: „споменатите 14 души синове на роби плащат десятъка и таксите си на спахията; не дават ресм-и чифт“. Отделно са описани и 32 мюсюлмански домакинства и 7 неженени мюсюлмани (общността има имам; 8 от регистрираните са конвертити първо поколение). Християнската общност е представена чрез 22 домакинства и четирима неженени (8 от регистрираните са „пришълец“[765]).

---

[760] BOA, TD 439, c. 322 – 323.
[761] پرشلچه [prişelece].
[762] BOA, TD 382, c. 659 – 660.
[763] Вероятно, това е селото, което в арабографичната топография на Мехмед Нюзхет паша е нанесено като Бюгюлмез/Бюклемез източно-североизточно от Йени махале (дн. Люляк) и Хисарлък (дн. не съществува).
[764] BOA, TD 439, c. 324 – 325.
[765] پرشلچه [prişelece].

Общият приход в размер на 7315 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, испенче, зърно, кошери, зеленчукови градини, лен, плодове, свине, лозя, пашкули, воденици, ниабет, други такси.

През 1550 г.[766] селището е част от зиамет „на името на Мехмед“. В него са описани 86 мюсюлмански ханета, 26 неженени мюсюлмани (общността има имам; петима от описаните са конвертити първо поколение), 21 християнски домакинства, двама неженени християни и едно вдовишко домакинство.

КЬОЛЕНЕ [Kölene] كولنه – дн. Колена, общ. Стара Загора

През 1524 г.[767] в селото са регистрирани 6 мюсюлмански домакинства, двама неженени мюсюлмани, 48 християнски домакинства и 14 неженени християни (7 от описаните са „пришълец“[768]). Приходът от него в размер на 7139 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, испенче, зърно, шира, кошери, лен, плодове, свине, пашкули, лозя, ниабет, воденици, други такси.

През 1550 г.[769] в селището са описани 7 мюсюлмански ханета, едно от които на конвертит първо поколение, един неженен мюсюлманин, 71 християнски ханета и 51 неженени християни. Приходът в размер на 8600 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ХИСАРЛЪК [Hisarlık] حصارلیق – дн. не съществува; селото е било разположено изток-югоизток от дн. с. Люляк, общ. Стара Загора

През 1524 г.[770] в селото са регистрирани 6 мюсюлмански домакинства, двама неженени мюсюлмани, 16 християнски домакинства и четирима

[766] BOA, TD 382, c. 655 – 656.
[767] BOA, TD 439, c. 325 – 326.
[768] پرچلشیر [prişelece].
[769] BOA, TD 382, c. 657 – 658.
[770] BOA, TD 439, c. 327 – 328.

неженени християни. Общият приход от него в размер на 2778 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, испенче, кошери, зеленчукови градини, лен, плодове, пашкули, шира, лозя, ниабет и арусане, други такси.

През 1550 г.[771] в селището са описани 8 мюсюлмански ханета, 10 неженени мюсюлмани (един от регистрираните е конвертит първо поколение), 20 християнски ханета и 15 неженени християни. Приходът в размер на 3130 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе, към които са добавени облози върху вино и свине.

…ПЪНАРЪ/АЙДЪН ОРДУ – вер. изчезнало

През 1550 г.[772] в селото са регистрирани 5 мюсюлмански домакинства, 2 от които на конвертити първо поколение, и един неженен мюсюлманин. Приходът от него в размер на 304 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, зърно, кошери, ресм-и арус, ниабет, воденици, други такси.

ПАДИНА [Padina] – вер. изчезнало

През 1524 г.[773] в селото са регистрирани 1 мюсюлманско домакинство на конвертит първо поколение и 5 християнски домакинства. Приходът от него в размер на 723 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, испенче, зърно, кошери, свине, ресм-и арус, лен, ниабет, воденици, други такси.

[771] BOA, TD 382, с. 660 – 661.
[772] BOA, TD 382, с. 658 – 659.
[773] BOA, TD 439, с. 326 – 327.

МИХАЛИЖ

През 1550 г.[774] селището е представено като част от вакъфа на Махмуд паша в Истанбул.

В него са регистрирани 15 мюсюлмански домакинства, 12 неженени мюсюлмани (19 от описаните са конвертити първо поколение), 388 християнски домакинства, 282-ма неженени християни и 6 вдовишки домакинства; населението живее в две махали – *поп Кольо и поп* ... Приходът в размер на 73 501 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, испенче, джизие, зърно, леща, кошери, лен, шира, ниабет и арусане, свине, вино, лозя, орехи, пашкули, овце, такса за ползване на ливади, ресм-и отлак, воденици, други такси.

СОФУЛАР [Sofular] صوفيلر – дн. Юлиево, общ. Мъглиж

През 1550 г.[775] селището е представено като част от вакъфа на Махмуд паша в Истанбул.

В него са регистрирани 37 мюсюлмански домакинства и 23-ма неженени мюсюлмани – четирима от описаните са конвертити първо поколение. Приходът от него в размер на 1414 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт и мюджеред, зърно, кошери, лен, овце, плодове, ресм-и арус, други такси.

УЛУ (АВЛЪ) БЕЙЛИ [Ulu (Avlı) beyli] بكلو اولو – неуст.

През 1550 г.[776] селището е представено като част от вакъфа на Махмуд паша в Истанбул.

[774] BOA, TD 382, с. 900 – 906.
[775] BOA, TD 382, с. 906 – 907.
[776] BOA, TD 382, с. 907 – 908.

В него са регистрирани 33 мюсюлмански домакинства и 15 неженени мюсюлмани; един от описаните е конвертит първо поколение. Приходът в размер на 2185 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт и мюджеред, зърно, ниабет и арусане, кошери, овце, леща, плодове, ниабет, други такси.

МЕЗРИ В РАЗГЛЕЖДАНИТЕ РЕГИСТРАЦИИ

TD 370:

мезра Каршъджълар (с. 69) – „мезра Каршъджълар, [жителите на] която се установили в границите на село *Шейх виранъ*; десятъците си дават на спахията на споменатата мезра; извън дефтера“ – ханета мюсюлмани – 4; приход: 468 акчета.

TD 494:

мезра Кебир?/Гийик? виранъ (с. 465) – „мезра Гийик? виранъ; близо до село *Караджа виранъ*; от споменатия тимар; в спомената мезра се занимават със земеделие хора от селата *Караджа виранъ* и *Чатал тепеси*; десятъците си дават на спахията“ – приход: 500 акчета;

мезра Кадънджалар?/Казанджалар? (с. 476) – приход: 520 акчета;

мезра Кованлък (с. 474) – „мезра Кованлък, в нахия Гьопса; от споменатия тимар; спада към Загра[-и атък]; хора от селата *Сагър Юнус*, *Чатал обасъ*, *Хаджъ кьой* и джемаата *Дерели* се занимават със земеделие в спомената мезра; плащат десятъците си на спахията“ – приход: 1500 акчета;

мезра Узунджа ова (с. 504) – „мезра Узунджа ова в [село?] *Кърджа оглу*; от споменатия зиамет; спада към Загра[-и атък]“ – ханета ханета мюсюлмани – 3; приход: 100 акчета;

мезра Челтюк (с. 492) – „мезра Челтюк, в близост до …; от споменатия тимар; занимават се със земеделие от вън – от селата *Кара кьопекли* и *Мюслим кьой*; десятъците си дават на спахията на споменатата мезра“ – приход: 900 акчета.

TD 1001:

мезра Дюлгер? аланъ (с. 512) – „мезра Дюлгер? аланъ; в близост до село *Шамлъ* и селата *Кюреджи* и *Бююк доганджъ*; спада към Загра-и Ески хисар; юруци са…плащат десятък на спахията; извън дефтера“ – приход: 800 акчета;

мезра Абдаллъ (с. 510): „мезра Абдаллъ; в близост до село *Чанлъ*; извън регистрация; спада към Загра-и атък“ – приход: 200 акчета;

мезра… (с. 508): „мезра…; спада към Загра-и Ески хисар; ако някой от вън се занимава със земеделие, плаща десятъците на спахия“ – приход: 1300 акчета;

мезра Доганджъ Дуруд (с. 508): „мезра Доганджъ Дуруд; до село *Дерели;* извън дефтера; спада към Загра-и Ески хисар“ – приход: 200 акчета;

мезра Дели Иса (с. 508): „мезра Дели Иса; [от селата] *Дели Иса* и *Иниште кьой* се занимават със земеделие; спада към Загра-и атък“ – приход: 1000 акчета;

мезра Кебир?/Гийик? виранъ (с. 490) – „мезра Гийик? виранъ; близо до село *Караджа виранъ*; от споменатия тимар; в спомената мезра се занимават със земеделие хора от селата *Караджа виранъ* и *Чатал тепеси*; десятъците си дават на спахията“ – приход: 500 акчета;

мезра Кадънджалар?/Казанджалар?/Казълджалар (с. 499) – приход: 300 акчета;

мезра Кованлък (с. 497) – „мезра Кованлък, в нахия Гьопса; от споменатия тимар; спада към Загра[-и атък]; хора от селата *Съгър Юнус*, *Чатал обасъ*, *Хаджъ кьой* и джемаата *Дерели* се занимават със земеделие в спомената мезра; плащат десятъците си на спахията“ – приход: 1620 акчета;

мезра Узунджа ова (с. 481) – „мезра Узунджа ова в [село?] Кърджа оглу; от споменатия зиамет; спада към Загра[-и атък]“ – ханета ханета мюсюлмани – 3; приход: 200 акчета;

мезра Челтюк (с. 471) – „мезра Челтюк, в близост до … ; занимават се със земеделие от вън – от селата *Кара кьопекли* и *Мюслим кьой*; десятъците си дават на спахията на споменатата мезра“ – приход: 900 акчета.

ТЕМАТИЧНО ОБОСОБЕНИ ОПИСИ

ЗАВИЕТА

Завие на Мюмин баба в близост до *село Тазлар*: BOA, TD 77, с. 509; BOA, TD 370, с. 72; BOA, TD 494, с. 508/BOA, TD 498, с. 638; BOA, TD 1001, с. 485/ BOA, TD 470, с. 664

Завие на дервиш Вели бин Иса в границите на *село Ала оглу*: BOA, TD 498, с. 639/ BOA, TD 470, с. 665.

Завие на Доган Бали до село Кършехирли (вер. дн. кв. Гипсово, Раднево): BOA, TD 77, с. 470; BOA, TD 494, с. 493; BOA, TD 1001, с. 472.

Завие на Караджа Ахмед – във всички разглеждани регистрации завието е записвано в *махала Хасан факъх* на Ески Загра (Стара Загора).

СОКОЛАРСКИ ТИМАРИ

BOA, TD 77 (с. 482 – 487): *от село Бююк Доганджъ, чиф(т)лик Кючюк Доганджъ, село Сункурлу, село Бююк Кадъ, село Кадъ-и кючюк, село Ченгерли/Чъраджъ, село Илиасджа, село Явузлар, от село Хаджъ Али (3 ханета), от село Хаджъ Дурхан (2 ханета), от село Узунджа Хасан (4 ханета), от село Кьошеклер (2 ханета), от село Чакърлар (3 ханета)*; (с. 519 – 520): *чиф(т)лик Юрюк ири (адъ), село Съгър Юнус, село Демирджи оглу, село Хаджъ оглу, село Джулях Азиз.*

BOA, TD 370 (с. 72): *чиф(т)лик Кючюк Доганджъ, село Караджа виран, село Бююк Доганджъ, село Юрюк ири.*

BOA, TD 494 (с. 511 – 514): *село Караджа виран, село Бююк Кадъ, село Сункурлу, село Бююк Доганджъ, чиф(т)лик Кючюк Доганджъ, чиф(т)лик Юрюк ири (адъ).*

BOA, TD 1001 (с. 514 – 518): *село Караджа виран, село Бююк Кадъ, село Сункурлу, село Бююк Доганджъ, чиф(т)лик Кючюк Доганджъ, чиф(т)лик Юрюк ири (адъ).*

АРКОВЕ

BOA, TD 77 (с. 522 – 523): арк в близост до село *Хасан факъх* – на река Али бей (15 домакинства); от самия Чирпан и споменатата река (7 домакинства); от село Синан факъх с друго име Бюлюксюз – към спомената река (2 домакинства); от село Йомердже – към споменатата река (2 домакинства); от село Татар – към споменатата река (1 домакинство);

друг арк на река Ески хисар – *26 домакинства и един неженен мюсюлманин*

BOA, TD 370 (с. 69, 70): *оризари от селата Пенбеджи, Синидлер, Кул Хамза, Саруджа реис, които сеят на арка Сюгютлю дере: ханета – 40; неженени – 8;*

оризари на река Ески хисар: ханета – 30.

BOA, TD 494 (с. 505): арк в близост до село *Хасан факъх*, спада към Чирпан – 27 ханета.

„ЯГДЖИИ, КЮРЕДЖИИ И НЯКОИ МЮСЕЛЕМИ, И ЮРУЦИ, СПАДАЩИ КЪМ ЕСКИ ХИСАР-И ЗАГРА“

BOA, TD 77 (с. 524 -526): в селата: *Кючюк Кечилер, Мусаджълар, Дели Иса, Азебли, Бююк Кечилер, Кара Халил, Джанбаз виранъ, Кърджалъ, Шабчълар, Хасан мюслим (мюселем), Балабан? обасъ; маслари към имарета Мурадие в Едирне – джемаат на юруци в [село?/мезра?] Дюлгер аланъ.*

СЕЛИЩА, ЗАПИСВАНИ КАТО ПРИХОДОИЗТОЧНИЦИ НА ЗИАМЕТИ И ТИМАРИ НА СПАХИИ В LIVA-I MÜSELLEMAN-I KIZILCA:

BOA, TD 370 (с. 361)

КАРАНДАШЪМ ОГЛУ С ДРУГО ИМЕ АЛИ ПАША – **дн. Свобода, общ. Чирпан:** ханета мюсюлмани – 28, неженени мюсюлмани – 8;

ЙОЗ ДЕМИРЛИ – **неуст**.: ханета мюсюлмани – 11, неженени мюсюлмани – 8;

ТЮРКМЕШЛИ – **дн. Рупките, общ. Чирпан**: ханета мюсюлмани – 11, неженени мюсюлмани – 1;

КАРА ДЕРЗИЛЕР – **дн. Гита, общ. Чирпан**: ханета мюсюлмани – 11, неженени мюсюлмани 1;

ОРХАНЛАР[777] – ханета мюсюлмани – 7;

САРНИЧ? САРИНЧА? – **несиг. четене; неуст**.: ханета мюсюлмани – 9

СЕЛИЩА, ЗАПИСВАНИ КАТО ПРИХОДОИЗТОЧНИЦИ НА ТИМАРИ В LIVA-I MÜSELLEMAN-I ÇINGÂNE

АЛА ОГЛУ С ДРУГО ИМЕ ТАЙЛЪ [Ala oğlu nam-i diğer Taylı] الهاوغلونامدكرطايلى – неуст.

През 1516/18 г.[778] селото е в описа на каза Филибе (Пловдив) с уточнението „спада към Ески хисар-и Загра“. В него са регистрирани 14 мюсюлмански домакинства, от които 11 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 4 на ямаци, и 1 неженен мюсюлманин; двама от описаните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 2506 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[779] представя селището със следните демографски характеристики: ханета мюсюлмани – 22.

АРЪЗЛЪ [‘Arazlı عارضلو – неуст.

През 1516/18 г.[780] селото е в описа на каза Филибе (Пловдив) с уточнението „спада към Ески хисар-и Загра“. В него са регистрирани 14 мюсюлмански домакинства, едно от които на конвертит първо поколение, и петима неженеи мюсюлмани; общността има имам. Приходът в размер на 2506 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, ливади; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ресм-и агъл, ниабет и арусане.

---

[777] Вер. дн. не съществува; виж и *Орханлъ* в Основен справочен корпус.
[778] BOA, TD 77, с. 740.
[779] BOA, TD 370, с. 358.
[780] BOA, TD 77, с. 739.

Регистрацията от 1530 г.[781] представя селището с демографски характеристики: ханета мюсюлмани – 19, неженени мюсюлмани – 7.

ДЕЛИ ИБРАХИМ [Deli Ibrahim] دلوابراهيم – неуст.

Регистрацията от 1530 г.[782] представя селището със следните демографски характеристики: ханета мюсюлмани – 22; приход: 4100 акчета.

МУСАДЖА [Musaca] موساجه – дн. Мусачево, общ. Гълъбово

През 1516/18 г.[783] селото е в описа на каза Филибе (Пловдив) с уточнението „спада към Ески хисар-и Загра“. В него са регистрирани 14 мюсюлмански домакинства, от които 3 на конвертити първо поколение, и трима неженени мюсюлмани. Приходът в размер на 3439 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, сусам; ресм-и райет, ниабет и арусане; др. такси.

Регистрацията от 1530 г.[784] представя селището с демографски характеристики: ханета мюсюлмани – 34, неженени мюсюлмани – 6.

ШАБЧЪЛАР [Şabçılar] شابچيلر – вер. изчезнало

През 1516/18 г.[785] селото е в описа на каза Филибе (Пловдив) с уточнението „спада към Ески хисар-и Загра“. В него са регистрирани 2 мюсюлмански домакинства, едното от които на конвертит първо поколение. Приходът в размер на 534 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик; ресм-и райет, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[786] представя селището със следните демографски характеристики: ханета мюсюлмани – 5.

[781] BOA, TD 370, с. 358.
[782] BOA, TD 370, с. 358.
[783] BOA, TD 77, с. 740.
[784] BOA, TD 370, с. 358.
[785] BOA, TD 77, с. 741.
[786] BOA, TD 370, с. 358.

БАТКУН; БАТКЪНЛЪ [Batkun; Batkınlı] باتقون;باتقنلو – дн. Константиновец, общ. Раднево

През 1516/18 г.[787] селото е в описа на каза Филибе (Пловдив) с уточнението „спада къмЕски хисар-и Загра“. В него са регистрирани 11 мюсюлмански домакинства, от които 9 райетски и 2 на ямак и маслар, и трима неженени мюсюлмани. Приходът в размер на 2051 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, ресм-и райет, лук, кошери, ниабет и арусане, облагане на ямаците, ресм-и агъл.

Регистрацията от 1530 г.[788] представя селището с демографски характеристики: ханета мюсюлмани – 15.

ЦИГАНИ в каза Загра-иЕски хисар (BOA, TD 370, с. 374): ханета – 786, от които на мюсюлмани – 250, на християни – 536; вдовишки ханета [на цигани християни] – 12; приход: 23 453 акчета

[787] BOA, TD 77, с. 741.
[788] BOA, TD 370, с. 358.

МЮЛКОВИ И ВАКЪФСКИ СЕЛИЩА

BOA, TD 77 (1516/18 г.)

ВАКЪФ НА ПОТОМСТВОТО НА ГЮМЛЮ [БЕЙ] (с. 527 – 530):[789] село Велед-и Гюмлю, село Кьосе Салихлер, село Хаджъ Якуб, село Исмаилджа, село Кючюк Хамидли, село Бююк Хамидли;

"НОВИЯТ МЮЛК НА ПОТОМСТВОТО НА СПОМЕНАТИТЕ" [790] (с. 531 – 534): село Муса бейли, село Беш тепе;

ВАКЪФ НА ПОТОМСТВОТО НА ГЮМЛЮ [БЕЙ] (с. 534 – 537):[791] село Бехадър лала, село Велед-и чобанлъ/Топрак, село Йенидже/Караджа кьой, село Кебеджили, село Кулфалджа;

ВАКЪФ НА МУСТАФА БЕЙ, ЗЕТ НА ИСКЕНДЕР ПАША – СТАР САНДЖАКБЕЙ НА НИГБОЛУ (с. 537 – 539):[792] село На'алдьокен/Исхаклар с махалата Топрак хисаръ, село Данишмендли с махалата Боз доганджъ, село Папас/Арабаджъ, село Боз доганджъ, село Топрак хисаръ;

ВАКЪФ НА ШЕЙХ АЙДЪН (с. 540):[793] село Вакф-и шейх Айдън;

„ВАКЪФ НА НУРЕДДИН, ПОСВЕТЕН НА МЕСДЖИДА МУ В ИСТАНБУЛ И МУАЛИМХАНЕТО В ЕСКИ ХИСАР-И ЗАГРА" (с. 540):[794] приходи от хамам и дюкяни в Ески хисар.

---

[789] Първоначално поддръжник на Дюзме Мустафа по време на бунта му срещу Мурад II (1421 – 1451), по-късно Гюмлю бей засвидетелства лоялност на титулярния владетел и се влива в състава на елита около него. По времето на Мехмед II (1451 – 1481) двама от синовете му – Салтък бей и Искендер бей – получават темлик за изброените в състава на този вакъф (от времето на Байезид II) села.

[790] Винаги се има предвид описвания преди този мюлк „вакъф на потомството на Гюмлю [бей]" – vakf-i ebna-i veled-i Gümlü. Темликът за „новия мюлк" е издаден от Байезид II през 1481/82 г. на Йигит паша, син на Гюмлю бей.

[791] Приходите от селищата в този вакъф са разходвани за поддръжката на сградите, построяването на които е инициирано от наследниците на Гюмлю бей – завие и месджид в Ески Загра, завие и месджид в село Гюмлю оглу, месджид в Едирне (Одрин); завие и месджид в Косово. Виж предложените преводи за цитираните вакъфи в началото на статиите за всяко едно от селата в тях, както и *GÖKBILGIN, M.* XV – XVI asırlarda Edirne ve Paşa livası vakıflar, mülkler, mukataalar. Istanbul, 1952, p. 229 – 231.

[792] Вж: *GÖKBILGIN, M.* XV – XVI asırlarda Edirne ve Paşa livası…, p. 440 – 441.

[793] *GÖKBILGIN, M.* Op. cit., p. 188.

[794] Гьокбилгин отнася вакъфа от времето на Мехмед II (1451 – 1481). Вж.: *GÖKBILGIN, M.* Op. cit., p. 337 – 338.

BOA, TD 370 (1530 г.), с. 73 – 75

ВАКЪФ НА ПОТОМСТВОТО НА ГЮМЛЮ [БЕЙ]: село Велед-и Гюмлю, село Кьосе Салихлер, село Хаджъ Якуб, село Исмаилджа, село Кючюк Хамидли, село Бююк Хамидли;

"НОВИЯТ МЮЛК НА ПОТОМСТВОТО НА СПОМЕНАТИТЕ": село Муса бейли, село Беш тепе;

ВАКЪФ НА ПОТОМСТВОТО НА ГЮМЛЮ [БЕЙ] (с. 534 – 537): село Бехадър лала, село Веледи чобанлъ/Топрак, село Йенидже/Караджа кьой, село Кебеджили, село Кулфалджа;

ВАКЪФ НА МУСТАФА БЕЙ, ЗЕТ НА ИСКЕНДЕР ПАША – СТАР САНДЖАКБЕЙ НА НИГБОЛУ: село На'алдьокен/Исхаклар с махалата Топрак хисаръ, село Данишмендли с махалата Боз доганджъ, село Папас/Арабаджъ, село Боз доганджъ, село Топрак хисаръ;

ВАКЪФ НА ШЕЙХ АЙДЪН: село Вакф-и шейх Айдън;

„ВАКЪФ НА НУРЕДДИН, ПОСВЕТЕН НА МЕСДЖИДА МУ В ИСТАНБУЛ И МУАЛИМХАНЕТО В ЕСКИ ХИСАР-И ЗАГРА": приходи от хамам и дюкяни в Ески хисар.

BOA, TD 382 (1550 г.)

ВАКЪФ НА СУЛТАН МУРАД II (1421 – 1451), с. 897 – 899: село Храште;

ВАКЪФ НА МАХМУД ПАША (с. 900 – 908): село Михалиж, село Софулар, село Улу (Авлъ) бейли;

BOA, TD 311 (1558 г.)

ВАКЪФ НА СУЛТАН МУРАД II (1421 – 1451), с. 72 – 75: село Храште с мезра Кьолене;

BOA, TD 498 (1570 г.)

ВАКЪФ НА СУЛТАН СЮЛЕЙМАН I (с. 260):[795] село Умур оглу;

[795] Вакъфът на султан Сюлейман I (1520 – 1566) е учреден във връзка с построяването на комплекса Сюлеймание (1550 - 1557) в Истанбул.

МЮЛК НА МЕХМЕД СОКОЛЛУ ПАША (с. 355 – 361): село Хъзър бей/Раховиче, село Пенбеджи с махала Курд аланъ, село Боаз кесен дербенд, село Саруджа реис;

ВАКЪФ НА ПОТОМСТВОТО НА ГЮМЛЮ [БЕЙ] (с. 652 – 626): село Велед-и Гюмлю;

„НОВИЯТ МЮЛК НА ПОТОМСТВОТО НА СПОМЕНАТИТЕ“ (с. 627 – 631): село Муса бейли, село Беш тепе;

ВАКЪФ НА ПОТОМСТВОТО НА ГЮМЛЮ [БЕЙ] (с. 631 – 633): село Кулфалджа, село Велед-и чобанлъ/Топрак, село Бехадър лала, село Йенидже/Караджа кьой, село Кебеджили;

ВАКЪФ НА ШЕЙХ АЙДЪН (с. 634): село Вакф-и шейх Айдън;

ВАКЪФ НА МУСТАФА БЕЙ, ЗЕТ НА ИСКЕНДЕР ПАША – САНДЖАКБЕЙ НА НИГБОЛУ (634 – 638): село На'алдьокен/Исхаклар, село Данишмендли, село Папас/Арабаджъ, село Боз доганджъ, село Топрак хисаръ;

ВАКЪФ НА ЗАВИЕТО НА МЮМИН БАБА[796] (с. 638);

[ВАКЪФ НА] ЗАВИЕ НА ДЕРВИШ ВЕЛИ БИН ИСА (с. 639).

BOA, TD 470 (1596 г.)

ВАКЪФ НА СУЛТАН СЮЛЕЙМАН I (с. 261): село Умур оглу;

МЮЛК НА МЕХМЕД СОКОЛЛУ ПАША (с. 356 – 365): село Хъзър бей/ Раховиче, село Пенбеджи с махала Курд аланъ, село Боаз кесен дербенд, село Саруджа реис;

ВАКЪФ НА ПОТОМСТВОТО НА ГЮМЛЮ [БЕЙ] (с. 645 – 650): село Велед-и Гюмлю, село Кьосе Салихлер, село Хаджъ Якуб, село Исмаилджа, село Кючюк Хамидли, село Бююк Хамидли;

„***НОВИЯТ МЮЛК НА ПОТОМСТВОТО НА СПОМЕНАТИТЕ“*** (с. 650 – 654): село Муса бейли, село Беш тепе;

ВАКЪФ НА ПОТОМСТВОТО НА ГЮМЛЮ [БЕЙ] (с. 654 – 658): село Кулфалджа (Халилджа?), село Велед-и чобанлъ/Топрак, село Бехадър лала, село Йенидже/Караджа кьой, село Кебеджили;

---

[796] За завието/текето на дервишите на Мюмин баба виж: *ГРАМАТИКОВА, Н.* Неортодоксалният ислям в българските земи. Минало и съвременност. С., 2011, с. 445 – 446.

ВАКЪФ НА ШЕЙХ АЙДЪН (с. 658): село Вакф-и шейх Айдън;

ВАКЪФ НА МУСТАФА БЕЙ, ЗЕТ НА ИСКЕНДЕР ПАША – САНДЖАКБЕЙ НА НИГБОЛУ (659 – 664): село На'алдьокен/Исхаклар, село Данишмендли, село Папас/Арабаджъ, село Боз доганджъ, село Топрак хисаръ;

ВАКЪФ НА ЗАВИЕТО НА МЮМИН БАБА (с. 664);

[ВАКЪФ НА] ЗАВИЕ НА ДЕРВИШ ВЕЛИ БИН ИСА (с. 665).

АЗБУЧЕН УКАЗАТЕЛ ПО ТРАНСКРИБИРАНА ТОПОНИМИЯ НА ВСИЧКИ СЕЛИЩА В НАХИЯ/КАЗА ЗАГРА-И ЕСКИ ХИСАР, В Т.Ч. В ОПИСИ НА НИКОПОЛСКИЯ САНДЖАК И ТЕМАТИЧНО ОБОСОБЕНИ ОПИСИ

Загра-иЕски хисар – 13

Абдал оглу с друго име Халифе – 15
Авджълар – 16
Авшарлъ -17
Айва гьорю с друго име Авджъ оглу – 18
Айдънлъ – 19
Айърджъ (Ейерджи) – 20
Ак баш – 21
Акча Ибрахим – 22
Аладжалар – 23
Ахд виранъ – 24
Ахи – 25

Байданлъ – 27
Байезидли – 27
Бедек – 28
Бехадър лала – 30
Бехадърлъ – 29
Беш тепе – 31
Боаз кесен -33
Боз доганджъ – 33
Бююк доганджъ – 35
Бююк кадъ – 36
Бююк хаджълар – 37
Бююк Хамидли – 37

Велед-и Гюмлю – 39
Велед-и Мерич – 40
Велед-и чобанлъ с друго име Топрак – 41

Гьокбейли – 43
Гьокпала – 44
Гьокче да'алъ – 44
Гючери виранъ – 45

Данишмендли – 47
Дедеджик – 48
Дели бейлилер – 49
Демирджи оглу (Тимурджу оглу) – 50
Дешлидже Ахмед – 51
Джанбаз виранъ – 52
Джулях Азиз – 53
Джулях Мустафа – 55
Доган с друго име Девели – 56
Доганджа Азизли – 57

Доганджъ хаджъ – 57

Евренос – 59

Идрис субашъ – 61
Илиасджа – 62
Искендерли – 64
Исмаилджа – 63

Йени кьой – 65
Йени кьой – 65
Йени шарлъ – 66
Йениджже кьой – 66
Йениджже с друго име Караджа кьой – 67
Йомерджи – 68
Йомерджи с друго име Караман – 69

Кадъ-и кючюк – 71
Кара бейли – 72
Кара Илдутан – 72
Кара кьопекли – 73
Кара Синанлар/Кара Юсуфлар/ Аша'ъ (Ъшък) Юсуфлар – 74
Караджа Ахмед – 75
Караджа виран – 76
Караджа даг – 77
Кая бейли – 78
Кебеджили – 79
Килисаджък дербенд – 80
Койматлъ – 81
Конукчу – 82
Корупчулар – 53
Кочак кьой – 82
Кочмар с друго име Едже? (Ада?) – 83
Кул Ибрахим – 83
Кул Мурад с друго име Икизлер – 84
Кул Хамза – 85
Кулфалджа, Халилджа – 87
Кушлу – 88
Кушлу с друго име Шахбазлъ – 88
Къвърджъклъ – 91
Къзълджъклъ с друго име Пънар-и сийах; Къзълджък Кара пънар – 90
Кър тадж (Кърпач) с друго име Сюлелер – 92
Кър шехирли – 93
Кърум ходжа (Кърум-и коджа) – 94
Кьопекли аланъ – 89
Кьосе Мералъ – 95
Кьосе Салихлер – 95
Кьошеклер – 96
Кюреджилер – 97
Кючюк доганджъ – 99
Кючюк хаджълар с друго име Маджерлер – 99
Кючюк Хамидли – 101

Могилани с друго име Кавак – 102
Мурадлъ – 103
Муса бейли – 103
Мустафа Джулях – 104
Мюрсел фъкъх – 105

На'алдьокен с друго име Исхаклар – 107

Нусрет с друго име Караджъ (Хараджъ) – 108

Орханлъ – 110

Отузджулу (Отурджулу) – 111

Папас с друго име Арабаджъ – 112

Пенбеджи с Курд Аланъ – 113

Рахман(джа) с друго име Дундарлъ – 115

Раховиче с друго име Хъзър бей – 116

Русуллу – 117

Саганлъ с друго име Сеидли – 118

Съгър Юнус – 124

Саруджа реис – 119

Саръ Исмаил – 119

Саръ реис – 120

Сатълмъш с мезра Бостанлар – 121

Синид-и ашък – 122

Синидчи – 123

Сункурлу – 123

Сюгюдлю дере – 125

Сюгюдлю дере – 126

Сюгюдчюлю – 126

Сюлемишлер – 127

Тазлъ с друго име Ълъджалъ – 129

Тахта – 130

Томар? кушанлъ?/Балабанлар (Турмасанлъ?/Балабанлъ) – 131

Топрак хисар – 132

Узун Хасан – 133

Узунджа татар – 134

Умур оглу – 135

Хаджъ Али – 136

Хаджъ Мехмед с друго име Чатал йоюк – 137

Хаджъ оглу – 138

Хаджъ Юсуф – 139

Хаджъ Якуб – 140

Хаджълар – 140

Халид – 141

Халифе – 142

Чакърлар – 144

Чанлъ – 145

Чатал (Чакал) Ахмед – 143

Челтюкчиан – 146

Ченгерли с друго име Чъраджъ – 147

Чуранлъ – 148

Шамлъ – 149

Шейх Айдън – 150

Шейх виранъ – 151

Ъшък факъх; Куш одалъ – 152

Юкаръ Юсуфлар с Курд пънаръ – 153

Юнд аланъ/Юнд юрюндю'ю/Кючюк Хасан – 153

Юрюк ири (адъ) – 154

Юч йоюк – 155

Явузлар – 157

Яйладжък – 158

Яхшили – 158

СЕЛИЩА С НЕСИГУРНО РАЗЧЕТЕНА И ВОКАЛИЗИРАНА ТОПОНИМИЧНА ГРАФИКА

Бадегяр? – 161

Бедиклер? Йедиклер? – 160

Бююк Кечили? – 162

Похо?/Йохо?/Тодор? – 160

СЕЛИЩА В ОПИСИ НА НИКОПОЛСКИЯ САНДЖАК

Хрище – 163

Черкова – 164

Бюгюлмюк? (Бюглюк?) – 164

Кьолене – 165

Хисарлък – 165

...пънаръ/Айдън орду – 166

Падина – 166

Михалиж – 167

Софулар – 167

Улу (Авлъ) бейли – 167

СЕЛИЩА В ТЕМАТИЧНО ОБОСОБЕНИ ОПИСИ

Ала оглу с друго име Тайлъ – 173

Аразлъ – 173

Баткун; Баткънлъ – 175

Дели Ибрахим – 175

Мусаджа – 175

Шабчълар – 175

Йоз демирли – 172

Кара дерзилер – 173

Карандашъм оглу с друго име Али паша – 172

Орханлар – 173

Сарнич?- 173

Тюркмешли – 172

АЗБУЧЕН УКАЗАТЕЛ ПО ТРАНСКРИБИРАНА ТОПОНИМИЯ НА НЕУСТАНОВЕНИ И/ИЛИ ИЗЧЕЗНАЛИ СЕЛИЩА В Т.Ч. И В ОПИСИ НА НИКОПОЛСКИЯ САНДЖАК И ТЕМАТИЧНО ОБОСОБЕНИ ОПИСИ

Авшарлъ – 17

Айърджъ (Ейерджи) – 20

Байезидли – 27

Бехадър лала – 30

Бехадърлъ – 29

Боаз кесен – 33

Бююк хаджълар – 37

Велед-и Гюмлю – 39

Велед-и чобанлъ с друго име Топрак – 41

Гьокбейли – 43

Гьокче да'алъ – 44

Демирджи оглу (Тимурджу оглу) – 50

Джанбаз виранъ – 52

Джулях Азиз – 53

Джулях Мустафа – 55

Евренос – 59

Идрис субашъ – 61

Илиасджа – 62

Йени кьой – 65

Йениджже с друго име Караджа кьой – 67

Йомерджи – 68

Йомерджи с друго име Караман – 69

Кара бейли – 72

Кара кьопекли – 73

Кара Синанлар/Кара Юсуфлар/ Аша'ъ (Ъшък) Юсуфлар – 74

Караджа Ахмед – 75

Караджа даг – 77

Кая бейли – 78

Кебеджили – 79

Койматлъ – 81

Кочак кьой

Кочмар с друго име Едже? (Ада?) – 83

Кул Ибрахим – 83

Кушлу – 88

Къвърджъклъ – 91

Кър тадж (Кърпач) с друго име Сюлелер – 92

Кърум ходжа (Кърум-и коджа) – 94

Кьопекли аланъ – 89

Кьосе Мералъ – 95

Кьошеклер – 96

Кючюк хаджълар с друго име Маджерлер -99

Муса бейли – 103

Мустафа Джулях – 104

Нусрет с друго име Караджъ (Хараджъ) – 108

Орханлъ – 110

Отузджулу (Отурджулу) – 111

Рахман(джа) с друго име Дундарлъ – 115

Саруджа реис – 119

Саръ реис – 120

Сатълмъш с мезра Бостанлар – 121

Синидчи – 123

Сюгюдлю дере – 126

Сюгюдчюлю – 126

Тахта – 130

Хаджъ Али – 136

Хаджъ Юсуф – 139

Хаджъ Якуб – 140

Хаджълар – 140

Челтюкчиан – 146

Шейх Айдън – 150

Ъшък факъх; Куш одалъ – 152

Юрюк ири (адъ) – 154

Юч йоюк – 155

Явузлар – 157

Яйладжък – 158

Яхшили – 158

СЕЛИЩА В ОПИСИ НА НИКОПОЛСКИЯ САНДЖАК

Бюгюлмюк? (Бюглюк?) – 164

Хисарлък – 165

...пънаръ/Айдън орду – 166

Падина – 166

Улу (Авлъ) бейли – 167

СЕЛИЩА В ТЕМАТИЧНО ОБОСОБЕНИ ОПИСИ

Ала оглу с друго име Тайлъ – 173

Аразлъ – 173

Дели Ибрахим – 174

Шабчълар – 174

Йоз демирли – 172

Орханлар – 173

Сарнич? – 173

АЗБУЧЕН УКАЗАТЕЛ ПО СЪВРЕМЕННА ТОПОНИМИЯ НА ЛОКАЛИЗИРАНИ СЕЛИЩА В Т.Ч. И В ОПИСИ НА НИКОПОЛСКИЯ САНДЖАК И ТЕМАТИЧНО ОБОСОБЕНИ ОПИСИ

Стара Загора – 13
Стара Загора, кв. Кольо Ганчев – 103
Стара Загора, кв. Зора – 19
Стара Загора, вер. св. с – 28
Стара Загора, св. с -24

Бенковски – 57
Богдановo, вер. -27
Богомилово – 129
Богомилово, вер. св. с – 151
Боздуганово -33
Борово – 147
Брод – 45
Бъдеще – 25

Великан – 131
Винарово – 153
Воловарово – 84

Гледачево – 87
Горно Белово, св. със – 21
Горно Ботево – 149
Горно Ботево – 99
Горно Ново село – 66
Димитриево – 144
Длъгнево – 134
Долно Белево – 22
Дядово – 48

Загоре – 36
Здравец – 118
Землен – 132
Змейово – 80

Калитиново – 148
Калояновец – 85
Карановo – 63
Кирилово – 122
Ковач – 107
Коларово – 112
Крушево – 141
Крушево, вер. св. с – 72

Ловец, св. с – 57
Ловец, св. със – 18
Люляк, вер. – 65

Маджерито – 113
Малко Асеново – 153
Малко Дряново – 138
Малко Кадиево – 71

Малко Тръново – 145
Марково – 124
Меричлери – вер. св. с – 40
Михайлово – 44
Могила – 102
Могилово – 82

Новоселец, вер. – 95

Оряховица – 116
Осларка – 137

Памукчии – 113
Партизанин – 135
Пет могили – 31
Петрово – 64
Плоска могила – 134
Подслон – 90
Преславен – 97
Пшеничево – 35
Пъстрен -23

Радецки, св. с – 101
Радецки, св. с – 37
Раднево, кв. Гипсово – 93
Райново – 117
Ракитница – 125

Самуилово – 119
Сокол, вер. – 56
Спасово – 105
Средец – 127
Средно Градище – 16
Стоил войвода, вер. – 66
Столетово – 142
Стоян Заимово – 53
Стрелец – 47
Сулица -123
Съединение – 15
Сърневец – 76

Тракия – 133
Хан Аспарухово, вер. – 51

Яздач – 49
Ястребово – 88

СЕЛИЩА В ОПИСИ НА НИКОПОЛСКИЯ САНДЖАК

Колена – 165
Мъглиж – 167
Хрищени – 163
Черкова – 164
Юлиево – 167

СЕЛИЩА В ТЕМАТИЧНО ОБОСОБЕНИ ОПИСИ

Гита – 173
Константиновец – 175
Мусачево – 174
Рупките – 172
Свобода – 172

НАХИЯ/КАЗА КЪЗЪЛ АГАЧ

КЪЗЪЛ АГАЧ [Kızıl ağaç] قزل اغاچ – Елхово

През 1516/18 г.[797] в Къзъл агач са описани общо 6 махали – *Якуб касаб*, *Иса факъх*, *Велед-и…, Шабаб (Шубаб) факъх, Мехмедчи* и *Хатиб*, – в които са регистрирани общо 54 мюсюлмански домакинства и петдесет и двама неженени мюсюлмани, както следва:

- в *махала Якуб касаб*, за която е налична бележка, че има джамия – 8 мюсюлмански домакинства и трима неженени мюсюлмани; двама от описаните са съответно имам и мюеззин към джамията;
- в *махала Иса факъх* – 9 домакинства и 11 неженени (един от описаните е хатиб към джамията; трима от описаните са съответно кюреджия, ямак на юрук (конвертит първо поколение) и юрук ешкинджия);
- в *махала Велед-и …* – 8 домакинства и 11 неженени (един от описаните е имам; двама от описаните са конвертити първо поколение);
- в *махала Шабаб (Шубаб) факъх* – 11 домакинства и 10 неженени (двама от описаните са конвертити първо поколение; един от описаните е ямак на юруци);
- в *махала Мехмедчи* – 11 домакинства и четирима неженени;
- в *махала Хатиб* – 7 домакинства и трима неженени (един от описаните е юрук ешкинджия; трима от описаните са конвертити първо поколение).

Общият приход от селището в размер на 12 748 акчета е съставен от облагане върху добив от/на: пшеница, ечемик, кошери, плодове, леща, зеленчукови градини, овощни градини; водиници, ресм-и чифт, такса за ползване на ливади, приходи от складове, ресм-и тапу, мукатаа от приходи от пазарно мито, боза хане и сборни такси, мукатаа от други такси, ресм-и духан.

Регистрацията от 1530 г.[798] представя *Къзъл агач* като част от зиамет. В селището са регистрирани 47 мюсюлмански домакинства и 18 неженени мюсюлмани, които живеят в 4 махали, както следва: в *махала Якуб касаб с друго име Реис оглу* – 7 домакинства и трима неженени; в *махала Иса факъх* – 7 домакинства и един неженен; в *махала Шабаб (Шубаб) факъх* – 20

[797] BOA, TD 77, с. 293 – 295.
[798] BOA, TD 370, с. 54.

домакинства и 13 неженени; в *махала Хатиб* – 13 домакинства и двама неженени – тук е описан и хатиб. Освен споменатата джамия, урбанистичното му развитие се инициализира чрез построените очевидно между 1516/18 г. и 1530 г., тъй като тук са описани за пръв път, месджид и хамам. Приходът в размер на 9041 акчета е формиран от 4 обособени обобщени данъчни позиции: мукатаа от приходи от пазарно мито, боза хане и сборни такси, десятък от галат и зърнени храни, обособени такси (ресм-и чифт, такса за ползване на ливада, такса от воденици и складове), други приходи.

През 1570 г.[799] селището е част от хасовете на Хадъм бей – санджакбей на Кърк клисе. В него са записани две махали – „*махала Якуб касаб с друго име Реис оглу,* [*която се нарича*] *понастоящем и Джами-и шериф“* и *махала Шабаб (Шубаб) факъх.* Демографската рекапитулация има следния вид: мюсюлмански домакинства категория чифт – 20, категория половин чифт – 3, категория бенак – 17, неженени мюсюлмани – 5, „външна рая“ – 3 (общността има двама имами, един от които и хатиб, и мюеззин; четирима от регистрираните са конвертити първо поколение); към същата година за пръв път е регистрирана и християнска общност в *Къзъл агач* (7 домакинства и един неженен християнин), въпреки че до имената на шестима от описаните има бележки, че са в други населени места – село *Тамладжък* (4) и село *Козлуджа* (2). Общият приход от селището в размер на 11 865 акчета е съставен от облагане върху добив от/на: пшеница, ечемик, кошери, леща, зеленчукови градини, сено; воденици, ресм-и чифт, испенче, ресм-и боюндурук, ресм-и духан, такса за ползване на ливади, ресм-и тапу, овце, свине, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[800] селището е част от „хасовете на падишаха, закрилник на света“ (Мехмед III, 1595 – 1603). В двете махали, цитирани при предната регистрация, са описани общо 58 мюсюлмански домакинства категории чифт, половин чифт и бенак и 23-ма неженени мюсюлмани (общността има двама имами, един от които хатиб, и двама мюеззини; 9 от регистрираните са конвертити първо поколение); християнската общност е представена чрез 11 домакинства. Приходът в размер на 13 900 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени при предната регистрация.

[799] BOA, TD 494, с. 384 – 385.
[800] BOA, TD 1001, с. 392 – 393.

A (ع,ا)

АЗИЗ ХАЛИФЕ [‘Aziz halife] عزيز خليفه – вер. по-късното *Калфа* – дн. Помощник, общ. Гълъбово или *Калфа* – дн. Миладиновци, общ. Тунджа

Регистрацията от 1516/18 г.[801] представя селището като тимарско в нахия Кьозъл агач. Описани са 9 мюсюлмански домакинства, от които 3 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица), 2 юрушки и 4 на кюреджии; един от регистрираните е конвертит първо поколение. Общият приход от него в размер на 1023 акчета е съставен от облагане върху добив от/на: пшеница, ечемик, зеленчукови градини, кошери, папур/тръстика; ресм-и чифт, ресм-и рейет, ниабет и арусане, ресм-и духан.

През 1530 г.[802] в селото отново са регистрирани 9 мюсюлмански домакинства; приходът от него е в размер на 1225 акчета.

През 1570 г.[803] номинативната и административна информация повтаря тази от предните регистрации. В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис е записано, че в селото се заселват хора от три села (*Делиджели, Папас,*[804] *Кара Синид*),[805] които дават десятъците си на „спахията на споменатото (т.е. Азиз халифе) село“. Описани са 18 мюсюлмански домакинства категория чифт, 2 – половин чифт, 6 – категория бенак и двама неженени мюсюлмани. Общият приход от селото в размер на 3153 акчета е съставен от облагане върху добив от/на: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, папур/тръстика, сено, „външни десятъци от зърнен добив от „юруците от село *Делиджели*; ресм-и чифт, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ресм-и духан, ресм-и отлак, ниабет и арусане, други сборни такси.

---

[801] BOA, TD 77, с. 312.
[802] BOA, TD 370, с. 59.
[803] BOA, TD 494, с. 402.
[804] Вер. дн. Попово, общ. Болярово; село *Папас* не присъства в разглежданите регистрации.
[805] Виж статиите за *Делиджели* и *Гюлмез Халил/Кара синит.*

В регистрацията от 1596 г.[806] информацията в уводната рубрика повтаря дословно цитираната в предната регистрация. В селото са описани 19 мюсюлмански домакинства категория чифт, 2 – категория половин чифт, 9 – категория бенак и четирима неженени мюсюлмани. Приходът от него е в размер на 5000 акчета, формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

АРИФЛИ [‘Arifli] عرفلو – неуст.

През 1516/18 г.[807] в селото са регистрирани 13 мюсюлмански домакинства и един неженен мюсюлманин – общността има имам; трима от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход от него в размер на 2376 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, воденици (2), ниабет и арусане, ресм-и агъл, ливади.

Регистрацията от 1530 г.[808] представя селището като тимарско със следните демографски и финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 10, неженени мюсюлмани – 3. Приходът е в размер на 3790 акчета.

През 1570 г.[809] то е част от зиамет „на името на Мехмед чауш – от чаушите в двореца“. В него са описани 17 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 6 на ямаци, 1 – категория бенак и четирима неженени мюсюлмани – двама от регистрираните са конвертити първо поколение; до името на един от регистрираните има бележка, че е в [село] *Йени бейли*. Общият приход в размер на 3034 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, сено, кошери, зеленчукови градини, ливади; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ресм-и агъл, воденици (5), ниабет и арусане.

През 1596 г.[810] в селището са описани 21 мюсюлмански домакинства, от които 19 категория чифт и 2 категория бенак. Приходът от селото в

[806] BOA, TD 1001, с. 404 – 405.
[807] BOA, TD 77, с. 303 – 304.
[808] BOA, TD 370, с. 57.
[809] BOA, TD 494, с. 392 – 393.
[810] BOA, TD 1001, с. 396.

размер на 3500 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

АВРЕНЛИ [Avrenli] اورنلو – дн. Славейково, общ. Елхово

През 1516/18 г[811] селото е тимарско в нахия Къзъл агач. В него са описани 23 мюсюлмански домакинства и 11 неженени мюсюлмани; един от регистрираните е конвертит първо поколение. Общият приход в размер на 2451 акчета е съставен от облагане върху добив от/на: пшеница, ечемик, плодове, зеленчукови градини, кошери, леща, фий, сено; ресм-и чифт, ниабет и арусане, ресм-и агнам.

Регистрацията от 1530 г.[812] представя селището като тимарско в каза Къзъл агач. Демографските му параметри имат следното изражение: ханета мюсюлмани – 34, неженени мюсюлмани – 12; приходът е в размер на 3500 акчета.

През 1570 г.[813] селото е тимарско в [каза] Къзъл агач. В него са описани 21 мюсюлмански домакинства категория чифт, 5 – категория бенак и 10 неженени мюсюлмани; общността има имам, трима от описаните са конвертити първо поколение; до имената на трима от описаните има записи, че с в други населени места – *Едирне* (Одрин), „*Инжекли*, спада към *Едирне*“ и „*Халил-и коджа*, спада към *Янболу* (Ямбол)“. Общият приход в размер на 4150 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, леща, сено; овце, ресм-и чифт, ресм-и тапу, ресм-и агъл, воденици, други сборни такси.

През 1596 г.[814] номинативната и административна информация в уводната рубрика на регистрационната матрица повтаря тази от предната регистрация. В селището са описани 27 мюсюлмански ханета категория чифт, 14 – категория бенак и 8 неженени мюсюлмани (общността има двама имами; един от записаните е конвертит първо поколение). Приходът,

[811] BOA, TD 77, с. 299 – 300.
[812] BOA, TD 370, с. 58.
[813] BOA, TD 494, с. 404.
[814] BOA, TD 1001, с. 406.

в размер на 4000 акчета, е формиран от обособените позиции, цитирани при предната регистрация.

АЙВАДЖЪК ПЪНАРЪ [Ayvacık pınarı] ایوجق پیکاری [815]

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на джамията и кервансарая на Синан паша в Юскюдар. В първите две от тях то е записано в описа на вакъфите в каза Едирне (Одрин) с уточняващата бележка „спада към Къзъл агач.“

През 1516/18 г.[816] то, всъщност, е представено като мезра. В уводната рубрика на регистрационната матрица намираме следния запис: „мезра Айваджък пънаръ…преди повече от 20 години някакъв юрушки джемаат отседнал в границите на село *Обруклу*;[817] дават десятъците си на вакъфа на Синан паша.“ Описани са 18 мюсюлмански домакинства, от които само едно е дефинирано като райетско (в смисъл на стандартен данъчен субект – до името на регистрирания има бележка, че е от „село *Огул аланъ*, спада към Къзъл агач“), а останалите са ямаци на юруци и ешкинджии юруци; седем от регистрираните са конвертити първо поколение. Общият приход в размер на 1224 акчета е съставен от облагане върху добив от/на: пшеница, ечемик, лозя, кошери, леща, сусам, зеленчукови градини, ресм-и райет.

В регистрацията от 1530 г.[818] пояснителният запис в уводната рубрика се повтаря с корекцията „преди повече от 30 години…“ Демографските и финансови характеристики на селото са следните: ханета мюсюлмани – 2; приход: 1169 акчета.

През 1570 г.[819] в селото са описани 24 мюсюлмански ханета категория чифт, от които 17 на юруци и 7 на рая (в смисъл на стандартен данъчен субект), и четирима неженени мюсюлмани; трима от регистрираните са конвертити първо поколение. Приходът от него в размер на 2806 акчета е

[815] Вер. дн. не съществува; в землището на с. Хлябово (Гердеме) е наличен микротопоним *Евджика*.
[816] BOA, TD 77, с. 128.
[817] Виж статията за *Обруклу*.
[818] BOA, TD 370, с. 13.
[819] BOA, TD 498, с. 501.

формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, облагане на юруците, пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, лозя, ресм-и духан, сусам, плодове, сено, ресм-и агъл, ресм-и къшлак, овце, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[820] описаните домакинства са 26, от които 19 на юруци; неженените мюсюлмани са трима (двама от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 2810 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

АНБАРЛЪ [Anbarlı] انبارلو – дн. Маломирово, общ. Елхово

През 1516/18 г.[821] селото е тимарско в нахия Къзъл агач. В него са описани 33 мюсюлмански ханета и 11 неженени мюсюлмани; 8 от регистрираните са конвертити първо поколение. Общият приход в размер на 4356 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, плодове, леща; ресм-и агъл, ресм-и чифт, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[822] представя селището като тимарско в казата Къзъл агач. Демографските му характеристики са следните: ханета мюсюлмани – 43, неженени мюсюлмани – 18; приходът е в размер на 5856 акчета.

През 1570 г.[823] селото е част от хаса на Хадъм бей – санджакбей на [санджака] Кърк клисе. В него са описани 39 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 3 на ямаци, 2 – категория половин чифт, 5 – категория бенак и осем неженени мюсюлмани (общността има имам; трима от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът от него, в размер на 9680 акчета, е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, плодове, сено; овце, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

---

[820] BOA, TD 470, с. 521 – 522.
[821] BOA, TD 77, с. 296.
[822] BOA, TD 370, с. 57.
[823] BOA, TD 494, с. 385 – 386.

През 1596 г.[824] селището е част от хаса на „негово величество падишаха закрилник на света“ (Мехмед III, 1595 – 1603). В него са описани 41 мюсюлмански домакинства категория чифт, 1 – категория половин чифт, 4 – категория бенак и 15 неженени мюсюлмани (двама от регистрираните са конвертити първо поколение). От обособените данъчни позиции, повтарящи цитираните по-горе, са остойностени само 2 – ресм-и чифт и ресм-и боюндурук, а като финансова рекапитулация намираме запис: „съгласно стария дефтер – 9680 [акчета]“, съгласно новия дефтер – 4000 [акчета]“.

АРАБЛЪ С ДР. ИМЕ КАРАДЖА ЙОМЕР [Arablı nam-i diğer Karaca Ömer] نامدكرقراجهعمر عربلو – дн. Чернозем, общ. Елхово

През 1516/18 г.[825] в селото са регистрирани 20 мюсюлмански ханета, две от които на конвертити първо поколение (за един от тях – Ислам Абдуллах – има запис, че е кюреджия); общността има имам. Общият приход от него в размер на 4284 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, бакла и леща; воденици (2), ресм-и чифт, ресм-и духан.

Регистрацията от 1530 г.[826] представя селището като тимарско със следните демографски показатели: ханета мюсюлмани – 22, неженени – мюсюлмани – 5. Приходът е в размер на 2992 акчета.

През 1570 г.[827] селото е тимарско. Описани са 22 мюсюлмански домакинства категория чифт, 4 – категория половин чифт, 5 – категория бенак (едно от тях на кюреджия) и петима неженени мюсюлмани (общността има имам; един от описаните е конвертит първо поколение). Приходът в размер на 5800 акчета[828] е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, сено; овце, воденици,

[824] BOA, TD 1001, c. 393 – 394.
[825] BOA, TD 77, c. 307.
[826] BOA, TD 370, c. 58.
[827] BOA, TD 494, c. 399.
[828] Разделен между трима тимариоти – Мехмед син на Тимур (2500), Юсуф (2000) и Ибрахим син на Махмуд (1300).

ресм-и чифт, ресм-и агъл, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ресм-и агъл, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[829] в селището са регистрирани 28 мюсюлмански домакинства категория чифт, 5 – категория половин чифт (при всички има запис, че са „от (т.е. плащат на) вакъфа на султан Байезид [II]“), 10 – категория бенак и петима неженени мюсюлмани. Общият приход от него в размер на 5800 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани при предната регистрация.

АША'А ГЬОКЧЕЛИ [Aşağa gökçeli] اشغا كوكچلو – вер. по-късно *Упчелий*, дн Асеново, общ. Тунджа

През 1516/18 г.[830] в селото са регистрирани 8 мюсюлмански домакинства, 3 от които райетски[831] (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 5 на ешкинджия и ямаци на юруци – един от описаните е конвертит първо поколение. Общият приход от него в размер на 1376 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[832] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 3[833]; приход: 1479 акчета.

Регистрацията от 1570 г.[834] представя селото все още като тимарско с уточнение, че е част от вакъфите на султан Сюлейман I (1520 – 1566), но „докато не излезе ферман, дава [данъците си] на спахията“. В него са описани 10 мюсюлмански домакинства категория чифт, едно от които на ямак, 1 – категория половин чифт, 12 – категория бенак (общността има имам; четирима от описаните са конвертити първо поколение; до имената на шестима от описаните има бележка, че с в [село] *Мюслюманлъ*). Общият

[829] BOA, TD 1001, c. 402 – 403.
[830] BOA, TD 77, c. 302.
[831] Те са и единствените, отразени в демографската рекапитулация.
[832] BOA, TD 370, c. 58.
[833] Вероятно директен пренос от предната регистрация.
[834] BOA, TD 494, c. 389 – 390.

приход в размер на 5550 акчета (от които за тимара са 600) е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, сено; овце, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ресм-и отлак, ниабет и арусане, ливади, „външни десятъци“ върху добив от обработващи землището на селото хора от селата …, *Фъндъклъ (дн. Теневo, общ. Тунджа)*, *Мюслюманлъ*. други сборни такси.

През 1596 г. селището вече е описано във вакъфската регистрация като част от цитирания вакъф.[835] В него са регистрирани 21 мюсюлмански домакинства категории чифт и бенак и 12 неженени мюсюлмани. Приходът от него, в размер на 1000 акчета, е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

[835] BOA, TD 470, c. 315 – 316.

Б (ب)

БАЗЕРГЯН [Bazergân] بزرگان – неуст.

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на медресето на Якуб паша в Едирне (Одрин).

През 1516/18 г.[836] в уводната рубрика на регистрационната му матрица е записано, че „спада към [село] *Ескидже [базар]*“. Описани са 28 мюсюлмански домакинства, едно от които на юрук ешкинджия, и 7 неженени мюсюлмани – общността има имам; четирима от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход в размер на 5699 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане, други такси.

Регистрацията от 1530 г.[837] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 31, неженени мюсюлмани – 6; приход: 4525 акчета.

През 1570 г.[838] в селото са записани 16 мюсюлмански домакинства категория чифт, 7 – категория половин чифт, от които 3 на ямаци, 4 – категория бенак и деветима неженени мюсюлмани (двама от записаните са конвертити първо поколение; до името на един от записаните има бележка, че е в *Едирне* (Одрин); до името на един от записаните има бележка, че е „от (т.е. плаща на) вакъфа на султан Байезид [II, 1481 – 1512]). Приходът в размер на 4678 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено; ресм-и чифт, ресм-и тапу, ниабет и арусане.

През 1596 г.[839] са регистрирани 15 мюсюлмански ханета категория чифт, 6 – категория половин чифт, 4 – категория бенак и шестима неженени мюсюлмани (един от регистрираните е конвертити първо поколение; както при предната регистрация, до името на един от записаните има бележка, че е в *Едирне*, а до името на втори – че е „от (т.е. плаща на) вакъфа

[836] BOA, TD 77, с. 324.
[837] BOA, TD 370, с. 61.
[838] BOA, TD 498, с. 614.
[839] BOA, TD 470, с. 634.

на султан Байезид). Приходът от селото, отново в размер на 4678 акчета, е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

БАЛБАНИК [Balbanik] بلبانك

В двете регистрации, в които се среща, селото е в тематично обособения опис на кюреджии в нахия/каза Къзъл агач.

През 1516/18 г.[840] в уводната рубрика на регистрационната му матрица намираме следния запис: „Балбаник, спада към циганския санджак;[841] [жителите му] отседнали в село на черибашията; дават десятъците си на черибашията“. Описани са 15 мюсюлмански домакинства, от които само едно райетско (в смисъл на стандартна данъчна единица), а останалите на кюреджии, и трима неженени, от които като рая е записан само сина от райетското хане с пояснение „син на рая“, а останалите двама са „хаймане“. Общият приход от селището в размер на 1600 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери; ресм-и чифт, ресм-и духан.

Регистрацията от 1530 г.[842] представя селото като част от хасовете на „падишаха закрилник на света“ със следния профил: ханета мюсюлмани (в смисъл на стандартна данъчна единица) – 14, неженени мюсюлмани – 2, [ханета] кюреджии – 2, [ханета на] ямаци – 1; приход: 1660 акчета.

БАЛДЖЪ [Balcı] بالجى – вер. дн. не съществува

Регистрацията от 1596 г.[843] е първа за селото. В уводната рубрика на регистрационната му матрица е записано, че в близост до село *Хас кьой*.[844] В него са описани 5 мюсюлмански домакинства категория бенак и трима

[840] BOA, TD 77, c. 333.
[841] Cengene sandcağ'na.
[842] BOA, TD 370, c. 64.
[843] BOA, TD 1001, c. 417.
[844] Виж статията за *Хас кьой*.

неженени мюсюлмани. Приходът е в размер на 800 акчета; липсват обособени остойностени данъчни позиции – последните са предадени като общ запис: ресм-и чифт, десятък от кошери, десятък от зеленчукови градини, десятък от сено, ресм-и тапу, ниабет и арусане, дещибане.

БЕДЕКЛИ [Bedekli] بدكلو – вер. дн. не съществува

През 1516/18 г.[845] в селото са регистрирани 16 мюсюлмански ханета, от които 10 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 6 на маслари, ямаци на юруци и кюреджии, и трима неженени мюсюлмани – двама от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход от него в размер на 1982 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, зеленчукови градини, плодове, леща, чесън, кошери, бакла, сено; ресм-и чифт, ресм-и духан.

Регистрацията от 1530 г.[846] представя селището като тимарско със следните демографски и финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 11, неженени мюсюлмани – 3.[847] Приходът е в размер на 1738 акчета.

През 1570 г.[848] то е част от зиамет „на името на Дурак, син на кетхудата Яхши“. В уводната рубрика на регистрационната му матрица е записано, че е в близост до селата *Саръ Исхак и Гьочбей*; следва пояснение, че „хора от друго село *Авренли*“ се заселили в празна мезра (в близост до селото) и „занимавайки се със земеделие, някои отседнаха; десятъците си и ресм-и чифт дават на сахиб-и арз“. Описани са 12 мюсюлмански ханета категория чифт и 2 – категория бенак, като практически в описваното село е само едно домакинство – при имената на 11 от описаните има запис, че са в други населени места: *Едирне* (Одрин) – 1, *Гьочбей* – 6 и *Саръ Исхак* – 4. Приходът от селото в размер на 2400 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, чесън, плодове, сено; ресм-и чифт, ниабет и арусане, ресм-и тапу, други сборни такси.

---

[845] BOA, TD 77, с. 298 – 299.
[846] BOA, TD 370, с. 58.
[847] Вероятно са записани само райетските ханета.
[848] BOA, TD 494, с. 413.

През 1596 г.[849] информацията в уводната рубрика повтаря дословно тази от предната регистрация. В селището са описани 12 мюсюлмански домакинства и един неженен мюсюлманин. Както при предната регистрация, шестима от описаните са в други населени места: *Едирне* – 2, *Аврени* – 1, *Гьочбей* – 3. Приходът е в размер на 4200 акчета и е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе, от които липсва само облагането върху производство на чесън.

БЕЙ МЕЛИК (МЕЛЕК) [Bey Melik (Melek)] بك ملك – вер. по-късното *Бей кьой*, дн. Каравелово, общ. Тунджа

В двете регистрации, в които се среща, селото е в тематично обособения опис на кюреджии в нахия/каза Къзъл агач.

През 1516/18 г.[850] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме запис: „Бей Мелик (Мелек), уседнали на място на мюселемския черибашия; дават десятъците си на него; спада към [санджак][851] Къзълджа-и мюселлем“. Описани са 18 мюсюлмански домакинства и шестима неженени мюсюлмани – до имената на петима от описаните има бележка, че са ямаци на [мюселемския] черибашия; до имената на двама от описаните има бележки, че са мюселем ешкинджия и ямак на мюселем; до имената на трима от описаните има бележка, че са кюреджии; петима от описаните са конвертити първо поколение. Липсват обособени и остойностени данъчни позиции.

Регистрацията от 1530 г.[852] представя селището като част от хасовете на „падишаха закрилник на света“ със следния профил: ханета мюсюлмани (в смисъл на стандартна данъчна единица) – 1, неженени мюсюлмани – 1, [ханета на] ешкинджии – 1, [ханета на] ямаци – 4; приход: 578 акчета.

[849] BOA, TD 1001, с. 414 – 415.
[850] BOA, TD 77, с. 336.
[851] В BOA, TD 370 е налична административна дефиниция *Liva-i müselleman-i Kızılca.*
[852] BOA, TD 370, с. 64.

БЕКЕДЖЕ [Bekece] بكجه – неуст.

През 1516/18 г.[853] в селото са регистрирани 14 мюсюлмански домакинства и 9 неженени мюсюлмани – до имената на петима от описаните има записи, че са ямаци на юруци или юруци ешкинджии. Общият приход от него в размер на 2645 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, зеленчукови градини, кошери; ресм-и чифт, ресм-и духан, ниабет и арусане, добитък.

Регистрацията от 1530 г.[854] представя селището като тимарско със следния профил: ханета мюсюлмани – 18, неженени мюсюлмани – 3; приход: 3552 акчета.

През 1570 г.[855] селото е част от зиамет „на името на Дурак, син на кетхудата Яхши“. В него са описани 15 мюсюлмански домакинства категория чифт, 3 – категория половин чифт, 1 – категория бенак и двама неженени мюсюлмани; общността има имам. Приходът в размер на 1800 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, сено, плодове; ресм-и чифт, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[856] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис е записано обяснение, че населението на селото се разбягало и понастоящем в него се заселили хора от село *Саларлъ*,[857] които се занимават със земеделие и плащат ресм-и чифт и десятъци на спахията. Описани са 10 мюсюлмански домакинства категория чифт, 1 – категория половин чифт и 1 – категория бенак. Приходът от селото е в размер на 1800 акчета и е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

[853] BOA, TD 77, с. 301.
[854] BOA, TD 370, с. 57.
[855] BOA, TD 494, с. 413.
[856] BOA, TD 1001, с. 414.
[857] Виж статията за *Саларлъ*.

БУЛГАР С ДРУГО ИМЕ ДАНИШМЕНД ПЪНАРЪ [Bulgar nam-i diğer Danişmend pınarı] بلغار نام دکر دنشمند پیکاری – неуст.

В двете разгледани регистрации селото е част от вакъфа на Пири Мехмед паша.

През 1570 г.[858] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис е записано, че е „в границите на споменатото село“, т.е. или в описаното преди него *Гарджа/Оручлу*, или в село *Велед-и доган*,[859] в границите на което е отнесено самото *Гарджа/Оручлу*. Описани са 98 християнски домакинства и 13 неженени християни; до имената на шестима от регистрираните има бележка „пришълец“[860]; един от регистрираните – Балчо – е кетхуда е на селото. Няма остойностени обособени данъчни позиции – предаден е общият приход на вакъфските села.

През 1596 г.[861] регистрационната ситуация се повтаря – описани са отново 98 домакинства и 13 неженени християни.

[858] BOA, TD 498, c. 616 - 617.
[859] Виж статиите за съответните села; за *Гарджа/Оручлу* виж *Оручлу*.
[860] پریشلچه [prişelece].
[861] BOA, TD 470, c. 636 - 637.

В (و)

ВАКФ-И ЕСКИ, ВАКФ-И БЕЙ КЬОЙ [Vakf-i eski, Vakf-i bey köy] وقف اسكى, وقف بك كوى – дн. Устрем, общ. Тополовград

Във всички разглеждани регистрации селото е вакъфско на вакъфа на Ебу Еюб ал-Ансари.

През 1530 г.[862] в него са регистрирани 4 мюсюлмански домакинства, 65 християнски домакинства и едно вдовишко домакинство. Приходът е в размер на 3114 акчета. Под описа на селището има обяснителен запис, в който се казва, че тъй като е на пътя, „съгласно свещена и височайша заповед [жителите му] плащат макту 1500 акчета харадж, а мюсюлманите са освободени от извънредни данъци“.

През 1570 г.[863] селището е наречено *Вакф-и бей кьой*. В него са регистрирани едно мюсюлманско домакинство категория бенак (до името на описания има бележка, че е в [село] Доган), 81 християнски домакинства и трима неженени християни (християните са описани в „*махала Орта с махала Булгар*“; сред представената антропонимия са налице примери както като Тодор Йорго, Истамо Парашкев, Иставрос Йорги, така и Йован Добромир, Вълко Лале; до имената на 12 от описаните християни има бележка „пришълец“[864]). Общият приход в размер на 7618 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и бенак, испенче, ресм-и духан, пшеница, смесено зърно, ливади, кошери, овце, воденици (8), ресм-и тапу, сборни такси.

През 1596 г.[865] в селото са описани 100 християнски домакинства и 29 неженени християни (общността има трима свещеници – Йован, Димо и Апостол, като последният е неженен; до имената на десет от регистрираните има бележка „пришълец“; 7 от регистрираните са в други населени места). Приходът от него в размер на 7797 акчета е формиран от облагане

[862] BOA, TD 370, c. 62.
[863] BOA, TD 498, c. 52 – 53.
[864] پريشلچه [prişelece].
[865] BOA, TD 470, c. 55 – 56.

върху добив на/от: испенче, ресм-и духан, пшеница, смесено зърно, ливади, кошери, овце, воденици (10), ресм-и тапу, свине, сборни такси.

ВЕЛЕД-И ДОГАН [Veled-i doğan] ولد طغان – дн. Капитан Петко войвода, общ. Тополовград

През 1516/18 г.[866] селото е част от мюлк, за който във въвеждащата го рубрика намираме запис: „мюлк на Аяс паша, във владение на Мехмед Челеби, син на споменатия Аяс паша“. В него са описани 10 мюсюлмански домакинства (четирима от регистрираните са конвертити първо поколение) и шестима неженени мюсюлмани. Общият приход в размер на 994 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ресм-и чифт, ниабет и арусане и две воденици, за които има запис, че са на мюлксахиба.

През 1530 г.[867] във въвеждащата мюлка рубрика намираме следния запис, фиксиращ промяна в праворазпореждането с него: „мюлк на Аяс паша, във владение на Мехмед Челеби; понастоящем е мюлк на негова светлост Пири паша, купил го от Али Челеби, син на покойния Аяс паша – вакъф е на медресето му в Силиври“. Демографските и финансови характеристики на селото имат следния вид: ханета мюсюлмани – 16; приход – 1004 акчета.

През 1570 г.[868] селището, част от вакъфа на Пири паша, е със самостоятелен демографски профил, но данъчно-финансовите му характеристики са предадени общо с тези на останалите села от вакъфа – *Гарджа с друго име Оручлу, Булгар с друго име Данишменд пънаръ и Срем*.[869] Във Велед-и доган – единственото мюсюлманско от изброените села – са регистрирани 35 мюсюлмански домакинства и 7 неженени мюсюлмани – 8 от описаните са конвертити първо поколение.

---

[866] BOA, TD 77, с. 329.
[867] BOA, TD 370, с. 62.
[868] BOA, TD 498, с. 614 – 615.
[869] Виж статиите за съответните села; за *Гарджа/Оручлу* виж *Оручлу*.

През 1596 г.[870] регистрационната ситуация повтаря тази от предната регистрация – в селището са описани 33 мюсюлмански домакинства и шестима неженени мюсюлмани (общността има имам; 8 от регистрираните са конвертити първо поколение).

ВЕЛЕД-И КОДЖА ИСХАК С ДРУГО ИМЕ ОКЧУЛУ [Veled-i Koca Ishak nam-i diğer Okçulu] ولد قوجه اسحاق نام دکراوقچلو

В двете регистрации, в които се среща, селото е в тематично обособения опис на кюреджии в нахия/каза Кьозъл агач.

През 1516/18 г.[871] в него са описани 9 мюсюлмански домакинства на кюреджии – трима от записаните са конвертити първо поколение. Приход в размер на 47 акчета от ресм-и духан.

Регистрацията от 1530 г.[872] представя селището като част от хасовете на „падишаха закрилник на света“ със следния профил: ханета мюсюлмани (в смисъл на стандартна данъчна единица) – 11, [ханета на] кюреджии – 3, [ханета на] ямаци – 6; приход: 1290 акчета.

[870] BOA, TD 470, с. 634 – 635.
[871] BOA, TD 77, с. 331.
[872] BOA, TD 370, с. 64.

Г (ﮔ)

ГЕДИКЛИ [Gedikli] گدكلو – дн. Челник, общ. Тунджа

Първата регистрация на селото е от 1596 г.[873]. В уводната рубрика на регистрационната му матрица е записано, че е в близост до [село] *Саруханлъ*.[874] В него са описани 21 мюсюлмански домакинства; приходът от него е в размер на 2000 акчета – липсват обособени остойностени данъчни позиции, последните са предадени обобщено.

ГЕРДЕМЕ [Gerdeme] گردمه – дн. Хлябово, общ. Тополовград

И в двете разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на имарета на султан Байезид II (1481 – 1512) в Одрин.

През 1570 г.[875] е първата му регистрация; в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село Гердеме, в границите на *Кавакльъ* (Тополовград) – дойдоха от вън и се заселиха.“ Описани са 19 християнски домакинства и шестима неженени християни – до имената на трима от регистрираните има бележка, че са от [село] *Паври дереси*.[876] Приходът от него в размер на 2817 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: испенче, пшеница, смесено зърно, вино, такса за ползване на ливади, коноп, сено, ресм-и арус, воденица, овце, други сборни такси.

През 1596 г.[877] в селището са регистрирани 46 християнски домакинства и тридесет и двама неженени християни (общността има свещеник – Драгуш, папас, – който в предната регистрация е записан като „Драгуш,

[873] BOA, TD 1001, c. 417.
[874] Виж статията за *Саруханлъ*.
[875] BOA, TD 498, c. 190.
[876] Виж статията за *Паври дереси*.
[877] BOA, TD 470, c. 186.

син на поп“; до имената на 7 от описаните има бележка „пришълец“[878]). Общият приход от него е в размер на 3128 акчета и е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ГЕРДЕМЕ [Gerdeme] كردمه [879]

И в двете разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на джамията и кервансарая на Синан паша в Юскюдар.

През 1570 г.[880] в него са описани 30 християнски домакинства. Приходът в размер на 4220 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: испенче, пшеница, смесено зърно, овце, ресм-и агъл, свине, воденици, кошери, зеленчукови градини, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[881] в селището са регистрирани 9 християнски ханета и шестима неженени християни. Приходът, отново в размер на 4220 акчета, е формиран от данъчните позиции, цитирани при предната регистрация.

ГЬОЧ (ГЮЧ) БЕЙЛИ [Göç (Güç) beyli] كوچبكلو – дн. Добрич, общ. Елхово

През 1516/18 г.[882] в селото са регистрирани 15 мюсюлмански домакинства и четирима неженени мюсюлмани – четирима от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход от него в размер на 1603 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, слама, плодове; ресм-и чифт, ресм-и духан, ниабет и арусане, ресм-и агъл.

---

[878] پریشلچه [prişelece].
[879] Вер. става дума за разделяне на приходите от ханетата в село Гердеме (Хлябово) между двата вакъфа – на Байезид II и Синан паша; топоним *Гердеме* (дн. Питово, общ. Нова Загора) е наличен и югозиточно от Нова Загора.
[880] BOA, TD 498, с. 499 – 500.
[881] BOA, TD 470, с. 520.
[882] BOA, TD 77, с. 297.

Регистрацията от 1530 г.[883] представя селището като тимарско със следните характеристики: ханета мюсюлмани – 16, неженени мюсюлмани – 2; приходът е в размер на 3732 акчета,

През 1570 г.[884] селото е тимарско. В него са регистрирани 14 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 2 на ямаци, 11 – категория бенак и 7 неженени мюсюлмани, от които един ямак – до имената на 8 от описаните има бележки, че са в други населени места (петима в [село] *Добруджа*[885]). Общият приход в размер на 4260 акчета[886] е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено; ресм-и агъл, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и духан, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[887] в селището са регистрирани 16 мюсюлмански домакинства категория чифт, 1 – категория половин чифт, 10 – категория бенак и 7 неженени мюсюлмани. Приходът от него в размер на 6200 акчета е формиран от обособените данъчни позиции, цитирани при предната регистрация.

ГЮЛМЕЗ ХАЛИЛ С ДРУГО ИМЕ КАРА СИНИД [Gülmez Halil nam-i diğer Kara Sinid] كولمز خليل نام دكر قره سكيت – вер. по-късното *Карапелид*, дн. Медникарово, общ. Гълъбово

През 1516/18 г.[888] селото е част от мюлка на Яхши бей и Махмуд бей, синове на Искендер бей бин Михал. В него са регистрирани 1 мюсюлманско райетско домакинство (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 10 домакинства на ешкинджия, ямаци, маслар и кюреджия и трима неженени мюсюлмани, един от които е рая, а останалите двама – ешкинджия и ямак (общността има имам; един от регистрираните е конвертит първо поколение). Общият приход в размер на 1452 акчета е формиран от облагане

[883] BOA, TD 370, c. 58.
[884] BOA, TD 494, c. 398.
[885] Днес не съществува; било е разположено между днешните села Добрич и Попово
[886] Формиращ тимар на трима спахии – Мехмед син на Али, Вели и Ибрахим син на Махмуд.
[887] BOA, TD 1001, c. 401 – 402.
[888] BOA, TD 77, c. 327.

върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

В регистрацията от 1530 г.[889] статутът на селището е същият. Демографските му и финансови характеристики имат следния вид: ханета мюсюлмани – 11, неженени мюсюлмани – 1; приход: 1398 акчета.

През 1570 г.[890] то е вече част от мюлка на Ферхад паша. Във въвеждащата мюлка информация е посочено, че Ферхад паша е купил мюлка от Хюсеин бей, син на Яхши бей. В демографската рекапитулация на селото е записано, че то е изцяло мюсюлманско (25 домакинства категория чифт, 4 – категория бенак и двама неженени, като общността има имам), но по-внимателен поглед върху антропонимичната листа показва наличието сред тях и на християнин – Богдан Халач, категория бенак. Към същата година „в границите на споменатото село (т.е. Гюлмез Халил)“ са регистрирани и 2 християнски махали – *Кара Искнедерли*, за която се съобщава, че е възникнала 15 години преди регистрацията и жителите на която дават десятъци и испенче на „село с име Гюлмез, а джизието е задържано от държавата“, и махалата *Булгар с друго име Гьоз (Кьор) пънар.*[891] В махала *Кара Искендерли* са описани 38 „по брой души“[892] християни – общността има свещеник; до имената на трима от описаните има бележка „пришълец“;[893] в махалата *Булгар/Гьоз (Кьор) пънар* са описани шестима „по брой души“ християни. Общият приход от селото в размер на 3624 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, вино, внасяно отвън, сено; свине, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, испенче, ресм-и тапу, ниабет и арусане.

През 1596 г.[894] регистрационната ситуация повтаря тази от предния опис почти изцяло, дори като антропонимична регистрация. В *Гюлмез Халил* са описани 30 мюсюлмански домакинства категории чифт и бенак (в т.ч. и на Богдан Халач) и трима неженени мюсюлмани – общността има имам. В махала *Кара Искендерли*, за която обяснението, цитирано по-горе, се повтаря дословно, са описани отново 38 души (в т.ч. и цитирания све-

[889] BOA, TD 370, c. 62.
[890] BOA, TD 498, c. 623 – 624.
[891] Вер. по-късното *Гюл пънар* – дн съст. част на Обручище. Виж статията и за *Ъшък пънар*.
[892] نفر أ [neferan].
[893] پريشلچه [priṣelece].
[894] BOA, TD 470, c. 643 – 644.

щеник Димо), а в махала *Булгар/Гьоз (Кьор) пънар* – шестима. Приходът, отново в размер на 3624 акчета, е формиран от обособените данъчни позиции, цитирани при предната регистрация.

Д (د)

ДАНИШМЕНДЛИ [Danişmendli] دانشمندلو – по-късно *Талашманли*, дн. Генерал Тошево, общ. Тунджа

През 1516/18 г.[895] в селото са регистрирани 12 мюсюлмански домакинства, от които 4 на кюреджии, и един неженен мюсюлманин – общността има имам; един от описаните е конвертит първо поколение. Общият приход от него в размер на 1222 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ресм-и агъл, ресм-и чифт.

Регистрацията от 1530 г.[896] представя селището като тимарско със следните характеристики: ханета мюсюлмани – 12; приход – 1926 акчета.

През 1570 г.[897] селото е тимарско. В него са описани 33 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 13 на ямаци, 3 – категория половин чифт, 9 – категория бенак и петима неженени мюсюлмани – общността има имам; петима от описаните са конвертити първо поколение; до имената на 11 от описаните има бележки, че са ямаци, ешкинджии, кюреджии. Общият приход в размер на 3025 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[898] селището е тимарско. Регистрирани са 42 мюсюлмански ханета категория чифт, половин чифт и бенак и петима неженени мюсюлмани. Приходът от него, в размер на 3800 акчета, е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

[895] BOA, TD 77, с. 310.
[896] BOA, TD 370, с. 58.
[897] BOA, TD 494, с. 397.
[898] BOA, TD 1001, с. 400 – 401.

ДАУД БЕЙЛИ [Daud beyli] داودبکلو – дн. Златиница, общ. Болярово

В първите три от разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на имарета на султан Байезид II (1481 – 1512) в Едирне (Одрин).

През 1516/18 г.[899] в него са описани 15 мюсюлмански домакинства и петима неженени мюсюлмани – 7 от записаните са конвертити първо поколение. Общият приход в размер на 3570 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, леща, зеленчукови градини; воденици, ресм-и чифт, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[900] представя селището със следните демографски и финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 14, неженени мюсюлмани – 3, приход: 3550 акчета.

През 1558 г.[901] в селото са описани 12 мюсюлмански ханета категория чифт, 1 – категория половин чифт, 5 – категория бенак и двама неженени мюсюлмани – трима от регистрираните са конвертити първо поколение. Приходът от него, в размер на 3685 акчета, е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини; ресм-и чифт, ниабет и арусане.

В регистрациите от последната четвърт на столетието селището е с водещ дублетен топоним *Йенидже кьой* и е част от вакъфа на Ибрахим паша.

През 1570 г.[902] във въвеждащата вакъфа информация е посочен както титуляря на вакъфа, така и кратко обяснение на фактологията около него – султан Сюлейман I (1520 – 1566) издал темликнаме за селото на Ибрахим паша, който го превърнал във вакъф на имарета и джамията си – обстоятелство, регистрирано в „новия държавен дефтер“.

В *Йенидже кьой с друго име Дауд бей* са описани 6 мюсюлмански ханета категория чифт, от които 5 на ямаци, 5 – категория половин чифт, 30 – категория бенак, четирима неженени мюсюлмани (общността има имам, четирима от регистрираните са конвертити първо поколение) и 4 християнски домакинства, от които 2 на „пришълец“.[903] Общият приход от село-

[899] BOA, TD 77, с. 313.
[900] BOA, TD 370, с. 60.
[901] BOA, TD 306, с. 74.
[902] BOA, TD 498, с. 621.
[903] پریشلچه [prişelece].

то в размер на 5201 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, сено; воденици, ресм-и чифт, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[904] в селището са регистрирани 44 мюсюлмански домакинства категории чифт, половин чифт и бенак, 7 неженени мюсюлмани (общността има имам; шестима от описаните са конвертити първо поколение) и 4 християнски домакинства. Приходът от него, в размер отново на 5201 акчета, е формиран от данъчните позиции, цитирани при предната регистрация.

ДЕЛИДЖЕЛИ [Deliceli] دلوجه‌لو – вер. по-късното *Дилджилери*, дн. Полски Градец, общ. Раднево

Първата регистрация на селото е през 1596 г.[905] В него са регистрирани 6 християнски домакинства. Приходът от селището е в размер на 1000 акчета – липсват обособени остойностени данъчни позиции – последните са предадени обобщено.

ДЕРВИШ МЕХМЕД [Derviş Mehmed] درویش محمد – неуст.

През 1516/18 г.[906] селото е част от мюлка на Яхши бей и Махмуд бей, синове на Искендер бей бин Михал; в уводната рубрика на регистрационната му матрица е записано: „спада към [село] Кара бейли“. В него са описани 10 мюсюлмански ханета, от които 2 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 8 на кюреджии и ямаци – трима от регистрираните са конвертити първо поколение. Приходът от селището, в размер на 988 акчета, е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ресм-и духан, ниабет и арусане.

[904] BOA, TD 470, с. 641.
[905] BOA, TD 1001, с. 418.
[906] BOA, TD 77, с. 327.

В регистрацията от 1530 г.[907] статутът на селото е същият. Демографските му и финансови характеристики имат следния вид: ханета мюсюлмани – 6; приход: 885 акчета.

През 1570 г.[908] то е вече част от мюлка на Ферхад паша. Във въвеждащата мюлка информация е посочено, че Ферхад паша е купил мюлка от Хюсеин бей, син на Яхши бей. В селището са описани 13 мюсюлмански ханета категория чифт, от които 4 на ямаци – общността има имам. Общият приход от селото в размер на 2389 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане.

През 1596 г.[909] в селището са регистрирани 12 мюсюлмански ханета – общността има имам. Приходът, в размер на 2389 акчета, е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ДЕРМАНЛЪ [Dermanlı درمانلو]

В двете регистрации, в които се среща, селото е в тематично обособения опис на кюреджии в нахия/каза Къзъл агач.

През 1516/18 г.[910] в него са описани 15 мюсюлмански домакинства, две от които на конвертити първо поколение; няма обособени и остойностени данъчни позиции.

Регистрацията от 1530 г.[911] представя селището като част от хасовете на „падишаха закрилник на света“ със следния профил: ханета мюсюлмани (вероятно в смисъл на стандартна данъчна единица) – 6, [ханета на] ямаци – 1; приход: 282 акчета.

[907] BOA, TD 370, с. 62.
[908] BOA, TD 498, с. 624.
[909] BOA, TD 470, с. 644.
[910] BOA, TD 77, с. 333.
[911] BOA, TD 370, с. 64.

ДОГАН [Doğan] طغان – неуст.

През 1516/18 г.[912] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село Доган, тимар е на някой си Мустафа, който е на соколарска служба“. В него са описани 5 мюсюлмански домакинства, 3 от които на ямаци на юруци; един от описаните е конвертит първо поколение. Общият приход в размер на 540 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; воденици, ресм-и агъл, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[913] представя селището като тимарско със следните характеристики: ханета мюсюлмани – 6; приход: 540 акчета.

През 1570 г. то е вече част от мюлка на Хюмашах султан, дъщеря на шехзаде Мехмед.[914] В уводната му рубрика е записано, че по-рано селото е било доганджийски тимар, но султан Сюлейман I (1520 – 1566) е издал темлик за превръщането му в мюлк – обстоятелство, „записано в новия държавен дефтер“. В него са регистрирани 1 мюсюлманско домакинство на конвертит първо поколение, 34 християнски домакинства и един неженен християнин, за които е пояснено, че са хаймане, заселили се в селото, които плащат на мюлка „испенче и другите си такси; джизието се задържа от държавата.“ До имената на 14 от описаните има бележка „пришълец“.[915] Общият приход в размер на 2427 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, сено, зеленчукови градини, вино, внасяно отвън, лозя; овце, свине, испенче, ресм-и райет, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

В регистрацията от 1596 г.[916] цитираната по-горе информация за мюлка се повтаря. В селището са описани 2 мюсюлмански ханета на конвертити първо поколение и трима неженени мюсюлмани, синове на описаните глави на домакинства, 43 християнски домакинства и 28 неженени християни – до имената на 8 от регистрираните има бележка „пришълец“. Об-

[912] BOA, TD 77, c. 310.
[913] BOA, TD 370, c. 59.
[914] BOA, TD 498, c. 433.
[915] پریشلچه [prişelece].
[916] BOA, TD 470, c. 448 – 449.

щият приход от него в размер на 3000 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, сено, зеленчукови градини, вино, внасяно отвън, лозя; овце, свине, ресм-и райет, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

ДОГАНДЖЪ [Doğancı] طغانجی – неуст.

Първата регистрация на селото е през 1570 г.[917] В него са описани 16 мюсюлмански ханета категория чифт, от които 14 на ямаци, и 1 – категория бенак; общността има имам. Общият приход в размер на 1000 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено, ресм-и тапу, ресм-и отлак, ниабет и арусане.

През 1596 г.[918] в селището са записани 21 мюсюлмански ханета, от които 10 на ямаци, и четирима неженени мюсюлмани, двама от които синове на ямаци; един от регистрираните е конвертит първо поколение. Приходът от него в размер на 1300 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани при предната регистрация.

ДУДУЛАР [Dudular] دودولر – вер. дн. не съществува[919]

Във всички регистрации селото е част от вакъфа на имарета на султан Байезид II (1481 – 1512) в Одрин.

През 1516/18 г.[920] в него са описани 21 мюсюлмански домакинства, от които 3 на кюреджии, и петима неженени мюсюлмани – общността има имам; двама от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход от в размер на 3633 акчета е формиран от облагане върху добив на/от:

[917] BOA, TD 494, с. 408.
[918] BOA, TD 1001, с. 410 – 411.
[919] Виж статията за *Ълъджалъ*.
[920] BOA, TD 77, с. 313 – 314.

пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ресм-и чифт, ресм-и духан, ресм-и тапу, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[921] представя селището със следните демографски и финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 17, неженени мюсюлмани – 5; приходът е в размер на 3580 акчета.

През 1558 г.[922] в него са описани 17 мюсюлмански ханета категория чифт, 4 – категория бенак и двама неженени мюсюлмани – двама от описаните са конвертити първо поколение. Приходът от селото в размер на 4040 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини; ресм-и чифт, ресм-и тапу, ниабет и арусане.

ДЮГЮНДЖЮ [Düğüncü] دوكنجى – неуст.

В първите две от разглежданите регистрации селото е записвано в тематично обособените описи на кюреджии в нахия/каза Кьозъл агач.

През 1516/18 г.[923] в него са описани 5 мюсюлмански домакинства, от които 2 на кюреджиии и 3 на ямаци мюселеми. Обособена е само една данъчна позиция, която формира и общия приход от селото – ресм-и духан в размер на 30 акчета.

Регистрацията от 1530 г.[924] представя селището като част от хасовете на „падишаха закрилник на света“ със следния профил: ханета мюсюлмани (в смисъл на стандартна данъчна единица) – 1, [ханета на] ямаци – 1, [ханета на] маслари – 1, неженен мюсюлмани – 1; приход: 30 акчета.

През 1570 г.[925] селото е все още в тимарската регистрация (част от хаса на Хадъм бей – санджакбей на санджак Кърк клисе), въпреки че в уводната рубрика на регистрационната му матрица е записано, че е част от вакъфа на султан Сюлейман I (1520 – 1566), „но до излизането на ферман дава [данъците си] на зиамета“; описано е със село *Коджа орозлу*. Записани са

[921] BOA, TD 370, c. 60.
[922] BOA, TD 306, c. 61.
[923] BOA, TD 77, c. 333.
[924] BOA, TD 370, c. 64.
[925] BOA, TD 494, c. 386 – 387.

9 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 4 на ямаци, 3 – категория половин чифт, 16 – категория бенак и двама неженени мюсюлмани – 13 от регистрираните са конвертити първо поколение. Приходът от него в размер на 900 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, лозя, сено; воденици (8), ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и къшлак, овце, ресм-и тапу, такса за ползване на ливади, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г. селището е вече записано във вакъфа на султан Сюлейман.[926] В него са регистрирани 32 мюсюлмански ханета и шестима неженени мюсюлмани – общността има имам; трима от описаните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 2000 акчета, формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ДЮДЮКЧИЛЕР [Düdükçiler] دودوکچیلر – дн. Свирково, общ. Симеоновград

През 1516/18 г.[927] в селото са регистрирани 9 мюсюлмански ханета, от които 3 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 6 на кюреджии и ешкинджии на ямаци, и трима неженени мюсюлмани, от които двама са ямаци на юруци – общността има имам; трима от описаните са конвертити първо поколение. Приходът от него в размер на 724 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, плодове; ниабет и арусане, ресм-и чифт.

Регистрацията от 1530 г.[928] представя селището като тимарско със следния профил: ханета мюсюлмани 7 , неженени мюсюлмани – 3; приход: 1677 акчета.

През 1570 г.[929] в селото е регистрирано само едно мюсюлманско домакинство. В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме запис, според който „хората от споменатото село…се раз-

[926] BOA, TD 470, c. 312.
[927] BOA, TD 77, c. 296.
[928] BOA, TD 370, c. 59.
[929] BOA, TD 494, c. 396.

пръснаха; населението на село *Ешрефли*[930] се занимава със земеделие в границите му и дава десятък на спахията. Регистрирано е само едно мюсюлманско домакинство, инициализирано чрез „чифлик Исмаил, в ръцете на Реджеб, син на Тургуд – от село Ешрефли.“ Приходът е в размер на 1350 акчета – няма обособени остойностени данъчни позиции, последните са предадени обобщено.

През 1596 г.[931] регистрационната ситуация повтаря напълно описаната по-горе; приходът е в размер на 1500 акчета.

[930] Виж статията за *Ешрефли*.
[931] BOA, TD 1001, с. 399.

Е (ا)

ЕЙМИРЛИ (ИМИРЛИ) [Eymirli (Imirli)] ايميرلو – дн. Болярско, община Тунджа, обл. Ямбол

През 1516/18 г.[932] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село Еймирли (Имирли), сеят от вън; юруци са, накарани са да уседнат“. В него са описани 13 мюсюлмански домакинства. Приходът в размер на 3125 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, зеленчукови градини, кошери; ресм-и агъл, такса за ползване на ливади, ресм-и чифт, ресм-и духан, ниабет и арусане, др. такси.

Регистрацията от 1530 г.[933] представя селището като тимарско със следните характеристики: ханета мюсюлмани – 13, неженени мюсюлмани – 2; приход: 2932 акчета.

През 1570 г.[934] то е част от зиамет „на името на Мехмед чауш, от чаушите при двореца“. В него са регистрирани 12 мюсюлмански ханета категория чифт, 1 – категория бенак и четирима неженени мюсюлмани – един от описаните е конвертит първо поколение. Общият приход от него в размер на 2865 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, зеленчукови градини, кошери, сено; ресм-и агъл, ресм-и чифт, ресм-и тапу, ниабет и арусане.

През 1596 г.[935] в уводната рубрика намираме запис, че жителите на селото „се разбягали“ и се занимават със земеделие в чифлиците, в които са отседнали, и плащат десятъци на спахия. Регистрирани са 12 мюсюлмански домакинства и един неженен мюсюлманин, от които 8 са в други населени места – *Огул бейли* (6) и *Мюслюманлар* (2). Приходът от селото, в размер на 2700 акчета, е формиран от данъчните позиции, приведени погоре.

---

[932] BOA, TD 77, с. 300 – 301.
[933] BOA, TD 370, с. 57.
[934] BOA, TD 494, с. 394.
[935] BOA, TD 1001, с. 397 – 398.

ЕСКИДЖЕ БАЗАР [Eskice bazar] اسکیجه بزار – неуст.

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа „на медресето на Якуб паша“.

През 1516/18 г.[936] в него са регистрирани 82 мюсюлмански домакинства и 28 неженени мюсюлмани – общността има трима имами и един мюеззин; четирима от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход в размер на 7670 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, зеленчукови градини, кошери, плодове; овце, воденици, ресм-и чифт, ресм-и агъл, ниабет и арусане, др. такси.

Регистрацията от 1530 г.[937] представя селището със следните демографски и финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 83, неженени мюсюлмани – 15; приходът е в размер на 7609 акчета.

През 1570 г.[938] в него са регистрирани 39 мюсюлмански ханета категория чифт, от които 2 на ямаци, 1 – категория половин чифт, 7 – категория бенак и 8 неженени мюсюлмани, един от които ямак – общността има хатиб; трима от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход от селото в размер на 7430 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчуци; такса за ползване на ливади, ресм-и чифт, ресм-и тапу, воденици, ниабет и арусане.

През 1596 г.[939] са описани 48 мюсюлмански домакинства категории чифт, половин чифт и бенак и 8 неженени мюсюлмани – общността има хатиб; двама от регистрираните са конвертити първо поколение; двама от регистрираните са профилирани като „базергян“ (търговец). Общият приход от селото в размер на 7430 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

[936] BOA, TD 77, с. 323 – 324.
[937] BOA, TD 370, с. 61.
[938] BOA, TD 498, с. 612 – 613.
[939] BOA, TD 470, с. 632 – 633.

ЕШРЕФЛИ [Eşrefli] اشرفلو

В двете регистрации, в които се среща, селото е в тематично обособения опис на кюреджии в нахия/каза Къзъл агач.

През 1516/18 г.[940] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село Ешрефли – в селото са уседнали някакви ямаци и ешкинджии; [тъй като] мястото е мюселемско, плащат мюселемски десятъци…“. В него са описани 12 мюсюлмански домакинства; общността има имам; двама от регистрираните са конвертити първо поколение. Общият приход в размер на 1437 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, зеленчукови градини, кошери; ливади, ресм-и духан.

В регистрацията от 1530 г.[941] селището е с топоним *Оюклу*. То е част от хасовете на „падишаха закрилник на света“; цитираната информация в уводната рубрика се повтаря дословно. Селото е със следния профил: ханета мюсюлмани (в смисъл на стандартна данъчна единица) – 2, неженени мюсюлмани (рая) – 2, [ханета на] ямаци – 3, [ханета на] ямаци на юруци. акънджии – 1; приход: 1308 акчета.

[940] BOA, TD 77, c. 331.
[941] BOA, TD 370, c. 64.

И (ای,ا)

ИБ(Е)РИ С ДРУГО ИМЕ САРУХАН(ЛЪ) [Ib(e)ri nam-i diğer Saruhan(lı)] ابری نام دکر صاروخانلو – неуст.

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на имарета на султан Байезид II (1481 – 1512) в Одрин.

През 1516/18 г.[942] в него са описани 22 мюсюлмански домакинства, 13 неженени мюсюлмани (общността има имам; четирима от записаните са конвертити първо поколение) и 4 цигански домакинства. Общият приход в размер на 4671 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, сусам, леща, кошери, овце, воденици, ниабет и арусане, нахут, шарен боб, ресм-и чифт, такса за ползване на ливади, други такси.

Регистрацията от 1530 г.[943] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 26, неженени мюсюлмани – 9, ханета на цигани – 10, неженени цигани – 5; приходът е в размер на 4650 акчета.

През 1558 г.[944] в него са описани 12 мюсюлмански домакинства категория чифт, 7 – категория бенак и 18 неженени мюсюлмани – трима от регистрираните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 3970 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, пшеница, смесено зърно, бадж-и пазар и други такси, овце, ресм-и духан, зеленчукови градини, ресм-и агъл, ниабет и арусане, такса за ползване на ливади.

През 1570 г.[945] в селото са записани 22 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 2 на ямаци, 11 – категория бенак и четирима неженени мюсюлмани – трима от регистрираните са конвертити първо поколение. Приходът от него в размер на 5517 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, пшеница, смесено зърно, кошери, зелен-

[942] BOA, TD 77, с. 318 – 319.
[943] BOA, TD 370, с. 61.
[944] BOA, TD 306, с. 69 – 70.
[945] BOA, TD 498, с. 185 – 186.

чукови градини, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ниабет и арусане, такса за ползване на ливади, воденици, други сборни такси.

През 1596 г.[946] са регистрирани 29 мюсюлмански домакинства и трима неженени мюсюлмани (двама от описаните са конвертити първо поколение; до имената на шестима от описаните има бележка, че са от (т.е. плащат на) вакъфа на Медине-и Мюневвере). Приходът в размер на 5550 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени при предната регистрация.

ИЛИАС(ДЖА) [Ilias(ca)] الياسجه – неуст.

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на имарета на султан Байезид II (1481 – 1512) в Одрин.

През 1516/18 г.[947] то е отнесено към описаното преди него село *Хъзър ага*.[948] Регистрирани са 10 мюсюлмански домакинства и петима неженени мюсюлмани – до името на един от описаните има бележка, че е мюселемски ямак; един от описаните е конвертит първо поколение. Приходът в размер на 1689 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и агъл, воденици, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[949] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 21, неженени мюсюлмани – 3; приход: 2350 акчета.

През 1558 г.[950] в него са описани 2 мюсюлмански ханета категория чифт, 10 – категория бенак и трима неженени мюсюлмани – 7 от регистрираните са в други населени места. Общият приход от селото в размер на 1534 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, пшеница, смесено зърно, кошери, воденици, овце, зеленчукови градини, ниабет и арусане, други такси.

---

[946] BOA, TD 470, c. 182.
[947] BOA, TD 77, c. 315.
[948] Виж статията за *Хъзър ага*.
[949] BOA, TD 370, c. 60.
[950] BOA, TD 306, c. 71.

През 1570 г.[951] демографските характеристики на село *Илиас* са следните: 10 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 3 на ямаци, 9 – категория бенак и 8 неженени мюсюлмани (трима от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход в размер на 2220 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, пшеница, смесено зърно, воденици, овце, кошери, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[952] в селището са регистрирани 26 мюсюлмански ханета категория чифт, половин чифт и бенак и шестима неженени мюсюлмани (четирима от описаните са ямаци; трима от описаните са конвертити първо поколение). Приходът от него в размер на 2853 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, пшеница, смесено зърно, воденици (7), овце, кошери, зеленчукови градини, сено, ресм-и тапу, такси за ползване на ливади (5), ниабет и арусане, други сборни такси.

ИЛИАСЛЪ [Iliasl] الياسلو – неуст.

През 1516/18 г.[953] в селото са регистрирани 12 мюсюлмански ханета и един неженен мюсюлманин – трима от описаните са кюреджии; двама от описаните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 2784 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, слама, зеленчукови градини, ресм-и духан, воденици, ресм-и бенак, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[954] представя селището като тимарско със следните характеристики: ханета мюсюлмани – 15, неженени мюсюлмани – 6; приход: 2711 акчета.

През 1570 г.[955] то е част от зиамет. В него са описани 12 мюсюлмански ханета категория чифт, 3 – категория бенак и трима неженени мюсюлмани; двама от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход в

[951] BOA, TD 498, с. 188 – 189.
[952] BOA, TD 470, с. 184 – 185.
[953] BOA, TD 77, с. 297 – 298.
[954] BOA, TD 370, с. 58.
[955] BOA, TD 494, с. 390 – 391.

размер на 2580 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, сено; ресм-и чифт, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ниабет и арусане, воденици, други сборни такси.

През 1596 г.[956] в селото са описани 45 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак и 15 неженени мюсюлмани – двама от описаните са конвертити първо поколение. При финансовата рекапитулация има следния запис: „съгласно стария дефтер – 9680 [акчета]; съгласно новия дефтер – 4000 [акчета]“. Приходът е формиран от ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, плодове, кошери, сено, ниабет и арусане, други сборни такси.

ИНДЖЕКЛИ [Incekli] انجكلو – дн. Стройно, общ. Елхово

В двете регистрации, в които се среща, селото е в тематично обособения опис на кюреджии в нахия/каза Къзъл агач.

През 1516/18 г.[957] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме пояснение, че селото „спада към Къзълджа-и мюселлем“.[958] В него са описани 1 райетско мюсюлманско хане, 11 домакинства на ямаци и кюреджия и един неженен мюсюлманин; двама от регистрираните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 1038 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик. кошери; ресм-и райет, ресм-и боюндурук, ресм-и духан.

В регистрацията от 1530 г.[959] селището е част от хасовете на „падишаха закрилник на света“; цитираната информация в уводната рубрика се повтаря дословно. То е със следния профил: ханета мюсюлмани (в смисъл на стандартна данъчна единица) – 6, неженени мюсюлмани (рая) – 2, [ханета на] ямаци – 7; приход: 1171 акчета.

---

[956] BOA, TD 1001, с. 393 - 394.
[957] BOA, TD 77, с. 332.
[958] В BOA, TD 370 е налична административна дефиниция *Liva-i müselleman-i Kızılca.*
[959] BOA, TD 370, с. 64.

ИНЕДЖАНЛЪ (ИНЕХАНЛЪ) [Inecanlı (Inehanlı)] (انخانلو(انجانلو

В двете регистрации, в които се среща, селото е в тематично обособения опис на кюреджии в нахия/каза Къзъл агач.

През 1516/18 г.[960] в него са описани 4 мюсюлмански домакинства на кюреджии и двама неженени мюсюлмани. Липсват обособени и остойностени данъчни позиции, както и обобщена финансова информация.

В регистрацията от 1530 г.[961] селището е част от хасовете на „падишаха закрилник на света“ със следния профил: ханета мюсюлмани (в смисъл на стандартна данъчна единица) – 4, [ханета на] кюреджии – 2; приход: 36 акчета.

ИСКЕНДЕР [Iskender] اسكندر – неуст.

Във всички разглеждани регистрации селото, при все цялата условност при определянето му като такова, е част от потомствения вакъф на поколението на Сафие хатун.

През 1516/18 г.[962] то е без демографски показатели. В уводната рубрика на регистрационната му матрица е записано, че в него сеят юруци. Обособените данъчни позиции са десятък от добив на пшеница, ечемик и облагане на кошери; приходът е в размер на 520 акчета.

През 1530 г.[963] регистрационната ситуация се повтаря – приходът е в размер на 510 акчета.

През 1570 г.[964] в селото са описани 8 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 3 на ямаци. Приходът от него в размер на 718 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

През 1596 г.[965] регистрационната ситуация повтаря дословно тази от 1570 г.

---

[960] BOA, TD 77, с. 333.
[961] BOA, TD 370, с. 64.
[962] BOA, TD 77, с. 327.
[963] BOA, TD 370, с. 62.
[964] BOA, TD 498, с. 619.
[965] BOA, TD 470, с. 639

Й (ي)

ЙЕНИ БЕЙЛИ [Yeni beyli] يکی‌بکلو – дн. Кирилово, общ. Елхово

В първите две от разглежданите регистрации селото е в тематично обособения опис на кюреджии в нахия/каза Къзъл агач.

През 1516/18 г.[966] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме пояснение, че жителите на селото са се установили на „мюселемско място“ и плащат мюселемски десятъци, а „ресм-и арусане взима мюселемския санджакбей; спада към Къзълджа-и мюселлем“.[967] В него са описани 12 мюсюлмански домакинства, от които само едно е райетско (в смисъл на стандартна данъчна единица), а останалите са на ямаци и маслари, и един неженен мюсюлманин – общността има имам, който е един от масларите; един от описаните – ямак на юрук – е конвертит първо поколение. Приходът в размер на 576 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, леща, кошери, зеленчукови градини; ресм-и агъл, ресм-и духан, ресм-и чифт.

В регистрацията от 1530 г.[968] селището е част от хасовете на „падишаха закрилник на света“ със следния профил: ханета мюсюлмани, експлицитно предадени като райетски – 9, неженени мюсюлмани (рая) – 5, [ханета на] маслари – 4, [ханета на] ешкинджии и ямаци – 4; приход: 734 акчета.

През 1570 г.[969] в селото са описани 13 мюсюлмански ханета категория чифт, от които 3 на ямаци, и 3 – категория бенак – общността им имам; двама от регистрираните са конвертити първо поколение. Приходът от него в размер на 1200 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, ресм-и агъл, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[970] регистрираните домакинства са 27 (категории чифт, половин чифт и бенак – четирима от описаните са кюреджии; трима от опи-

[966] BOA, TD 77, с. 331.

[967] В BOA, TD 370 е налична административна дефиниция *Liva-i müselleman-i Kızılca.*

[968] BOA, TD 370, с. 64.

[969] BOA, TD 494, с. 408.

[970] BOA, TD 1001, с. 410.

саните са ямаци), а неженените мюсюлмани – 3; общността има имам; един от описаните е конвертит първо поколение. Приходът от селището в размер на 1500 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

ЙЕНИДЖЕ, ЙЕНИ КЬОЙ [Yenice, Yeni köy] يكيجه, يكىكوى – дн. Синапово, общ. Елхово

През 1516/18 г.[971] в село *Йенидже* са регистрирани 25 мюсюлмански райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) домакинства, 3 домакинства на ямаци и петима неженени мюсюлмани (общността има имам и хатиб; 8 от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход в размер на 8429 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, ресм-и чифт, такса за ползване на ливади, водиници, други такси.

Регистрацията от 1530 г.[972] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 25, неженени мюсюлмани – 1.; приходът е в размер на 6981 акчета.

През 1570 г.[973] село *Йени кьой* е част от зиамет „на името на Мехмед чауш, от чаушите на двореца“. В уводната рубрика на регистрационната му матрица са предадени два дублетни топонима: *Синаплъ* и *Чауш кьой* с уточнението, че е в близост до село *Шахили.*[974] То е представено като изцяло християнско с „по брой души“[975] 30 – до имената на 14 от описаните има бележка „пришълец“;[976] до името на един от описаните има запис, че в [село] *Велед-и доган*. Общият приход в размер на 1540 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, испенче, зеленчукови градини, кошери, свине, сено, лозя, ресм-и тапу, вино, внасяно отвън, ниабет и арусане, други сборни такси.

---

[971] BOA, TD 77, c. 304.
[972] BOA, TD 370, c. 57.
[973] BOA, TD 494, c. 394.
[974] Виж статията за *Шахили.*
[975] نفرأ [neferan].
[976] پريشلچه [priṣelece].

През 1596 г.[977] в селището са описани 38 „по брой души“, като до имената на 18 от тях има бележка „пришълец“. Приходът от него в размер на 1500 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

[977] BOA, TD 1001, c. 398.

К (ق, ك)

КАВАКЛЪ [Kavaklı] قوقلو – Тополовград и Българска поляна

Във всички разглеждани регистрации селото и описваните „в неговите граници“ юрушки джемаати и бюлюци са част от вакъфа на имарета на султан Байезид II (1481 – 1512) в Одрин.

През 1516/18 г.[978] в него са регистрирани 15 мюсюлмански домакинства и трима неженени мюсюлмани – трима от описаните са конвертити първо поколение. Приходът от селото и облагането на юрушките и циганския джемаати, описани след него, в размер на 2536 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, плодове, овце, орехи, ниабет и арусане, ресм-и чифт ве бенак ве мюджеред „от раята в Какваклъ и циганите“, ресм-и бенак ве мюджеред от юруците.

Следва опис на „общността на юруците в границите на споменатото [село] Каваклъ, които се занимават със земеделие и дават по 12 акчета ресм-и бенак ве мюджеред и по 50 акчета адет-и агнам“. Описани са бюлюците *Хъзър Бали*, *Али бин Демирджи*, *Кьосе Бешир*, *Даръ Авранъ?* (общо 40 ханета и 8 неженени) и 4 цигански домакинства; приходът от облагане върху овцете е в размер 11 185 акчета.

През 1530[979] в самото селище са регистрирани 11 мюсюлмански домакинства и трима неженени мюсюлмани; приходът от него, очевидно заедно с цитираните по-горе облагания на юруците, е в размер на 2500 акчета. Следва отново опис на 4 юрушки бюлюка (81 ханета и 46 неженени) 4 цигански домакинства и двама неженени, приходът от които (от облагане върху овце) е в размер на 11 240 акчета.

Регистрацията от 1558 г.[980] представя *Каваклъ* със следния демографски профил: ханета мюсюлмани категория чифт – 9, ханета мюсюлмани категория бенак – 5, ханета на ямаци – 1 (трима от описаните са конвертити първо поколение) и две цигански домакинства. Приходът в размер на

[978] BOA, TD 77, с. 317 – 318.
[979] BOA, TD 370, с. 60 – 61.
[980] BOA, TD 306, с. 63 – 67.

1200 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, пшеница, смесено сърно, ресм-и агъл, кошери, плодове, ниабет и арусане, воденици, други стандартни такси. Към цитираните до тук юрушки бюлюци, записвани след селището, са добавени още два – бюлюк *Ахмед факъх* и бюлюк *Сонкарлъ*, за който има пояснение, че е ифраз на бюлюка Хъзър Бали (сред юруците от бюлюк Ахмед факъх има записан имам – самият Ахмед факъх; общия брой ханета е 116 а на неженените – 139; конвертитите първо поколение сред регистрираните юруци са 19).

През 1570 г.[981] в селището са описани 31 мюсюлмански домакинства категория бенак, 18 неженени мюсюлмани, един мухасил (общността има имам; седем от регистрираните са конвертити първо поколение), 77 християнски домакинства и трима неженени християни (до имената на двама от регистрираните има бележка „пришълец“[982]; до имената на двама от регистрираните има бележка, че са [село] *Козлуджа*). Общият приход от него в размер на 18 664 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и бенак, испенче, пшеница, смесено зърно, кошери, орехи, овце, лозя, свине, ресм-и агъл, сено, вино, внасяно от вън, зеленчукови градини, овощни градини, ниабет и арусане, други такси.

В традиционния последващ опис на юрушки джемаати и бюлюци са записани следните: *Инджи Али, Мустафа паша, Кьосе Рамазан, Кара Хамза, Хасан, Юсуф бин Мехмед, Даръ Авранъ?, Кара Хюсеин, син на Байезид; Кьосе Иса; Мустафа бун Дурак; Ахмед факъх; Али, син на Демирджи; ...; Вели бин Али; Кюреджилер; Юсуф, син на Ахмед; ... Айърджъ (Ейерджи)*. Общият брой юрушки домакинства е 517, а на неженените – 276; приходът от тях е в размер на 18 509 акчета. Описана е и християнската „*махала Кяфир аланъ*[983] в границите на споменатото село Каваклъ“ с 13 християнски домакинства.

През 1596 г.[984] регистрационната ситуация повтаря тази, представена по-горе. В самото селище *Каваклъ*, което е вече изцяло християнско, са описани 92 домакинства и 27 неженени християни – до имената на 16 от описаните има бележка „пришълец“. Приходът от селото в размер на 18 664 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе с изклю-

[981] BOA, TD 494, c. 173 – 184.
[982] پریشلچه [prişelece].
[983] Дн. Българска поляна, общ. Тополовград.
[984] BOA, TD 470, c. 171 – 180.

чение, логично, на характерни само за мюсюлманите облагания ресм-и чифт и ресм-и боюндурук.

Следва опис на цитираните по-горе юрушки бюлюци и джемаати (406 ханета и 243-ма неженени; 63-ма от регистрираните са конвертити първо поколение), както и на *махалата Кяфир аланъ* (13 ханета), чийто поименен опис съвпада с този от 1570 г., като единствената разлика е, че записаният през 1570 г. *Михо, син на поп* през 1596 г. е записан като *Михо – поп*.

КАРА БАЙЕЗИДЛИ [Kara Bayezidli] قره بايزدلو

В двете разглеждани регистрации селото е в тематично обособения опис на кюреджии в нахия/каза Къзъл агач.

През 1516/18 г.[985] в него са регистрирани едно мюсюлманско райетско (в смисъл на стандартна данъчна единица) домакинство на конвертит първо поколение, 7 мюсюлмански домакинства на ямаци (един от описаните е и имам; двама – конвертити първо поколение) и един неженен мюсюлманин. Приходът в размер на 970 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, ресм-и чифт, ресм-и духан.

Регистрацията от 1530 г.[986] представя селището като част от хасовете на „падишаха закрилник на света“ със следните демографски и финансови характеристики: ханета мюсюлмани (в смисъл на стандартна данъчна единица) – 4, [ханета на] ямаци – 4, [ханета на] кюреджии – 1; приходът е в размер на 1460 акчета.

КАРА САВДЖЪЛЪ [Kara Savcılı] قره صاوجيلو

В двете разглеждани регистрации селото е в тематично обособения опис на кюреджии в нахия/каза Къзъл агач.

[985] BOA, TD 77, с. 332.
[986] BOA, TD 370, с. 64.

През 1516/18 г.[987] в него са регистрирани 8 мюсюлмански домакинства на кюреджии. Липсват обособени и остойностени данъчни позиции.

Регистрацията от 1530 г.[988] представя селището като част от хасовете на „падишаха закрилник на света“ със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани (в смисъл на стандартна данъчна единица) – 11, [ханета на] ямаци – 2, [ханета на] кюреджии – 1, неженени мюсюлмани – 2; приходът е в размер на 145 акчета.

КАРА ЯХШИ(ЛИ) [Kara Yahşi(li)] (قره يحشي(لو) – вер. дн. не съществува

През 1516/18 г.[989] в селото са описани 17 мюсюлмански домакинства и четирима неженени мюсюлмани – общността има имам; петима от описаните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 3523 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, воденици, леща, ресм-и чгъл, ниабет и арусане.

В регистрацията от 1530 г. селото е представено в тематично обособения опис „съкратен дефтер на müselleman-i Kızılca“[990] със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 18, неженени мюсюлмани – 3; приход: 1200 акчета.

През 1570 г.[991] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис има запис, който обяснява, че селото е напуснато от мюсюлманите и в него се заселват „някакави неверници; и хора от села, наричащи се *Авренли* и *Анбарлъ,* се занимават със земеделие…и някакви хайманета са дошли“. Пояснява се, че в „новия държавен дефтер е записано, че десятъците от земеделие, испенче и другите такси се дават на спахията.“ Описани са 8 мюсюлмански домакинства, всички от които са в други населени места – *Арабл*ъ, *Анбралъ* и *Къзъл агач*,[992] – 4 християнски домакинства и един неженен християнин. Приходът от селото в размер на 2450

[987] BOA, TD 77, c. 334.
[988] BOA, TD 370, c. 64.
[989] BOA, TD 77, c. 307.
[990] BOA, TD 370, c. 359.
[991] BOA, TD 494, c. 403.
[992] Виж статиите за съответните селища.

акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, испенче, пшеница, смесено зърно, кошери, сено, ресм-и тапу, ресм-и агъл, воденици (5), ниабет и арусане, други сборни такси.

Регистрацията от 1596 г.[993] представя селото без демографски показатели с пояснението в уводната рубрика, че „е празно от рая“ и в границите му се занимават със земеделие хора от селата *Авренли* и *Анбарлъ*, които плащат данъците си на спахия. Обособеният приход е в размер на 3000 акчета и е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

КАРАДЖА ДАУД С ДРУГО ИМЕ САЛИХ [Karaca Daud nam-i diğer Salih] قرجه داود نام دکر صلیح – вер. дн. не съществува

През 1516/18 г.[994] селото няма демографски показатели; в уводната рубрика на регистрационната му матрица е записано, че спада към описаното преди него село *Сункур*[995] и че [жителите му] са кюреджии. Приходът в размер на 971 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини.

Регистрацията от 1530 г.[996] представя селището като тимарско със следния профил: ханета мюсюлмани – 8; приход: 731 акчета.

През 1570 г.[997] селото е тимарско. В уводната рубрика на регистрационната му матрица е записано, че „по-рано се заселили някакви маслари; напуснали го и го оставили празно; понастоящем в границите на споменатото село със земеделие се занимават от вън [хора] от някое си село ... *ясъ* и десятъците от споменатата мезра (т.е. селото) плащат на спахия.“ Следва регистрация на „джемаат Хаджъ Али, [намиращ се] в близост до село *Азиз халифе*“.[998] Описани са 8 мюсюлмански домакинства категория бенак. Приходът е в размер на 450 акчета; няма обособени остойностени данъчни позиции – последните са предадени обобщено.

---

[993] OA, TD 1001, c. 405.
[994] BOA, TD 77, c. 311.
[995] Виж статията за *Сункур*.
[996] BOA, TD 370, c. 57.
[997] BOA, TD 494, c. 411.
[998] Виж статията за *Азиз халифе*.

През 1596 г.[999] селото е без демографски характеристики. В уводната рубрика е записано, че е „празно от рая и ако някой се занимава със земеделие, плаща десятъци на спахия“. Обособен е приход от 500 акчета.

КАРАДЖА ДАУД С ДРУГО ИМЕ ЧИЧЕ [Karaca Daud nam-i diğer Çiçe] قراجه داود نام دكر چيچه

В двете разглеждани регистрации селото е в тематично обособения опис на кюреджии в нахия/каза Къзъл агач.

През 1516/18 г.[1000] в него са регистрирани 6 мюсюлмански домакинства на кюреджии, едно от които на конвертит първо поколение. Липсват обособени и остойностени данъчни позиции.

Регистрацията от 1530 г.[1001] представя селището като част от хасовете на „падишаха закрилник на света“ със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 6, неженени мюсюлмани – 2; приход: 56 акчета.

КАРАДЖА ДОБРИ С ДРУГО ИМЕ ХАМЗА БЕЙ [Karaca Dobri nam-i diğer Hamza bey] قراجه دوبرى نام دكر حمزه بك – дн. Хамза бей, Турция

През 1516/18 г.[1002] в селото са регистрирани 11 мюсюлмански домакинства и двама неженени мюсюлмани; двама от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход от него в размер на 1364 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, ресм-и агъл, ресм-и чифт, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[1003] представя селището като тимарско със следния профил: ханета мюсюлмани – 14, неженени мюсюлмани – 2; приход: 2336 акчета.

---

[999] BOA, TD 1001, c. 412.
[1000] BOA, TD 77, c. 335.
[1001] BOA, TD 370, c. 64.
[1002] BOA, TD 77, c. 312 – 313.
[1003] BOA, TD 370, c. 58.

През 1570 г.[1004] то е отново тимарско. В него са описани 18 мюсюлмански ханета категория чифт, две от които на ямаци, 11 – категория бенак, 7 неженени мюсюлмани (до имената на двама от описаните има запис, че са синове на спахии; двама от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход в размер на 2350 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, ресм-и агъл, ресм-и тапу, сено, ресм-и духан, ниабет и арусане, „външни“ десятъци от зърнен добив на обработващи землището на селото от село *Гьочбей*, други сборни такси.

През 1596 г.[1005] в селището са описани 31 мюсюлмански домакинства категории чифт и бенак и шестима неженени мюсюлмани; един от регистрираните е конвертит първо поколение. Приходът в размер на 2000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

КАРТЪ АЛАНЪ, КАРТЪ АЛАНЪ С ДРУГО ИМЕ САЛИХЛАР [Kartı alanı, Kartı alanı nam-i diğer Salihlar] قارطی الاکی نام دکر صلیحلر – дн. Вълча поляна, общ. Елхово

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на имарета на султан Байезид II (1481 – 1512) в Одрин.

През 1516/18 г.[1006] в него са описани 17 мюсюлмански домакинства,[1007] три от които на конвертити първо поколение, и 11 неженени мюсюлмани. Общият приход в размер на 2955 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, овце, сусам, ниабет и арусане, други такси.

Регистрацията от 1530 г.[1008] представя селището с дублетен топоним *Салихлар* (само тук) и със следните демографско-финансови характерис-

[1004] BOA, TD 494, c. 410.
[1005] BOA, TD 1001, c. 412.
[1006] BOA, TD 77, c. 319.
[1007] Въпреки че в демографската рекапитулация са предадени 15 мюсюлмански и 2 християнски.
[1008] BOA, TD 370, c. 61.

тики: ханета мюсюлмани – 23, неженени мюсюлмани – 14, ханета християни – 2; приходът е в размер на 2913 акчета.

През 1558 г.[1009] в него са регистрирани 13 мюсюлмански домакинства категория чифт, 9 – категория бенак и 11 неженени мюсюлмани; двама от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход от селото в размер на 2675 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, пшеница, смесено зърно, кошери, сусам, зеленчукови градини, овце, ниабет и арусане, други такси.

През 1570 г.[1010] в *Картъ аланъ* са описани 16 мюсюлмански домакинства категория чифт, 4 – категория половин чифт, 16 – категория бенак и 7 неженени мюсюлмани; един от регистрираните е конвертит първо поколение. Приходът от селището в размер на 4378 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, пшеница, смесено зърно, лозя, овце, сено, плодове, ресм-и тапу, ниабет и арусане.

В регистрацията от 1596 г.[1011] селото е със следните демографски характеристики: ханета мюсюлмани категории чифт, половин чифт и бенак – 31, неженени мюсюлмани – 8. Приходът в размер на 4381 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе, с допълнение облагане на една воденица.

КОВАДЖЪК АЛАНЪ [Kovacık alanı] قواجق الاکی

Първата (и единствена от разглежданите) регистрация на селото е през 1558 г.[1012] като част от вакъфа на имарета на султан Байезид II (1481 – 1512) в Одрин. В уводната рубрика на регистрационната му матрица намираме следния запис: „село Коваджък аланъ, в границите на [село] *Илиасджа*[1013] – от вакъфа на споменатия нов имарет; има 10 години, откакто споменатите неверници са дошли; заселили се като перакенде в границите на споменатото [село] *Илиасджа;* извън дефтера;[1014] занимават се със земеделие и дават десятъците си на вакъфа“. Описани са 25 християн-

[1009] BOA, TD 306, с. 70.
[1010] BOA, TD 498, с. 186 – 187.
[1011] BOA, TD 470, с. 183.
[1012] BOA, TD 306, с. 67.
[1013] Виж статията за *Илиасджа.*
[1014] Т. е. регистрира се за пръв път.

ски домакинства – общността има свещеник – Никола. Приходът от селището в размер на 1245 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: испенче, пшеница, смесено зърно, свине, кошери, вино, зеленчукови градини, ниабет и арусане.

КОДЖА ОРОЗЛУ [Koca orozlu] قوجه اوروزلو – дн. не съществува

През 1516/18 г.[1015] в селото са регистрирани 5 мюсюлмански домакинства и петима неженени мюсюлмани; общността има имам; един от описаните е конвертит първо поколение. Общият приход в размер на 1920 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, плодове, такса за ползване на ливади, папур/тръстика, ниабет и арусане, воденици (5 долап и 3 караджа).

Регистрацията от 1530 г.[1016] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 5, неженени мюсюлмани – 3; приход: 1594 акчета.

През 1570 г. селото няма собствен регистрационен профил; описано е заедно със село *Дюгюнджю*[1017] като част от зиамет въпреки записа в уводната рубрика на регистрационната матрица, че селото (селата) са част от вакъфа на султан Сюлейман I (1520 – 1566).

През 1596 г. регистрационната ситуация се повтаря.

КОЗЛУДЖА [Kozluca] قوزلوجه – дн. Орешник, общ. Тополовград

Първата регистрация на селото е през 1558 г.[1018] като част от вакъфа на имарета на султан Байезид II (1481 – 1512) в Одрин и запазва този си статут във всички разглеждани регистрации. В уводната рубрика на регистрационната му матрица през 1558 г. намираме следния запис: „село Козлуджа; споменатите неверници дошли преди повече от 10 години и се заселили в границите на село с име *Кавакльо* от споменатия вакъф; десятъци-

[1015] BOA, TD 77, c. 307.
[1016] BOA, TD 370, c. 58.
[1017] Виж статията за *Дюгюнджю*.
[1018] BOA, TD 306, c. 62.

те си дават на вакъфа; извън дефтера.“[1019] Описани са 25 християнски домакинства, за 15 от които е обяснено, че са от „неверническите села на вакъфа на „Йълдъръм хан (Байезид I, 1389 – 1403) в *Диметока* (Димотика, Дидимотихо), които се заселили в границите на споменатото село Каваклъ; всичките си десятъци дават на вакъфа (на Байезид II), а хараджа и испенчето си – на вакъфа на Йълдъръм.“ Общият приход от него в размер на 2205 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: испенче, пшеница, смесено зърно, кошери, ниабет и арусане.

През 1570 г.[1020] в селището са описани 107 християнски домакинства и двадесет и двама неженени християни – общността има свещеник; 8 от регистрираните са „пришълец“.[1021] Приходът от него в размер на 10 895 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: испенче, ресм-и духан на раята от вън – 120 „по брой души“[1022](!), пшеница, смесено зърно, кошери, овце, свине, лозя, вино, сено, ниабет и арусане, ресм-и долаб, испенче, други такси.

През 1596 г.[1023] са регистрирани 109 християнски домакинства и тридесет и двама неженени християни – общността има трима свещеници – Коста, Пейо и Марко; шестима от описаните са „пришълец“. Приходът, в размер отново на 10 895 акчета, е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

КОМАРЪ С ДРУГО ИМЕ СОФУЛАР [Komarı nam-i diğer Sofular] قومارى نام دكر صوفيلر – вер. дн. Мъдрец, общ. Гълъбово (виж и само Софулар)

В първите две от цитираните регистрации селото, и с трети топоним *Казаклъ*, е част от мюлка на Яхши бей и Махмуд бей, синове на Искендер бей бин Михал.

[1019] Т.е. регистрира се за пръв път.
[1020] BOA, TD 498, c. 171 – 172.
[1021] پريشلچه [prişelece].
[1022] نفرأ [neferan].
[1023] BOA, TD 470, c. 165 – 166.

През 1516/18 г.[1024] в уводната рубрика на регистрационната му матрица намираме следния запис: „село Комаръ с друго име Софулар; [нарича се] още и Казаклъ; накарани са да се установят [в него] два бюлюка; мюлк е на споменатия Махмуд бей.“ Следва регистрацията на бюлюците *Комаръ/Софулар* и *Казаклъ*. Общият брой на регистрираните домакинства е 26, като 3 от тях са райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица), а останалите на кюреджии, и двама неженени мюсюлмани – 7 от общо регистрираните (в т.ч. и неженените) са конвертити първо поколение. Общият приход от двата бюлюка е в размер на 4847 акчета и е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, ресм-и райет, ресм-и духан, ниабет и арусане.

В регистрацията от 1530 г.[1025] селата *Комаръ/Софулар* и *Казаклъ* (за което това е и последна) са с отделни регистрации. Характеристиките на първото са следните: ханета мюсюлмани – 29, неженени мюсюлмани – 6; приход: 2282 акчета. Профилът на второто е следният: ханета мюсюлмани – 29, неженени мюсюлмани – 4; приход: 2300 акчета.

В описите от 1570 и 1596 г. село *Комаръ/Софулар* е част от мюлка на Хюмашах султан, дъщеря на шехзаде Мехмед.

През 1570 г.[1026] в него записани 27 мюсюлмански домакинства категория чифт, 6 – категория половин чифт, 8 – категория бенак и трима неженени мюсюлмани – общността има имам, 11 от регистрираните, един от които кюреджия, са конвертити първо поколение. Следва опис на две християнски махали в „границите на споменатото село“ – *Багча пънаръ* и *Гьоз пънаръ,*[1027] като в уводната рубрика на първата е записано, че е създадена от християни хаймане, заселили се в селото, които плащат десятъци, испенче и други такси на мюлка, а джизието на държавата.

В махала *Багча пънаръ* са регистрирани 34 „по брой души“ [1028] християни (в т.ч. и едно вдовишко домакинство) като четирима от тях са „пришълец“.[1029]

[1024] BOA, TD 77, c. 328.
[1025] BOA, TD 370, c. 62.
[1026] BOA, TD 498, c. 430 – 431.
[1027] Виж статията и за *Гюлмез Халил.*
[1028] نفر [neferan].
[1029] پریشلچه [prişelece].

В махала *Гьоз пънаръ* са регистрирани 4 християнски домакинства и двама неженени християни.

Приходът от селището с двете махали в размер на 4583 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и духан, испенче, пшеница, смесено зърно, кошери, вино, внасяно от вън, свине, овце, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[1030] регистрационната ситуация повтаря тази от предния опис. В селото са записани 44 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак и 12 неженени мюсюлмани – общността има имам; шестима от описаните са конвертити първо поколение.

В махала *Багча пънаръ* са описани 37 християнски домакинства и двадесет и трима неженени християни – общността има трима свещеници – Димо, Стоян и Пейчо; двама от описаните са „пришълец“.

В махалата *Гьоз пънаръ* са регистрирани 6 християнски домакинства.

Приходът от селището с двете махали е в размер отново на 4583 акчета и е формиран от данъчните позиции, цитирани при предната регистрация.

КОМАСЪ [Koması] قوماسی – неуст.

Първата регистрация на селото е през 1596 г.[1031] В него са описани 12 мюсюлмански домакинства и двама неженени мюсюлмани; двама от описаните са конвертити първо поколение. Приходът е в размер 2300 акчета – липсват обособени остойностени данъчни позиции; последните са предадени обобщено.

КЬОСЕ КУЛФАЛЛЪ [Köse Kulfallı] كوسه قلفاللو – вер. по-късно *Курфалий*, дн Савино, общ. Тунджа[1032]

През 1516/18 г.[1033] в селото са регистрирани 15 мюсюлмански домакинства, от които 2 на ямаци, и седем неженени мюсюлмани, от които

[1030] BOA, TD 470, c. 444 – 446.
[1031] BOA, TD 1001, c. 416.
[1032] В землщето и на село *Хлябово (Гердеме)* е наличен микротопоним *Гулефирчево*.
[1033] BOA, TD 77, c. 311 – 312.

двама са „син на кюреджия“; един от описаните е конвертит първо поколение. Общият приход в размер на 2547 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, леща, шарен боб, ресм-и агъл, папур/тръстика, ниабет и арусане, ресм-и чифт, ресм-и духан, ресм-и тапу, други такси.

В регистрацията от 1530 г.[1034] селището е тимарско със следните демографски и финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 18, неженени мюсюлмани – 8; приход: 1788 акчета.

През 1570 г.[1035] то е отново тимарско. В него са описани 33 мюсюлмански ханета категория чифт, от които 10 на ямаци, 9 – категория бенак, двама неженени мюсюлмани (общността има имам; трима от регистрираните са конвертити първо поколение; до имената на 13 от регистрираните има запис, че са в други населени места – *Делиджели*, *Азиз халифе, Обруклу, Дере-и баш*, др.) и шестима християни, за които е записано, че са от (т.е. плащат на) вакъфа на Синан паша. Общият приход от селището в размер на 6000 акчета[1036] е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и духан, ресм-и боюндурук, пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, ресм-и агъл, ресм-и тапу, сено, папур/тръстика, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[1037] в селото са описани 34 мюсюлмански домакинства и 19 неженени мюсюлмани – трима от регистрираните са конвертити първо поколение; до имената на 11 от регистрираните има бележки, че са в други населени места. Приходът от селото в размер на 8400 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

КЮРЕДЖИЛЕР [Küreciler] كورجيلر – вер. дн. не съществува

През 1516/18 г.[1038] в селото са регистрирани 14 мюсюлмански домакинства, от които 8 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица) и 6 на кюреджии, и един неженен мюсюлманин (рая) – общността има имам;

[1034] BOA, TD 370, c. 58.
[1035] BOA, TD 494, c. 401.
[1036] Разделен между двама тимариоти – Мехмед бин Байезид (2553) и Мехмед Байезид (3447).
[1037] BOA, TD 1001, c. 403 – 404.
[1038] BOA, TD 77, c. 330.

трима от описаните са конвертити първо поколение. Приходът от него в размер на 1104 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, ресм-и райет, ресм-и духан, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[1039] представя селището като тимарско със следния профил: ханета мюсюлмани – 12; приход: 751 акчета.

През 1570 г.[1040] то е тимарско. В него са регистрирани 16 мюсюлмански ханета категория чифт, от които 5 на ямаци, 3 – категория бенак и един неженен мюсюлманин – трима от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход в размер на 591 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено, ресм-и тапу, воденици (4), ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[1041] селото няма демографски профил; в уводната рубрика на регистрационната му матрица се повтаря записът от предната регистрация „сеят в място, [наречено] *Сасалар*“.[1042] Обособеният приход от ново е в размер на 591 акчета, формиран от цитираните данъчни позиции.

[1039] BOA, TD 370, с. 59.
[1040] BOA, TD 494, с. 407.
[1041] BOA, TD 1001, с. 409.
[1042] Виж статията за *Сасалар*.

М (م)

МАНАСТЪР С ДРУГО ИМЕ ШАХ МЕЛЕК [Manastır nam-i diğer Şah Melek] مناستر نام دكر شاه ملك – вер. Голям или Малък манастир, общ. Тунджа

През 1516/18 г.[1043] в селото са регистрирани 7 мюсюлмански домакинства и един неженен мюсюлмнин. Приходът от него в размер на 1175 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, ресм-и чифт, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[1044] представя селището като тимарско със следните демографски и финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 10; приход: 1060 акчета.

През 1570 г.[1045] селото е тимарско. В него са регистрирани 8 мюсюлмански домакинства категория чифт, 2 домакинства на ямаци, четирима неженени мюсюлмани (двама от описаните са конвертити първо поколение) и общност от 26 юруци, за които е записано, че „са в границите на настоящето село и плащат по 50 акчета ресм-и духан (трима от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход в размер на 1582 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и духан, ресм-и боюндурук, пшеница, ечемик, кошери, ресм-и агъл, зеленчукови градини, ресм-и тапу, воденици (2), сено, ниабет и арусане.

През 1596 г.[1046] регистрационната ситуация повтаря тази от предната регистрация. Описани са 15 мюсюлмански домакинства, петима неженени мюсюлмани и 14 домакинства на юруци, описът на които е въведен с цитираното по-горе пояснение и за които е отбелязано, че са „от (т.е. плащат на) „вакъфа на султан Байезид“ [II, 1481 – 1512]. Приходът от селището в размер на 2500 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

[1043] BOA, TD 77, с. 310.
[1044] BOA, TD 370, с. 59.
[1045] BOA, TD 494, с. 414.
[1046] BOA, TD 1001, с. 415.

МИШАЛЪ [Mişalı] ميشالو – дн. Дъбово, общ. Болярово

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на медресето на Якуб паша в Одрин.

През 1516/18 г.[1047] в него са регистрирани 19 мюсюлмански домакинства и петима неженени мюсюлмани; общността има имам. Общият приход от селището в размер на 3527 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, зеленчукови градини, кошери, ресм-и чифт, ресм-и духан, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[1048] представя селото със следните демографски и финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 20, неженени мюсюлмани – 4; приходът е в размер на 3500 акчета.

През 1570 г.[1049] в селището са описани 3 мюсюлмански домакинства категория чифт, 15 – категория бенак, от които едно на маслар и три на ямаци, и двама неженени мюсюлмани. Приходът от него в размер на 3574 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини; ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу.

През 1596 г.[1050] са регистрирани 18 мюсюлмански домакинства категории чифт и бенак, три от които на ямаци и едно на маслар, и трима неженени мюсюлмани. Приходът от селото в размер на 3584 е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

[1047] BOA, TD 77, с. 324 – 325.
[1048] BOA, TD 370, с. 61.
[1049] BOA, TD 498, с. 613.
[1050] BOA, TD 470, с. 633.

МУРАД БЕЙ С ДРУГО ИМЕ БУРГАЗЛЪ [Murad bey nam-i diğer Burgazlı] مراد بك نام دكر برغازلو – вер. дн Поляна,[1051] общ. Стралджа или Мамарчево,[1052] общ. Болярово

Във всички разглеждани регистрации селото е представено като мезра, формираща приход за едноименния мюлк.

През 1516/18 г.[1053] то няма демографски характеристики; обособен е приход в размер на 286 акчета от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, ресм-и боюндурук.

Регистрацията от 1530 г.[1054] представя селището със следните демографски и финансови характеристики: ханета мюсюлмани (в смисъл на стандартен данъчен субект) – 7, ханета на ямаци – 3, неженени мюсюлмани – 1; приход: 411 акчета.

През 1570 г.[1055] в него са регистрирани едно мюсюлманско домакинство категория чифт, 8 – категория бенак, един неженен мюсюлманин и едно домакинство на ямак (общността има имам, четирима от описаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 956 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и райет, пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено, ресм-и тапу, ниабет и арусане, воденици.

През 1596 г.[1056] в селището са описани 13 мюсюлмански ханета и двама неженени мюсюлмани (общността има имам; четирима от регистрираните са конвертити първо поколение. Приходът, отново в размер на 956 акчета, е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

[1051] *Бургуджу кьой.*
[1052] *Мураданлъ.*
[1053] BOA, TD 77, c. 337.
[1054] BOA, TD 370, c. 63
[1055] BOA, TD 498, c. 620.
[1056] BOA, TD 470, c. 640.

Н (ن)

НУРЕДДИН С ДРУГО ИМЕ АТА ЯСЪ [Nureddin nam-i diğer Ata yası] نورالدين نام دكر اتا(اطه) ياسى – неуст.

През 1516/18 г.[1057] в селото са регистрирани 14 мюсюлмански домакинства, 4 от които на конвертити първо поколение, и 11 неженени мюсюлмани; общността има имам. Общият приход от него в размер на 2190 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, леща, плодове, кошери; ресм-и агъл, ресм-и чифт, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[1058] представя селището като тимарско със следния профил: ханета мюсюлмани – 22, неженени мюсюлмани – 4; приход: 1984 акчета.

През 1570 г.[1059] селото е тимарско; в уводната рубрика на регистрационната му матрица е записан и трети дублетен топоним – *Бедреддинли*. В него са описани 36 мюсюлмански ханета категория чифт, от които 19 на ямаци, 2 категория половин чифт, 5 – категория бенак и 16 неженени мюсюлмани – общността има имам; четирима от регистрираните са конвертити първо поколение; до името на един от регистрираните има бележка, че е в [село] *Добруджа*.[1060] Приходът от селището в размер на 6562 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, пшеница, смесено зърно, кошери, плодове, зеленчукови градини, ресм-и тапу, ресм-и агъл, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[1061] номинативната информация в уводната рубрика повтаря тази от предната регистрация. В селото са описани 48 мюсюлмански домакинства категории чифт, половин чифт и бенак и 9 неженени мюсюлмани – общността има имам; 7 от регистрираните са в други населени места – „*Тимурджулу, спада към Хаскьой*“ (4), *Гючбейли* (1) и *Едирне* (1) и „*Чадърлъ спада към Едирне*“ (1). Общият приход от него в размер на 6700 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

[1057] BOA, TD 77, с. 306.
[1058] BOA, TD 370, с. 58.
[1059] BOA, TD 494, с. 409.
[1060] Дн. не съществува – селото е било разположено между днешните Попово и Добрич.
[1061] BOA, TD 1001, с. 411.

НУСРЕТЛИ [Nusretli] نصرتلو – дн. Мустрак, общ. Свиленград

През 1516/18 г.[1062] в селото са регистрирани 11 мюсюлмански домакинства, две от които на конвертити първо поколение; общността има имам. Приходът от него в размер на 1866 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, зеленчукови градини, кошери, леща; ниабет и арусане, ресм-и чифт.

През 1530 г.[1063] селището е тимарско със следните демографски и финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 14, неженени мюсюлмани – 4; приход: 1684 акчета.

През 1570 г.[1064] селото е част от зиамет „на името на Мехмед чауш – от чаушите при двореца“. В него са описани 6 мюсюлмански ханета категория чифт, 3 – категория бенак и петима неженени мюсюлмани – общността има имам, който е и хатиб; двама от регистрираните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 1748 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, леща, ресм-и тапу, сено, ниабет и арусане.

През 1596 г.[1065] в селището са регистрирани 32 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак и двама неженени мюсюлмани – четирима от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход от него в размер на 1100 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

[1062] BOA, TD 77, с. 305.
[1063] BOA, TD 370, с. 57.
[1064] BOA, TD 494, с. 393.
[1065] BOA, TD 1001, с. 397.

О (او)

ОБРУКЛУ [Obruklu] اوبرقلو – Обручище

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на джамията и кервансарая на Синан паша в Юскюдар. В първите две от тях то е записано в описа на вакъфите в каза Едирне (Одрин) с уточняващата бележка „спада към Кьозъл агач.“

През 1516/18 г.[1066] в него са описани 24 мюсюлмански ханета и 8 неженени мюсюлмани (общността има имам; двама от регистрираните са конвертити първо поколение). Общият приход от селището в размер на 3567 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, сусам, зеленчукови градини, ресм-и агъл, такса за ползване на ливади, овце, ниабет и арусане, ресм-и райет.

Регистрацията от 1530 г.[1067] представя селото със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 36, неженени мюсюлмани – 9; приход: 3550 акчета.

През 1570 г.[1068] в него са регистрирани 12 мюсюлмански ханета (в смисъл на стандартна данъчна единица) категория чифт, 10 – категория бенак, 29 неженени мюсюлмани (рая), 19 юрушки домакинства категория чифт, 23 – категория бенак и 45 неженени юруци – деветима от общо описаните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 7957 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и юрюгян, ресм-и боюндурук, пшеница, смесено зърно, кошери, воденици, ресм-и агъл, овце, зеленчукови градини, ресм-и духан, сусам, сено, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси. Отделно е регистрирана и „махала на неверниците в споменатото село…дават джизието, испенчето и другите си такси на вакъфа на Синан паша“, в която са описани 66 „по брой души“ християни; махалата е със собствена данъчно-производствена листа – общият приход в размер на 8934 акчета е формиран от облагане върху

[1066] BOA, TD 77, с. 126.
[1067] BOA, TD 370, с. 13.
[1068] BOA, TD 498, с. 495 – 496.

добив на/от: джизие, испенче, пшеница, смесено зърно, овце, зеленчукови градини, свине, вино, кошери, сено, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[1069] в селището са описани 39 мюсюлмански домакинства (като експлицитно като юрушки са представени само три) категории чифт, половин чифт и бенак и 8 неженени мюсюлмани; в „махала на неверниците в споменатото село Обруклу“ са описани 65 християнски домакинства. Общият приходът от него в размер на 16 920 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

ОГУЗ АЛАНЪ [Oguz alanı اوغوز الاکی – неуст.

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на имарета на султан Байезид II (1481 – 1512) в Одрин.

През 1516/18 г.[1070] всъщност намираме дефиниция *мезра Огуз аланъ*, в която са описани 30 мюсюлмански домакинства, 14 неженени мюсюлмани (общността има имам; двама от регистрираните за конвертити първо поколение) и 9 домакинства на цигани. Приходът в размер на 4021 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, зеленчукови градини, лозя, сусам; овце, ресм-и чифт, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[1071] представя селото със следните демографски и финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 28, ханета на цигани мюсюлмани – 10; приходът е в размер на 3950 акчета.

През 1558 г.[1072] са описани 27 мюсюлмански домакинства категория чифт, 6 – категория бенак и 21 неженени мюсюлмани; общността има имам. Общият приход от селището в размер на 4240 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, лозя, сусам; овце, ниабет и арусане, ресм-и чифт.

През 1570 г.[1073] в селото са регистрирани 18 мюсюлмански ханета категория чифт, от които 15 на ямаци и „рая от вън“ (едно домакинство, за

[1069] BOA, TD 470, c. 517 – 518.
[1070] BOA, TD 77, c. 321 – 322.
[1071] BOA, TD 370, c. 61.
[1072] BOA, TD 306, c. 68 - 69.
[1073] BOA, TD 498, c. 184 – 185.

което има запис, че е от (т.е. плаща на) вакъфа на Синан паша), 2 – категория половин чифт, 11 – категория бенак и 11 неженени мюсюлмани – общността има имам; двама от описаните са конвертити първо поколение. Отделно е регистриран и юрушки джемаат, очевидно към селото, в който са описани 8 домакинства и четирима неженени. Приходът от него в размер на 8090 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, лозя, кошери, овощни градини; овце, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и тапу, ниабет и арусане, др. сборни такси, такси за ползване на ливади.

През 1596 г.[1074] в селището са описани 43 мюсюлмански домакинства категории чифт, половин чифт и бенак и 13 неженени мюсюлмани (общността има имам; един от регистрираните е конвертит първо поколение); отделно е описан и юрушки джемаат – 14 ханета и 10 неженени. Общият приход от него в размер на 7800 акчета, формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ОГУЛ БЕЙЛИ [Oğul beyli] اوغول بكلو – вер. по-късното *Кул кьой*, дн. Робово, общ. Тунджа

През 1516/18 г.[1075] в селото са регистрирани 22 мюсюлмански домакинства, от които 6 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица), а останалите на ешкинджии, ямаци, кюреджии, и четирима неженени мюсюлмани, двама от които рая – общността има имам, който е и юрук ешкинджия; един от описаните е конвертит първо поколение. Общият приход от него в размер на 4478 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, зеленчукови градини, леща, кошери, ниабет и арусане, овощни градини, ресм-и чифт, ресм-и духан, други такси.

Регистрацията от 1530 г.[1076] представя селището като тимарско със следния демографски и финансов профил: ханета мюсюлмани – 10, неженени мюсюлмани – 1; приход: 4436 акчета.

[1074] BOA, TD 470, с. 181 – 182.
[1075] BOA, TD 77, с. 300.
[1076] BOA, TD 370, с. 58.

През 1570 г.[1077] селото е тимарско; в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния му опис е записан и дублетният му топоним *Кул обасъ*. В него са описани 16 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 6 на ямаци, 1 – категория половин чифт, 2 – категория бенак и 7 неженени мюсюлмани. Приходът от селището в размер на 5388 акчета[1078] е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, пшеница, смесено зърно, леща, кошери, овощни градини, лук и чесън, зеленчукови градини, сено, ресм-и тапу, ниабет и арусане, ресм-и агъл, други сборни такси.

През 1596 г.[1079] в селото са описани 24 мюсюлмански домакинства категории чифт и бенак и петима неженени мюсюлмани. Обособените цитирани по-горе данъчни позиции не са остойностени; липсва финансова рекапитулация.

ОКЧУЛАР [Okçular] اوقچيلر

И в двете разглеждани регистрации селото е в тематично обособения опис на кюреджии в нахия/каза Кьозъл агач.

През 1516/18 г.[1080] в селото са описани 10 домакинства, от които 5 са представени като на кюреджии и 5 – на ешкинджии и ямаци; двама от регистрираните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 730 акчета е формиран от облагане на: пшеница, ечемик, кошери; ресм-и дукхан.

През 1530 г.[1081] то е част от хасовете на султан Сюлейман I (1520 – 1566) със следните демографски и финансови характеристики: ханета мюсюлмани (в смисъл на стандартна данъчна единица) – 8, [ханета на] ямаци – 7, [ханета на] кюреджии – 4, [ханета на] ешкинджии – 4; приход: 848 акчета.

[1077] BOA, TD 494, c. 405.
[1078] Разпределен между трима тимариоти.
[1079] BOA, TD 1001, c. 407 – 408.
[1080] BOA, TD 77, c. 332.
[1081] BOA, TD 370, c. 64.

ОПАН [Opan] اوپان – вер. свързано с Опан, но не с днешната му локация

И в двете разглеждани регистрации селото е в тематично обособения опис на кюреджии в нахия/каза Къзъл агач.

През 1516/18 г.[1082] в селото са описани 6 домакинства, 3 от които на конвертити първо поколение; няма обособени и остойностени данъчни позиции.

През 1530 г.[1083] то е част от хасовете на султан Сюлейман I (1520 – 1566) със следния профил: ханета мюсюлмани (вероятно райетски, тъй като няма експлицитна характеристика) – 24; приход: 432 акчета.

ОПАН [Opan] اوپان – вер. свързано с Опан, но не с днешната му локация

Първата регистрация на селото е от 1596 г.;[1084] в уводната рубрика на регистрационната му матрица е записано, че се намира в границите на [село] *Симавлъ*[1085] и е „извън дефтера“ (т.е. регистрира се за първи път). Описани са 6 мюсюлмански ханета категория бенак и двама неженени мюсюлмани. Приходът от него е в размер на 1800 акчета; липсват обособени остойностени данъчни позиции – последните са предадени обобщено.

ОРУЧЛУ, ГАРДЖА С ДРУГО ИМЕ ОРУЧЛУ [Oruçlu; Garca nam-i diğer Oruçlu] اورچلو, غرجه نام دکر لورچلو – по-късното *Гаджилово*, дн. Гранитово, общ. Елхово

В първите две от разглежданите регистрации е засвидетелстван единствено топонимът *Оручлу*.

[1082] BOA, TD 77, с. 334.
[1083] BOA, TD 370, с. 64.
[1084] BOA, TD 1001, с. 416.
[1085] Виж статията за *Симавлъ*.

През 1516/18 г.[1086] в селото са описани 5 мюсюлмански домакинства, едно от които на имам. Приходът от него в размер на 1731 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, ниабет и арусане, ресм-и боюндурук, др. такси.

Регистрацията от 1530 г.[1087] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 10, неженени мюсюлмани – 2; приходът е в размер на 1214 акчета.

В следващите две от разглежданите регистрации то е част от вакъфа на имарета на Пири Мехмед паша в Силиври с водещ първи топоним *Гарджа*.

През 1570 г.[1088] в уводната рубрика на регистрационната му матрица е записано, че в границите на село *Велед-и доган*. В него са описани 1 мюсюлманско домакинство категория чифт, 148 християнски домакинства и 15 неженени християни – общността има двама свещеници, един от които е неженен; до имената на 20 от регистрираните има бележка „пришълец“.[1089] Няма обособени и остойностени данъчни позиции; предаден е общият приход от селата на вакъфа – *Велед-и доган, Булгар с др. име Данишмен пънаръ, Срем*.[1090]

През 1596 г.[1091] в селото са регистрирани мюсюлманското домакинство, описано в предната регистрация, 162 християнски домакинства и един неженен християнин – общността има двама свещеници (описани при предната регистрация); 19 от записаните са „пришълец“. Както при предната цитирана регистрация, остойностените данъчни позиции са предадени общо за селищата от вакъфа.

[1086] BOA, TD 77, с. 300.
[1087] BOA, TD 370, с. 64.
[1088] BOA, TD 498, с. 615 – 616.
[1089] پریشلچه [prişelece].
[1090] Виж статиите за съответните села.
[1091] BOA, TD 470, с. 635 – 636.

ОСМАНЛЪ [Osmanlı] عثمانلو – дн. Симеоново, общ. Тунджа

През 1516/18 г.[1092] в селото са описани 30 мюсюлмански домакинства, от които 6 на кюреджии и ямаци, и един неженен мюсюлманин – общността има имам; един от регистрираните е конвертит първо поколение. Общият приход от него в размер на 4350 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, леща, ниабет и арусане, ресм-и боюндурук, ресм-и чифт, други такси.

Регистрацията от 1530 г.[1093] представя селището като тимарско със следните характеристики: ханета мюсюлмани – 30, неженени мюсюлмани – 8; приходът е в размер на 4490 акчета.

През 1570 г.[1094] селото е регистрирано в тимарския опис, а уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния му опис намираме информация, че то е част от вакъфа на султан Сюлейман I (1520 – 1566), но „докато не излезе ферман, дава [данъците си] на спахията.“ В него са описани 28 мюсюлмански ханета категория чифт, от които едно на ешкинджия, 2 – категория половин чифт (на ешкинджии), 4 – категория бенак (рая) и 11 неженени мюсюлмани (рая). Приходът в размер на 1000 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, пшеница смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено, ресм-и тапу, овце, ниабет и арусане, ресм-и агъл, други сборни такси.

През 1596 г.[1095] селището е регистрирано като част от вакъфа на султан Сюлейман I в каза Йенидже-и Къзъл агач. В него са описани 44 мюсюлмански домакинства категории чифт, половин чифт и бенак и 8 неженени мюсюлмани – един от регистрираните е конвертит първо поколение. Приходът от в размер на 2000 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

[1092] BOA, TD 77, с. 301 – 302.
[1093] BOA, TD 370, с. 58.
[1094] BOA, TD 494, с. 388 – 389.
[1095] BOA, TD 470, с. 314 – 315.

ОТАДЖЪЛАР [Otacılar] اوتاجيلر

И в двете разглеждани регистрации селото е в тематично обособения опис на кюреджии в нахия/каза Кьозъл агач.

През 1516/18 г.[1096] в него са описани 9 мюсюлмански домакинства, едно от които на конвертит първо поколение; няма обособени и остойностени данъчни позиции.

През 1530 г.[1097] то е част от хасовете на султан Сюлейман I (1520 – 1566) със следния профил: ханета мюсюлмани (в смисъл на стандартна данъчна единица) – 7; [ханета на] ямаци – 1; приход: 735 акчета.

[1096] BOA, TD 77, с. 336.
[1097] BOA, TD 370, с. 65.

П (پ)

ПАВРИ ДЕРЕСИ [Pavri deresi] پاوری دره‌سی – вер. по-късното *Явуз дере*, дн. Доброселец, общ. Тополовград

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на имарета на султан Байезид II (1481 – 1512) в Одрин.

През 1516/18 г.[1098] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следната информация: „преди 20 години от вакъфските села на споменатия вакъф дойдоха хайманета и се заселиха в границите на село с име *Кавакль*; хараджа дават на султана, а испенчето и другите си такси – на вакъфа“. Описани са 55 християнски домакинства и 7 вдовишки. Общият приход в размер на 6833 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, лен, коноп, испенче, кошери, овце, ниабет и арусане, ресм-и коруджу, др. такси. Отделно е описана и циганска общност (33 домакинства – мюсюлмани и християни) „в село Паври дереси“.

Регистрацията от 1530 г.[1099] представя селището със следния профил: ханета мюсюлмани – 2, ханета християни – 46, неженени християни – 3; приход: 6820 акчета. Отделно са описани и 48 домакинства на цигани (5 мюсюлмански и 43 християнски), които се занимават със земеделие „в близост до село Паври дереси“.

През 1558 г.[1100] информацията в уводната рубрика повтаря тази от регистрацията през 1516/18 г. В селото са описани 33 християнски домакинства, пет от които на пришълец; към настоящата година циганската общност (27 мюсюлмански домакинства и 27 християнски домакинства) е регистрирана към селището. Общият приход от него в размер на 8261 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: испенче (в т.ч. и от циганите мюсюлмани и християни), пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, овце, воденици, ниабет и арусане, други такси.

[1098] BOA, TD 77, c. 316, 317.
[1099] BOA, TD 370, c. 60.
[1100] BOA, TD 306, c. 72 – 73.

През 1570 г.[1101] в селището са регистрирани 80 християнски домакинства, от които 8 на „пришълец“,[1102] и 15 неженени християни. Освен тях към него са описани и 6 цигански джемаата с общо 289 „по брой души“[1103]. Приходът в размер на 18 131 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: испенче, ресм-и духан, пшеница, смесено зърно, кошери, овце, вино, свине, коноп, сено, ниабет и арусане, други такси.

През 1596 г.[1104] регистрационната ситуация повтаря тази от предната регистрация. В селото са описани 101 християнски домакинства и 75 неженени християни (четирима от записаните са „пришълец“) и отново 6 цигански джемаата с 112 „по брой души“. Приходът, отново в размер на 18 131 акчета, е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ПАША ЙИГИТ [Paşa Yiğit] پاشا يكيت – неуст.

Първата регистрация на селото е през 1596 г.[1105] В уводната рубрика на регистрационната му матрица намираме запис: „…мюселемски чифлик; извън дефтера“. Описани са 4 мюсюлмански домакинства категория бенак; приходът, в размер на 600 акчета, е формиран от общо предадени данъчни позиции.

ПАША ЙИГИТЛИ (ПАША БЕЙЛИ) [Paşa Yiğitli ([Paşa beyli)] پاشا يكتلو (پاشابكلو)

И в двете разглеждани регистрации селото е в тематично обособения опис на кюреджии в нахия/каза Кьозъл агач.

[1101] BOA, TD 494, c. 191 – 194.
[1102] پريشلچه [prişelece].
[1103] نفرأ [neferan].
[1104] BOA, TD 470, c. 187 – 190.
[1105] BOA, TD 1001, c. 418.

През 1516/18 г.[1106] в него са описани 10 мюсюлмански домакинства, а приходът е в размер на 60 акчета, формиран от ресм-и духан.

През 1530 г.[1107], регистрирано като *Паша бейли*, то е част от хасовете на султан Сюлейман I (1520 – 1566) със следния профил: ханета мюсюлмани – 13, неженени мюсюлмани – 1; приход: 160 акчета.

[1106] BOA, TD 77, с. 332.
[1107] BOA, TD 370, с. 64.

С (ص, س)

САЛАРЛЪ [Salarlı] صلارلو – неуст.

През 1516/18 г.[1108] в селото са регистрирани 15 мюсюлмански домакинства, от които 4 райетски (в смисъл на стандартна данъчна единица), а останали на ямаци на юруци и кюреджии, и трима неженени мюсюлмани – един от регистрираните е конвертит първо поколение. Общият приход от него в размер на 3378 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, ниабет и арусане, ресм-и духан, ресм-и чифт, други такси.

Регистрацията от 1530 г.[1109] представя селището като тимарско със следните характеристики: ханета мюсюлмани – 6, неженени мюсюлмани – 6; приходът е в размер на 2620 акчета.

През 1570 г.[1110] селото е част от зиамет. В него са описани 16 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които едно на ешкинджия, 4 – категория половин чифт, 5 – категория бенак и един неженен мюсюлманин ешкинджия (общността има имам, който е и хатиб; един от регистрираните е сеид; трима от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 2200 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, сено, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[1111] в селището са регистрирани 43 мюсюлмански домакинства категории чифт, половин чифт и бенак и шестима неженени мюсюлмани (общността има имам, записан като „имам-и Анатоллу“ (анадолски имам); един от описаните е конвертит първо поколение). Приходът от него в размер на 1500 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

[1108] BOA, TD 77, с. 301.
[1109] BOA, TD 370, с. 58.
[1110] BOA, TD 494, с. 411 – 412.
[1111] BOA, TD 1001, с. 413.

САЛМАНЛАР [Salmanlar] صالمانلر – вер. по-късното *Саманлар*, дн. Сламино, общ. Тунджа

Първата регистрация на селото е от 1596 г.[1112] В него са описани 19 мюсюлмански ханета, от които 2 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект), а останалите на мюселеми, ешкинджии и ямаци, и шестима неженени мюсюлмани синове на мюселеми, ешкинджии и ямаци – двама от регистрираните са конвертити първо поколение. Приходът е в размер на 1200 акчета; няма обособени остойностени данъчни позиции.

САРУХАНЛЪ [Saruhanlı] صاروخانلو – дн. Саранско, общ. Стралджа

През 1516/18 г.[1113] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме запис: „село Саруханлъ, отседнаха юруци; празно от рая“. Описани са 31 домакинства, от които едно райетско (в смисъл на стандартна данъчна единица), а останалите са експлицитно представени като ямаци на юруци, юруци ешкинджии, ешкинджии мюселеми, и един неженен мюсюлманин рая; шестима от регистрираните са конвертити първо поколение. Общият приход от селото в размер на 3022 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, леща, кошери, овощни градини, зеленчукови градини, ресм-и боюндурук, други такси.

Регистрацията от 1530 г.[1114] представя селището като тимарско със следния профил: мюсюлмани „по брой души“[1115] – 50; приход: 3400 акчета.

През 1570 г.[1116] то е част от зиамет. В него са регистрирани 29 юрушки домакинства категории чифт и половин чифт. Приходът в размер на 2150 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт-и юрюгян, ресм-и духан, пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини,

[1112] BOA, TD 1001, c. 416 – 417.
[1113] BOA, TD 77, c. 303.
[1114] BOA, TD 370, c. 58.
[1115] نفر أ [neferan].
[1116] BOA, TD 494, c. 412.

овощни градини, леща, ресм-и тапу, сено, ресм-и отлак, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[1117] в селището са описани 28 юрушки и 2 райетски домакинства (общността има имам; двама от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът от него в размер на 2000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

САРЪ ИСХАК [Sarı Ishak] صارو اسحاق – вер. изчезнало

През 1516/18 г.[1118] в селото са регистрирани 20 мюсюлмански ханета, от които 4 на кюреджии и едно на ямак, и шестима неженени мюсюлмани. Приходът в размер на 1017 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, зеленчукови градини, кошери, леща, плодове, сено, ниабет и арусане, водеици, други такси.

Регистрацията от 1530 г.[1119] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 15, неженени мюсюлмани – 5; приход: 1479 акчета.

През 1570 г.[1120] то е част от зиамет. В него са описани 11 мюсюлмански ханета категория чифт, от които 3 на ямаци, 7 – категория половин чифт, от които 5 на ямаци, и 7 неженени мюсюлмани (един от регистрираните е конвертит първо поколение). Общият приход от селището в размер на 1660 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, плодове, водеици, ресм-и тапу, сено, ниабет и арусане, други такси.

През 1596 г.[1121] селото е без демографски показатели; в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме запис „празно от рая“. Налични са обособени и остойностени данъчни позиции (приведени по-горе), въведени със записа „съгласно стария дефтер, чифт – 11“.

[1117] BOA, TD 1001, с. 413 – 414.
[1118] BOA, TD 77, с. 298.
[1119] BOA, TD 370, с. 58.
[1120] BOA, TD 494, с. 391.
[1121] BOA, TD 1001, с. 395.

САРЪ САВДЖЪЛАР [Sarı Savcılar] صارو صاوجيلر – вер. по-късното *Саръбаджа*, дн. Видинци

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на имарета на Байезид II (1481 – 1512) в Одрин.

През 1516/18 г.[1122] в него са регистрирани 18 мюсюлмански домакинства (едно на конвертит първо поколение), четирима неженени мюсюлмани и 47 домакинства на цигани мюсюлмани и християни. Общият приход от селището в размер на 1724 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, ресм-и агъл, воденици, ниабет и арусане, овце, такса за ползване на ливади, други такси.

Регистрацията от 1530 г.[1123] представя селото със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 10, неженени мюсюлмани – 3, [ханета на] цигани мюсюлмани – 4, [ханета на] цигани християни – 8; приход: 1710 акчета.

През 1558 г.[1124] в него са описани 15 мюсюлмански домакинства (всички категория бенак) и трима неженени мюсюлмани, като 15 от регистрираните са в други населени места. Приходът в размер на 941 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и бенак, пшеница, смесено зърно, воденици, ресм-и агъл, такса за ползване на ливади, ниабет и арусане.

САСАЛАР (САСЪЛАР) С ДРУГО ИМЕ ХАДЖЪЛАР [Sasalar (Sasılar) nam-i diğer Hacılar] صاصيلر (ساسالر) نام دكر خاجيلر – дн. в Турция, югоизточно от Хамза бейли

През 1516/18 г.[1125] в селото са описани 10 мюсюлмански домакинства, от които 3 на кюреджии, и двама неженени мюсюлмани; четирима от ре-

[1122] BOA, TD 77, c. 320.
[1123] BOA, TD 370, c. 61.
[1124] BOA, TD 306, c. 71 – 72.
[1125] BOA, TD 77, c. 308 – 309.

гистрираните са конвертити първо поколение. Приходът от него в размер на 827 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, ниабет и арусане, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и духан.

Регистрацията от 1530 г.[1126] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 9, неженени мюсюлмани – 5; приход: 727 акчета.

В описа от 1570 г.[1127] то е представено като част от мюлка на „Хюмашах султан, дъщеря на блаженопочившия шехзаде Мехмед хан“. В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село Сасалар с друго име Хаджълар, спада към Кьозъл агач; в стария дефтер друго село е записано като соколарски тимар; за настоящото блаженопочившия султан Сюлейман хан Гази издаде темлик и височайше мюлкнаме през **970 г. (1562/63 г.)**…“ В него са регистрирани 4 мюсюлмански домакинства, от които две на кюреджии; един от описаните е конвертит първо поколение; има и запис „празни чифтове – 11“. Обособеният приход в размер на 680 акчета е формиран от ресм-и райет.

През 1596 г.[1128] информацията в уводната рубрика повтаря тази от предната регистрация. В селището са описани 4 мюсюлмански ханета, от които едно на кюреджия, един неженен мюсюлманин (един от регистрираните е конвертит първо поколение), 13 християнски домакинства (до имената на шестима от регистрираните има бележка „пришълец“[1129]) и двама неженени християни. Както при предната регистрация, е обособен приход само от ресм-и райет в размер на 484 акчета.

СЕМЕРДЖИ [Semerci] سمرجی

И в двете разглеждани регистрации селото е в тематично обособения опис на кюреджии в нахия/каза Кьозъл агач.

[1126] BOA, TD 370, c. 59.
[1127] BOA, TD 498, c. 431.
[1128] BOA, TD 470, c. 446.
[1129] پریشلچه [prişelece].

През 1516/18 г.[1130] всъщност е описано едно домакинство „в Семерджи“; няма обособени и остойностени данъчни позиции.

През 1530 г.[1131] то е част от хасовете на султан Сюлейман I (1520 – 1566) със следния профил: ханета мюсюлмани (в смисъл на стандартна данъчна единица) – 9; приход: 1282 акчета.

СЕРЛИ [Serli] سرلو – неуст.

През 1516/18 г.[1132] в селото са описани 17 мюсюлмански домакинства и трима неженени мюсюлмани (общността има имам; четирима от регистрираните са конвертити първо поколение). Общият приход от него в размер на 2268 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, зеленчукови градини, кошери, плодове, бакла, ниабет и арусане, ресм-и чифт.

Регистрацията от 1530 г.[1133] представя селището като тимарско със следните характеристики: ханета мюсюлмани – 16; приход: 2044 акчета.

През 1570 г.[1134] то е тимарско. В него са регистрирани 11 мюсюлмански ханета категория чифт, 1 – категория половин чифт, 2 – категория бенак, 7 неженени мюсюлмани (двама от описаните за конвертити първо поколение) и едно християнско домакинство – на Радослав Пейо – „пришълец“. Приходът от селището е в размер на 3000 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, испенче, пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, сено, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ниабет и арусане.

През 1596 г.[1135] са описани 19 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак и шестима неженени мюсюлмани (трима от записаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 2000 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

[1130] BOA, TD 77, c. 335.
[1131] BOA, TD 370, c. 64.
[1132] BOA, TD 77, c. 295.
[1133] BOA, TD 370, c. 57.
[1134] BOA, TD 494, c. 404 – 405.
[1135] BOA, TD 1001, c. 407.

СИМАВЛЪ [Simavlı] سیماولی – дн. Троян, общ. Симеоновград

През 1516/18 г.[1136] в селото са регистрирани 24 мюсюлмански домакинства и 14 неженени мюсюлмани (общността има имам; двама от описаните са конвертити първо поколение; един от описаните е записан като Мухарем Анатоллу, а втори – като Муса Араб). Приходът от него е в размер на 5697 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, зеленчукови градини, кошери, водиници, ресм-и агъл, такса за ползване на ливади, сусам, леща, шарен боб, ниабет и арусане, лук, лозя, плодове, ресм-и духан, ресм-и чифт, други такси.

Регистрацията от 1530 г.[1137] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 31, неженени мюсюлмани – 8; приход: 4766 акчета.

През 1570 г.[1138] в селото, част от зиамет „на името на Мустафа“, са описани 10 мюсюлмански домакинства категория чифт, от които 6 на ямаци (общността има имам; един от регистрираните е конвертит първо поколение). Общият приход от него в размер на 5250 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, такса за ползване на ливади, ресм-и кешти, водиници, ниабет и арусане, лук, плодове, нахут, сусам, ресм-и тапу, сено.

През 1596 г.[1139] в селището са регистрирани 11 мюсюлмански ханета категория чифт, 2 – категория бенак и петима неженени мюсюлмани; общността има имам. Приходът в размер на 6500 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

СИМАВЛЪ [Simavlı] سیماولی

И в двете разглеждани регистрации селото е в тематично обособения опис на кюреджии в нахия/каза Къзъл агач.

[1136] BOA, TD 77, с. 309.
[1137] BOA, TD 370, с. 58.
[1138] BOA, TD 494, с. 395.
[1139] BOA, TD 1001, с. 398 – 399.

През 1516/18 г.[1140] всъщност са описани три домакинства „в Симавлъ“; няма обособени и остойностени данъчни позиции.

През 1530 г.[1141] то е част от хасовете на султан Сюлейман I (1520 – 1566) със следния профил: неженени мюсюлмани кюреджии – 1; приход: 6 акчета.

СОФУЛАР [Sofular] صوفيلر – вер. изчезнало

През 1516/18 г.[1142] в селото са описани 13 мюсюлмански домакинства, от които 8 райетски, а останалите на ямаци (петима от регистрираните са конвертити първо поколение), четирима неженени мюсюлмани и едно християнско домакинство на Момча Кяфир (Момчо, вероятно, Неверника). Приходът в размер на 1403 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, ниабет и арусане, воденици, ресм-и чифт.

Регистрацията от 1530 г.[1143] представя селището като тимарско със следните характеристики: ханета мюсюлмани – 8, ханета християни – 1; приход: 1240 акчета.

През 1570 г.[1144] селото няма демографски характеристики; в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село Софулар, от споменатия зиамет, спада към Къзъл агач. Празно е от рая; занимават се със земеделие от вън; десятъците дават на спахията“. Обособеният приход е в размер на 1245 акчета.

През 1596 г.[1145] регистрационната ситуация повтаря тази от 1570 г.; обособеният приход е в размер на 1500 акчета.

[1140] BOA, TD 77, c. 335 – 336.
[1141] BOA, TD 370, c. 64.
[1142] BOA, TD 77, c. 308.
[1143] BOA, TD 370, c. 59.
[1144] BOA, TD 494, c. 396.
[1145] BOA, TD 1001, c. 399.

СРЕМ [Srem] سرم – дн. Срем, общ. Тополовград

Първата регистрация на селото е от 1570 г.[1146], когато заедно със селата *Велед-и доган, Гарджа с друго име Оручлу и Булгар с друго име Данишмend пънаръ* е представено като част от вакъфа[1147] на имарета на Пири Мехмед паша в Силиври; в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис е записано „в границите на споменатото (т.е. описаното преди него село *Булгар с друго име Данишмend пънаръ*) село“. Регистрирани са 60 християнски домакинства (до имената на шестима от записаните има бележка „пришълец“[1148]) и трима неженени християни. Няма обособени и остойностени данъчни позиции – предадени са общо за селата от вакъфа.

През 1596 г.[1149] антропонимичният опис и демографски характеристики почти напълно повтарят тези от предната регистрация – 61 християнски ханета и четирима неженени християни. Отново няма обособени и остойностени данъчни позиции – предадени са общо за селата от вакъфа.

СУНКУР [Sunkur] سنقور

И в двете разглеждани регистрации селото е в тематично обособения опис на кюреджии в нахия/каза Кьозъл агач.

През 1516/18 г.[1150] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме запис: „в село Сункур – отседнали на място на мюселемския черибашия; плащат десятъци; спада към [санджак][1151] Кьозълджа“. Описани са 9 мюсюлмански домакинства, а приходът в размер на

[1146] BOA, TD 498, c. 616 – 617.
[1147] Виж статиите за Велед-и доган, Булгар с др. име Данишмend пънаръ и Гарджа с др. име Оручлу.
[1148] پريشلچه [prişelece].
[1149] BOA, TD 470, c. 637 – 638.
[1150] BOA, TD 77, c. 335 – 336.
[1151] В BOA, TD 370 е налична административна дефиниция *Liva-i müselleman-i Kızılca.*

1314 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, ресм-и духан.

През 1530 г.[1152] цитираната по-горе информация в уводната рубрика се повтаря. Селището е част от хасовете на султан Сюлейман I (1520 – 1566) със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани (в смисъл на стандартна данъчна единица) – 10, неженени мюсюлмани – 1, [ханета на] кюреджии – 1; приход: 76 акчета.

СУНКУР [Sunkur] سنقور – вер. дн. не съществува

През 1516/18 г.[1153] в селото е описано едно мюсюлманско домакинство; в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис е записано „кюреджии, занимават се със земеделие“. Приходът в размер на 1314 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери.

Регистрацията от 1530 г.[1154] представя поселката като тимарска със следните характеристики: ханета мюсюлмани – 1; приход: 516 акчета.

[1152] BOA, TD 370, c. 64.
[1153] BOA, TD 77, c. 311.
[1154] BOA, TD 370, c. 58.

T (ط,ت)

ТАМЛАДЖЪК ПЪНАРЪ [Tamlacık pınarı] طاملاجق پیکاری – неуст.

През 1570 г.[1155] е първата регистрация на селото като част от зиамет „на името на Мехмед – по-рано дефтердар на вилаета Темешвар (дн. Тимишоара, Румъния). В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис е записано, че се намира в границите на село *Дюгюнджю* и е част от вакъфа на султан Сюлейман I (1520 – 1566), но „докато излезе височайшия ферман, дава [данъците си] на тимара“. Описани са 1 мюсюлманско домакинство, инициализирано чрез чифлик (на Ширмерд, син на Димо), 74 християнски домакинства и четирима неженени християни (общността има двама свещеници; седем от записаните са „пришълец“[1156]). Приходът от селището размер на 2000 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: испенче, пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, сено, ресм-и тапу, воденици, овце, кошери, лен, свине, вино, внасяно от вън, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.,[1157] то е вече част от вакъфа на султан Сюлейман I. В него са описани 62 християнски домакинства, от които 7 на „пришълец“, и едно инициализирано чрез бивш мюсюлмански чифлик. Приходът от селището размер на 2400 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: испенче, ресм-и чифт?!, пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, сено, ресм-и тапу, воденици, овце, кошери, лен, свине, вино, внасяно от вън, ниабет и арусане, други сборни такси.

ТАШЛЪК ЮРЮ'Ю [Taşlık yürüğü] طاشلق‌یوروکی – вер. дн. не съществува[1158]

Във всички разглеждани регистрации селището е част от вакъфа на имарета на султан Байезид II (1481 – 1512) в Одрин.

[1155] BOA, TD 494, с. 387 – 388.
[1156] پریشلچه [prişelece].
[1157] BOA, TD 470, с. 313.
[1158] Виж статиите за *Дудулар* и *Ълъджалъ*.

През 1516/18 г.[1159] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис е записано, че селото се намира в границите на село *Ълъджалъ*. В него са описани 20 мюсюлмански ханета и шестима неженени мюсюлмани (общността има имам; 12 от записаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 3346 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, леща, ниабет и арусане, овце, ресм-и тапу.

Регистрацията от 1530 г.[1160] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 20, неженени мюсюлмани – 2; приход: 3621 акчета.

През 1558 г.[1161] в него са описани 16 мюсюлмански домакинства категория чифт, 6 – категория бенак и 7 неженени мюсюлмани (общността има имам; четирима от записаните са конвертити първо поколение; един от записаните е обозначен като „анатоллу“). Общият приход от селото в размер на 3906 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, пшеница, смесено зърно, леща, овце, кошери, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други такси.

ТИМУРДЖУ ХЪЗЪР С ДРУГО ИМЕ КАРА БЕЙЛИ [Timurcu Hızır nam-i diğer Kara beyli] تمورجی حضر نام دکر قره بکلو

И в двете регистрации, в които е описано селището, то е част от мюлка на Яхши бей и Махмуд бей, синове на Искендер бей бин Михал

През 1516/18 г.[1162] в него са описани 14 мюсюлмански домакинства, от които две райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект), а останалите на кюреджии, ямаци и маслари (общността има имам; двама от регистрираните са конвертити първо поколение), 3 християнски домакинства и едно вдовишко домакинство. Приходът от селото в размер на 1534 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, ресм-и райет, ресм-и базар, ниабет и арусане.

[1159] BOA, TD 77, с. 314 – 315.
[1160] BOA, TD 370, с. 60.
[1161] BOA, TD 306, с. 61.
[1162] BOA, TD 77, с. 328.

Регистрацията от 1530 г.[1163] представя селището със следния профил: ханета мюсюлмани – 19, неженени мюсюлмани – 2; приход: 1455 акчета.

ТИМУРДЖУЛУ [Timurculu] تمورجيلو [1164]

През 1570 г.[1165] селото е представено като част от вакъфа на Ибрахим паша. Във въвеждащата го рубрика намираме следния запис: „вакъф на покойния Ибрахим паша; негово величество блаженопочившия султан Сюлейман хан Гази издаде темлик, а той ги вакъфира на имарета и джамията си…беше записано в новия държавен дефтер“. В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме информация, че „по-рано селото беше тимар“. В него са описани 16 мюсюлмански ханета, от които 7 на ямаци и кюреджии, и трима неженени мюсюлмани – четирима от записаните са конвертити първо поколение; до името на един от записаните има бележка, че е в Едирне (Одрин). Приходът от селището в размер на 2230 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и райет, ресм-и боюндурук, пшеница, смесено зърно, сено, зеленчукови градини, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[1166] регистрираните мюсюламански домакинства са 13, а неженените мюсюлмани – 4; петима от записаните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 2230 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ТИМУРДЖУЛАР [Timurcular] تمورجيلر

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на имарета на султан Байезид II (1481 – 1512) в Одрин.

[1163] BOA, TD 370, c. 62.
[1164] Едно от селата, описани тук като *Тимурджулар* или *Тимурджулу*, е дн. Бояново, общ, Елхово, но за съжаление е невъзможно да бъде установено кое.
[1165] BOA, TD 498, c. 622.
[1166] BOA, TD 470, c. 642.

През 1516/18 г.[1167] в него са регистрирани 9 мюсюлмански домакинства и четирима неженени мюсюлмани (общността има имам; двама от описаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 1053 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, ресм-и агъл, ниабет и арусане, папур/тръстика.

Регистрацията от 1530 г.[1168] представя селището със следния профил: ханета мюсюлмани – 9, неженени мюсюлмани – 1; приход: 1082 акчета.

През 1558 г.[1169] в него са описани 8 мюсюлмански ханета, от които едно на ямак, и един неженен мюсюлманин. Приходът от в размер на 884 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, ресм-и агъл, ниабет и арусане, папур/тръстика.

През 1570 г.[1170] в селото са описани 13 мюсюлмански ханета и трима неженени мюсюлмани (общността има имам). Приходът от него в размер на 3096 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

През 1596 г.[1171] са регистрирани 14 мюсюлмански домакинства и четирима неженени мюсюлмани. Общият приход от селището в размер на 3152 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, ресм-и агъл, ресм-и къшлак, ресм-и тапу, папур/тръстика, ниабет и арусане, овце, други сборни такси.

ТИМУРДЖУЛУ [Timurculu] تمورجيلو

През 1516/18 г.[1172] в селото са регистрирани 6 мюсюлмански домакинства, от които 4 на кюреджии, и един неженен мюсюлманин. Приходът от него в размер на 1376 акчета е формиран от облагане върху добив на/от:

[1167] BOA, TD 77, c. 322.
[1168] BOA, TD 370, c. 61.
[1169] BOA, TD 306, c. 72.
[1170] BOA, TD 494, c. 189 – 190.
[1171] BOA, TD 470, c. 185.
[1172] BOA, TD 77, c. 304.

пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, ресм-и чифт, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[1173] представя селището като тимарско със следния профил: ханета мюсюлмани – 8, неженени мюсюлмани – 2; приход: 1087 акчета.

През 1570 г.[1174] то е вече част от вакъфа на имарета на султан Байезид II (1481 – 1512) в Одрин. В него са регистрирани 13 мюсюлмански домакинства, от които 3 на ямаци и едно на кюреджия, и двама неженени мюсюлмани (четирима от описаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 3741 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и агъл, пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, ниабет и арусане, ресм-и тапу, сено, други сборни такси.

През 1596 г.[1175] в селото са описани 17 мюсюлмански домакинства, 5 от които на конвертити първо поколение, и един неженен мюсюлманин. Приходът, отново в размер на 3741 акчета, е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

ТИМУРДЖУЛУ [Timurculu] تمورجيلو

Първата регистрация на селото е от 1596 г.[1176] В него са описани 12 мюсюлмански домакинства на ямаци и петима неженени „синове на ямаци“. Липсват обособени остойностени данъчни позиции – приходът е в размер на 3000 акчета.

[1173] BOA, TD 370, c. 58.
[1174] BOA, TD 498, c. 172 – 173.
[1175] BOA, TD 470, c. 170 – 171.
[1176] BOA, TD 1001, c. 417.

У (او)

УМУР БЕЙ С ДРУГО ИМЕ КАЗГАНЛЪ? [Umur bey nam-i diğer Kazğanlı?] اومورېكنامدكرقازغانلو – по-късното *Урум бейли* (след метатеза), дн. Лесово, общ. Елхово

И в двете разглеждани регистрации селото е в тематично обособения опис на кюреджии в нахия/каза Къзъл агач.

През 1516/18 г.[1177] в него са регистрирани 9 мюсюлмански ханета, от които едно на конвертит първо поколение, и двама неженени мюсюлмани. Няма обособени и остойностени данъчни позиции.

През 1530 г.[1178] селището е част от хасовете на султан Сюлейман I (1520 – 1566) със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 17, неженени мюсюлмани – 4; приход: 3298 акчета.

[1177] BOA, TD 77, с. 334.
[1178] BOA, TD 370, с. 64.

X (خ,ح)

ХАДЖЪ ОГЛУ [Hacı oğlu] خاجی اوغلو – дн. не съществува

Единствената регистрация на селото е от 1530 г.[1179], където то е поместено в тематично обособения опис на кюреджии като част от хасовете на султана със следните характеристики: ханета мюсюлмани (в смисъл на стандартен данъчен субект – рая) – 2, ханета на ешкинджии – 4, неженени мюсюлмани (рая) – 1, неженен мюсюлманин ямак – 1; приход: 793 акчета.

ХАС КЬОЙ С ДРУГО ИМЕ ПЮРЛЮ;[1180] ХАС[1181] [Has köy nam-i diğer Pürlü; Has] خاص کوی نام دکر پورلو; خاص – дн. Сладун, общ. Свиленград

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на имарета на султан Байезид II (1481 – 1512) в Одрин.

През 1516/18 г.[1182] в него са описани 24 мюсюлмански ханета, от които четири на конвертити първо поколение, и седем неженени мюсюлмани – общността има имам. Общият приход в размер на 2429 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, зеленчукови градини, кошери, ресм-и агъл, ниабет и арусане, ресм-и чифт, папур/тръстика, др. такси.

Регистрацията от 1530 г.[1183] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 26, неженени мюсюлмани – 1; приход: 2420 акчета.

През 1558 г.[1184] са регистрирани 25 мюсюлмански домакинства, от които 18 категория чифт и 7 категория бенак, и 10 неженени мюсюлмани – общността има имам; един от описаните е конвертит първо поколение.

[1179] BOA, TD 370, с. 65.
[1180] В BOA, TD 77, BOA, TD 370.
[1181] В BOA, TD 306, 498, 470.
[1182] BOA, TD 77, с. 321.
[1183] BOA, TD 370, с. 61.
[1184] BOA, TD 306, с. 68.

Приходът в размер на 2733 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, пшеница, смесено зърно, кошери, ресм-и агъл, овце, зеленчукови градини, ниабет и арусане.

През 1570 г.[1185] регистрираните мюсюлмански домакинства са 23, като 16 от тях са категория чифт, 7 – категория бенак, и един неженен мюсюлманин (общността има имам; един от описаните е конвертити първо поколение). Приходът от селото в размер на 5642 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, пшеница, смесено зърно, ресм-и агъл, ресм-и къшлак, ресм-и арус, ресм-и тапу, други сборни такси.

Регистрацията от 1596 г.[1186] представя селището със следния профил: ханета мюсюлмани (категории чифт и бенак) – 23, от които три на конвертити първо поколение, неженени мюсюлмани – 3. Приходът от него в размер отново на 5642 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ХАСАН БЕЙЛИ/ИСАДЖА/ИСА БЕЙЛИ [Hasan beyli] خسن بكلو – дн. Изгрев, общ. Елхово

През 1516/18 г.[1187] в селото са регистрирани 40 мюсюлмански домакинства и един неженен мюсюлманин (общността има имам; шестима от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход от него в размер на 3972 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, такса за ползване на ливади, лук и чесън, ресм-и райет, ресм-и духан, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[1188] представя селището като тимарско със следните характеристики: ханета мюсюлмани – 28, неженени мюсюлмани – 6; приход: 2794 акчета.

През 1570 г.[1189] селото е тимарско. В него са описани 27 мюсюлмански ханета, от които 5 на ямаци, и 7 неженени мюсюлмани (общността има

[1185] BOA, TD 498, c. 170.
[1186] BOA, TD 470, c. 164 – 165.
[1187] BOA, TD 77, c. 329 – 330.
[1188] BOA, TD 370, c. 58.
[1189] BOA, TD 494, c. 406.

имам; шестима от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 3155 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, такса за ползване на ливади, сено, ресм-и тапу, лук и чесън, лозя, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[1190] в селището са регистрирани 38 мюсюлмански ханета категории чифт, половин чифт и бенак, като 7 от тях са на ямаци, и 16 неженени мюсюлмани – 8 от записаните са конвертити първо поколение. Общият приход от него в размер на 3150 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

ХАСАН ХАЛИФЕ С ДРУГО ИМЕ АЗИЗ ХАЛИФЕ [Hasan halife nam-i diğer ‘Aziz halife] خسن خليفه نام دكرعزيز خليفه

И в двете разглеждани регистрации селото е в тематично обособения опис на кюреджии в нахия/каза Кьозъл агач.

През 1516/18 г.[1191] в него са регистрирани 6 мюсюлмански ханета, от които едно на конвертит първо поколение. Приходът в размер на 1606 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, ресм-и духан.

През 1530 г.[1192] селището е част от хасовете на султан Сюлейман I (1520 – 1566) със следния демографско-финансов профил: ханета на кюреджии – 5, ханета на ямаци – 1; приход: 408 акчета.

ХАТУН ПЪНАРЪ [Hatun pınarı] حاتون پيكارى – неуст.

Първата регистрация на селото от 1570 г.,[1193] която го представя като част от „хасовете на падишаха закрилник на света“ (Селим II, 1566 – 1574). В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис е

[1190] BOA, TD 1001, с. 408 – 409.
[1191] BOA, TD 77, с. 334.
[1192] BOA, TD 370, с. 65.
[1193] BOA, TD 494, с. 383

фиксиран дублетният му топоним *Дефтердар кьой*. Описани са 66 „по брой души“[1194] християни, от които 37 са „пришълец“[1195] – общността има свещеник. Общият приход от селището в размер на 3950 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: испенче, пшеница, смесено зърно, сено, зеленчукови градини, кошери, ресм-и тапу, овце, лозя, ниабет и арусане.

През 1596 г.[1196] статутът на селото е същият. Регистрирани са 61 християнски домакинства и 25 неженени християни (записаният в предната регистрация свещеник – Димо – присъства и в тази; двама от описаните неженени християни са „пришълец“). Приходът от селището в размер на 3950 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе, към които е добавено облагане на воденица.

ХЪЗЪР АГА [Hızır ağa] حضر اغا – неуст.

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на имарета на султан Байезид II (1481 – 1512) в Одрин.

През 1516/18 г.[1197] в него са описани 10 мюсюлмански ханета, от които 4 на конвертити първо поколение, и шестима неженени мюсюлмани, от които двама са ямаци на мюселеми. Приходът в размер на 1703 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, зеленчукови градини, кошери, овце, ресм-и агъл, ресм-и чифт, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[1198] предствя селището със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 11; приход: 1799 акчета.

През 1558 г.[1199] в него са описани 7 мюсюлмански домакинства категория чифт, 7 – категория бенак и девет неженени мюсюлмани (общността има имам; двама от описаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 1969 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пше-

[1194] نفر أ [neferan].
[1195] پریشلچه [prişelece].
[1196] BOA, TD 1001, c. 391 – 392.
[1197] BOA, TD 77, c. 315.
[1198] BOA, TD 370, c. 60.
[1199] BOA, TD 306, c. 70 – 71.

ница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, овце, ресм-и агъл, ресм-и чифт, ниабет и арусане.

През 1570 г.[1200] са регистрирани 13 домакинства категория чифт, от които 7 на ямаци, 29 домакинства категория бенак и един неженен мюсюлманин (трима от описаните са конвертити първо поколение) и *джемаат* (вер. юруци или ямаци на юруци) *Софулар* (11 ханета категория бенак и шестима неженени – един конвертит първо поколение). Общият приход от селището в размер на 3714 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, смесено зърно, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, овце, ресм-и агъл, кошери, ресм-и тапу, ниабет и арусане.

Регистрационната ситуация от 1596 г.[1201] повтаря цитираната по-горе: в селото са описани 23 домакинства, петима неженени мюсюлмани (общността има имам; един от записаните е конвертит първо поколение) и споменатия джемаат (16 домакинства – общността също има имам; един от записаните е конвертит първо поколение). Приходът в размер на 3727 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени при предната регистрация.

ХЪЗЪРЛЪ [Hızırlı] حضرلو – вер. дн. не съществува

През 1516/18 г.[1202] в селото са регистрирани 15 мюсюлмански ханета и 7 неженени мюсюлмани (общността има имам; двама от записаните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 2589 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, лук и чесън, нахут, леща, плодове, зеленчукови градини, ниабет и арусане, ресм-и чифт.

Регистрацията от 1530 г.[1203] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 20, неженени мюсюлмани – 5; приход: 2281 акчета.

През 1570 г.[1204] селото е част от зиамет. В него са описани 12 мюсюлмански ханета категория чифт, 4 – категория бенак и трима неженени мю-

[1200] BOA, TD 498, с. 187 – 188.
[1201] BOA, TD 470, с. 183 – 184.
[1202] BOA, TD 77, с. 297.
[1203] BOA, TD 370, с. 58.

сюлмани (един от регистрираните е конвертит първо поколение; до имената на четирима от регистрираните има бележка, че са в други населени места – *Рум бейли (1), Анбарлъ (3).* Общият приход в размер на 2750 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, пшеница, смесено зърно, ресм-и агъл, зеленчукови градини, кошери, ресм-и тапу, сено, ниабет и арусане.

През 1596 г.[1205] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: село Хъзърлъ, спада към Къзъл агач; населението на споменатото село се разбяга и се засели в село с име Анбарлъ…“ От регистрираните 14 глави на домакинства и двама неженени за 10 има бележки, потвърждаващи цитирания запис. Приходът в размер на 3000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

[1204] BOA, TD 494, c. 395.
[1205] BOA, TD 1001, c. 399.

Ч (چ)

ЧАДЪРЛЪ/БАШ КЬОЙ/ЧЕРИБАШЪ [1206] [Çadırlı/Baş köy/Çeribaşı] /چادیرلو/باش‌کوی/چری‌باشی – неуст.

През 1516/18 г.[1207] в „село Чадърлъ, което е още и Баш кьой“ са регистрирани 11 мюсюлмански домакинства и трима неженени мюсюлмани – двама от описаните са конвертити първо поколение. Общият приход от него в размер на 2390 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, ресм-и агъл, леща, ниабет и арусане, зеленчукови градини, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, воденици, добитък.

Регистрацията от 1530 г.[1208] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 14, неженени мюсюлмани – 2; приход: 2767 акчета.

През 1570 г.[1209] то е част от зиамет. В него са описани 15 мюсюлмански ханета категория чифт, от които 2 на ямаци, 3 – категория половин чифт, 3 – категория бенак и двама неженени мюсюлмани (общността има имам; до имената на двама от регистрираните има бележки, че са в [село] *Окчулу* и *Янболу* (Ямбол); един от регистрираните е конвертит първо поколение). Приходът от селото в размер на 2640 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и духан, пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, ресм-и агъл, сено, леща, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[1210] в селото са регистрирани 19 мюсюлмански ханета, от които 2 на ешкинджии и 3 на ямаци; общността има имам, описан и като ешкинджия. Приходът в размер на 2000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

[1206] Само в BOA, TD 370.
[1207] BOA, TD 77, с. 302.
[1208] BOA, TD 370, с. 57.
[1209] BOA, TD 494, с. 392.
[1210] BOA, TD 1001, с. 396.

ЧАКЪРЛАР [Çakırlar] چاقرلر – неуст.

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на имарета на Исхак паша Шарабдар в Инегьол.

През 1516/18 г.[1211] в него са описани 22 мюсюлмански домакинства и 7 неженени мюсюлмани (общността има имам; четирима от регистрираните са конвертити първо поколение). Общият приход в размер на 3408 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, ниабет и арусане, такса за ползване на ливади, лозя, чесън и лук, лен, леща, плодове, други такси.

Регистрацията от 1530 г.[1212] представя селището със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 26, неженени мюсюлмани – 4; приход: 3432 акчета.

От въвеждащата вакъфа информация в регистрацията от 1570 г. разбираме неговата кратка история: „покойният Исхак паша Шарабдар купил [селото?/селата?][1213] от Заганос бей и го превърнал в мюлк. Блаженопочившият султан Мехмед [II, 1451 – 1481] хан го превърнал в тимар; по-късно блаженопочившият султан Байезид [II, 1481 – 1512] хан, мир на праха му, възстанови вакфиета…“[1214]

Към същата година в *Чакърлар*[1215] са описани 9 мюсюлмански ханета категория чифт, 4 – категория бенак и четирима неженени мюсюлмани (общността има имам; трима от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът от селището в размер на 5827 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, ниабет и арусане, такса за ползване на ливади, сено.

През 1596 г.[1216] регистрираните мюсюлмански домакинства (категории чифт и бенак) са 24, а неженените мюсюлмани са петима; един от описаните е конвертит първо поколение. Приходът в размер на 5827 акчета е формиран от данъчните позции, цитирани по-горе.

[1211] BOA, TD 77, с. 326.
[1212] BOA, TD 370, с. 61.
[1213] Освен коментираното село, част от вакъфа на пашата било и село Шахили (виж статията за Шахили) в каза Кьозъл агач и село Заганос бей с друго име Муса Чауш в каза Диметока (Димотика; дн. Дидимотихо)
[1214] BOA, TD 498, с. 586.
[1215] BOA, TD 498, с. 589.
[1216] BOA, TD 470, с. 608.

ЧАНЛЪ [Çanlı] چانلو – вер. дн. не съществува

През 1516/18 г.[1217] в селото са описани 11 мюсюлмански домакинства, от които 4 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект) и 7 на ямаци на юруци, и един неженен мюсюлманин (общността има имам). Приходът в размер на 1170 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, ниабет и арусане, ресм-и духан, ресм-и чифт.

Регистрацията от 1530 г.[1218] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 3; приход: 500 акчета.

През 1570 г.[1219] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме информация, че „жителите на селото се разбягали; понастоящем хора от село *Данишмендли*[1220] се занимават със земеделие и плащат десятъците си на спахията“. Описани са 4 мюсюлмански ханета категория чифт, от които едно на конвертит първо поколение, като за 4 от тях има бележки, че са в *Данишмендли*. Приходът в размер на 520 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, сено, ресм-и тапу, ресм-и агъл, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[1221] информацията в уводната рубрика повтаря дословно тази от предната регистрация. Селището е без демографски характеристики, а приходът от него, въведен с бележка „съгласно стария дефтер – 4 чифлика“ и в размер на 400 акчета, е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

[1217] BOA, TD 77, с. 310.
[1218] BOA, TD 370, с. 58.
[1219] BOA, TD 494, с. 398.
[1220] Виж статията за *Данишмендли*.
[1221] BOA, TD 1001, с. 401.

ЧАР-И КАРА (ШАРКА) С ДРУГО ИМЕ ПАША ЙИГИТ [Çar-i kara (Şarka) nam-i diğer Paşa Yiğit] چارقره(شارقه)نام دکر پاشا یکیت – вер. св. с дн. Малко и Голямо Шарково, общ. Болярово

През 1516/18 г.[1222] в „село *Чар-и кара*, което [се нарича] още *Паша Йигит* и *Севиндик кьой*“ са регистрирани 27 мюсюлмански ханета, от които 18 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект) и 9 на кюреджии, и седем неженени мюсюлмани, един от които определен като „Анатоллу“ (общността има имам; четирима от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход от селището в размер на 4311 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, лозя, ливади, ресм-и агъл, ниабет и арусане, леща, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ресм-и духан.

Регистрацията от 1530 г.[1223] представя селото като тимарско със следните характеристики: ханета мюсюлмани 29, неженени мюсюлмани – 4; приход: 5024 акчета.

Регистрацията от 1570 г.[1224] представя селището (*Шарка с друго име Паша Йигит*) като част от тимара на „кятиб Мехмед от кятибите на дефтера Румили“. В него са описани 18 мюсюлмански ханета категория чифт и 11 – категория бенак – общността има имам, трима от регистрираните са конвертити първо поколение. Приходът в размер на 5150 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, такса за ползване на ливади, леща, ресм-и агъл, сено, ресм-и тапу, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[1225] номинативната информация повтаря тази от предната регистрация. В селото са описани 26 мюсюлмански домакинства категории чифт, половин чифт и бенак и един неженен мюсюлманин – общността има имам; двама от описаните са конвертити първо поколение. Приходът, в размер на 4800 акчета, е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

[1222] BOA, TD 77, с. 311.
[1223] BOA, TD 370, с. 57.
[1224] BOA, TD 494, с. 396 – 397.
[1225] BOA, TD 1001, с. 400.

Ш (ش)

ШАХИЛИ [Şahili] شاهلی – дн. Княжево, общ. Тополовград

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на имарета на Исхак паша Шарабдар в Инегьол.

През 1516/18 г.[1226] в него са описани 48 мюсюлмански домакинства и двама неженени мюсюлмани (16 от регистрираните са конвертити първо поколение). Общият приход от селището в размер на 8565 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, лозя, чесън, воденици (5), леща и нахуд, ниабет и арусане, такса за ползване на ливади, ресм-и чифт, други такси.

Регистрацията от 1530 г.[1227] представя селото със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 33, неженени мюсюлмани – 2; приход: 8500 акчета.

От въвеждащата вакъфа информация в регистрацията от 1570 г. разбираме неговата кратка история: „покойният Исхак паша Шарабдар купил [селото?/селата?][1228] от Заганос бей и го превърнал в мюлк. Блаженопочившият султан Мехмед [II, 1451 – 1481] хан го превърнал в тимар; по-късно блаженопочившият султан Байезид [II, 1481 – 1512] хан, мир на праха му, възстанови вакфиета…“[1229]

Към същата година в *Шахи(н)ли*[1230] са описани 38 мюсюлмански ханета категория чифт, половин чифт и четирима неженени мюсюлмани (общността има имам; четирима от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 10 391 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови

[1226] BOA, TD 77, c. 325 - 326.
[1227] BOA, TD 370, c. 61.
[1228] Освен коментираното село, част от вакъфа на пашата било и село Шамили (виж статията за Шамили) в каза Къзъл агач и село Заганос бей с друго име Муса Чауш в каза Диметока (Димотика; дн. Дидимотихо)
[1229] BOA, TD 498, c. 586.
[1230] BOA, TD 498, c. 588 – 589.

градини, воденици (11), ресм-и яйлак, овощни градини, ниабет и арусане, такса за ползване на ливади.

През 1596 г.[1231] регистрираните мюсюлмански ханета (категории чифт и бенак) са 36, а неженените мюсюлмани са шестима; един от описаните е конвертит първо поколение. Приходът в размер отново на 10 391 акчета е формиран от данъчните позции, цитирани по-горе.

[1231] BOA, TD 470, с. 606 – 607.

Ъ (ا,اې)

ЪЛЪДЖАЛЪ [Ilıcalı] اليجالو – вер. дн. не съществува[1232]

В разгледаните регистрации селото е част от вакъфа на имарета на султан Байезид II (1481 – 1512) в Одрин.

През 1516/18 г.[1233] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис е отразено, че то спада към описаното преди него село *Дудулар*. В него са регистрирани 28 мюсюлмански домакинства, едно от които на конвертит първо поколение. Общият приход в размер на 1795 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, ресм-и агъл, ниабет и арусане, такса за ползване на ливади.

Регистрацията от 1530 г.[1234] представя селището със следните характеристики: ханета мюсюлмани – 21, неженени мюсюлмани – 3; приход: 2350 акчета.

През 1558 г.[1235] в него са записани 15 мюсюлмански ханета категория чифт, 2 – категория бенак и петима неженени мюсюлмани. Приходът в размер на 2620 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, лук, такса за ползване на ливади, ресм-и агъл, ниабет и арусане.

ЪШЪК ПЪНАРЪ С ДРУГО ИМЕ ЙЕНИ КЬОЙ [Işık pınarı nam-i diğer Yeni köy] پیکاری‌نام‌دکریکی‌کوی اشق – вер. св. с дн. Обручище

Във всички разглеждани регистрации селото е част от вакъфа на джамията и кервансарая на Синан паша в Юскюдар. В първите две от тях то е записано в описа на вакъфите в каза Едирне (Одрин) с уточняващата бележка „спада към Къзъл агач.“

[1232] Виж статията за *Дудулар.*
[1233] BOA, TD 77, с. 314.
[1234] BOA, TD 370, с. 60.
[1235] BOA, TD 306, с. 62.

В уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис през 1516/18 г.[1236] намираме следния запис: „село Ъшък пънаръ с друго име Йени кьой, спада към Къзъл агач. Било е мезра; преди 15 години се заселили неверници хайманета и станало село; намира се в границите на село с име *Обруклу*, записано във вакъфа на споменатия Синан паша. Хараджа си дават (жителите му) на държавната хазна, а испенчето си и другите такси – на вакъфа.“ Регистрирани са 31 християнски домакинства, 7 неженени християни (общността има свещеник) и общност от цигани християни (11 ханета и трима неженени). Общият приход в размер на 6970 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, овце, ниабет и арусане, испенче, свине.

Регистрацията от 1530 г.[1237] представя селището със следните демографско-финансови характеристики: ханета християни – 22, неженени християни – 15, ханета на цигани – 11, неженени цигани – 9; приход: 6580 акчета.

През 1570 г.[1238] в него са описани 64 „по брой души“ християни.[1239] Приходът в размер на 7986 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: испенче, пшеница, смесено зърно, овце, вино, внасяно от вън, ресми агъл, свине, кошери, зеленчукови градини, плодове, леща, сено, ниабет и арусане, други сборни такси. Следва опис на общност на „цигани, които се заселили в Ъшък пънар и дават хараджа си на държавната хазна, а испенчето и другите си такси – на вакъфа на Синан паша“; регистрирани са 88 „по брой души“ мюсюлмани и християни, приходът от които е в размер на 3037 акчета.

През 1596 г.[1240] в селището са записани 57 християнски домакинства и 29 неженени християни. Приходът, отново в размер на 7986 акчета, е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе. Броят на регистрираните цигани мюсюлмани и християни е 80 „по брой души“.

[1236] BOA, TD 77, c. 127.
[1237] BOA, TD 370, c. 13.
[1238] BOA, TD 498, c. 498.
[1239] نفر [neferan].
[1240] BOA, TD 470, c. 518 – 519.

ЪШЪКЛЪ [Işıklı] اشقلو – дн. Борисово, общ. Елхово

През 1516/18 г.[1241] в селото са регистрирани 35 мюсюлмански ханета, от които 3 на кюреджии, и шестима неженени мюсюлмани (общността има имам; четирима от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход от него в размер на 8571 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, лозя, воденици, орехи, лук, плодове, зеленчукови градини, лен, зеленчукови градини, ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[1242] представя селището като тимарско със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани – 40, неженени мюсюлмани – 16; приход: 6971 акчета.

През 1570 г.[1243] то е тимарско. В него са записани 15 мюсюлмански ханета категория чифт, от които едно на ямак, 1 – категория половин чифт, 1 – категория бенак, двама неженени мюсюлмани (общността има имам; трима от регистрираните са в други населени места) и „джемаат на юруците от раята на [вакъфа на] Медине-и мюневвере в границите на споменатото село Ъшъклъ; дават ресм-и духан“ (79 по „брой души“,[1244] шестима от които конвертити първо поколение). Приходът в размер на 9353 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, ресм-и боюндурук, пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, ресм-и духан, такса за ползване на ливади, овощни градини, ресм-и агъл, ресм-и тапу, ниабет и арусане.

През 1596 г.[1245] в селото са описани 17 домакинства категории чифт, половин чифт (1) и бенак (1) и шестима неженени мюсюлмани; липсва цитираната по-горе общност на юруците. Приходът от него в размер на 9400 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени при предната регистрация, в т.ч. и „ресм-и духан от раята на Медине-и мюневвере“, въпреки тяхната липса в границите на селото.

[1241] BOA, TD 77, с. 305 – 306.
[1242] BOA, TD 370, с. 60.
[1243] BOA, TD 494, с. 399 – 400.
[1244] نفر [neferan].
[1245] BOA, TD 1001, с. 403.

Ю (او, یو)

ЮНЛЮ, ЮГЮЛЮ [Ünlü, Üğülü] اوکولو,اوکلو – дн. в Турция

През 1516/18 г.[1246] в селото са регистрирани 8 мюсюлмански домакинства, от които 2 на конвертити първо поколение. Приходът от него в размер на 1478 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, зеленчукови градини, плодове, ниабет и арусане, такса за ползване на ливади, сено, ресм-и чифт.

Регистрацията от 1530 г.[1247] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 13; приход: 2211 акчета.

През 1570 г.[1248] селото е част от хасовете на Хадъм бей – санджакбей на Кърк клисе. В него са описани 11 мюсюлмански домакинства категория чифт, 1 – категория половин чифт, 7 – категория бенак и един неженен мюсюлманин (деветима от регистрираните са конвертити първо поколение; двама от регистрираните са в други населени места – *Едирне (Одрин)* и *Кара Яхшили*). Общият приход в размер на 3550 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, такса за ползване на ливади, ресм-и тапу, плодове, сено, нибет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[1249] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село Юнлю, спада към Къзъл агач; в празните чифлици на споменатото село се занимават със земеделие от вън; десятъците и таксите си давата на спахията.“ Регистрирани са 4 ханета и двама неженени мюсюлмани; до имената на всички има бележки, че са „в [село] *Арабльъ*.“ Приходът в размер на 3500 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

[1246] BOA, TD 77, с. 299.
[1247] BOA, TD 370, с. 57.
[1248] BOA, TD 494, с. 386.
[1249] BOA, TD 1001, с. 394 – 395.

ЮРЮДЖЮКЛЕР С ДРУГО ИМЕ ХАССАС, ЮРЮДЖЮЛЮ [Yürücükler nam-i diğer Hassas, Yürücülü] يوروجكلو – неуст.

В първите две от разглежданите регистрации селото е вписано в тематично обособения опис на кюреджии в нахия/каза Кьозъл агач.

През 1516/18 г.[1250] в него са регистрирани 17 мюсюлмански домакинства, от които 4 райетски (в смисъл на стандартен данъчен субект), а останалите на ямаци на юруци, юруци ешкинджии и кюреджии (четирима от описаните са конвертити първо поколение). Общият приход в размер на 1608 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, ресм-и чифт, ресм-и духан, други такси.

През 1530 г.[1251] селището е част от хасовете на султан Сюлейман I (1520 – 1566) със следния демографско-финансов профил: ханета мюсюлмани (в смисъл на стандартна данъчна единица) – 6; [ханета на] кюреджии – 1, [ханета на] ямаци – 8, [ханета на] юруци ешкинджии – 1, неженени мюсюлмани – 1; приход: 930 акчета.

През 1570 г.[1252] селото е тимарско. В него са описани 14 мюсюлмански домакинства категория чифт, 2 – категория бенак и шестима неженени мюсюлмани (петима от регистрираните са конвертити първо поколение). Общият приход в размер на 2214 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, пшеница, смесено зърно, зеленчукови градини, кошери, ресм-и агъл, сено, ресм-и тапу, ресм-и духан, ниабет и арусане.

През 1596 г.[1253] в селището са описани 20 мюсюлмански ханета, едно от които е на „Ширмерд – пришълец“,[1254] трима неженени мюсюлмани и едно християнско домакинство на „Никола – пришълец“. Приходът в размер на 3000 акчета е формиран от данъчните позиции, приведени по-горе.

ЮРЮКЛЕР [Yürükler] يوروكلر – дн. не съществува

[1250] BOA, TD 77, c. 335.
[1251] BOA, TD 370, c. 64.
[1252] BOA, TD 494, c. 402 – 403.
[1253] BOA, TD 1001, c. 405.
[1254] پريشلچه [prişelece].

В регистрацията от 1516/18 г. за пръв и единствен път в разглежданите регистрации в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис е вписан и дублетният топоним *Бюлюк Сюлейман Мурад*. Към същата година[1255] в селото са описани 5 мюсюлмански домакинства, а приходът от него в размер на 1560 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, ниабет и арусане, ресм-и чифт, друхи такси.

През 1530 г.[1256] демографските и финансови характеристики на селището са следните: ханета мюсюлмани – 5, неженени мюсюлмани – 2; приход: 2422 акчета.

През 1570 г.[1257] „селото“ е част от вакъфа на имарета и джамията на Ибрахим паша; няма демографски показатели – в уводната рубрика на регистрационната матрица намираме запис: „…преди повече от 20 години хората от селото са вдигнаха и разпръснаха…“. Обособен е приход от 2000 акчета; няма остйностени обособени данъчни позиции.

През 1596 г.[1258] регистрационната ситуация повтаря тази от предния опис.

[1255] BOA, TD 77, c. 305.
[1256] BOA, TD 370, c. 57.
[1257] BOA, TD 498, c. 622.
[1258] BOA, TD 470, c. 642.

Я (ي)

ЯХШИ (БАХШИ) БЕЙЛИ С ДРУГО ИМЕ ИСА БЕЙ(ЛИ) [Yahşi (Bahşi) beyli nam-i diğer Isa bey(li)] يحشى‌بكلو نام‌دكر عيسا‌عيسى‌بكلو – дн. Пчела, общ. Елхово

През 1516/18 г.[1259] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис е записано, че селото „спада“ към описаното преди него *Хасан бейли*.[1260] Регистрирани са 16 мюсюлмански домакинства (общността има имам; един от описаните е конвертит първо поколение). Общият приход от него в размер на 2217 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: пшеница, ечемик, кошери, ресм-и чифт, ниабет и арусане.

Регистрацията от 1530 г.[1261] представя селището като тимарско със следните демографско-финансови характеристики: ханета мюсюлмани – 31, неженени мюсюлмани – 14; приход: 3709 акчета.

През 1570 г.[1262] селото е отново тимарско. В него са описани 12 мюсюлмански домакинства категория чифт и 7 – категория бенак (общността има имам; шестима от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът в размер на 4011 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, пшеница, смесено зърно, кошери, зеленчукови градини, ресм-и тапу, сено, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[1263] в селището са описани 27 мюсюлмански ханета категории чифт и бенак, от които 3 на ямаци, и девет неженени мюсюлмани (общността има имам; шестима от регистрираните са конвертити първо поколение). Приходът от него в размер на 4000 акчета е формиран от данъчните позиции, цитирани по-горе.

[1259] BOA, TD 77, с. 330.
[1260] Виж статията за *Хасан бейли.*
[1261] BOA, TD 370, с. 59.
[1262] BOA, TD 494, с. 406 – 407.
[1263] BOA, TD 1001, с. 409.

СЕЛИЩА С НЕСИГУРНО РАЗЧЕТЕНА И ВОКАЛИЗИРАНА ТОПОНИМИЧНА ГРАФИКА

МАНАСТЪРДЖЪК? – вер. дн. в Турция

В двете разглеждани регистрации селото е част от мюлка на „Хюмашах султан, дъщеря на блаженопочившия шехзаде Мехмед хан“.

През 1570 г.[1264] в уводната рубрика на регистрационната матрица на селищния опис намираме следния запис: „село Манастирджик?, от споменатия мюлк. В границите на село *Сасалар*[1265] дойдоха споменатите (т.е. описаните) неверници хайманета и се заселиха; десятъците си, испенчето и другите си такси дават на мюлка; хараджът се задържа от държавната хазна.“ Описани са 42 „по брой души“[1266] християни, 8 от които са „пришълец“,[1267] седем християнски домакинства, обозначени като „плащащи духан“,[1268] и общност от девет цигански християнски и мюсюлмански домакинства. Приходът от селището в размер на 5033 акчета е формиран от облагане върху добив на/от: ресм-и чифт, испенче, смесено зърно, ресм-и духан, кошери, зеленчукови градини, свине, водиници, вино, сено, ресм-и тапу, лозя, овце, ниабет и арусане, други сборни такси.

През 1596 г.[1269] регистрираните християнски ханета са 94, а неженените християни – 34 (до имената на шестима от тях има запис“ от вакъфа на Байезид Йълдъръм“; до имената на 7 от описаните има бележка „пришълец“); към селото е регистрирана и общност на християни хайманета (43 домакинства и шестима неженени). Приходът от селището е предаден общо с този на село Сасалар и е в размер на 6900 акчета, формиран от данъчните позиции, приведени по-горе, към които е добавена ресм-и чифт (от мюсюлманите в Сасалар).

[1264] BOA, TD 498, c. 431 – 432.
[1265] Виж статията за *Сасалар/Хаджълар*.
[1266] نفرأ [neferan].
[1267] پريشلچه [prişelece].
[1268] Т.е. не постоянни жители на населеното място.
[1269] BOA, TD 470, c. 446 – 448.

МЕЗРИ В РАЗГЛЕЖДАНИТЕ РЕГИСТРАЦИИ

BOA, TD 77

мезра Окчулу (Окчулар) – „спада към споменатото (т.е. *Ъшъклъ*) село; празно от рая“, с. 306

BOA, TD 370

мезра Хасса, с. 59

мезра Кара агач, с. 59

BOA, TD 494

мезра Балабанлъ, с.411 – „в близост до село Хамза бейли; в стария дефтер е записано, че било село; понастоящем в нея се занимават със земеделие хора от селата Факъх дереси с друго име Пъндъклък, Кючюк юнлю и Хаджълар (дн. в Турция) от вакъфите на султан Сюлейман хан Гази; дават десятък на спахията.“

мезра Окчулар, с. 410 – „в новия дефтер е записано, че всеки, който се занимава със земеделие в споменатат мезра, дава десятък и такси на спахията“.

мезра Ълъджалъ, с. 414 – „в село Ълъджалъ; извън дефтера; всеки който се занимава със земеделие в спомената мезра, дава десятък на спахията“. Описани са двама неженени мюсюлмани; приходът е в размер на 400 акчета.

BOA, TD 1001

мезра Окчулар, с. 412 – „в стария дефтер е записано, че всеки, който се занимава със земеделие в спомената мезра, дава десятък и такси на спахията“.

мезра Балабанлъ, с.412 – „в близост до село Хамза бейли; в стария дефтер е записано, че било село; понастоящем в нея се занимават със земеделие хора от селата …дереси с друго име Пъндъклък, Кючюк Юнлю и Хаджълар (дн. в Турция) от вакъфите на султан Сюлейман хан Гази; дават десятък на спахията.“

мезра Ълъджалъ, с. 416 – „в село Ълъджалъ; всеки който се занимава със земеделие в споменатата мезра, дава десятък на спахията“. Описани са двамата неженени мюсюлмани от предната регистрация; приходът е в размер на 300 акчета.

ТЕМАТИЧНО ОБОСОБЕНИ ОПИСИ

BOA, TD 77 – „кюреджии, спадат към Къзъл агач“ (с. 331 – 336): в село Йени бейли, в село Ешрефли, село Велед-и Коджа Исхак, в село Инджекли, село Паша бейли, село Кара Байезидли, село Окчулу, село Дюгюнджю, в село Балбаник, в село Симавлъ, в село Инеджанлъ, в село Дерманлъ, в село Кара Савджълъ, в село Умур бей, в село Хасан халифе/Азиз халифе, в село Опан, в село Семерджи, село Юрюджиклер, в село Караджа Дауд/Чиче, в село Сункур, в село Бей мелик, село Отаджълар.

BOA, TD 370 – „общност на кюреджиите, спадат към Къзъл агач – от хасовете на падишаха закрилник на света: (с. 64 – 65): село Йени бейли, село Ешрефли, село Велед-и Коджа Исхак, село Инджекли, село Паша бейли, село Кара Байезидли, село Окчулу, село Дюгюнджю, село Балбаник, село Симавлъ, село Инеджанлъ, село Дерманлъ, село Кара Савджълъ, село Умур бей, село Хасан халифе/Азиз халифе, село Опан, село Семерджи, село Юрюджиклер, село Караджа Дауд/Чиче, село Сункур, село Бей мелик, село Отаджълар, село Хаджъ оглу (**само в тази регистрация**).

МЮЛКОВИ И ВАКЪФСКИ СЕЛИЩА

BOA, TD 77 (1516/18 г.), с. 313 – 329

„ВАКЪФ НА НОВИЯ ИМАРЕТ НА БЛАЖЕНОПОЧИВШИЯ СУЛТАН БАЙЕЗИД ХАН В ЕДИРНЕ“:[1270] село Дауд бейли, село Дудулар, село Ълъджалъ, село Ташлък юрюрк, село Хъзър ага, село Илиасджа, село Паври дереси, село Каваклъ, село Ибри/Саруханлъ, село Картъ аланъ, село Саръ Савджълар, село Хаскьой/Пюрлю, село Огуз аланъ, село Тимурджулар;

„ВАКЪФ НА МЕДРЕСЕТО НА ЯКУБ ПАША В ЕДИРНЕ“:[1271] село Ескидже базар, село Базергян, село Мишалъ.

„ВАКЪФ НА ИМАРЕТА НА ИСХАК ПАША В ИНЕ ГЬОЛ“:[1272] село Шахинли, село Чакърлар;

„ВАКЪФ НА ПОТОМСТВОТО НА САФИЕ ХАТУН“:[1273] село Искендерли;

„МЮЛК НА ЯХШИ БЕЙ И МАХМУД БЕЙ, СИНОВЕ НА ИСКЕНДЕР БЕЙ БИН МИХАЛ“:[1274] село Гюлмез Халил/Кара Синид, село Дервиш Мехмед; село Тимурджу Хъзър/Кара бейли, село Комаръ/Софулар/Казаклъ;

„МЮЛК НА АЯС ПАША – ВЪВ ВЛАДЕНИЕ НА СИНА МУ МЕХМЕД ЧЕЛЕБИ“:[1275] село Велед-и доган;

[1270] Султан Баязид II (1481 - 1512) е учредител на множество вакъфи, конституирани във връзка с построяването и издръжката на религиозни (или с по-широк граждански профил) обекти в Истанбул, Одрин, Бурса, Амасия, Коня, Токад. Представените тук селища са част от „вакъфа на новия имарет на блаженопочившия султан Баязид хан, мир на праха му, в Едирне (Одрин)“. Става дума са известния комплекс на брега на р. Тунджа, включващ имарет, джамия, медресе и лечебно заведение, построени през 80-те год. на XV в. Вж: *GÖKBILGIN, M.* XV – XVI asırlarda Edirne ve Paşa livası vakıflar, mülkler, mukataalar. Istanbul, 1952, p. 357 – 358.

[1271] Държавник от времето на Байезид II (1481 - 1512), Якуб паша инициира построяването на медресе в Одрин и джамия в Солун. Вж: *GÖKBILGIN, M.T.* XV ve XVI asırlarda…, p. 458 – 459.

[1272] Велик везир по времето на Мехмед II (1451 - 1481) Байезид II (1481 - 1512), Исхак паша, по произход грък или хърватин, инициира строеж на имарети в Солун и Ине гьол, Вж.: *GÖKBILGIN, M.T.* Op. cit., p. 429 и *РАДУШЕВ, ЕВ., КОВАЧЕВ, Р.*, Опис на регистри от Истанбулския османски архив, С., 1996, с. 68.

[1273] Потомствен вакъф от времето на Мурад II (1421 - 1451). Вж. *GÖKBILGIN, M.T.* XV ve XVI…, p. 296.

[1274] Вж. и *GÖKBILGIN, M.T.,* Op. cit., p. 431 – 432.

„МЮЛК МУРАД БЕЙ“:[1276] мезра (село) Мурад бей/Бургазлъ;

„ВАКЪФ НА ДЖАМИЯТА И КЕРВАНСАРАЯ НА СИНАН ПАША В ЮСКЮДАР“, [1277] с. 126 – 128: село Обруклу, село Ъшък панар/Йени кьой, село Гердеме, село Айваджък пънаръ/Юмруклу.

BOA, TD 370 (1530 г.), с. 60 – 63.

„ВАКЪФ НА НОВИЯ ИМАРЕТ НА БЛАЖЕНОПОЧИВШИЯ СУЛТАН БАЙЕЗИД ХАН В ЕДИРНЕ“: село Дауд бейли, село Дудулар, село Ълъджалъ, село Ташлък юрюрк, село Хъзър ага, село Илиасджа, село Паври дереси, село Какваклъ, село Ибри/Саруханлъ, село Картъ аланъ, село Саръ Савджълар, село Хаскьой/Пюрлю, село Огуз аланъ, село Тимурджулар;

„ВАКЪФ НА МЕДРЕСЕТО НА ЯКУБ ПАША В ЕДИРНЕ“: село Ескидже базар, село Базергян, село Мишалъ.

„ВАКЪФ НА ИМАРЕТА НА ИСХАК ПАША В ИНЕ ГЬОЛ“: село Шахинли, село Чакърлар;

„ВАКЪФ НА ПОТОМСТВОТО НА САФИЕ ХАТУН“: село Искендерли;

„МЮЛК НА ЯХШИ БЕЙ И МАХМУД БЕЙ, СИНОВЕ НА ИСКЕНДЕР БЕЙ БИН ИСХАК“: село Гюлмез Халил/Кара Синид, село Дервиш Мехмед; село Тимурджу Хъзър/Кара бейли, село Комаръ/Софулар/, село Казаклъ (**в тази регистрация е с отделен профил**);

„МЮЛК НА АЯС ПАША – ВЪВ ВЛАДЕНИЕ НА СИНА МУ МЕХМЕД ЧЕЛЕБИ. Споменатото село понастоящем е мюлк на Пири [Мехмед] паша; купил го от Али Челеби, сина на покойнипя Аяс паша, и го вакъфирал на имарета с в Силиври“: село Велед-и доган;

„ВАКЪФ НА [ЕБУ] ЕЮБ АЛ-АНСАРИ“:[1278] село Вакф-иески;

[1275] Везир от времето на Байезид II (1481 - 1512), Аяс паша получава темлик за села в Одринско и Димотишко. Първата регистрация на селото *Велед-и доган* е към 1485 г., когато в него са регистрирани 3 ханета. Вж.: *GÖKBILGIN, M.T.,* Op. cit., p. 403 – 404.

[1276] Дефтерддар при Байезид II (1481 - 1512). Вж.: *GÖKBILGIN, M.T.*, Op. cit., p. 515.

[1277] Зет на султан Байезид II (1481 - 1512), Синан паша инициира построяването на джамия и кервансарай в Юскюдар и завие в Гелиболу. Вж.: *GÖKBILGIN, M.T.*, Op. cit., p. 453 – 454.

[1278] Ебу Еюб ал-Ансари е легендарен арабски воин, за кого се смята, че е взел участие в първата арабска обсада на Константинопол (674-678), по време на която е загинал. Много по-късно, след превземането на Града от османците, на предполагаемото място на гроба му е изградена джамия, за издръжката на която са завещани приходите от едноименния

„мюлк Мурад бей“: мезра (село) Мурад бей/Бургазлъ;

„вакъф на джамията и кервансарая на Синан паша в Юскюдар“, с. 13: село Обруклу, село Ъшък панар/Йени кьой, село Айваджък пънаръ/Юмруклу?.

BOA, TD 306 (1558 г.), с. 61 – 74

„вакъф на новия имарет на блаженопочившия султан Байезид хан в Едирне“: село Таш юрюрк, село Дудулар, село Козлуджа, село Ълъджалъ, село Какваклъ, село Коваджък аланъ (**само в тази регистрация**), село Хас-и вакф (Хаскьой), село Огуз аланъ, село Ибри/Сарухан, село Картъ аланъ/Салихлар, село Хъзър ага, село Илиасджа, село Саръ Савджълъ, село Тимурджулар, село Паври дереси, село Дауд бейли.

BOA, TD 498 (1570 г.)

„вакъф на [Ебу] Еюб ал-Ансари“, с. 52 – 53: село Вакф-и Бей кьой;

„вакъф на свещената джамия и имарета на блаженопочившия султан Байезид хан в Едирне“, с. 170 – 194: село Хас, село Козлуджа, село Тимурджулу, село Каваклъ, село Огуз аланъ, село Ибри/Саруханлъ, село Картъ аланъ, село Хъзър ага, село Илиас, село Тимурджулу, село Паври дереси, село Гердеме;

„мюлк на Хюмашах султан, дъщеря на блаженопочившия шехзаде Мехмед хан“, с. 430 – 433: село Комаръ/Софулар, село Сасалар/Хаслар, село Манастирджик?, село Доган

„вакъф на джамията и кервансарая на Синан паша в Юскюдар“, с. 495 – 501: село Обруклу, село Ъшък панар/Йени кьой, село Гердеме, село Айваджък пънаръ/Юмруклу;

„вакъф на покойния Исхак паша Шарабдар; купил го от Заганос бей [и го направил] мюлк; по времето на блаженопочившия султан Мехмед хан било тимар; по-късно покойният султан Байезид хан, мир на праха му, със свещена заповед потвърди вакфиета и се владее съобразно мукарерна-ме; има ферман приходът да се използва за тюрбето му в Ине гьол; според

вакъф. Мястото зема централна позиция в церемонията по промоцията на всеки нов владетел.

вакфиета във стария дефтер, се записа и в новия дефтер.“, с. 588 – 589: село Шахили, село Чакърлар;

„ВАКЪФ НА МЕДРЕСЕТО НА ЯКУБ ПАША“, с. 612 – 614: село Ескидже базар, село Мишалъ, село Базергян;

„ВАКЪФ НА ИМАРЕТА НА ПОКОЙНИЯ ПИРИ ПАША“, с. 614 – 618:[1279] село Велед-и доган, село Гарджа с друго име Оручлу, село Булгар с друго име Данишменд пънаръ, село Срем;

„ВАКЪФ НА ПОТОМСТВОТО НА САФИЕ ХАТУН“, с. 619: село Искендерли;

„МЮЛК НА МУРАД БЕЙ“, с. 620: мезра (село) Мурад бей с друго име Бургазлъ;

„ВАКЪФ НА ПОКОЙНИЯ ИБРАХИМ ПАША; негово величество блаженопочившият султан Сюлейман хан Гази издаде темлик за споменатите [подолу] села на споменатия паша, който ги вакъфира на имарета и джамията си; мюлкнамето е видяно; записа се в нови държавен дефтер“ (**в тази регистрация за пръв път**), с. 621 – 622:[1280] село Йениджe с друго име Дауд бей, село Юрюклер с друго име Сюлейман, село Тимурджулу;

„МЮЛК НА ФЕРХАД ПАША“, с. 623 – 624:[1281] село Гюлмез Халил, село Дервиш Мехмед.

BOA, TD 470 (1596 г.)

„ВАКЪФ НА [ЕБУ] ЕЮБ АЛ-АНСАРИ“, с. 55 – 56: село Вакф-и Бей кьой;

„ВАКЪФ НА СВЕЩЕНАТА ДЖАМИЯ И ИМАРЕТА НА БЛАЖЕНОПОЧИВШИЯ СУЛТАН БАЙЕЗИД ХАН В ЕДИРНЕ“, с. 164 – 190: село Хас, село Козлуджа, село Тимурджулу, село Каваклъ, село Огуз аланъ, село Ибри/Саруханлъ, село

[1279] Велик везир при султан Селим I (1512 – 1520) и за кратко при султан Сюлейман I (1520 – 1566), Пири Мехмед паша инициира строеж на джамия, медресе и месджид в Истанбул и джамия, медресе и имарет в Силиври. Вж: *GÖKBILGIN, M.,* Op. cit*.,* p. 489 – 495.

[1280] Бейлербей на Анадола и Румелия при Сюлейман I (1520 - 1566), по-късно везир в Дивана, Ибрахим паша (Хадъм) инициира строеж на джамия, месджид и мектеб в Истанбул. Вж: *GÖKBILGIN, M.T.* Op. cit., p. 504 – 505 и *РАДУШЕВ, ЕВ., КОВАЧЕВ, Р.,* Опис на …, с. 67.

[1281] По произход албанец, попаднал в двореца чрез девширмето, Ферхад паша заема различни позиции в османската провинциална и столична администрация, включително два пъти велик везир при управленията на Мурад III (1574 – 1595) и Мехмед III (1595 - 1603); съпруг на Хюмашах султан, внучка на Сюлейман I (1520 – 1566). Вж: *РАДУШЕВ, ЕВ., КОВАЧЕВ,* Р., Цит. съч., с. 87 и *GÖKBILGIN, M.T.* Op. cit., p. 499.

Картъ аланъ, село Хъзър ага, село Илиас, село Тимурджулу, село Паври дереси, село Гердеме;

„ВАКЪФ НА ИМАРЕТА И ДЖАМИЯТА НА БЛАЖЕНОПОЧИВШИЯ СУЛТАН СЮЛЕЙМАН ХАН ГАЗИ В БОГОХРАНИМИЯ КОСТАНТИНИЕ“ (**в тази регистрация за пръв път**), с. 312 – 316:[1282] село Дюгюнджю, село Тамладжък пънаръ, село Османлъ, село Аша'а гьокчели;

„МЮЛК НА ХЮМАШАХ СУЛТАН, ДЪЩЕРЯ НА БЛАЖЕНОПОЧИВШИЯ ШЕХЗАДЕ МЕХМЕД ХАН“, с. 444 – 449: село Комаръ/Софулар, село Сасалар/Хаслар, село Манастирджик?, село Доган

„ВАКЪФ НА ДЖАМИЯТА И КЕРВАНСАРАЯ НА СИНАН ПАША В ЮСКЮДАР“, с. 517 – 522: село Обруклу, село Ъшък панар/Йени кьой, село Гердиме, село Айваджък пънаръ/Юмруклу;

„ВАКЪФ НА ПОКОЙНИЯ ИСХАК ПАША ШАРАБДАР; купил го от Заганос бей [и го направил] мюлк; по времето на блаженопочившия султан Мехмед хан било тимар; по-късно покойният султан Байезид хан, мир на праха му, със свещена заповед потвърди вакфиета и се владее съобразно мукарернаме; има ферман приходът се използва за тюрбето му в Ине гьол; според вакфиета в стария дефтер се записа и в новия дефтер.“, с. 606 – 608: село Шахили, село Чакърлар;

„ВАКЪФ НА МЕДРЕСЕТО НА ЯКУБ ПАША“, с. 632 – 634: село Ескидже базар, Мишалъ, Базергян;

„ВАКЪФ НА ИМАРЕТА НА ПОКОЙНИЯ ПИРИ ПАША“, с. 634 – 638: село Веледи доган, село Гарджа с друго име Оручлу, село Булгар с друго име Данишменд пънаръ, село Срем;

„ВАКЪФ НА ПОТОМСТВОТО НА САФИЕ ХАТУН“ – с. 639: село Искендерли;

„МЮЛК НА МУРАД БЕЙ“, с. 640: мезра (село) Мурад бей с друго име Бургазлъ;

„ВАКЪФ НА ПОКОЙНИЯ ИБРАХИМ ПАША; негово величество блаженопочившият султан Сюлейман хан Гази издаде темлик за споменатите [подолу] села на споменатия паша, който ги вакъфира на имарета и джамията си; мюлкнамето е видяно; записа се в нови държавен дефтер“, с. 641 – 642:

[1282] Вакъфът на султан Сюлейман I (1520 – 1566) е учреден във връзка с построяването на комплекса Сюлеймание (1550 – 1557) в Истанбул.

село Йенидже с друго име Дауд бей, село Юрюклер с друго име Сюлейман, село Тимурджулу;

„МЮЛК НА ФЕРХАД ПАША“, с. 633 – 634: село Гюлмез Халил, село Дервиш Мехмед.

СЕЛИЩА И ДЕМОГРАФСКО-ФИНАНСОВИТЕ ИМ ХАРАКТЕРИСТИКИ В КАЗА КЪЗЪЛ АГАЧ КЪМ 1614 г. (BOA, TD 729)[1283]

нефс Къзъл агач: ханета мюсюлмани (хм) – 21, ханета християни (хх) – 30; общо: 11 520 [акчета], с. 123 – 124;

мезра Балабанлъ: без демографски показатели; общо: 800 [акчета], с. 130;

мезра Балджъ, в близост до Хаскьой: без демографски показатели; общо: 1000 [акчета], с. 131;

мезра Гедикли до Сарухан: без демографски показатели; общо: 2500 [акчета], с. 131;

мезра Ешрефли: без демографски показатели; общо: 1000 [акчета], с. 131;

мезра Еймирли: без демографски показатели; общо 3000 [акчета], с. 129;

мезра Кара Яхшили: без демографски показатели; общо: 3000 [акчета], с. 130;

мезра Караджа Дауд: без демографски показатели; общо: 1000 [акчета], с. 130;

мезра Комаса: без демографски показатели; общо: 2500 [акчета], с. 131;

мезра Манастир: без демографски показатели; общо: 3000 [акчета], с. 131;

мезра Окчулар: без демографски показатели; общо: 1000 [акчета], с. 130;

мезра Опан до Симавлъ: без демографски показатели; общо: 1500 [акчета], с. 131;

мезра Паша Йигит: без демографски показатели; общо: 1000 [акчета], с. 131;

мезра Салманлар: без демографски показатели; общо: 1600 [акчета], с. 131;

мезра Тимурджулар: без демографски показатели; общо: 3000 [акчета], с. 131;

мезра Чарка[ра] – по-рано било селище…занимават се със земеделие в землището на село *Йенидже/*...; общо: 1700 [акчета], с. 125;

[1283] Тимарска регистрация.

мезра Ълъджалъ: без демографски показатели; общо: 500 [акчета], с. 131;

с. Авренли: без демографски показатели; общо: 5000 [акчета], с. 130;

с. Анбарлъ: **хм – 36**; общо: 2140 [акчета], с. 132;

с. Арабълъ **хм – 28**; общо: 2177 [акчета], с. 125;

с. Арифли: без демографски показатели; общо: 4000 [акчета], с. 131;

с. Бедекли: без демографски показатели; общо: 4600 [акчета], с. 131;

с. Гьочбейлю/Гючбейлю: без демографски показатели; общо: 7000 [акчета], с. 129;

с. Данишмендли, от зиамета на Сюлейман ага и Чаушан Шабан: **хм – 17**, **хх – 23**; общо: 2941 [акчета], с. 124;

с. Добруджа, арпалък на Мехмед паша, дефтердар на Туна: **хм – 32**; общо: 1320 [акчета], с. 125 – 6;

с. Доганджъ: без демографски показатели; общо: 1700 [акчета]; с. 130;

с. Дюдюкчилер: без демографски показатели; общо: 2000 [акчета], с. 129;

с. Йени бейли: **хм – 18**; общо: 1000 [акчета], с. 127;

с. Йени кьой: **хм – 29**; общо: 1985 [акчета], с. 127 – 8;

с. Йенидже: без демографски показатели; общо: 2000 [акчета], с. 130;

с. Илияслъ: без демографски показатели; общо: 3000 [акчета], с. 131;

с. Кул, тимар на Али чауш: **хм – 22**; общо: 2500 [акчета], с. 128;

с. Кюреджилер: без демографски показатели; общо: 900 [акчета], с. 130;

с. Нуреддин/Бедреддин: без демографски показатели; общо: 7000 [акчета], с. 130;

с. Нусретли, тимар на Али чауш: **хм – 10**; общо: 989 [акчета], с. 128;

с. Оручлу: без демографски показатели; общо: 4000 [акчета], с. 129;

с. Саларлъ: **хм – 32**; общо: 1500 [акчета], с. 132;

с. Саруханлъ, тимар на Али Челеби и Кятиб Мустафа: **хм – 24, хайманета християни – 10**; общо: 1682 [акчета], с. 126 – 7;

с. Саръ Исхак: без демографски показатели; общо 2000 [акчета], с. 131;

с. Серли: без демографски показатели; общо: 3000 [акчета], с. 130;

с. Симавлъ: без демографски показатели; общо: 7000 [акчета], с. 129;

с. Софулар: без демографски показатели; общо: 2000 [акчета], с. 129;

с. Хасан бейли: без демографски показатели; общо: 4000 [акчета], с. 130;

с. Хъзърлъ: без демографски показатели: Общо: 4000[акчета], с. 129;

с. Чадърлъ: без демографски показатели; общо: 3000 [акчета], с. 131;

с. Чанлъ: без демографски показатели; общо: 1000 [акчета], с. 129;

с. Шарка/Паша Йигит: без демографски показатели; общо: 1000 [акчета], с. 129;

с. Ъшъклъ: без демографски показатели; общо: 10 000 [акчета], с. 129;

с. Юнлю: без демографски показатели; общо: 4000 [акчета], с. 131;

с. Яхши бейли/Иса бейли: без демографски показатели; общо: 5000 [акчета], с. 130;

ОБЩО ДОМАКИНСТВА В КАЗАТА (БЕЗ КЪЗЪЛ АГАЧ): 291 ХАНЕТА, ОТ КОИТО ХРИСТИЯНСКИ – 33

АЗБУЧЕН УКАЗАТЕЛ ПО ТРАНСКРИБИРАНА ТОПОНИМИЯ НА ВСИЧКИ СЕЛИЩА В НАХИЯ/КАЗА КЪЗЪЛ АГАЧ

Къзъл агач – 191

Авренли – 195
Азиз халифе – 193
Айваджък пънаръ – 196
Анбарлъ – 197
Арабльс друго име Караджа Йомер – 198
Арифли – 194
Аша'а гьокчели – 199

Базергян – 201
Балбаник – 202
Балджъ – 202
Бедекли – 203
Бей мелик – 204
Бекедже – 205
Булгар с друго име Данишмен пънаръ – 206

Вакф-иески – 207
Велед-и доган – 208
Велед-и Коджа Исхак с друго име Окчулу – 209

Гедикли – 210
Гердеме – 210
Гердеме – 211
Гьоч бей – 211
Гюлмез Халил с друго име Кара Синид – 212

Данишмендли – 215
Дауд бейли – 216
Делиджели – 217
Дервиш Мехмед – 217
Дерманлъ – 218
Доган – 219
Доганджъ – 220
Дудулар – 220
Дюгюнджю – 221
Дюдюкчилер – 222

Еймирли – 224
Ескиджебазар – 225
Ешрефли – 226

Ибери с друго име Саруханлъ -227
Илиасджа – 228
Илиаслъ – 229
Инджекли – 230
Инеджанлъ (Инеханлъ) – 231
Искендер – 231

Йени бейли – 232

Йениджже, Йени кьой – 233

Кавaклъ – 235

Кара Байезидли – 237

Кара Савджалъ – 237

Кара Яхши – 238

Караджа Дауд с друго име Салих – 239

Караджа Дауд с друго име Чиче – 240

Караджа Добри с друго име Хамза бей – 240

Картъ аланъ с друго име Салихлар – 241

Коваджък аланъ – 242

Коджа орозлу – 243

Козлуджа – 243

Комаръ с друго име Софулар – 244

Комасъ – 246

Кьосе кулфаллъ – 246

Кюреджилер – 247

Кяфир аланъ – 235

Манастър с друго име Шах мелек – 249

Мишалъ – 250

Мурад бей с друго име Бургазлъ – 251

Нуреддин с друго име Ата ясъ – 252

Нусретли – 253

Обруклу – 254

Огуз аланъ – 255

Огул бейли – 256

Окчулар – 257

Опан – 258

Опан – 258

Оручлу, Гарджа с дуго име Оручлу – 258

Османлъ – 260

Отаджълар – 261

Паври дереси – 262

Паша Йигит – 263

Паша Йигитли – 263

Салaрлъ – 265

Салманлар – 266

Саруханлъ – 266

Саръ Исхак – 267

Саръ Савджълар – 268

Сасалар с друго име Хаджълар – 268

Семерджи – 269

Серли – 270

Симавлъ – 271

Симавлъ – 271

Софулар – 272

Срем – 273

Сункур – 273

Сункур – 273

Тамладжък пънаръ – 275

Ташлък юрю'ю – 275

Тимурджу Хъзър с друго име Кара бейли – 276

Тимурджулар – 277

Тимурджулу – 277

Тимурджулу – 278

Тимурджулу – 279

Умур бей с друго име Казганлъ? – 280

Хаджъ оглу – 281

Хас кьой с друго име Пюрлю; Хас – 281

Хасан бейли; Исаджа; Иса бейли – 282

Хасан халифе с друго име Азиз халифе – 283

Хатун пънаръ – 283

Хъзър ага – 284

Хъзърлъ – 285

Чадърлъ; Баш кьой, Черибашъ – 287

Чакърлар – 288

Чанлъ – 289

Чар-и кара (Шарка) с друго име Паша Йигит – 290

Шахили – 291

Ълъджалъ – 293

Ъшък пънаръ с друго име Йени кьой – 293

Ъшъклъ – 295

Юнлю, Югюлю – 296

Юрюджюклер с друго име Хассас – 297

Юрюклер – 298

Яхши бейли – 299

НЕСИГУРНО ЧЕТЕНЕ

Манастърджък?- 300

АЗБУЧЕН УКАЗАТЕЛ ПО ТРАНСКРИБИРАНА ТОПОНИМИЯ НА НЕУСТАНОВЕНИ И/ИЛИ ИЗЧЕЗНАЛИ СЕЛИЩА

Айваджък пънаръ – 196

Арифли – 194

Базергян – 201

Балбаник – 202

Балджъ – 202

Бедекли – 203

Бекедже – 205

Булгар с друго име Данишмен пънаръ – 206

Велед-и Коджа Исхак с друго име Окчулу – 209

Дервиш Мехмед – 217

Дерманлъ – 218

Доган – 219

Доганджъ – 220

Дудулар – 220

Дюгюнджю – 221

Ескидже базар – 225

Ешрефли – 226

Ибери с друго име Саруханлъ – 227

Илиасджа – 228

Илиаслъ – 229

Инеджанлъ (Инеханлъ) – 231

Искендер – 231

Кара Байезидли – 237

Кара Савджалъ – 237

Кара Яхши – 238

Караджа Дауд с друго име Салих – 239

Караджа Дауд с друго име Чиче – 240

Коваджък аланъ – 242

Коджа орозлу – 243

Комасъ – 246

Кюреджилер – 247

Нуреддин с друго име Ата ясъ – 252

Огуз аланъ – 255

Окчулар – 257

Отаджълар – 261

Паша Йигит – 263

Паша Йигитли – 263

Саларлъ – 265

Саръ Исхак – 267

Семерджи – 269

Серли – 270

Симавлъ – 271

Софулар – 272

Сункур – 273

Сункур – 273

Тамладжък пънаръ – 275

Ташлък юрю'ю – 275

Тимурджу Хъзър с друго име Кара бейли – 276

Тимурджулар – 277

Тимурджулу – 277

Тимурджулу – 278

Тимурджулу – 279

Хаджъ оглу – 281

Хасан халифе с друго име Азиз халифе – 283

Хатун пънаръ – 283

Хъзър ага – 284

Хъзърлъ – 285

Чадърлъ; Баш кьой, Черибашъ – 287

Чакърлар – 288

Чанлъ – 289

Ълъджалъ – 293

Юрюджюклер с друго име Хассас – 297

Юрюклер – 298

АЗБУЧЕН УКАЗАТЕЛ ПО СЪВРЕМЕННА ТОПОНИМИЯ НА ЛОКАЛИЗИРАНИ СЕЛИЩА

Елхово – 191

Асеново, вер. – 199

Болярско, вер. – 224
Борисово – 295
Бояново – 277 – 279
Българска поляна – 235

Видинци – 268
Вълча поляна – 241

Генерал Тошево – 215
Голям/Малък Манастир, вер. – 249
Гранитово, вер. – 258

Добрич – 211
Доброселец, вер. – 262
Дъбово – 250

Златиница – 216

Изгрев – 282

Капитан Петко войвода – 208
Каравелово, вер. – 204
Кирилово – 232
Княжево – 291

Лесово – 280

Маломирово – 197
Мамарчево, вер. – 251
Медникарово, вер. – 212
Миладиновци, вер. – 193
Мустрак – 253
Мъдрец, вер. – 244

Обручище – 254
Обручище, вер. св. със – 293
Опан – 258
Орешник – 243

Полски градец, вер. – 217
Поляна, вер. – 251
Помощник, вер. – 193
Пчела – 299

Робово – 256

Савино, вер. – 246
Саранско – 266
Свирково – 222
Симеоново – 260
Синапово – 233
Славейково – 195
Сладун – 281

Сламино – 266

Срем – 273

Стройно – 230

Тополовград – 235

Троян – 271

Устрем – 207

Хлябово – 210

Челник – 210

Чернозем – 198

Шарково/Малко Шарково – вер. св. със – 290

РЕЧНИК НА СПЕЦИФИЧНИ ТЕРМИНИ

абдал – в най-общия случай терминът се използва за обозначаване на странстващ дервиш

авариз – данък от структурата на държавните приходи, който първоначално е събиран инцидентно, впоследствие – регулярно; съществува от втората половина на XV в. до Танзимата

акче – дребна сребърна монета; основната парична единица в Османската империя до края на XVII в., когато вследствие на инфлационно натрупване и непрекъснато влошаване на сребърната проба, акчето е заменено с пара (грош)

акънджия – конник от османските авангардни военни част в граничните периферии; основната задача на акънджиите е извършването на неочаквани, но чести нападения над вражеска територия с цел дезорганизация на ежедневния ритъм на живот

атмаджии, доганджии, юваджии, тузакчии, шахинджии – категория хора, професионализирана в отглеждането, грижата, дресировката и доставката на ловни соколи за двореца и висшата администрация, срещу което получават данъчно преференцирани бащини или *тимари*

бейлербей (мир-и миран) – букв. бей на бейовете – най-висшата номенклатура в провинциалната военно-административна организация в Османската империя, свързана с управлението на бейлербейлик (еялет след края на XVI в.). Създаването на този институт е една от началните стъпки, предприети от ранните османски емири през XIV в. след първите трайни завоевания на Балканите, в стремежа им да еманципират и формализират лидерството на османската династия над останалите анадолски тюркски фамилии, воюващи на полуострова като нейни съюзници

бюлюк – войскова част

вакъф – благотворителна фондация, която генерира и оперира с имущество и/или приходи от имущество, дейността на която е с широк спектър на приложимост

вилает – термин, чието съдържание се интерпретира различно в зависимост от периода на неговото използване, както и от типа документи, в който е използван. В най-общия смисъл се използва за обозначаване на провинциална административна област. Например: вилаета Неврокоп (дн. Гоце Делчев) – в смисъл на по-късното съдържание на термина *каза* (BOA, TD 3, 1464/65 г., с. 127 – 147); вилаетите Силистра, Превади (дн. Провадия), Мадара, Шумну (дн. Шумен), Герилова (историко-географската област Герлово) … – в смисъл на обособени във връзка със събирането на данъка *джизие* фискални райони (в джизие регистъра от 1490/91 г. – ТИБИ, т.7, с. 25); вилаетът Румили (или Анатолу) – в смисъл на бейлербейлик – вж. *бейлербей* (BOA, TD 370)

галат – десятък от галат: вариант на данъчно облагане върху зърнен добив

деде – терминът се използва за назоваване на лидер на мюсюлманска хетеродоксна, преди всичко, общност

дервенджии (дербенджии) – категория хора с юридикодефиниран статут, който ги задължава срещу данъчни преференции да се грижат за комуникационната безопасност на планински проходи или други трудно проходими (или опасни) места, наричани дервенд/дербенд

джанбаз – организирани в групи (оджаци) по 10 човека, по време на походи джанбазите участват във военнопомощен корпус; в мирно време са ангажирани с търговия на коне за султанските конюшни

джелепкешан (джелеб) – с този термин се назовава една от дефинитивно специализираните социални групи в Османската империя, която може да бъде наречена социален и икономически елит. Джелепкешаните – собственици на стада овце, достигащи нерядко до няколко хиляди глави добитък, – са били задължени да продават на държавата ежегодно определен брой овце, като по този начин се задоволява гарантирано нуждата от месо в столицата и големите градове на империята. Българите джелепкешани се разглеждат съвсем оправдано като едно от протоядрата на оформилата се около 2 века по-късно българска буржоазия.

джемаат – общност; терминът се използва за обособяване на групи хора по различен признак

джизие – или *харадж*; с джизие се облагат пълнолетните мъже монотеисти немюсюлмани (юдеи и християни) в Света на исляма (Дар юл-ислам), т.е. в ислямските държави. В Османската империя това е регулярен основен данък в структурата на фискалните приходи, относителната част на който в тях в средата на XVII в. достига до ¼. От края на XVII в. се събира поголовно, т.е. персонално.

ешкинджия – участник във военна или военнопомощна формация

завие – букв. ъгъл: дервишка обител

зиамет – с термините *тимар* (до 19 999 акчета), *зиамет* (20 000 – 99 999 акчета) и *хас* (над 100 000 акчета) се обозначават данъчни отчисления, обикновено от цели селища, но и от част от домакинствата на някое селище, които съставят годишните възнаграждения съответно на редовия състав, средния и висшия команден ешелон на спахийската конница (т.е. т. нар. тимарска система), а в някои случаи, по принципа „номинация по аналогия“, се използват за фиксиране на годишни възнаграждения на други административни позиции. Освен „тимарски“ хасове, съществуват и султански хасове, постъпленията от които съставят личния апанаж на владетеля.

имам – лидер на най-малката мюсюлманска религиозна общност, организирана около месджид или джамия

имарет – комплекс от обществени сгради и институции, организиран много често около джамия, свързан с благотворителност, насочена към най-бедните членове на мюсюлманската общност. Функционирането на имарета се поддържа от *вакъф*.

испенче – данък от структурата на тимарските отчисления, плащан от немюсюлманите, обикновено в размер на 25 акчета; наричан често „поземлен данък“

ихтисаб – съвкупност от пазарни такси

кадия – съдия; правно-административна номенклатура, свързана както с правораздаването, базирано на канун (светски правни норми) и шериат (религиозни правни норми), оформящи фонда на османската юриспруденция (канун-и османъ), така и с администрирането на казата

кадъаскер – буквално „военен съдия“ – най-високата позиция в съдебната организация на Османската империя след шейх юл-исляма. Имало двама кадъаскери – един за Румелия (Румили), чиято юрисдикция обхваща европейските провинции на империята и тези в Северна Африка, и един за Анадола с юрисдикция върху азиатските провинции и Египет

каза – основната провинциална административна единица, подведомствена на кадия

*кетхуд*а – термин, с който се обозначава формално представителство, свързано с конкретна функционалност; семантичност: помощник, пълномощник, управител, представител

коруджия – придружаващ сезонно мигриращите мюсюлмани номади (*юруци*), чиято функция е била да охранява засетите площи от движението на хора и животни

кюреджия – професионализирана в обработката на добита руда категория население

медресе – образователна институция, в която се получава подготовка по арабски език, религия, право и увод във фундаменталните науки

мезра – допълнителна обработваема земя извън селищните землища, в ненаселено място. Мезрата е стопанска структура, приходът от която в огромния брой примери се формира от земеделие, но са налични и такива, при които приходът от нея се формира от други източници

месджид – малък, най-често квартален, мюсюлмански храм без минаре

муалим – преподавател в муалимхане (училище за подготовка на учители)

мукатa'a – обобщен обособен данъчен дял

мюеззин – букв. призоваващ; мюеззинът призовава мюсюлманите за езан (молитва) 5 пъти в денонощието от минарето на джамията

мюлк – термин, който се превежда като „собственост“. В османската юриспруденция съществуват термините „истински мюлк“ и „неистински мюлк“. Първият обозначава безусловната частна собственост, която всеки поданик, без значение от религиозната му принадлежност, е притежавал в границите на селището, където живее. Вторият термин, обхващащ най-вече т. нар. поземлени мюлкове, обозначава правен компромис (тъй като земята в европейските провинции на Османската империя е по подразбиране държавна), с който се допуска учредяване на ограничено вещно право на някого върху държавна земя, в най-общия смисъл на понятието. В този конкретен случай трябва да се разбира именно втория вид мюлк

мюселем – участник във военна или военнопомощна формация

нахия – провинциална административно-териториална единица. В класическата провинциална структура – съставна част на *казата.*

ниабет и арусане (както и само *ниабет* и само *ресм-и арус*) – *ниабет*: такса от структурата на тимарските отчисления с все още не напълно изяснено съдържание; *арусане* или *ресм-и арус* е такса за женитба

рая – термин за обозначаване на социална категория, без оглед на религиозната принадлежност, която произвежда и плаща данъци. В класическата дихотомична османска социална структура двете основни социални категории са аскери (военни) и *рая* (произвеждащи)

ресм-и агнам/адет-и агнам – облагане на овце; такса от структурата на тимарските или фискалните отчисления

ресм-и боюндурук – такса от структурата на тимарските отчисления, съдържанието на която е дискусионна: разглежда се като еквивалент на *ресм-и бенак* при някои военнопомощни или професионално обособени групи хора (мюселеми, маслари, юруци, кюреджии – вид рудари), които се занимават със земеделие в *тимарска* земя или облагане вместо задължение за предоставяне на волски коли са транспорт. Информацията за нейния размер е също разнопосочна – от 2 акчета в санджака Паша до 12 акчета в санджака Кютахия

ресм-и дештибане/адет-и дештибане – такса от структурата на тимарските отчисления, плащана при инцидентни увреждания на посевите от добитък

ресм-и духан – такса от структурата на тимарските отчисления, плащана от временно пребиваващ в населено място

ресм-и кешти – такса за превоз със сал или лодка

ресм-и мюждегяне – букв. такса за добра вест; такса от структурата на тимарските отчисления

ресм-и отлак – такса за паша

ресм-и райет – вж. *ресм-и чифт*

ресм-и тапу – такса от структурата на тимарските отчисления, заплащана при придобиване или прехвърляне на ограничено вещно право върху поземлен участък от страна на *раята*

ресм-и чифт (или *ресм-и бенак* или *ресм-и мюджеред*; в пълен вариант: *ресм-и чифт ве бенак ве мюджеред*) – реципрочният на *испенче* поземлен данък, който плаща мюсюлманската рая в зависимост от това дали обработва пълен чифт земя, по-малко от половин чифт (бенак) или е неженен пълнолетен (мюджеред)

санджак/лива – следващата след бейлербейлика (вж. *бейлербей*) в низходящ ред провинциална териториално обособена военно-административна единица, начело на която е санджакбей (мир-и лива); в ограничени случаи терминът се използва за обобщаващо назоваване на структури на категории хора без релативност към териториална обособеност. Примери в разглежданите регистрации: liva-i Müselleman-i Kızılca; liva-i Müselleman-i Çingâne

сеид – в мюсюлманския свят се смята, че сеидите произхождали от потомството на самия Мохамед. Титлата „сеид“ носели потомците на единия от неговите внуци – Хюсеин, а потомците на другия внук – Хасан – се наричали „шерифи“; ползвали се с голям обществен и религиозен авторитет

спахия – конник от редовния спахийския корпус, чието възнаграждение се формира от *тимар*; конник от отряда *сипах* към корпуса *алтъ бюлюк халкъ* (шестте платени полка) към двореца

субашия – номенклатура от военната йерархия на спахийския корпус

темлик – учредяване на абсолютно или ограничено вещно право (вж. *мюлк*), функция на владетелската институция

хаймане – хора без постоянно местожителство

хамам – обществена баня

хане – персийски термин, който означава дом, къща. В османската данъчна практика – най-малката данъчно задължена единица. В разглеждания тип регистрации от XVI в. хане е и демографска категория – нуклеарно семейство, т.е. брачна двойка с живите си деца

хатиб – религиозен служител, който произнася проповед преди общата петъчната молитва (хутба), заемаща централно място в религиозната практика на мюсюлманите

Хиджра – Мюсюлманското летоброене, което започва от 16.06.622 г., когато Пророкът Мохамед (Мухаммад) е принуден да напусне (оттегляне – hicra) Мека и да се премести в Медина, заедно с първите свои последователи (мухаджири)

чиф(т)лик – термин, от т. нар. аграрни категории, чието съдържание варира през вековете.

юрук – сезонно мигриращ мюсюлманин скотовъдец, интегриран и в османската военна система

ямак – букв. помагач; помощна структура при, предимно, военноорганизирани групи хора.

Дамян Борисов

СПРАВОЧНИК ЗА СЕЛИЩА В СЕВЕРНА ТРАКИЯ ПРЕЗ XVI ВЕК

•

Формат: 70x100/16
Печатни коли: 20,5

•

Печат: ФАБЕР
Велико Търново, п.к. 241
(062) 600 650
www.faber-bg.com